

کاتژمیری شووم

«رۆمان»

نووسینڤ

گابریل گارسیا مارکیز

وهه رچیرانه

ئهسکهندهر مهحموود رهسول

کوردستان - ههولیر

۲۰۰۵

ناوی کتیب: (کاتژمیری شووم)

- نووسینی: گابریل گارسیا مارکیز

- وهه رچیرانی: ئهسکهندهر مهحموود رهسول

- نهخشهسازی ناوهوه: طه حسین

- بهرگ: هۆگر سدیق

- سهه ره رشتنی چاپ: هیمن نهجات

- چاپ: چاپی بهکهه ۲۰۰۵

- ژماره ی سپاردن: (۱۲۹)

- تیراژ: ۱۰۰۰

- نرخ: (۲۵۰۰) دینار

- چاپخانه: چاپخانه ی وهزارهتی پهروهه

زنجیره ی کتیب - ۹ - (۱۱۲)

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردهوهی موکریانی

ههولیر - پشت روژنامه ی خهبات

پۆستی ئهلهکترۆنی: asokareem@maktoob.com

ژماره ی تهلهفۆن: ۲۲۶۰۳۱۱

www.mukiryani.com

سوپاس و پېژانين:

زور سوپاسى بهرېزان ماموستا (عوسمان مەحمووده دريژ) و ماموستا (نازاد بابان) دهكەم كه هاندەر و پشتيوانم بوون بۇ ئەم كارە.

«ومرگير»

خشته‌کانه‌وه گیای پاییزی خه‌ریک بوو سه‌ری وه‌ده‌ر دینا. بابه نانجیل پیش نه‌وه‌ی بچیتته نیو راره‌وه‌که، چووئه تاوده‌ست و میزیتیکی چاکی کردو هه‌ناسه‌ی خوئی گرت تا بوئی نامونیاک که تاوی له چاوان هینابوو نه‌چیتته نیو قورگییه‌وه. نه‌وسا هه‌نگاوی نایه نیو راره‌وه‌که‌وه نه‌و وشانه‌ی وه‌بیر هاته‌وه:

«نه‌م عه‌وه‌وه به‌ره‌و خه‌ونه‌کانتهم په‌له‌کیش ده‌کات». له‌به‌رده‌رکه‌ی بچووک و به‌رته‌سکی کلّیسه‌که، بو‌دو‌اجار بوئی عه‌شقه‌کانی هه‌لمژی.

به‌شی به‌که‌م

بوئی نیو کلّیسه‌که ناخوش بوو. ته‌ختی هوّله درپژده‌که‌ی کلّیسه‌که‌ش هه‌ر به‌ خشته‌ی لیک بلاو فه‌رش کرابوو و ته‌نیا به‌که ده‌رگای کلّیسه‌که ده‌پروانیه‌ گۆزه‌پانه‌که. بابه نانجیل به‌کراست به‌ره‌و تاوه‌ری زه‌نگی (ناقوس) کلّیسه‌که رۆیشت. له‌وئی دیتی که‌وا قورساییه‌کانی قورمیشی کاتژمیره‌که به‌ نه‌ندازه‌ی مه‌تریک له‌ سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ن و له‌ دلّی خویدا گوتی: هیشتا به‌شی هه‌فته‌یه‌کی قورمیش ماوه.

میشووله هیشیان بو هینا و به‌کیکیانی به‌ به‌که لیدان به‌ پشته‌ملی خویه‌وه پان کرده‌وه ده‌ستی خوئی به‌ په‌تی زه‌نگی کلّیسه‌که سه‌ریه‌وه. نه‌وسا ده‌نگی جره‌ جری میکانیکی نیو کاتژمیره‌که‌ی وه‌به‌ر گوئیان که‌وت که‌ له‌سه‌ر سه‌ریه‌وه کاری ده‌کردو پاشان ده‌نگی قول و کپی پینج لیدانی زه‌نگه‌که له‌ نیو سکیدا پیچی خوارد.

راوه‌ستا تا دو‌ابین زایه‌له‌ی ده‌نگه‌که‌ کپ بووه‌وه. نه‌وسا به‌ هه‌ردووک ده‌ستان په‌ته‌که‌ی گرت و له‌ مه‌چه‌کی خوئی ئالاندو به‌ باوه‌رپتیکی له‌ بن نه‌هاتوووه‌ه برۆنزه‌ تیک خواردوووه‌کانی زه‌نگه‌که‌ی به‌ ده‌نگ هینا. ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه‌ شه‌ست و به‌کسالی. هه‌ول و ته‌قه‌لا بو به‌ ده‌نگ هینانی زه‌نگی کلّیسه‌که‌ بۆی ببوو به‌ کاریکی تا‌قه‌ت پروکین، به‌لام هه‌میشه‌ بو خوئی بانگ کردنی بو نویتژی به‌یانی نه‌نجام ده‌داو جیبه‌جی کردنی نه‌و ریوره‌سمه‌ وه‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه.

هاوکات له‌گه‌ل ده‌نگی زه‌نگی کلّیسه‌که‌دا ترینیداد نه‌و ده‌رگایه‌ی کرده‌وه که‌ به‌ سه‌ر شه‌قامدا ده‌پروانی و چووئه نه‌و قورژینه‌ی که‌ ته‌له‌ مشکه‌کانی لی نابوونه‌وه. له‌وئی دیه‌نیکی به‌رچاو که‌وت که‌ هه‌م دلّی پیی تیکه‌ل هات و هه‌م خو‌شحالی کرد: کۆکۆژییه‌کی

بابه نانجیل به‌ زه‌حمه‌ت و له‌شگرانی دانیشته‌ی ره‌قایی په‌نجه‌کانی به‌ سه‌ر پیلوی چاوانیدا هینا و په‌رده‌ کولله‌ به‌ گول چن‌دراوه‌که‌ی هه‌لدایه‌وه. پیویستی به‌ دانیشته‌ن له‌ سه‌ر دۆشه‌کی بی‌چه‌رف و ساتیک ماتی و بی‌ده‌نگی هه‌بوو تا بوئی ده‌رکه‌ویت که‌ زیندوووه‌ به‌رواوی نه‌و رۆژه‌ به‌ بیرخوئی بینیتته‌وه‌وه له‌گه‌ل رۆژ ژمیری پیاوچاکاندا به‌راوردی بکات. بیری کرده‌وه، سئ شه‌مه، چواری تشرینی به‌که‌م، پاشان له‌به‌ر خویه‌وه‌ گوتی: «فرانسیس ئاسیزی پیاوچاک هاواره».

بی‌نه‌وه‌ی ده‌موچاوان بشوات و بیارپته‌وه، جلی له‌به‌رکردن. پیاویکی سووره‌وه‌ به‌خووه‌ بوو. قه‌دو بالا‌یه‌کی وه‌کو‌گای ساغی هه‌بوو و جموجولیشی وه‌کو‌گاجووت گران و خه‌مۆک بوو. له‌ شینه‌یی و به‌ وردی و به‌ جو‌له‌جولیک که‌ ده‌ت وت ئامیری مؤسیقا قورمیش ده‌کات، خوئی به‌ قۆچه‌کانی کراسه‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریک کرد. کلۆمی نه‌و ده‌رگایه‌ی هه‌لدایه‌وه که‌ رووی له‌ هه‌وشی بوو و کردییه‌وه. بوئی عه‌شه‌قه‌کانی^(۱) به‌ر بارانی ئاوازیکی به‌ بیر هینایه‌وه:

«فرمیسه‌که‌کانم ده‌ریا فراوانتر ده‌کن». ناخیکی هه‌لکیشا.

راره‌ویک ژووری نووستنی به‌ کلّیسه‌وه‌ ده‌به‌سته‌وه‌وه‌ ریزه‌ گول‌دانیکیش سنوره‌که‌ی دیاری ده‌کرد. ته‌ختی راره‌وه‌که‌ به‌ خشته‌ی شاش و لیک بلاو فه‌رش کرابوو که‌ له‌ که‌لینی

(۱) گیایه‌کی لاسک باریکی په‌لک پانه‌ و وه‌کولاولاو خوئی له‌ دارو دره‌خت ده‌نالتینی. وه‌رگبیر

بچکوڻه. به ڪم ته له مشڪي ڪرده وه مشڪي ڪي به دوو په نجان گرت و له نيو ڪارٽونجي بچوڪي هاويشت. بابيه نانجيل تازه ٿو دهرگايه ڪرده وه که ده پروانيه گوره پانه که.

ترينيداد گوتي: «به يانيت باش بابيه».

دهنگه قه به ڪي قه شه که بهرگويي ڪيڙوله که نه کهوت. گوره پانه چول و هول که دار بابيه وه نوستو وه ڪاني بهر باراني و ٿاوه داني بي جووله له بهر به ياني ٿارام نه به خشي سهره تاي پاييزدا، ههستي ته نيابيان له قه شه که دا وروژاند به لام کاتيک له گهل دهنگي باراندا راهات، به ٿا شڪرايي گوتي له دهنگي تا راده به ڪ خه يالاي قهره نه ي^(۲) قه شه گه نجه که بوو و ههر له وه دهمه شدا بوو که سه لامه که ي وه لام داوه.

گوتي: «باوڪي روچاني له ٿاههنگي خهلکدا به شدار نه بوو».

ترينيداد پشتگيري له قه شه که ي کرد: «نه». پاشان به خوو بهو ڪارٽونه وه که مشکه توپيوه ڪاني تيه او يشتيون لي نزيڪ بووه گوتي: «ته نيا گيتاري ده ٿهني».

قه شه که گوتي: «دوو ڪاترميري ته او ٿو ٿاوازه بچوکه گه مٿانه يان دووباره ڪرده وه، فرميسکه کانم دهر يا فراوانتر ده ڪن ٿوه بوو، وا نييه؟»

ڪيڙوله که گوتي: «باوڪي روچاني تازه ٿم ٿاوازه ي داناوه».

قه شه که کاتيک گه يشته په نا دهرگايه که، راوه ستا، له پريکدا تووشی حاله تي جه زيه بوو. سالانتيک بوو که گوي بيستي دهنگي قهره نه ي قه شه گه نجه که ده بوو. دوو شه قام به ولواه تر، هه موو روژتيک قه شه گه نجه که ڪاترمير پينجي به ياني له سهر چوار پايه که ي ته نيشت ديره که داره که ي هيلانه کوتره کان داده نيشت و مه شقي له سهر قهره نه ي ده کرد.

ميڪانيزمي نه ريتي شار به ريڪي ڪاري ده کرد: له سهره تادا پينچ ليداني زهنگي ڪاترمير پينجي به ياني، پاشان يه که مين بانگ کردن بو نوٿي به ياني، ٿه وسا دهنگي قهره نه ي قه شه گه نجه که له هه وشه ي مال هه کيدا، که هه وای ٿاويته بووي به بوڻ جي قه نه ي کوتراني به نوته ناسک و پچر پچر ڪاني خو ي ساف ده کرده وه.

(۲) ٿاله تيڪي موسيقيه و له شيوه ي بلوٿره ڪلارنيشيشي پي ده ٿين. وهرگير

قه شه که به قسه هات، «ٿاوازه که ي باشه، به لام شيعره کان گالته جارين».

ترينيداد گوتي: «به لام دويني شوي شتيڪي له ٿاوازيش باشتر هه بوو».

- چي بوو؟

ترينيداد گوتي: «جنيو نامه کان» و پاشان به رق هه ستايه وه دايه قاقاي پيکه نين.

سي خانو له ولاتر، سيزار مونتره خهوني به فيلان وه ده ديت. چونکه شوي يه ڪشه مه فيلم ي فيلاني ديتبوو. نيو ڪاترمير بهر له کو تاي هاتني فيلمه که، باران بارين دهستي پيکرده بوو و نيستاش له خهونه کانيدا ههر ده باري.

سيزار مونتره هاوکات له گهل راڪردي به ترس و له رزه وه ي خهلکاني ناوچه که که له بهر ره وه فيله که هه لده هاتن! ته وای قورسايي جهسته زله که ي روو له هاوسه ره که ي وهر سوړاندو له خهوي هه ستا. له هه مان کاتي شدا دهنگي دوو هه مين بانگه يشت کردن بو نوٿي به ياني له ڪليسه بهر زيووه. ژوورتيڪي گه وره بوو، به په نجه ره ي گه وره به په رده داپوشراوه وه. ٿو په نجه ره ي که ده پروانيه گوره پانه که په رده يه که ٿه ستوري گول زهردي پيدا درابوو. سهرميره که ش راديويه که ي بچووک و فانوستيک و ڪاترمير تيڪي شه وييني له سهر دانرابوو. له لايه که ي ديه که به ديواريه وه که نٿور تيڪي دهرگا ٿاويته ي جلاني لي بوو. سيزار مونتره له کاتي له پيکردي چه ڪمه ڪاني دهنگي قهره نه ي قه شه جحيله که ي ده که وه ته بهر گوي. چه رمي چه مکه کان قوري پيوه وشک بسووه رهق هه لاتيون. بهو ده ستانه ي که له چه رم قائمتر بوون، چه ڪمه ڪاني هه لکيشان. ٿه وسا دهستي کرد به گه ران به دواي مامزه کانيدا، به لام له بن قه روٿله که بزي نه دوزرانه وه ههر بهو شيوه يه له تاريخيدا درٿه پيدا به له بهر کردني جله ڪاني. ٿاگاي له وه بوو تا تهق تهق نه کات نه وه کو ٿنه که ي به خه بهر بيت. به دم داخستني قوچيچه ڪاني ڪراسه که يه وه ته ماشاي ڪاترميره که ي سهر ميتره که ي کرد، ٿه وچا دووباره له بن قه روٿله که بو مامزه ڪاني گه را. له پيشدا به ده ست کوتان، ٿه وسا وای ليتهات له سهر چوکان و به چوار چهنگوله دهستي کرد به پشکنين و به له پي دهستي بن قه روٿله که ي ڪراند.

خيزاني له خهوي هه ستا:

- له چی ده گه پری؟

- له مامزه کان.

- له پشت که نننوره که دا دانراون، روژی شه مېه بۆ خوت له ویت دانان.

ژنه که ی پوره کولله که ی لادا چرایه که ی هه لکرد. سیزار مونترو به شه رمه زاری به پتوه راوه ستا. پیاویتی چوار شانه و به خووه بوو، به لام به نر می ده جو لایه وه ته نانه ت به و چه کمانه شه وه که بنه که یان وه کو داری رهق و ابوو. به لام سروشتی تا راده یه ک توند بوو. نه ده زانرا داخو ته مهنی چند سال ده بیت، به لام پیستی ملی وای نیشان ددها که له سه رووی په نجا سالییه وه یه. له سه ر قه رویتله که دانیشته بۆ ته وه ی مامزه کان له چه کمه کانی قایم بکات. هاوسه ره که ی گوتی: «باران هه ر ده باری». پاشان هه سته ی کرد که ئیسکه به نازاره کانی شتی شه ویان هه لمریوه: «وه کو ئیسفنجم لیها توه». ژنه که ی نافر ته تیکی ره قه له و بچوک بوو و لوو تیکی درترو باریکی هه بوو. حاله تیکی وای هه بوو که دده ت هیتشتا به ته وای به خه بهر نه هاتوه. هه ولیدا تا له که لینی پوره که را ته ماشای باران بارین بکات. سیزار مونترو له به ستنی مامزه مسییه کانی بووه، به پتوه راوه ستا و چند جار تیک پتی به زه ویدادا و خانوه که ی هه ژانده وه.

گوتی: «پلینگیش له تشرینی یه که مدا قه له و ده بیت».

به لام ژنه که ی، که دالغه ی به ناوازی قه رهنه ی قه شه گه نجه که وه لیدابوو، گوتی له دنگی میترده که ی نه بوو، کاتیک دووباره ته ماشای میترده که ی کرده وه دیتی و اخه ریکه له بهر ناوینه ی ده رگای که نننوره که سه ری خو ی داده هینی و له بهر ته وه ی بالای له ناوینه که بهر زتره، لاقی لیک بلا و کردون و خو ی بۆ پیشه وه خوار کردو ته وه.

ژنه که له بهر خو یه وه هیدی هیدی بۆ ناوازی قه رهنه ی قه شه گه نجه که ی ده ستانه وه. سیزار مونترو گوتی: «زور جوانه».

ژنه که ته و قردیله یه ی کرده وه که به پاش قه رویتله که یه وه گریدا بوو و قره کانی له پشتی سه ری خو ی کو کرده وه، ئیدی به ته وای به خه بهر هاتوو، ناخیکی هه لکیشا: «هه تا کو

سه ره مه رگ له خه ونه کانتدا ده مینمه وه». کابرا لای به لادا نه کرده وه. له چه کمه جه ی ده رگای که نننوره که داو له نیو خشله کاندای که کاتر میتریکی بچو کی ژنانه و پینووسیتی (په ندان) ی تیدابوو، کیسه باخه لیک و هیندیک پاره ی هه لگرت. چوار ته سکیناسی راکیشان و کیسه باخه لکه ی له شوینی خو ی دانایه وه.

گوتی: «ئه گه ر باران هه ر ناوا بیاریت روژی شه مېه ناگه ریمه وه».

وه ختیک ته و ده رگایه ی کرده وه که رووی له حه وشتی بوو بۆ چند ساتیک له نیو ده رگادا هه لوه سته ی کردو له گه ل هه لمرینی بونی خه ماوی مانگی تشرینی یه که مدا چاوی له گه ل تاریکیدا راهاتن. کاتیک خه ریکی پیوه دانی ده رگایه که بوو، زهنگی کاتر میتره که له ریبه وه. ژنه خو ی گویدا و له نیو جیگا هاته ده ری. ده سته ی پیاوه که له راری و چاوه روانیدا له سه ر ده سکی ده رگایه که مایه وه تا کو ژنه که زهنگ لی دانی کاتر میتره که رابگریت. پاشان بۆ یه که مجار به که سه ره وه چاوی برینه هاوسه ره که ی. گوتی: «دوینی شه وئ خه ونم به فیلانوه دده ی». ته وسا ده رگای پیوه داو چو و ئیستره که ی زین بکات.

به ر له سیه مین بانگ هیتشتی کلایسه بۆ نوپژ کردن، باران بارین به خورتر بوو. پشووه بایه کی کورت، دواین گه لار زتوه کانی دار بایه وه کانی و دراند. گولپه کانی سه ر شه قامه که کوژانه وه، به لام ده رگای مالان هه ر داخرا بوون. سیزار مونترو به سواری ئیستر چووه ژووری چیتشت لینان و بی ته وه ی دابه زئ به سه ر ژنه که یدا قیژاند تا پالتو بارانییه که ی بۆ بهینی. تا پره که ی له شانی هینایه خواری و به ناسویی به زینه که یه وه قایم کرد. ژنه به خو و به پالتوه له نیو ژووری چیتشت لیناندا به دیار که وت.

بی ته وه ی هیچ پیدا گرتنیک له ناوازه ده نگیدا هه بیت گوتی: راوه سته تا باران خو شی ده کاته وه».

کابرا بی ته وه ی نوقه ی لیوه بیت پالتویه که ی له بهر کرد. ته وسا سهیری لای حه وشه ی کرد.

- هه تا کو مانگی کانونی یه که م باران خو شی ناکاته وه.

هاوسه ره که ی هاو رتیه تی کرد. نیگای بریسه وه ته وسه ری هه یوانی. باران پارچه ته نه که

ژهنگاوبیبهکانی سهرانی دهکوتایهوه، بهلام نهو دهپریشته، ناوزهنگی له ئیسترهکهیداو سهری خوئی نهوی کرد تا بهلاشیپانی نهکهوئ و گهیشته نیو حهوشه.

له گوئی سوانهکانهوه دلۆبه باران وهکو ساچمه له سهر پشتی لیک بلاو دهوون، کاتیک له دهرگا دهپریشته دهری، بئ نهوهی ناورداتهوه، هاواربکرد:

- هاوسهرهکشی گوتی: «تا رۆژی شهعه خوات لهگهئ».

تاکه دهرگایهک که له گۆرهپانهکهدا کرابووه، دهرگای کلێسه بوو. سبزار مۆنترو سهری ههلبی و ناسمانی قورسی بیبی که ههتاکو نیو مهتری سهر سهری دابهزبوو. خاچیکی له سهر سینگی خوئی کیشاو ناوزهنگی له ئیسترهکهیدا. ئیسترهکه چهند جاریک له سهر پاشوان سووراپهوه ههتا پیتی له قوره لیجهکه گیربوو. لهو دهمهدابوو که سبزار مۆنترو چاوی بهو کاغهزه کهوت که له دیواری خانوهکه بیان دابوو.

بی نهوهی له ئیسترهکهی دابهزیت کاغهزهکهی خویندهوه. باران کاغهزهکهی خووساندبوو، بهلام ناوهپرۆکهکهی که به پهپهسوچ و پیستی چاپی نووسرابوو، هیششتاش ههر دهخویندراپهوه. سبزار مۆنترو ئیسترهکهی ههتاکو پهنا دیواری هیتا. کاغهزهکهی له دیواری کردهوه پارچه پارچه کرد.

پاشان به لیدانی قایشی ئاوسارهکه بۆ ماوهیهکی کورت ئیسترهکهی به چوار نالهکی خست به جۆریکی وهها که بۆ سواری چهندین کاتژمیر له بار بیت.

به نیو کۆلانیکی پینچاوپینچ و تهنهگه بهردا له گۆرهپانهکه چوه دهری. دیواری خانوهکان له خسته بوو و له کهلینی دهرگا کراوهکانرا بۆنی خه و دههات.

بۆنی قاوه بهر لووتی کهوت. وهختیک دوایین خانووی شاری بهجیهیشت، ملی ئیسترهکهی سووراندوهوه به ههمان نهو چوار ناله ریکوپیکه گهراپهوه نیو گۆرهپانهکهو له بهردهم مائی قهشه گههجهکه راوهستاو ههر لهوی دابهزی. تفهنگهکهی به دهستهوه گرت و ئیسترهکهی به دیرهگیکهوه بهستهوه. بۆ ههموو کارهکانی خوئی ههر نهوهندهی کات دهکوشت که پیویست بوو. کلۆمی دهرگایهکه رهپیش نهکراوو، ههر سهدهفیکه گهورهی

دهریای له پاش دانرابوو تا نهکریتهوه. سبزار مۆنترو چوه ژووره بچووک و نیوه رووناکهکهی دیوهخان و دهنگی یهک نۆتهی نزمی قهرهنهیهکی بهرگوئی کهوت و دواي نهوه بیدهنگی بالی بهسهر شوپنهکهدا کیشا.

به تهنیشت چوار کورسیدا تیپهپی که له دهوری میتزیکه بچووک دانرابوون. سهرمیتزه پهشمینهکه، گولدانیکه گولی دهسکردی له سهر بوو. سهرهفجام له بهر نهو دهرگایه راههستا که رووی له حهوشی بوو، کلاوه پانه بارانییهکهی لاداوه به دهستی بۆ زامنی تا پرهکهی گهراو دیتییهوه، پاشان زامنهکهی کردهوه به دهنگیکه ئارام و تا رادهیهک دۆستانه بانگی کرد:

- بابه.

قهشه گههجهکه به دهه کردنهوهی سهری قهرهنهیهکهوه له نیو دهرگادا به دیارکهوت. گهنجیکی بهله باریک و ریک بوو، له پشت لیوی سهرهوهیهوه هیلکی تهنکی سمیلانی دیاربوو که دهورهکهی به مقهس کورت کردبووه. قهشه کاتیک چاوی به سبزار مۆنترو کهوت که پاژنهی چهکهکهی له نیو قوری ژوورهکهدا چهقاندوووه تفهنگهکهی له راستی پشتینی به ئاراستهی وی راگرتوو، زاری ههلینا بهلام هیچی نهگووت. رهنگی روانی تیکچوو و زهردهیهکی هاتی. سبزار مۆنترو، سهرهتا پاژنهی چهکهکهی زیاتر له زهوی گیرکردو پاشان به تانیسک قونداغی تفهنگهکهی به کهلهکهی خۆبهوه گوشی و له ههمان کاتیشدا پههجهی له سهر پهلاپیتکه گران کرد. به دهنگی تهقهکه خانوهکه ههژایهوه. بهلام سبزار مۆنترو نهیزانی داخۆ له پیش تهقهکهدا بوو بیان دواي نهوه بوو که لهو بهری دهرگاگهیهوه بیبی وا قهشه گههجهکه وهک کرم خوئی به نیو پهپه خویناوبیبهکاندا دهخشینتی.

وهختیک تهقه کرا، سهروکی شارهوانی تازه خهریک بوو خهوی لیدهکهوئیت. چونکه سنی شهو بوو له بهر ددان هیششان خهوه له چاوانی تۆرا بوو و له بهیانی نهو رۆژهداو لهگهئ یهکهمین بانگی کلێسه، ههشتهمین حهبی هپورکهروهی خواردبوو. ئازارهکهی تۆزیک کهم ببوووه دهنگی تهقهتهقی باران که له سهر بانه کانزاییهکهی ددها یارمهتیدا تا خهوی لیبکهوئیت، بهلام لهو دهمهدا که نوستبوو خرینهکهی بهبی نهوهی بهیشت پرتهپرتی دهکرد.

کاتییک دهنگی تهقه کهی بهرگویی کهوت، له خهوی راپه ری و خیرا پری دایه تا قم و ده مانچه کهی که همیشه له تهنیشت قهره ویله کهو له نزدیک دهستی چه پی دایدنا تا حازر به دست بیت. به لام له بهر ئه وهی تهنیا دهنگی باران بارینی وردی بهرگوییان کهوت له دلی خویدا گوتی رهنکه خهونی ناخوشم دیبیت و سه رله نوی بازاره کهی دهستی پیکرده وه.

که مییک نویه تیی لییبوو و له بهر ئاوینه ههستی کرد خه ریکه روومه تی ده ئاوسیت. قووتوبه ک هه توان (مه ره هم) ی نه عناعی کرده وه له روومه ته ئاوساو و رهق و نه تاشراوه کهی هه لئسوو. له پیکداو له نیو دهنگی نمهی بارانداو له دووره وه گویی له دهنکه دهنگییک بوو. چوو ه سه ر هه یوانه که. دیتی وا دانیشستوو انی سه ر شه قام، هیندیکیان هه ر به جلی نووستنه وه به ره و گوره پانه که رایان ده کرد. کوپیزگه یه ک رووی بو لای وی وه رسوو راندو دهستی لیک بلاو کردن و به بی ئه وهی راوهستی هاواریکرد:

- سیزار مونترو قه شه کهی کووشت.

له گوره پانه که، سیزار مونترو رووی تفه ننگه کهی له خه لکه که کردبوو و به بی ئامانج و به سه رلیتشیواوییه وه به ریگادا ده ریوی. زور زوو سه رۆکی شاره وانی چاوی پیتی کهوت. ده مانچه کهی به دهستی چه پییه وه گرت و به ره و ناوه راستی گوره پانه که رویشت و خه لکه که ریگیان بو چۆل کرد. له هۆلی بلیارده که وه پاسه وانیک به خو و به تفه ننگه وه هاته ده ری و سیره ی له سیزار مونترو گرت. سه رۆکی شاره وانی به دهنگیکی هیتواش پیتی گوت: «تهقه نه کهی، مالات». پاشان ده مانچه کهی له کیفه کهی هاویشته وه تفه ننگه کهی له دهستی پاسه وانه که هینایه ده ری و به ره و ناوه راستی گوره پانه که ملی نا.

سه رۆکی شاره وانی هاواریکرد:

- سیزار مونترو بیینه ئه و تفه ننگه م بدهیه.

هه تا ئه و ده مه ی که ئه و قسه یه ی نه کرد، سیزار مونترو سه رۆکی شاره وانی نه دیتبوو، به یه ک ته کان خوی بو لای سه رۆکی شاره وانی وه رسوو راند.

سه رۆکی شاره وانی په نجه ی له په لاپیتکه نزیک کرده وه و تۆزیک دهستی له سه ر گران کرد، به لام نه بیته قاند.

سیزار مونترو نه راندی: «وه ره لیم وهرگره».

سه رۆکی شاره وانی به دهستی چه پیه ی تفه ننگه کهی گرتبوو و به دهستی راسته شی ته ریایی سه ر پیلووی چاوه کانی خوی سربیه وه. حیسابی بو هه ر هه نگاویکی خوی ده کرد که هه لی ده هینایه وه په نجه ی له سه ر په لاپیتکه تووند کردبوو و بزمار کوت چاوی له سه ر سیزار مونترو داکوتا بوون. له نا کاو راوه ستاو به ئاوازه دهنگیکی دۆستانه هاته قسه:

- سیزار به ئارامی تفه ننگه کهت له سه ر زه وی دانئ و هیچ کاریکی دیکه ی بی ئاقلانه نه کهی.

سیزار مونترو که مییک بو دواوه کشایه وه سه رۆکی شاره وانی درتیه دیدا به هه نگانوان و په نجه ی هه ر تووند کردبوو له سه ر په لاپیتکه، تهنانه ت ماسولکه یه کی له شیشی نه ده بزوا، تا وای لیتهات سیزار مونترو تفه ننگه کهی شوپ کرده وه داینایه سه ر زه وی.

ئه و ده مه بوو سه رۆکی شاره وانی بو ی ده رکهوت که تهنیا بیجامه ی له پیتدایه و له به ر بارانئ خه ریکی ئارهق ده ردانه و ئازاری ددانه که شی کپ بوته وه.

ده رگای مالان کرانه وه. دوو پاسه وانی تفه ننگ به ده ست به ره و ناوه راستی گوره پانه که غاربانداو دوا به دوا ی ئه وانیش لیثاوی حه شامه ت به ریکهوت. پاسه وانه کان به یه ک ته کان خویان سوو رانده وه رووی تفه ننگه کانیا ن کرده خه لکه که و هاواریان کرد: «بو دواوه بکشینه وه».

سه رۆکی شاره وانی به بی ئه وهی ته ماشای که س بکات به دهنگیکی به سام هاواریکرد:

- گوره پانه که چۆل کهن.

خه لکه که بلاهویان لیکرد. سه رۆکی شاره وانی بی ئه وهی پالتو بارانییه که به سیزار مونترو دانئ، دهستی کرد به پشکنینی له شی. چوار فیشه کی له گیرفانی کراسه که یداو چه قویه کی ده سک ئیسکی له گیرفانی دواوه ی پانتۆله که یدا دۆزییه وه. هه روه ها له

گیرفانیکی دیکه یدا دهفته ریکی بچووی یاداشت و ئالقیههک له گه ل سنج کلبل و چوار ئەسکیناسی سه د پیزۆیی دیته وه. سیزار مۆنترو به حاله تی خۆیه دهسته وه دانه وه دهستی لیک بلاو کردبوون لیگه را سه رۆکی شاره وانی بیپشکنی و تهنیا له بهر ئەوه جار جار ه جوولنه ی به له شی خۆی ده کرد تا ئاسانکاری بۆ سه رۆکی شاره وانی بکات. سه رۆکی شاره وانی کاتیک له کاره که ی بووه وه بانگی دوو پاسه وانی کردو شته کانی دانی و سیزار مۆنترو ی پی سپاردن.

فرمانی پیدان: «بیبه نه قاتی دووه می شاره وانی، بهرپرسیارییه تی وی له ئەستۆی ئیوه دایه».

سیزار مۆنترو پالتۆیه که ی داناو دای به یه کیک له پاسه وانه کان و له بهینی ههردووکیاندا به ریکهوت. سیزار گرنگی نه ده دا به باران بارین و ئەوه شه شاماته ی که له گۆره پانه که دا جمه ی ده هات. سه رۆکی شاره وانی به نیگای چاوان به دوا ی کهوت. پاشان رووی له خه لکه که کردو وه کو ئەوه ی که کسه ی له مریشکان بکات هاواریکرد:

– ئیره چۆل کهن.

به دهسته به تاله که ی ئاره قی ده موچاوانی سربیه وه رویشت بۆ ئەوه سه ری گۆره پانه که وه چوه مالی قه شه که.

دایکی کوژراوه که له سه ر کورسی بوورابۆوه ژن و ژال ده وریان دابوو و زۆر بی به زه بیانه باوه شتیان ده کرد: «ده لیگه رین با هه وایه کی لیدات».

ژنه که رووی له لای وی کردو گووتی: «تازه خه ربک بوو بچیتنه کلێسه».

سه رۆکی شاره وانی گووتی: «باشه، به لام لیبی گه رین با هه ناسه یه ک هه لکیشی».

قه شه که له نیو هه یوانییداو له نزیک هیلانه کوتره کان له نیو په ری خوتناویدا ده موچاوی له زهوی چه قیبوون. بۆنی تووندی جیقنه کوتر ژوره که ی پر کردبوو. کاتیک سه رۆکی شاره وانی له بهر ده رگا به دیار کهوت، تا قمه پیاوێک خه ربکی هه لگرتنی ته رمی کوژراوه که بوون. سه رۆکی شاره وانی تیی راخوین: «برۆنه دواوه».

پیاهه کانیش ته رمه که یان له نیو په ره کوتره کاندا دانا یه وه و به یی ده نگی کشانه وه. سه رۆکی شاره وانی له دوا ی پشکنینی، ته رمه که ی هه لگی پرایه وه و په ره وردیله کان به ملاو لادا بلا بوون. راستی پشتینی ته رمه که زیاتری په ر لیبوو که هیشتا ش ئەوه خوتنه ی پیوه یان نووسابوو گه رمایی هه ر تیدا مابوو. به هه ردووک ده ستان په ره کانی لابر دن. کراسه که ی درابوو و قولابه ی پشتینه که شی شکابوو، له بن کراسه که را کونی برینه که به دیار کهوت. برینه که ئیدی خوتنی لینه ده هات. یه کیک له پیاهه کان گوتی:

– «به تفه نگی جاگوار کوژراوه».

سه رۆکی شاره وانی هه ستایه سه ری و راوه ستا. هه ر له وه ده مه دا که له ته رمه که رامابوو، په ره خوتناوییه کانی له دیره گی هیلانه کوتره کان کردنه وه. دهستی به بیجامه که ی سربیه وه و به ئاماده بووانی گووت:

– لیره نه بیزتوون.

یه کیک له پیاهه کان گوتی: «ده یه ویت ئەوه ته رمه هه ر له وه گۆره ی بکه وی».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «ده بی مۆله تی به خاک سپاردنی بۆ ده ربکه ین».

له نیو ماله که دا ده نگی شین و گریانی ژن و ژال به رزبۆوه. سه رۆکی شاره وانی له نیو ژاوه ژاو و بۆنی خنکینه ردا، که خه ربک بوو ژوره که ی پر ده کرد، رینگای بۆ خۆی کرده وه.

له بهر ده رگا تووشی با به ئانجیل بوو.

قه شه که به واقی ورمابه وه گوتی: «مردووه؟»

سه رۆکی شاره وانی وه لامیدایه وه: «تۆپیوه، وه کو به راز».

ده رگای ماله کانی ده ورو به ری گۆره پانه که کرانه وه. باران خۆشی کردبۆوه به لام ئاسمانی قورس به یی ئەوه ی که لیبینی ئەوه تۆی بۆ تیشکی خۆر کردبیتته وه، دابه زیبووه خوار ی.

باوکی رۆحانی قۆلی سه رۆکی شاره وانی گرت و نه یه هیشت پروات و پیتی گووت: «سیزار مۆنترو پیاوێکی باشه، به دنیا ییشه وه ئەوه رووداوه له بارو دۆخیکی ناله بار و ئالۆزدا روویداوه».

سەرۆکی شارەوانی بە بێ تاقەتی گوتی: «دەزانم، بابە گیان خەمت نەبێ هیچی بە سەر نایەت. برۆ ژووری، لەوێیە کە پیتووستیان بە ئێوە هەیه.»

پاشان بە پەلە لەوێ دوورکەوتەووە فەرمانی بە پاسەوانەکاندا کە ئیدی پیتووست بە ئیشکگرتن ناکات.

ئەو حەشاماتەیی کە هەتا کو ئێوە دەمە لە سەر هیلێک راگیرابوون، بە لیشاو هیرشیان برده مائی قەشە جحیلە کە.

سەرۆکی شارەوانی چوو هۆلی بلیارد. لەوێ پاسەوانیک بە دەستییک جلی خاوینەووە چاوەروانی دەکرد: بەرگی مولازمی.

رۆژانی تر لەو کاتەدا هۆلی بلیارد کردن نەدەکرایەو، بەلام ئەو رۆژە هیشتا کاتژمیر نەبوو بوو حەوت پر ببوو لە خەلک. پیاوانی نیو هۆلە کە، لە دەوری مێزەیی چوارکەسی یان لە تەنیشت بارە کە خەریکی قاوہ خواردنەووە بوون. زۆریەیان هیشتا هەر بەرگی نووستیان لە بەردا بوو و نەعلەیان بە سەرپیتیانەووە کردبوون. سەرۆکی شارەوانی لە پیتش چاوی هەمووان جەلەکانی دانان و ئەوەندەیی بۆی دەکرا بە بیجامە خۆی وشک کردەووە لە بێدەنگیدا دەستی کرد بە لەبەرکردنەووەی جەلەکانی و گوپی هەلخستن بۆ دەرپرینی بیروروای خەلکە کە. کاتییک خەریکی چوونە دەری بوو، لە هەموو وردەکارییەکانی مەسەلە کە گەیشتبوو. وەختییک گەیشتە نزیک دەرگا، هاواریکرد: «ئاگادار بن، هەر کەسیک بیهویت ئەم شارەم بە سەر سەریدا بروختینی دەیخەمە زبڵدانەووە.»

بەبێ ئەووەی سەلام لە کەس بکات، لە شەقامە چەورپێژکراوە کە پەرییەو، بەلام هەستی بە شلەژانی شارە کە کرد. کابرایەکی گەنج و ئاسوودە خاتر بوو و لەگەڵ هەر هەنگاوێکدا کە هەلی دیتایەووە نیشانی دەدا کە گەرەکیەتی بوونی خۆی بسەپینتی.

کاتژمیر حەوتی تەواو ئەو بە لەمانەیی^(۳) کە هەفتەیی سی رۆژان شتومەک و نەفەریان لە

(۳) جۆرە بە لەمیکی لا دیوار بڵندە بە کوردی پیتی دەگوتریت (قوففە) و لە فارسییە کەدا (کرجی) یە. بەلام من بە لەم بۆ بە کارهێناو چونکە ناوێکی زیاتر لە قوففە باو. وەرگێت

شارەووە دەگوازتەو بە ریکەوتن. بەلام بە پیتچەوانەیی جارانی پیتشوو، ئەمجارەیان سەرنجی کەسیان بۆ لا رانەکشا.

سەرۆکی شارەوانی چوو نیو ئەو قەیسەرییە کە بازارگە سوریاپیەکان کالوو کە لوپەلە رەنگا ورەنگەکانی خۆیانیان لەویدا بۆ فرۆشتن وەگۆرێ دەخست. دوکتۆر ئەکتافیۆ جیرالدۆ کە هیشتاش هەر گەنج بوو و قژە پرەکانی وەک چەرمی بریقاوہ بە دەوری سەریدا ئالقیەیان بەستبوو، چاوی پرپیووە دوورکەوتنەووەی بە لەمەکان و ئەویش هەر بە توتی بیجامە بوو و نەعلەیی بە سەرپیتیانەووە کردبوون.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «دکتۆر، خۆت بگۆرە دەبێ بجیبیە سەر ئەو تەرمەو پشکنینی پزیشکی (توتیکاری) بۆ ئەنجام بەی.»

دکتۆر بە سەرسوورمانەووە تەماشای کرد، ریزە ددانە سپی و قایمەکانی خۆی نیشانداو گوتی: «ئەو، کەواتە پریار وایە کە ئەمڕۆ پشکنینی پزیشکی ئەنجام بەین، دیارە زۆر پیتشکەوتووین.»

سەرۆکی شارەوانی هەوڵیدا زەردە بپینتە سەر لیتی خۆی. بەلام هەستیاری بوونی روومەتە ئاوساوەکەیی ئەو دەرفەتەیی پینەداو بە دەستی پیتش زاری خۆی گرت. دکتۆر لیتی پرسی.

– ئەو چیتە؟

– خرتەیی گەواوە.

دیاریبوو دکتۆر جیرالدۆ دەبویست قسەیی تریش بکات، بەلام سەرۆکی شارەوانی بە پەلە بوو.

لەوسەری ئەو شوینەدا کە بە لەمەکان لیبیەو بەرپێدەکەوتن، سەرۆکی شارەوانی لە دەرگای مائیکیدا. خانووە کە دیوارەکانی لە حەسیر بوون و سەرەکەشی بە گەلای دارخورما داپۆشراوو و هەتا کو نزیکەیی ئاستی ئاوە کە داوەتوو. ژنیکی رەشتالەو ئاوس کە زگی حەوت مانگ بوو بە پیتخواسی هات و دەرگای لیکردەووە. سەرۆکی شارەوانی ژنەیی لە سەر ریی خۆی وەلا خست و چوو ژوووە نیمچە رووناکە کە دانیشت و بانگی کرد: «دادووە.»

دادوهر ئهركاديۆ له كاتيكدا كه پيتلاوه بن دارهكانى خۆى له زهوى دهخشاندن قوت بۆوه. دهريى بى جيرهكهى داكشابووه بن ناوکه رووتهكهى.

سهروكى شارهوانى پيتى گوت: «مۆله تىكى به خاكسپاردن دهريكه».

دادوهر له سهرساميان فيتوتىكى ليداو گوتى: «ئهم بىروكهيه تازهيه له كوئى پهيدا بوو؟

پاشان سهروكى شارهوانى به ئارامى له گه ليدا چوووه ژوورئ و به دهم كردنهوهى په نجه ره كه تا ههواى ژووره كه كه بۆنى خهوى لیده هات نوئ ببیته وه گوتى: «ئهمهيان جيايه، وا باشتره كارهكان له سهربنچينه ئه نجام بدهين». ئهوسا ته پوتۆزى دهستانى به پانتۆله تهنك و تهسكه كهى خاوين كردهوه و بى ئهوهى پلار ليدان به قسه كه يه وه ديار پيت پرسيارى ليكرد: «دهزانى مۆله تى به خاكسپاردن يانى چى؟».

دادوهر گوتى: «هه لبه ته كه دازانم».

سهروكى شارهوانى له پهنا په نجه ره كه ته ماشايه كهى دهسته كانى خۆى كردو گوتى: «سكرتيره كهت بدۆزه ره وه با نووسراوه كه ته واو بكات». ئه مجاره شيان ههروه كو پيشدا هيچ ناسه وارىكى پلار ليدان له قسه كانيدا نه بوو. ئهوسا رووى خۆى بۆ لاي كيژۆله كه وه رسوورانده دهستى دريژكرد، خوئنيان پتوه بوو.

- له كوئى دهستانم بشۆمه وه؟

كيژۆله كه گوتى: «له نيو به رميلى ئاويدا».

سهروكى شارهوانى چوووه نيو هه وشه و كيژۆله كه ش له پاشخاندا به دواى خاويليبه كهى خاويدا دهگه راو سه لکه سابوونىكى بۆن خوشيشى بۆ له نيو خاويليبه كه هاويشت.

كاتيك سهروكى شارهوانى به دهم راوه شاندى دهسته ته ره كانيبه وه دههاته ژوورئ، كيژۆله كه چوووه دهري.

كيژۆله كه گوتى: «وا خهريك بووم سابوونم بۆ دههيناي».

سهروكى شارهوانى گوتى: «ئاواش باشه» و دووباره ته ماشاي دهسته كانى خۆى كردهوه. به

دهم نووقم بوون له بىرو خه يالدا خاويليبه كهى وه رگرت و ههر بهو شيوه يه كه له دادوهر ئهركاديۆ رامابوو دهستى وشك كردهوه و گوتى: «تهرمه كه له نيو په ره كوئراندا كه وتبوو».

پاشان به ديار خوگۆزىنى دادوهر ئهركاديۆه له سهر قه ره و يله كه دانيشت و قوم قوم قاوهى بى شيرى خوارده وه. كيژۆله كه دوا به دواى ئه واندا له ژوورئ هاته دهري و به سهروكى شارهوانى گوت: «ههتا ددانه كهت نه كيشى ئاوسا وه كهى نانيشيته وه». سهروكى شارهوانى دهستى دادوهرى گرت و له گه ل خويدا رايكيشايه سهر شه قام و گه رايه وه ته ماشايه كهى كيژۆله كهى كرد.

پاشان قامكى له سهر ورگه زله كهى خۆى دانا.

- ئهى ئهم ئاوسا ويه چى؟ ئهمه يان كه نگی ده نيشيته وه؟

كيژۆله كه گوتى: «له م رۆژانه دا».

با به ئانجیل وه كو شهوانى پيشوو پياسه ي شهوانه ي نه كرد. له دواى ناشتنى تهرمه كه له مالىكى باشوورى شاردا مايه وه وه ههتا ئيوارئ قسه يان كردن. كاتيك كه گه رايه وه بۆ مالى گلوپه كانى سهر شه قام هه لكرابوون.

تربنيداد خهريكى ئاودانى گوله كانى هه يوانئ بوو. قه شه كه لتي پرسى داخۆ نانه موتفه رك نه كراوه كان له كوئى. ئهويش گوتى كه له نيو ميحرابى سه ره كيدا دايناون. كاتيك گلوپى ژوورئى هه لكرد ميشووله وه كو ته مومرئىكى چر له نيو خوئانيان گرت. بهرله وهى ده رگايه كه پيوه دات، به دهرمان رشين (ئيمشى) ههواى ژووره كهى ئه وه نده تهماوى كرد تا واى ليتهات ماندوو بوو و دهرمان ميشه كه به پزميني خست. ئاره قى كر دبوو، كه وايه ره شه كهى له بهر خۆى دانا و ئه وه كوايه سپيه ي له بهر كرد كه له ته نيابيدا ده يپوشى. پاشان رويشت هه تاكو زهنگى نوئزى شه وئ ليبدات. پاشان دووباره گه رايه وه بۆ ژوورئى و پارچه گوشتىكى له نيو تاوهى هاويشت و خستى يه سهر ئاگر تا سوور ببيتته وه و پاشان دهستى كرد به پياز ورد كردن. دواى ئه وه هه موو شته كهى له نيو

قاپتیک کرد که هه‌ندیک به‌رماوه‌ی برنجی نیوه‌رۆی تێدا مابوو. ئەوسا قاپه‌که‌ی برده ته‌نیشت قه‌رویله‌که‌ی و ده‌ستی به‌ خواردنی کرد. هه‌مووی پێکه‌وه ده‌خوارد، پارچه‌ی بچووکی له‌ هه‌موو جووره‌ خواردنه‌کان ده‌رپری و به‌ چه‌قۆ له‌ سه‌ر چه‌نگاله‌که‌ی کۆده‌کره‌وه، هۆشی هه‌ر له‌ سه‌ر جوینی پارووه‌که‌ بوو و به‌ خرینه‌ کیف زبویه‌که‌ی و به‌ زاری داخراوه‌وه ئەوه‌نده‌ی ده‌جوو هه‌تا وردو هاری ده‌کرد. هه‌ر له‌و کاته‌شدا چه‌قۆ و چه‌نگاله‌که‌ی له‌ سه‌ر رۆخی ده‌وریه‌که‌ داده‌ناو به‌ نیگای وردو به‌رده‌وام ژووره‌که‌ی ده‌پشکنی. له‌ به‌رامبه‌ری و له‌ سه‌ر تاقه‌که‌، کتیپی قه‌واره‌ زل و ئەستووری ئه‌رشیفی کلێسه‌که‌ ریزکرا‌بوون. له‌ سووچیتکی ژووره‌که‌دا، کورسیه‌که‌ی له‌ قامیش چن‌دراوی بێشکه‌یی به‌رچاو ده‌که‌وت که سه‌رینۆک‌بکیان به‌ راستی سه‌ریه‌وه‌ دروو بوو. له‌ سه‌ر دیواری پاش کورسیه‌که‌ش په‌رده‌به‌ک به‌ خاچ هه‌لئواسرا‌بوو له‌ ته‌نیشت رۆژژمێرتیک که‌ شروپیتکی کۆخه‌ی ئاگادار ده‌کرده‌وه. له‌ لایه‌کی تری په‌رده‌که‌وه، ژووری نووستنیی لیبوو.

بابه‌ ئانجیل کاتیک که‌ له‌ نان خواردن بووه، هه‌ستی کرد خه‌ریکه‌ هه‌ناسه‌ی توند ده‌بیت. پارچه‌ هه‌لئوایه‌کی له‌ نیو کاغه‌زتیک هه‌تایه‌ ده‌رۆ و په‌رداخیتک ئاوی لیبوا‌لیو کردو به‌ دم ته‌ماشاکردنی رۆژژمێره‌که‌ شه‌ربه‌ته‌ شیرینه‌که‌ی هه‌لده‌قۆراند. هه‌ر جاره‌ی که‌ زاری خۆی پر ده‌کرد له‌ هه‌لئا، قومیکیشی ئاو به‌ دوادا ده‌کرد، به‌بێ ئه‌وه‌ی که‌ چاو له‌ سه‌ر رۆژژمێره‌که‌ هه‌لگریت. سه‌ره‌نجام قریپکی هاته‌وه‌ به‌ سه‌ر ده‌سته‌ی که‌وايه‌که‌ی لیبوی خۆی سه‌ریه‌وه. نۆژه‌ ساڵ بوو که‌ ریک به‌و شپوه‌یه‌ نانی ده‌خوارد، له‌ ته‌نیایی ژووری کارکردنیشیدا ریک به‌ هه‌مان شپوه، هه‌ر جووله‌یه‌کی به‌ دیقه‌ت و پارێزه‌وه‌ ده‌کرد. قه‌تیش له‌و گۆشه‌گیریه‌ی خۆی شه‌رمه‌زار نه‌بوو. له‌ دوا‌ی ئەنجامدانی نوێژو زیکرو نه‌ریته‌کانی تر، ترینیداد هات و داوای پاره‌ی لیکرد تا ده‌رمان مشکی پێ بکرت. قه‌شه‌که‌ بۆ سه‌په‌مه‌ین جار لاری بوونی خۆی راگه‌یاندو گوتی هه‌ر ته‌له‌کان به‌ ته‌نیا به‌سن. به‌لام ترینیداد پیتی داده‌گرت:

- ئاخ‌ر ده‌زانی چی، مشکه‌ بچکۆله‌کان په‌نیره‌که‌ ده‌دزن و به‌ ته‌له‌وه‌ نابن، وا چاکتره‌ ده‌رمانی به‌ په‌نیره‌که‌ بکه‌ین.

قه‌شه‌که‌ له‌ دلێ خۆیدا دانی پیا‌نا که‌ قسه‌که‌ی ترینیداد راسته‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ئەمه‌ بێتیه‌ سه‌ر زوان، سه‌ماعه‌ ده‌نگ ناخۆشه‌که‌ی سه‌ینه‌ما له‌وسه‌ری شه‌قامرا ئارامی

کلێسه‌که‌ی تیکدا. سه‌ره‌ تاکره‌کرتیکی لیهات و پاشان ده‌نگی کرا‌ندنی نوکی ده‌رزی و دوا‌به‌دوای ئەویش یه‌کسه‌ر ئاوازی مامبۆی که‌ به‌ زوورناییه‌کی ده‌نگ گری ناخۆش ده‌ستی پێده‌کرد.

قه‌شه‌که‌ پرسیا‌ری کرد: «ئه‌مشه‌و فیلم په‌خش ده‌که‌ن؟».

ترینیداد وه‌لامی دا‌یه‌وه: «به‌لێ».

- ده‌زانی چ فیلمیکه‌؟

ترینیداد گوتی: «ته‌ره‌زان و خواوه‌نده‌ سه‌وزه‌کان، هه‌ر ئەو فیلمه‌ی که‌ رۆژی شه‌مه‌ له‌به‌ر باران بارین بۆیان لینه‌درا، ریگا به‌ مندالانیش دراوه‌ تا ته‌ماشای بکه‌ن».

بابه‌ ئانجیل چووئه‌ نیو تاوه‌ری زه‌نگه‌که‌ (ناقوس) و دوا‌زده‌ جاری به‌ هارژن خست. ترینیدادیش وا‌قی ورمابوو.

ده‌ستی هه‌لته‌کاندن و گوتی: «بابه، لیت تیکچوو» چاوی ئالۆز بوو بوون «ئه‌م فیلمه‌ ئازاده‌ بۆ هه‌موو که‌سێک تا سه‌یری بکات. خۆ بۆ خۆت له‌ بیره‌ته‌. رۆژی یه‌کشه‌مه‌ هه‌یج زه‌نگت بۆ لینه‌دا».

قه‌شه‌که‌ به‌ دم سه‌ریه‌وه‌ی ئاره‌قه‌ی ملی گوتی: «به‌لام ئەمه‌ گوی پینه‌دانی شاره‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیت» و به‌ هه‌ناسه‌برکتیه‌ دووباره‌ی کرده‌وه «گوی پینه‌دان».

ترینیداد تیگه‌بشت. قه‌شه‌که‌ گوتی:

خۆزگه‌ مه‌راسیمی به‌ خاک سپاردنی جه‌نازه‌که‌ت ده‌دیت. هه‌موو پیاوه‌کان خۆیان ده‌کو‌تا تا بگه‌نه‌ داره‌ مه‌بته‌که‌و ئەگه‌ر بۆ جارێکیش بیت ده‌ستیان پیتی بکه‌ویت.

پاشان کیژۆله‌که‌ی نارده‌ ده‌رۆ و ئەو ده‌رگایه‌ی داخست که‌ ده‌پروانییه‌ گۆره‌پانه‌که‌و گلۆپی کلێسه‌که‌ی کورژانده‌وه. قه‌شه‌که‌ کاتیک له‌ هه‌یوانی بوو و خه‌ریک بوو به‌ره‌و لای ژووری نووستن ده‌گه‌را‌یه‌وه، له‌ نیو چاوانی خۆی راکیشا. له‌و ده‌مه‌دا بوو به‌ بیری هاته‌وه‌ که‌ پاره‌ی کپینی ده‌رمان مشکی نه‌داوه‌ته‌ ترینیداد. به‌لام پێش ئەوه‌ی بگاته‌وه‌ ژووری نووستن دووباره‌ له‌ بیری چۆه.

که می‌ک دواى ئەوه، له پاش میژه‌که‌ی دانیش‌ت و خوێ بۆ ته‌واو کردنی ئەو نامە‌یه ناماده کرد که شه‌وی پیتشو دەستی به‌ نووسینی کردبوو. قۆبچه‌کانی که‌وا‌یه‌که‌ی هه‌تا‌کو سه‌رزگی کردنه‌وه، ده‌فته‌ره‌که‌ی یاداشتی له‌ به‌رامبه‌ر خوێ داناو مه‌ره‌که‌ب و شک که‌ره‌وه‌که‌ی له‌ سه‌ر میژه‌که‌ ریک‌خست و ده‌ستی له‌ گیرفانی رۆکرد بۆ ئەوه‌ی چاویلکه‌که‌ی بینیتته‌ ده‌ری. له‌و ده‌مه‌دا بوو به‌ بی‌ری هاته‌وه‌ که‌ چاویلکه‌که‌ی له‌ گیرفانی ئەو که‌وا‌یه‌ی هاو‌یشتوو‌ه که‌ له‌ مه‌راسیمی به‌ خاکسپاردندا له‌ به‌ری دابوو، هه‌ستاو هینای. ده‌یوست دووباره‌ ئەوه‌ بخوینیتته‌وه‌ که‌ دوینی شه‌وی نووسیبوو و له‌سه‌ری دپیره‌وه‌ ده‌ست بکاته‌وه‌ به‌ نامە‌که‌ی که‌ ده‌نگی سێ لێدان ده‌رگایه‌که‌یان هه‌ژاند.

- فه‌رموو.

به‌رپۆه‌به‌ری سینه‌ما بوو- پیاویکی وردیله‌و ره‌نگ بزرا‌کو بوو به‌ ریشیکی تاشراو و حاله‌تیکی لێقه‌وما‌وانه‌وه‌. جلی سپی که‌تانی ساده‌ی له‌به‌ردا بوون و پیلای دوو ره‌نگیشی له‌ پیکردبوون. با‌به‌ ئانجیل فه‌رموو لیک‌کرد تا له‌ سه‌ر کورسییه‌ حه‌سیره‌که‌ دانیشی. به‌لام کابرا ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی له‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی هینایه‌ ده‌ری و به‌ دیقه‌ته‌وه‌ قه‌ده‌ نووشتاوه‌کانی لیک‌کرده‌وه‌ ته‌پوتۆزه‌که‌ی لینه‌کاندو لاقی لیک‌بلا‌و کردن و هه‌ر له‌وی لێی دانیش‌ت. با‌به‌ ئانجیل ئەوسا دیتی که‌ ئەو پیاوه‌ ئەوه‌ی له‌ قه‌دی خوێ به‌ستوو‌ه ده‌مانچه‌ نییه‌ به‌لکو لایته‌.

با‌به‌ ئانجیل لێی پرسی: «چ ئەمریکتان هه‌بوو؟»

به‌رپۆه‌به‌ری سینه‌ما به‌ هه‌ناسه‌ی تا راده‌یه‌ک سواره‌و گوتی: «باوکی رۆحانی، ببوره‌ که‌ ده‌ست له‌ کاری جه‌نابت وه‌رده‌ده‌م، به‌لام وا دیاره‌ که‌ ئەمشه‌و هه‌له‌یه‌ک روویداوه‌».

قه‌شه‌که‌ سه‌ری بۆ له‌قاندو گوتی بۆ راگرت.

به‌رپۆه‌به‌ری سینه‌ما درێژه‌یدا به‌ قسه‌کانی: هه‌موو که‌سیک بۆی هه‌یه‌ فیلمی ته‌ره‌زان و خواوه‌نده‌کانی سه‌وز ببینیت، جه‌نابتان بۆ خوتان یه‌کشه‌مه‌ی رابردوو واتان بریار دابوو».

قه‌شه‌که‌ هه‌ولیدا قسه‌که‌ی پێی بپریت، به‌لام به‌رپۆه‌به‌ری سینه‌ما ده‌ستیکی لێ هه‌لته‌کاندو

تیی گه‌یاند که‌ قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه‌و گوتی:

- من ئەو زه‌نگ لێدانم قبوڵ کردوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی کاریکی به‌جیتیه‌. راسته‌ که‌ هیندیک فیلم پێچه‌وانه‌ی ئەخلاقن، به‌لام ئەمه‌یان هه‌یج خه‌وشیکی تیدا نییه‌. ئیمه‌ وا به‌ نیازبووین که‌ پاش نیوه‌رۆی رۆژی سێ شه‌مه‌ به‌رنامه‌ی تابه‌ت به‌ مندالان پێشکه‌ش بکه‌ین.

با‌به‌ ئانجیل بۆی روونکرده‌وه‌ که‌ له‌ راستیدا ناوی ئەو فیلمه‌ له‌ نیو‌لیستی ئەو فیلمانه‌دا نه‌بووه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی ئەخلاقن و هه‌موو مانگان له‌ ریگای پۆسته‌وه‌ بۆی ده‌نێدرین و گوتی:

- به‌لام لێدانی فیلم له‌ رۆژیکی وه‌کو ئەم‌رۆدا نیشانه‌ی خو‌گێل کردنه‌، چونکه‌ یه‌کیک له‌ دانیشتوانی شاره‌که‌مان مردوه‌. ئەمه‌ش بۆخوێ به‌شیکه‌ له‌ ئەخلاق.

به‌رپۆه‌به‌ری سینه‌ما زه‌ق زه‌ق تیبیراما‌و گوتی:

- سالی پار، پیاوانی پۆلیس بۆ خو‌یان نه‌فه‌رێکیان له‌ سینه‌مادا کوشت و هه‌رکه‌ ته‌رمه‌که‌یان له‌ هۆلی سینه‌ما برده‌ ده‌ری، ئیدی لێدانی فیلمه‌که‌ ده‌ستی پیکرده‌وه‌.

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ئەم‌رۆ دۆخه‌که‌ گۆراوه‌ و سه‌رۆکی شاره‌وانی ئیتر ئەو پیاوه‌ی جارن نه‌ماوه‌».

به‌رپۆه‌به‌ری سینه‌ما به‌ سه‌رودلی گیراوه‌وه‌ گوتی: «هه‌ر کاتیکی کو‌تایی به‌ هه‌لپێژاردنه‌کان هات ئیدی ده‌ست به‌ پیاو کوشتن ده‌که‌نه‌وه‌، له‌وه‌تای ئەم شاره‌ بووه‌ به‌ شار بارودۆخ هه‌میشه‌ هه‌ر وابوه‌».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ده‌ببینین».

به‌رپۆه‌به‌ری سینه‌ما به‌ نیگای خه‌مبارانه‌وه‌ چاوی پێدا گێراو کاتیکی که‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ستی به‌ قسان کردوه‌وه‌ له‌ کاتیکی که‌ کراسه‌که‌ی راده‌وه‌شاند بۆ ئەوه‌ی هه‌وا له‌ سینگه‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی بدات، ئاوازه‌ ده‌نگی شیوه‌ی پارانه‌وه‌ی به‌خۆه‌ گرتبوو و گوتی:

- ئەمە سېھەمەن فېلمى رېگا پېندراوبو بو خەلک بە گشتى که ئەمسال بە دەستمان گەشتوو، رۆژى يەکشەمە فېلمە که سى ئالقەى مابوو که باران بارى، زۆر کەس دەیانەوئیت بزنان داخۆ له کوتايى فېلمە که دا چى روودەدات».

قەشە که گوتى: «تازە ئىدى زەنگەکان دەنگيان لېھاتوو».

بەرپۆه بەرى سېنەما له رووى نائومىدییەوہ ئاخىكى ھەلکیشا. چاوەروان مایەوہو راستەو خۆ چاوى بریبە پیاوہ ئابىبە کہ. ئیتر بېجگە له گەرماى ژووہ کہ بېرى له ھېچ شتىكى دیکە نەدە کردەوہ.

- کەواتە ئىدى ھېچ چارەسەرئیک نبیہ؟

بابە ئانجیل سەرى لەقاند.

بەرپۆه بەرى سېنەما له ئەژنۆى خۆى راکیشا، له جىى خۆى ھەستاو گوتى:

- ئاوا، چى بکەین ئىدى.

سەرلەنوئى دەستەسپە کہى قەد کردەوہ ئارەقەى ملی پىن سېبىەوہو بە وردى و بىن تاقەتى چاوى بە ژوووى کارکردنى قەشە کہ دا گېراو گوتى:

- ئېرە وەکو دۆزەخ وایە.

قەشە کہ ھەتا کو بەر دەرگا له گەلى چوو، بەرپى کردو دانىشتەوہ تا نامە کہى تەواو بکات. کاتىک کہ ئەوہى نوسىبووى خۆیندییەوہو پەرەگرافە نىوہ چلە کہى تەواو کرد، دەستى له نوسىن ھەلگرت تا بېر بکاتەوہ. ھەر لەو دەمە شدا بوو دەنگى ئەو مۆسقىايە برا کہ له سەماعە کہوہ بلاودە کراو دەنگىک کہ بىن تاقەتى پىوہ دياربوو گوتى: «ئەو بەرپۆزەنە ئاگادار دەکەینەوہ کہ بە نىازبوون ئەمشەو بېنە سەبرى فېلمە کہ، ئەمشەو فېلمە کہ پەخش ناکریت، چونکہ دەستەى بەرپۆه بەراپەتى سېنەماش دەخوازیت کہ له رېوہ سەمى ماتەمىنى ھاوشارىبانى ئازیزدا بەشدارى بکات». بابە ئانجیل دەنگى بەرپۆه بەرى سېنەماى ناسىبەوہو زەردەى ھاتى.

گەرما تاوى سەند. قەشە کہ درپۆه پىدا بە نوسىن. جاروبارىش دەستى له نوسىن ھەلگرت تا ئارەقە کہى بسپۆتەوہ ئەوہى نوسىبووى سەرلەنوئى بىخۆینىتەوہ، تا سەرەنجام دوو لاپەرەى پىکردەوہ، تازە ئىمزای کردبوو کہ باران بارىن دەستى پىکردەوہو ھالائى ھەواى شىدار دزەى کردە ژوووى. بابە ئانجیل ناونىشان (ئەدریس) ی سەر زەرە کہى نوسىو سەرى لە سەر مەرە کہ بە کہ دانایەوہو دەبوست نامە کہ بنووشتىنیتەوہ، بەلام جارى چاوتىكى بە پەرەگرافى کوتايى نامە کہ دا خشانند. ئەوسا سەرى لە سەر مەرە کہ بە کہ ھەلگرتەوہو لە بن نامە کہ ئەم وشانەى نوسىن: دىسانەوہ باران دەستى بە بارىن کردۆتەوہ. بەو زستانەو ئەو شتانەى کہ خزمەتم کردن، وای بو دەچم کہ رۆژانپىكى سەخت و دژوارمان لە پىش بن.

دووباره دهستی به پیکه نین کرده وه، به لام له نا کاو شکل و شیوهی جدی به
خویه وه گرت و قیزاندی:

- ئەی هاوار، خوابه گیان.

پیاوه که ی لیبی پرسی: «چی قهوماوه؟»

ژنه هاواری کرد: «دهرگای هه یوانی کرابووه، بی شرمی له وه زیاتر نابیت» پاشان به قاقا
لیدانه وه چووه ژووری هه مامه وه.

دادوهر ئه رکادیو له سهر قاهه لتی کردن رانه وه ستا و سهرخوش به بونی دهرمانی ددان
شوشتن پیتی نایه سهر شقام. تیشکه زیننه که ی خور به سهر زه ویدا بلا و ببوو، دوکانداره
سوریا بیه کان له نیو دوکانه کانپان دانیشتبوون و نوقمی ته ماشا کردنی رووباره نارامه که
بیوون. کاتیک به ته نیشته عه یاده ی دوکتور جیرالدو دا تیپه ری، نینوکی به سهر په رده
تورپیه که ی دهرگادا هینا و بی راوه ستان هاواری کرد:

- دکتور باشترین دهرمانی ژانه سهر چیه ؟

- دکتور له ژووری را وه لامی دایه وه:

- شهوی رابردوو هیچت نه خواردو ته وه.

له ته نیشته به ندهرگایه که، کومه له ژنیک به دهنگی بهرز باسی نه و جنیونامانیه یان ده کرد
که شهوی رابردوو به بزمار به دیواره وه داکوترا بوون. له بهرته وهی که نه و روزه سامال بوو
و باران نه ده باری، نه و ژنانه ی که بو نوژی کاتژمیر پینچ چوبوونه کلپسه، له سهر ریگای
خویان چاویان به جنیونامه کان که وتبوو و خویندبوو باننه وه و ئیستاش خه لکی شاره که
هه موویان به و هه والیه یان زانیبوو. دادوهر ئه رکادیو خوی راگیر نه کرد، وه کو گاجووتیکی
لیهاتبوو که ئالقه یان له کونه لووتی کردییت و به ره و هوئی بلیاردی راکیشن. له وی
داوای بیریه ک و نه سپرنیکی کرد. کاتژمیر تازه خه ریک بوو ده بووه نوی به یانی، به لام
هوئه که جمه ی دههات.

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «هه موو خه لکی شار تووشی ژانه سهر بوون».

بهشی دووه م

روژی هه یینی هه ر له هه له اتنی خوره وه، هه وایه کی گهرم و وشکی هه بوو. دادوهر ئه رکادیو
که به خوه له کیشانه وه ده یگوت له و جارهی به که مه وه هه تا کو نه مپو شهوی س جاران
نه وین ده کاته دیاری، نه و روزه به یانی، له و کاته ناسکه دا په تی په رده کولله که ی پساندو
له گه ل ژنه که ی که وتنه سهر زهوی و توره به گول نه خشینراوه که یان لیوه ئالا. ژنه که له
به رخویه وه گوتی:

- قهینا کا، دوایه چاکی ده که مه وه.

نه و دووه، به رووتی له نیو په رده کولله ی تیک ئالا وه هه اتنه دهری. دادوهر ئه رکادیو بو
دوژینه وه ی جلی بنه وه ی خاوین به ره و لای که نتوری جلان رویشته. وه ختیک که گه رایه وه،
ژنه که ی جلی له بهر کردبوونه وه و په رده کولله که شی چاک کردبووه. بی نه وه ی ته ماشای
بکات، به ته نیشته ژنه که یه دا تیپه ری و له وسه ری قه رویتله که دانیشته تا پینلاوان له پی
بکات. هه ناسه سواری عاشقبا زانه ی هیشته هه ر به ری نه دابوو. ژنه که ی به دوا ی که وت و
ورگه خرو ره ق هه لاتوه که ی له سهر قوئی میرده که ی دانا و به ددانان دهستی کرد به گه ران
به دوا ی گویتچکه ی میرده که یه دا. دادوهر به نارامی خوی لی دوورخسته وه و گوتی:

- وازم لیبینه.

ژنه دایه قاقای پیکه نین و سازی و که یف خوشی له دهنگی ده باری. له ژووریدا
به دوا ی میرده که یه دا ده خولایه وه، په نجه ی ده گه یانده که له که ی و ده یگوت «هه یها
ئاژه ل». کابرا به توندی دهستی ژنه که ی وه لا خسته و ژنه ش وازی لیه یینا و

شووشه به دهست، به رهو ئه و میزه رویشت که سح کهسی له سهر دانیشتبوون و له بهرداخه کانی بهرده میان رامابوون. له سهر کورسییه به تاله که دانیشت و پرسپاری کرد:

- گالته جارپیه که ههر بهرده وامه؟

- ئه مپو به یانی چوار جنیونامه هه لواسرابوون.

یه کییک له پیاهه کان گوتی: «جاخو ئه وانه هه موو کهس خویندونیییه وه، ده باره ی راکوتل کۆنتر راس-ه».

دادوهر ئه رکادیو ئه سپرینه که ی خوار دو بیره که ی به سه ردا کرد. یه کهم قوم تامی ناخوشبوو، به لام گه ده ی به زووی له گه لیدا راهات، گه ش و گوشاد بوو و رابردووی له بیر چۆوه.

- چییان نوسیبوو؟

پیاهه که وه لامی دایه وه: «بی ئاقلی، که ئه و سه فه ره ی ئه مسال کردوویه تی به پیچه وانه ی که بو خوی گوتوویه تی بو دروستکردنی تاخمی ددانان نه بووه، به لکو بو مندال له بهر بردن بووه».

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «ئج جاخو ئه وه پیوستی نه ده کرد زه حمه تی نووسینی جنیونامه به بهر خوبان بدهن، چونکه هه موو کهس ئه وه ده لیت».

کاتییک له هۆله که هاته ده ری، سه ره رای ئه وه ی که تینی گه رما قوولایی چاوانی نازار ده دا، به لام ئه و حاله ته ی دل تیکه ل هاتنه ی به یانی نه مابوو و یه کسه ر به ره و دادگا رویشت. له وی سکر تیره که ی که پیره میردیکی ره قه له و خه ریکی مریشک رووتاندنه و بو، له پشت چاویلکه کانیییه وه به نیگایه کی بی باوه رانه وه پیشوازی لی کرد.

- ئه م موعجیزه یه مان له کیوه به ده ست که و تووه؟

دادوهر گوتی: «ده بی ئه م دوخه ئالوزو بالوزه ریک بخه یینه وه».

سکر تیره که ی به و نه علانه یه وه که له زه وی ده خشاندن چووه نیو حه وشه و مریشکه نیوه رووتاهه که ی دایه چیشت لینه ری میوانخانه که. دادوهر ئه رکادیو،

یازده مانگ دوا ی وه رگرتنی ئه و پۆسته ی، بو یه که م جار له پاش میزه ی کارکردنی جیگیر بوو.

نوسینگه شپه که ی کارکردنی دادوهر، به نه رده یه کی دار کرابوو دوو به ش. له به شی ده ره و داو له بن وینه ی مه لائیکه ت چاو نووقاو و ته رازوو به ده سته که ی دادگه ریدا، سه کۆیه کی ته خته یان لیدانابوو. له به شی ناوه وه شدا، دوو میتری شپه به رامبه ر به یه ک و چه ند ریزه کتیبیکی تۆز لینیشتوو له نیو قه فه سه یه که داو ئامیتریکی چاپی لیوو. له سهر دیواری پاش میزه که ی دادوهریش، خاچیکی له مس دروستکراو به رچاود ه که وت. له سهر دیواره که ی به رامبه ریش به چاپی به ردین وینه ی پیایکی سهر رووتاهه و قه له و به نیشانه ی سه رۆک کۆماری به سینگیه وه له چوارچیه گیرابوو و به زیرایش ئه و دروشمه یان له سه ره وه ی نوسیبوو: ناشتی و دادپه ره ری. ئه و چوارچیه یه ش، تاکه شتیکی نوپی نیو نوسینگه که بوو.

سکر تیره که ده سته سپریکی به نیوچاوانی خوی را به ستبوو و به په رۆبه ک خوی به خاوتین کردنه وه میزه که خه ریک کردو گوتی: «ئه گه ر لوتت نه گری به کۆخه کۆخ ده که وی». به لام گوینه درایه ئه م ئامۆزگارییه. دادوهر ئه رکادیو پالی به کورسییه گه رۆکه که دایه وه و لاقی لی دریشکردن تا توانای سپرینگه کان تاقی بکاته وه و پرسپاری کرد:

- خو ناکه وی؟

سکر تیره که به نیشانه ی نه خیر سه ری له قاندو گوتی: «ئه و کاته ی که دادوهر قیتلایان کوشت سپرینگه که ی شکا، به لام چاکیان کردۆته وه». پاشان بی ئه وه ی ده سته سپره که له نیوچاوانی بکاته وه دریشه ی به قسه کانی خۆیدا:

- کاتییک حکومه ت گۆراو پشکینه ر له هه موو لایه کرا دابارین، سه رۆکی شاره وانی بو خوی فه رمانی ده رکرد تا چاکی بکه نه وه.

دادوهر گوتی: «سه رۆکی شاره وانی ده یه ویت ئه م نووسینگه یه به کار بکه و پته وه».

چه که جه که ی ناوه ندیی کرده وه و ده سته کللیکی هه لگرت و یه ک به یه ک چه که جه کانی

کردنه وه. پر بوون له کاغه ز. هاگه زایبانه چاویکی به کاغه زه کاندایا گیتراو به سهری په نجه هلی ده گرتن نه وه کو بابه تیک سهرنجی راکیشیت. نهوسا هه موو چه کمه جه کانی داخستنه وه دهستی کرد به ریکه خستنی شتی سهر میزه که: شووشه مهرکه بیکی سوورو یه کیکی شین و بوهر یه کیکیانیش قه له میک له رنگی مهره که به که دانراوو، مهره که به کان وشک ببوونه وه.

سکرتیره که گوتی:

– سهرۆکی شاره وانی جه نابتانی خوښ ده ویت.

دادوهر له سهر کورسییه که خوځی ده بزواندو به بیزاری و دلته نگیسه وه ته ماشای سکرتیره که ی ده کرد که خه ریکی خاوتین کردنه وه ی نرده داره که بوو. سکرتیره که ههر ئاوا له دادوهر رامابوو دت وت ده په ویت له وروناکییه داو له و ساته وه خته و له و باروودوخه دا، ههرگیز له بیری نه باته وه په نجه ی بو لا دریتژ کردو گوتی:

– وه کو نه و حاله ته ی که جه نابتان دانیشتون، دادوهر فیتلاش ریک ئاوا دانیشتبوو که ته قه یان لیکردو ته ختیان کرد.

دادوهر دهستی به ملاو لای نیوچاوانی خویدا هیئا که دهستی به لیدان کردبوو و ژانه سهره که ی خه ریک بوو دهستی پیده کرده وه. سکرتیره که له ودیوی نرده که وه ناماژهی به نامیری چاپه که کردو گوتی: «من له نه وئ بووم» بی نه وه ی به سهره اته که بچپریتنی، له ته نیشته نرده که داهاته وه دهسکی گه سکه که ی وه کو تفهنگ به دهسته وه گرت و رووی له دادوهر کرد. خوځی هیئا بووه سهر شپوه ی چه ته کانی به سته کانی پوخته له فیلمی گاوانه کان (کاویوی) داو گوتی:

– سی پاسه وان به م شپوه یه راوه ستابوون. دادوهر فیتلا ههر هیئنده توانی بیانینیت و دهسته کانی به رز بکاته وه و زور هیواش و له سه رخو بلنی، مه مکورن. به لام له چاوتروکانیکدا کورسی به لایه کداو دادوهریش به له شتیکی به گولله دابیتژاوه وه به لایه کی تردا که وت.

دادوهر ئه رکادیو به هه ردووک دهستان جامی سهری خوځی راگوشی و ههستی کرد میشکی مچورکان دهکات. سکرتیره که دهسته سپه که ی له نیوچاوانی خوځی کرده وه، گه سکه که ی به پاش ده رگاوه هه لواسییه وه گوتی: «نه و رووداوش ته نیا له بهر نه وه بوو که دادوهر له کاتی سهرخوشیدا گوتبوی که ئه رکی نه وه ی پی سپیردراوه تا نه هیلتی ساخته کاری له دهنگداندا بکرتیت».

بو ساتیک به ههست راگرتنه وه سهری دادوهر ئه رکادیوی کرد که دهستی له سهر زگی خوځی دانابوو و خوځی به سهر میزه که دا خوار کردبووه.

– گرفتیکتان بو دروست بووه؟

دادوهر وه لامی دایه وه به لنی. رووداوی شهوی رابردووی بو روونکرده وه داوای له سکرتیره که کرد تا بچیتته هوځی بلیاروو له وئ بیرو نه سپرینی بو بهیننی.

دادوهر ئه رکادیو کاتیک که له خواردنه وه ی یه که م بیرو بووه وه، ئیدی بچووکترین نیشانه ی له نارحه تی و پهریشانی له خویدا ههست پینه ده کردو هاتبووه سه رخو. سکرتیره که ی له بهرده م نامیری چاپه که دانیشته.

پرسیاری کرد: «ئیستا ده بی چی بکه یین؟».

دادوهر گوتی: «هیچ ناکه یین».

– ده که واته به یارمه تی جه نابتان با برۆم ماریا بدوژمه وه له رووتاندنه وه ی مریشکه که دا یارمه تی بدهم.

دادوهر به رپه رچی قسه که ی دایه وه گوتی: «کاری ئه م نووسینگه یه جیبه جی کردنی دادپه روه ریبه، نه ک رووتاندنه وه ی مریشک». نهوسا به چاویکی سووکانه وه ته ماشای سهرتاپای فه رمانبه رکه ی بن دهستی خوځی کردو زیاتر گوتی:

– با شتیکی تربشت پی بلیم، نه ویش نه وه یه که ده بی له مه و به دوا نه و نه علانه فریده ی و به پیتلاوه وه بییه ئیداره.

به نزيكبوونهوهی نيوهرۆ، گهرما پتر تاوی سه‌ند. کاتيک که کاتژمير دوازه جاران ليددا، دادوهر دوازه بيره‌ی هه‌لقۆراندبوون. له ده‌ريای بيره‌وه‌رييه‌کاندا سه‌راو بسوو و به خوشحالييه‌کی خه‌والوانه‌وه‌ باسی ئەو رابردووه‌ی ده‌کرد که تيبدا هيج ناسه‌وارتيکی بي به‌شی نه‌بوو، باسی رۆژانی پشوو قه‌راغ ده‌رياو ئەو ئافره‌ته‌ دوو ره‌گانه‌ی ده‌کرد که تيربوونيان بۆ نه‌بوو و له پاش ده‌رگاكانه‌وه‌ کاری عاشقه‌تيان ده‌کرد. دادوهر گوتی: «به‌لێ، له‌و رۆژگارهدا ئاوا ژيانيان به‌ سه‌ر ده‌برد». پاشان رووه‌و سه‌رتيره‌که‌ی چه‌قه‌نه‌يه‌کی ليدا که به‌سه‌رسورمان و نه‌فاميبه‌وه‌و بي ئەوه‌ی ورتە‌ی ليتوه‌ بيت و به سه‌رله‌قاندن پشتگيري له‌ قسه‌کانی ده‌کرد. دادوهر ئەرکاديۆ که نووقمی بيره‌وه‌رييه‌کانی رابردووی خۆی بوو بوو، له‌ جاران زياتر خۆی به‌ که‌يف ده‌دیت. کاتيک ده‌نگی ليدانی کاتژمير يه‌ک له‌ تاوه‌ری زه‌نگه‌که‌ (ناقوس) به‌رزبووه‌، سه‌رتيره‌که‌ له‌ رووی بچ سه‌بريبه‌وه‌ جووله‌يه‌کی کرد.

گوتی: «سوپه‌که‌ خه‌ريکه‌ سارد ده‌بيته‌وه‌».

دادوهر لينه‌ده‌گه‌را سه‌رتيره‌که‌ی له‌ جيبی خۆی هه‌ستى و گوتی: «هه‌ميشه‌ هه‌ر وايه‌، له‌م جوهره‌ شانهدا مروّقی تيبگه‌يشتوو به‌ دواي پياوه‌وه‌ نابن». سه‌رتيره‌که‌ سوپاسی کرد. ئۆقره‌ی لبيراو له‌ گه‌رمان، هينديک خۆی هيناو برد. ئەو رۆژه‌ له‌ هه‌نينيانه‌ بوو که ته‌واو بوونيان نيبه‌. له‌ بن ته‌نه‌که‌ سووره‌وه‌بووه‌کانی سه‌ريانی، دوو قۆلی نيوكاتژميري ديكه‌ش قسه‌يان کردو شاريش له‌ ئاگرى خه‌وی پاش نوێژاندا ده‌کوئی. ئەوسا سه‌رتيره‌که‌ی که ئيدى به‌ ته‌واوی پرزه‌ی لبيرابوو قسه‌وباسی جنبو نامه‌کانی هينايه‌ گۆرئ. دادوهر ئەرکاديۆ شانی هه‌لته‌کاندن و بۆيه‌که‌مجار به‌ زمانی خۆمانه‌ هاته‌ ئاخواتن: «ئێ، که‌واته‌ تۆش به‌ دواي ئەو قاوانه‌ سواوانه‌ که‌وتووی».

سه‌رتيره‌که‌ ئيدى چه‌زى له‌ دريژه‌دان به‌ قسان نه‌مابوو چونکه‌ له‌ برسان و ته‌نگه‌نه‌فه‌سيان ئاگای له‌ خو نه‌مابوو، به‌لام پيی وانه‌بوو که نووسینی جنبونامه‌کان کاريکی گه‌مژانه‌ بيت. گوتی: «جاری هيج نه‌بووه‌ يه‌که‌مين کوژراومان داوه‌. ئەگه‌ر هه‌ر ئاوا پروات دۆخه‌که‌ خراپه‌». پاشان به‌سه‌ره‌تای شاريکی گي‌رايه‌وه‌ که جنبونامه‌کان له‌ ماوه‌ی حه‌وت رۆژدا ته‌فروتونيان کردووه‌. که‌سوکاری کوژراوه‌کانيش

ئيسک و پروسکی مردووه‌کانيان له‌گه‌ل خۆياندا بردووه‌ بۆ ئەوه‌ی ئيدى قه‌ت نه‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ ئەو شاره‌.

دادوهر به‌ ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی بۆ قسه‌کانی شل کردو به‌ره‌به‌ره‌ش خه‌ريکی کردنه‌وه‌ی قۆپچه‌کانی کراسه‌که‌ی بوو. له‌ دلێ خۆيدا گوتی وا دياره‌ ئەم سه‌رتيره‌ له‌ جوهره‌ که‌سانه‌يه‌ که‌ زه‌وقيان به‌ چيرۆکی ترسناک دیت. گوتی:

- ئەمه‌ش يه‌کتيکه‌ له‌و چيرۆکه‌ پۆليسييه‌ سواوانه‌.

سه‌رتيره‌که‌ سه‌ريکی بۆ له‌قاند. دادوهر ئەرکاديۆش بۆي گي‌رايه‌وه‌ که کاتيک له‌ زانکو خه‌ريکی خويندن بووه‌، ئەندامی ئەنجومه‌نيک بووه‌ که کاره‌که‌ی هه‌له‌هينانی مه‌ته‌له‌ پۆليسييه‌کان بووه‌، به‌و شتبه‌يه‌ که هه‌ر يه‌کتيکه‌ له‌ ئەندامان رۆمانتيکی پۆليسی هه‌تا ئەو جي‌گايه‌ گي‌راوه‌ته‌وه‌ که سه‌ره‌داوتيکی داوه‌ته‌ ده‌ست و له‌ رۆژانی شه‌مه‌دا پي‌که‌وه‌ کوپوونه‌ته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی مه‌ته‌له‌که‌ حه‌ل بکه‌ن.

ده‌يگوت: «ته‌نانه‌ت جاريکيش دوا نه‌ده‌که‌وتم. هه‌لبه‌ته‌ - بي‌گومان من له‌ نيوانياندا که‌سيکی دياربووم و له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی که‌ شاره‌زاييم له‌ به‌ره‌مه‌ کلاسيکيبه‌کاندا هه‌بوو و ئەو جوهره‌ به‌ره‌مانه‌ش لۆژيکتيکی زيندوويان تيدايه‌ که ده‌توانيت هه‌ر مه‌ته‌ل و نه‌هيتيبه‌ک ئاشکرا بکات و هه‌لبه‌يتي». دادوهر باسی مه‌ته‌لتيکی کرد:

پياوتيک له‌ کاتژمير ده‌ی شه‌ويدا ده‌چيته‌ ميوانخانه‌يه‌ک و خۆی ناووس ده‌کاو ده‌چيته‌ ژووره‌که‌ی خۆيه‌وه‌و بۆ به‌يانی کاتيک که خزمه‌تکار قاوه‌لتی بۆ ده‌هينيت، ده‌بينی که مردووه‌و ته‌رمه‌که‌ی خه‌ريکه‌ ده‌رزيت. لي‌کوژلينه‌وه‌ی پزيشکی وای ده‌رده‌خات که ئەو گه‌شتياره‌ی دوپيی شه‌وی گه‌يشتۆته‌ جي، به‌ر له‌ هه‌فته‌يه‌ک مردووه‌. سه‌رتيره‌که‌ی له‌ شوينی خۆی هه‌ستا و هه‌موو ده‌ماره‌کانی له‌شی ته‌قین و گوتی:

- که‌واته‌ يانی کاتيک گه‌يشتۆته‌ ميوانخانه‌که‌ حه‌وت رۆژ بووه‌ که‌ مردووه‌.

دادوهر ئەرکاديۆ بي ئەوه‌ی گوئ بداته‌ ئەو قسه‌به‌ريه‌ی سه‌رتيره‌که‌ی، دريژه‌ی دايه‌و گوتی: «ئەم چيرۆکه‌يان دوازه‌ سال له‌ پيش ئيستادا نوسيووه‌، به‌لام پي‌نج سه‌ده‌ پيش له‌

دایکبونی مهسیح هیراکلیتوس سهره داوی ئەم مه ته له ی به دهسته وه داوه». پاشان خۆی ئاماده کرد تا ئەو مه ته له هه له بکات. به لای سکریتیره هیچ و پووجه که به ئاوازه دهنگیکی توپه وه گوتی: «هیچ وهختیک، له وهتای دنیا دنیا یه کهس نه یزانیوه جینیونامه نووسینه کان کاری چ که سیکه». دادوه ئه رکادیو به چاوتروکاندنه وه ته ماشای کرد: «گرهوت له گه لدا ده کهم که دهیدۆزمه وه».

- قه بو له، ئەوا گره ومان کرد.

له ماله که ی ئەوبه ری، ریبکا ئاسیس له ژووری نووستنیدا خه ریک بوو له گه رمان ده ته قی. سه ری خۆی رۆبدره بووه نیو سه رینه که وه به یه وده بو نووستنی پاش نوێژان هه ولێ ددها. لبادی سووتای له نیوچاوانی خۆی دابوو و بانگی میتره که ی کرد:

«رۆبیرتۆ، ئەگه ر په نجه ره که ی نه که یه وه له گه رمان به هیلاک ده چین».

رۆبیرتۆ ئاسیس په نجه ره که ی کرده وه له هه مان کاتیشدا دادوه ئه رکادیو خه ریک بوو نووسینگه ی کاره که ی به جیده هیشت.

رۆبیرتۆ به پارانه وه وه گوتی: «هه ولده بکه ی». ئەو ژنه له ش و لار جوانه، که بیجگه له ژیرکراسه نایلۆنیه ته نکه که ی هیچی دیکه ی له به ردا نه بوو، په لی لی فریدابوون و له بن که پریکی په مه یی گولدار لینی راکشابوو. کابرا درێژه ی دایه: «به لێن ده ده م که ئیدی هیچ شتیک به بیه خۆم نه هینمه وه».

ژنه ناخیکی هه لکیشا.

رۆبیرتۆ ئاسیس، که شه ی رابردوو خه ی لی زرابوو و به هاتوو چۆکردن و جگه ره کیشان ئەو شه وه ی به رۆژ کردبووه، له به ره به یانی ئەو رۆژه دا خه ریک بوو مه چه کی دهستی نووسه ری جینیونامه کان بگریت. ئەو ده مه گوتی له دهنگی خشه خشی کاغه زه کان و دهست پیداهیتانه یه که له دوا ی یه که کانی ئەو که سه ببوو که خه ریکی سفت و لوس کردنی جینیونامه کان بوو له سه ر دیواری، به لای هه تا گه یشتبووه ئەو شوپنه ئیدی درهنگ ببوو و جینیونامه کانیا ن به دیواره وه نووساندبوون و کاتیک په نجه ره کانی کردنه وه گۆره پانه که که سی لینه بوو.

له و کاته وه هه تا کاتژمیر دووی پاش نیوه رۆ که سه ره نه نجام به لینی به ژنه که ی خۆیدا که ئیدی مه سه له ی جینیونامه کان نه هینیتته وه گۆری، ئەو ژنه په نای بو هه موو شتیک برده بوو تا میتره که ی هیور بکاته وه. سه ره نجام دوا یین رینگا چاره ی پیشنیار کردو گوتی، بو ئەوه ی که بی تاوانیسه که ی بسه لمینیت، ئاماده یه تا به دهنگی به رزو له به رده م با به ئانجیلدا و به ئاماده بوونی میتره که ی، دان پیا بنیت. هه ر ئەو چوونه ژیر باره ی نوێ، بو ئەو سوو کایه تی پیکردنه به س بوو. کابرا سه ره رای ئەوه ی که زه یینی په رش و بلا و بوو، به لای نه یویرا هه نگاوی دواتر هه لیتیتته وه وه ره زامه ندی خۆی نیشاندان. ژنه، بی ئەوه ی چاوان هه لینی گوتی:

- هه میسه وا باشته که مرۆف به قسه کردن چاره سه ری کیشه کان بکات. ئەگه ر تو گرتی دلی خۆت نه کردبا یه وه، به لا بوو.

پیاوه که له کاتی چوونه ده ریدا، ده رگایه که ی چاک داخسته وه. له و خانوه گه وره یه دا که که پریشی پتوه کرابوو و زۆریش دلگیر بوو، گوتی له دهنگی کپی پانکه که ی دایکی بوو که له خانوه که ی ته نیشتیاندا له خه ی پاش نوێژاندا بوو.

له بن نیگای خوماری چیشته لینه ره ره شپییسته که دا، له نیو به فرگره که دا ساردی ده رهیناو له په رداخی کرد. چیشته لینه ره که، به له سه رخۆبیه تایبه تییه که ی خۆی پرسیاری لیکرد داخو خواردنی نیوه رۆی ده ویت تا بو ی بیتی.

رۆبیرتۆ ئاسیس، سه ری له سه ر مه نجه له که هه لگرت. له نیو مه نجه له که دا کیسه لینی ساغ له سه ر پشتی، له نیو قولپه قولپی ئاویدا ده کولی. بو ساتیک وای هاته زه ینه وه که ئەو گیانداره بان هه ر به زیندوویی له نیو مه نجه له که هاویشته وه و کاتیک که به چوار پارچه یی بیهینه سه ر میتره که، دلی هه ر لیده دات.

گوتی: «برسیم نییه» و سه ری له سه ر مه نجه له که دانایه وه. له به ر ده رگا درێژه یدا به قسه که ی: «خامیش نانی ناخوات، له به یانییه وه سه ری ده هیشتی».

دوو خانوو، هه یوانیک پیکه وه ده به ستنه وه که له ویرا ده توانرا ته له هیله که که ی کولینی مریشه که کان له پشت هه وشه هاو به شه که وه. بییریت. له هه یوانه که ی دهستی لای مالی

دایکی، له بن سوانه کانه وه چند قه فه سیکی بالنده هه لئاسرا بون و چند گولدانیکه رهنگا ورهنگی سواله تی لیدانرا بو. کچه ته من یازه ساله که ی، به دهنگیکی نووسا وه له سهر ئه و کورسییه ی که له سهری نوستبوو سه لامی لیکرد.

خه تی سهرینه که چی شوینی له سهر کولمه ی دروست کردبوو.

پیاوه که به ئه سپایی به بییری هینایه وه: وا خه ریکه کاتژمیتر ده بیته سی». پاشان به حاله تیکه مالیحولیا بییه وه زیاتر گوتی: «ههول بده ریکو پیک بی». منداله که گوتی:

پیاوه که نه یوانی پیش به تووریه یی خوی بگریت.

- چۆن بو؟

کیژۆله که گوتی: «هه مووی له شووشه بو» و هه ولیدا تا به دهسته کانی شکل و شیوه به خه ونه که ی به خشیته: «ریک وه کو بالنده ی شووشه یی، به لام ئه و پیشیله بو» له بهر گهرمای سوتینه ری خوردا، پیاوه که وای هه ست کرد که له شاریکی نامودا بزبووه. له بن لیوانه وه گوتی: «له بیر خوتی ببه وه، ئه و جوژه شتانه بایه خی بیر کردنه و هیان نییه». هه ر له و ده مه داو له ته نیشت ژوو ره که چاوی به دایکی که وت که به فریای که وتوو. جه ختی کردوه:

- ته ندروستیت باشترو بووه.

بیوه که ی ئاسیس ده موچاوی خوی گرژکردن و به خورانه وه گوتی: «رۆژ به رۆژ ته ندروستیم باشترو باشترو ده بیت، رهنکه ئه و جار بتوانم دهنگ بدهم» و قره ماش و برنجییه که ی لولدان و به ره ولای هه یوانی رویشت تا ئاوی قه فه سه کان بگۆری.

رۆبیترو ئاسیس له سهر هه مان ئه و کورسییه پالی دایه وه که کچه که ی له سهری نوستبوو. پشته ملی خوی به دهستی گرت و به چاوی سیسه وه روانییه ئه و پیریژنه ره شپۆش و ره قه له یه که له گه ل بالنده کاندایه ئارامی خه ریکه ورته ورت بوو. بالنده کان له نیو ئاوه گۆردرا وه که دا به که یف خۆشی دهستیان کرد به باله فرکی و ئاوه که یان به ده موچاوی ژنه که هه لپه ژانده. بیوه که ی ئاسیس، کاتیک

که ئیشی له گه ل قه فه سه کاندایه وه بو، به ئارامی و بی نامانج کوره که ی له باوه شی گرت و گوتی:

- ده بویه بیچییه دارستان.

کوره که گوتی:

- نه چووم، لیتره ئیشم هه بوو.

- که واته هه تا دووشه مه یه کی تر ناچی؟

کوره که به چاوان وه لامی ئه ری دایه وه. خزمه تکاریکه ره شپیتستی پینخواس له گه ل مندالیکدا به نیو ژوو ره که دا تپه ری، خه ریک بوو منداله که ی ده برده قوتابخانه. بیوه که ی ئاسیس له هه یوانیدا راوه ستا هه تا ئه وان پرۆن. ئه وسا کوره که ی پیش خۆیداو دوا به دوا ی ئه ودا چوه نیو ژوو ریکه یان و به رینی نووستنه وه که پانکه ئیشی تیدا ده کرد، له وی له په نا پانکه که خوی هاویشته سهر کورسییه کی له هه سیر چنراوی بیشکه یی و حاله تیکه نیگه رانی توندی به خۆیه وه گرت. له سهر دیواره سپییه که، وینه ی له چوارچپوه گیراوی منداله کانی پیشوی هه لئاسرا بون. رۆبیترو ئاسیس له سهر قه رویتلیکی جوان و شاهانه که وت. هه ر له سهر ئه و قه رویتلییه چند مندالیک له وانیه که وینه کانیان به دیواره وه هه لئاسرا بوو، له پییری و بی تاقه تیدا مردن. یه کیک له وانیه باوکی خوی بوو که له مانگی کانونی یه که می رابردوودا مردبوو.

بیوه ژنه که پرساری کرد:

- چ گرفتارییه که هه یه؟

کوره که ش به نۆره ی خوی لی پیرسی: «ئیوه پروا به و شتانه ده که ن که خه لک باسیان لیته ده کات؟» بیوه ژنه که وه لامی دایه وه: «مرۆقی له ته من مندا، باوه ر به هه موو شتیک ده کات» پاشان به بی تاقه تی پرسی:

- خه لک چی ده لیتن؟

- ده‌لین که ریبکا ئیزابیل کچی من نییه.

بیوه‌ژنه که به نارامی و هکو بیشکه کورسیه‌که‌ی راژاند. «جاخۆ لووتی چۆته‌وه سەر به‌ره‌بابی ئاسیسه‌کان». بۆ ساتیک که‌وته بیرکردنه‌وه و پاشان به پهریشانییه‌وه پرسیری کرد: «ئمه قسه‌ی کتیه؟» رۆبیرتۆ ئاسیس نینۆکی خۆی به ددانان گرت.

- جنیونامه‌یه‌کیان نوسیوه.

ئهو وه‌خته بوو که بیوه‌که‌ی ئاسیس بۆی روون بۆوه که قولۆ بوونی چاوه‌کانی کوره‌که‌ی، هی بی‌خه‌ویانی نییه.

پیریزنه‌که گوتی: «جاخۆ جنیونامه‌کان خه‌لک نین».

رۆبیرتۆ ئاسیس گوتی: «به‌لام ئاخ‌ر ئه‌م جنیونامانه باسی هه‌مان ئهو شتانه ده‌که‌ن که پیشتر که‌وتونه‌ته سەر زاری خه‌لک. هه‌رچه‌نده له‌وانه‌شه که مرۆف بۆخۆی نه‌بیستین».

به‌لام ژنه‌که له هه‌موو ئهو شتانه ئاگادار بوو که له ماوه‌ی سالانیکی دوورودرێژدا خه‌لک ده‌رباره‌ی بنه‌ماله‌که‌ی باسیان ده‌کرد. له مالتیکی وه‌کو ماله‌که‌ی ئه‌ودا، به‌وه هه‌موو خزمه‌تکارو مندالی زرو ئیشکگری ته‌مه‌ن جیا‌جیا‌یه‌وه، ئه‌گه‌ر که‌سیک له ژووری نووستنیشدا ب‌بابیه‌وه ده‌رگای له سه‌رخۆی دابخستایه، مه‌حال بوو بتوانی پیش به ده‌نگۆی کۆلان و بازار ب‌گرت. خانه‌واده‌ی قه‌ره‌بالغ و پر له هه‌راو هۆریای ئاسیس، ئهو ده‌مه‌ی که له به‌راز له‌وه‌رین زباتر هیچی دیکه نه‌بوون، ئهو شاره‌یان بونیاد نابوو و ده‌ت وت خوتینیان له سەر زاری ئهو که‌سانه شیرینه که پر‌وپا‌گه‌نده‌وه قسه‌وه قسه‌لۆک بلاو ده‌که‌نه‌وه، ژنه‌که گوتی: «خۆ هه‌رچی ئهو خه‌لکه ده‌بلیت راست نییه، هه‌رچه‌نده که ره‌نگه مرۆف بۆ خۆشی بیستیتی».

کوره‌که گوتی: «هه‌موو که‌س ده‌زانێ که رۆزاریۆ مۆنترۆ ده‌ستی له‌گه‌ل قه‌شه گه‌نجه‌که‌دا تیکه‌ل ده‌کرد. قه‌شه‌که‌ش دواین ئاوازی خۆی بۆی دانابوو».

بیوه‌که وه‌لامی دایه‌وه: «هه‌موو خه‌لک وایان ده‌گوت، به‌لام که‌س دلنیا نه‌بوو. جگه له‌مه‌ش ئیستا ئیدی هه‌موو ده‌زانن که ئهو ئاوازه بۆ مارگوت رامیرز بوو. بریار وابوو

پیکه‌وه زه‌ما‌وه‌ند بکه‌ن و ئه‌مه‌ش ته‌نیا بۆ خۆیان و دایکی قه‌شه‌که ده‌بانزانی. بریا ئهو نه‌یتنییه‌یان وا به دوو ده‌ستان له نیو دلێ خۆیاندا نه‌شارد‌بابیه‌وه، چونکه قه‌ت له‌م شاره‌دا نه‌یتنییه‌ک نه‌پارێزراوه، ئه‌مه‌شیان که پارێزرا، ئاوازی به سەر هات».

رۆبیرتۆ ئاسیس وه‌کو بلتی زیندوو بوویته‌وه، ته‌ماشای دایکی کردو گوتی: «ئه‌م‌پرو به‌یانی بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م دیتم وا خه‌ریکه ده‌مرم». بیوه‌ژنه‌که به سه‌رخۆی نه‌هیتا.

گوتی: «بنه‌ماله‌ی ئاسیس هه‌موویان هه‌سوودن. ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین به‌دبه‌ختی ئه‌م ماله‌یه».

بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ بیده‌نگ بوون. کاتژمیر خۆی له چوار ده‌دا و پله‌ی گه‌رما خه‌ریک بوو داده‌به‌زی. کاتیک که رۆبیرتۆ ئاسیس پانکه‌که‌ی کورژانده‌وه هه‌موو ئه‌ندامانی مالتی خه‌ریک بوون له خه‌وی هه‌لده‌ستان و ده‌نگی ژنانه‌وه ئاوازی بالنده‌کان هه‌موو جی‌گایه‌کی ته‌نی.

بیوه‌که گوتی: «ئهو شووشه‌یه‌ی سەر ته‌خته‌که‌م بده‌یه».

ئه‌وسا دوو حه‌بی خری خۆله‌میشی وه‌کو دوو دانه مرواری ده‌ستکردی هه‌لگرتن و شووشه‌که‌ی دایه‌وه به کوره‌که‌ی و گوتی: «ئهو دوو حه‌بانه بخۆ با خه‌وت لیبکه‌وی».

رۆبیرتۆ ئاسیس هه‌ردووک حه‌به‌که‌ی به‌وه ئاوه رۆهیشتن که له به‌ر دایکی مابۆوه و پاشان سه‌ری کرده سەر سه‌رین.

بیوه‌که ئاخیکی هه‌لکیشاو له بیده‌نگیدا که‌وته دا‌لغه‌ لیدان و بیرکردنه‌وه‌وه. ئه‌وسا وه‌کو هه‌موو جارانی تر، به بیرکردنه‌وه له نیو ده‌رزن ختانی چینی خۆی، حوکمیکی گشتی ده‌رباره‌ی باقی شاره‌که‌دا:

«خراپترین شتی ئه‌م شاره ئه‌وه‌یه که وه‌ختی پیاوه‌کان ده‌چنه دارستان، ژن و ژال ده‌بێ به ته‌نیا له مالتی بمینه‌وه».

رۆبیرتۆ ئاسیس به‌ره‌به‌ره چاوی چوونه خه‌و. بیوه‌که ته‌ماشای چه‌نه‌گه نه‌تاشراوه‌که‌ی کوره‌که‌ی خۆی کردو نیگای به‌سه‌ر لووته درێژو نووک باریکه‌که‌ی داگتیرا. می‌رده کۆچکردوو هه‌که‌ی خۆی به بیرهاته. ئالبیرتۆ ئاسیس-یش له سه‌رده‌می خۆیدا تامی ناکامی

چه شتبوو. ئەو پیاویکی بە خۆو بوو و داری دەقەلاشتن و لە تەواوی ژبانی خۆیدا بۆ ماوەی پازدە خولەک بێ جوولە راوەستا بۆ ئەوەی وینە بگرن و هەمان ئەو وینە یە لە سەر مێزەکە بە یادگاری بە جێما بوو. دەیانگوت هەر لەو ژووری نووستنەدا ئەو پیاوەی کوشتبوو کە لە پال ژنەکە خۆیدا گرتبووی و لە حەوشیدا وەبن گەلی داوو. بەلام راستییەکە شتیکی تر بوو: ئالبیرتۆ بە تاپری دوو لۆولە مەمیونیکێ کوشتبوو. ئەو دەمە ی کە مەمیونە کە لە سەر دیرەگی ژووری نووستنی دەبیت و لە کاتی خۆگۆرینی ژنەکە ی، مەمیونە کە تێی رادەمێنی و دەست بۆ لەشی خۆی دەبات. چل سال دوا ی ئەو، بێ ئەو ی بتوانی ئەو ئەفسانە یە راست بکاتەو، مرد.

بابە ئانجیل لە قادر مە تیژو سەر ئاواله کان بە سەرکەوت. لە قاتی دوو مەداو لە کۆتایی ئەو راپەرەدا کە تەفەنگ و فیشەک دانەکانی بە دیوارە کەووە هەلئاسرا بوون، پاسەوانیک سەر بەرەو ژوور لە سەر قەرۆیلە یەکی سەربازی راکشابوو و گۆقاری دەخویندەو ئەو نەندە نوقمی خویندەو ببوو، کە هەتا کۆ سەلامی لێنەکرد، پاسەوانە کە هەستی بە بوونی قەشە کە نەکرد لەو ی. پاسەوانە کە گۆقارە کە ی لولداو لە سەر قەرۆیلە کە دانیشت. بابە ئانجیل لێی پرس ی:

– چیت دەخویندەو؟

پاسەوانە کە ش گۆقارە کە ی نیشاندا:

– «تیری و دزەکانی دەریا».

قەشە کە بە نیگایەکی یە کسان لە نێو کە لێنی میله ئاسنە ئەستورە کانرا، نێو هەرسیک ژوورە داخراو و بێ پەنجەرەکانی بەندیخانە کە ی پشکنی. لە ژوورە کە ی ناوەراستیدا، پاسەوانیکێ تر بە تۆی بیجامە لە سەر قەرۆیلێک لێی راکشابوو و خەوی لیکەوتبوو، دوو ژوورە کە ی دیکەش کەسیان تیدا نەبوو. بابە ئانجیل سۆراغی سبزار مۆنترۆی کرد.

پاسەوانە کە گوتی: «لەو ییە» و بە سەر ئامازە ی بۆ دەرگایەکی داخراو کرد.

«ژووری بەرپرسی بەندیخانە».

– دەتوانم قسە ی لەگە لدا بکەم؟

– سەردان کردنی قەدەغە یە.

بابە ئانجیل پێداگری نەکرد. پرس یاری لە بارودۆخی گیراوە کە کرد. پاسەوانە کە وەلامی دایەو کە باشترین ژووری سەربازخانە کە یان داوەتی کە زۆر دلگیرەو ئاویشی بۆ راکشاو، بەلام گیراوە کە شەو و رۆژیکە نانی نەخواردوو و ئەو خواردنە شی رەتکردۆتەو کە سەرۆکی شارەوانی لە میوانخانە کە را بۆی داوا کردبوو. قەشە کە گوتی:

– دەبایە لە مائی خۆی را خواردنیان بۆ بەینایە.

– داوی کردوو کە س بارگرانی بۆ ژنە کە ی دروست نەکات.

قەشە کە دەت وت لەگە ل خۆیدا قسان دەکات، لە بن لێوانەو گوتی: «دەریارە ی هەموو ئەم شتانه لەگە ل سەرۆکی شارەوانیدا قسە دەکەم». بەرەو لای کۆتایی دالانە کە رۆیی کە سەرۆکی شارەوانی نووسینگە دژ بە گوللە کە ی کارکردنی خۆی لەو ی دروست کردبوو.

پاسەوانە کە گوتی: «لەو ی نییە، دوو رۆژە کە لەبەر ددان هیشە لە مائی نەهاتۆتە دەری».

بابە ئانجیل چوو بۆ سەردانی سەرۆکی شارەوانی. سەرۆکی شارەوانی لە نێو جۆلانەدا بە سەر روان دا کەوتبوو و لە تەنیشتی و لە سەر کورسیەک، قاپیک خۆبواوک و پارچە حەببکی هیتورکەرەو دەمانچەو فیشەک دانە کە ی دانرا بوون. لاپروومەتی هەروا ئاوسا بوو. بابە ئانجیل کورسییە کە ی برده نزیک جۆلانە کە ی و گوتی:

– ددانە کە ت بکیشە.

سەرۆکی شارەوانی خۆبواوی نێو گویانی رۆکردە نێو لەگە نیکەو و بێ ئەوە ی سەر لە سەر لەگە نە کە هەلگرت گوتی: «بە قسە ئاسانە» بابە ئانجیل لە مەسە لە کە گەشت. زۆر بە هیتاوشی گوتی: «ئەگەر ئەو کارە بە من بسپیری لەگە ل دوکتۆری داندان قسە دەکەم».

هەناسە یەکی قوڵی هەلکیشاو وری دا بە خۆی و درێژە ی بە قسە کە ی خۆیدا: «قسە ی چاکی بە گوتیدا دەچیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «که‌ر پیاوه، ده‌بی به فیشه‌ک چاره‌ی بکریت، پاشان تازه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ سه‌ر جیتی پیشوومان».

بابه ئانجیل به تهماشاکردن هه‌تا سه‌ر ده‌ستشۆرییه‌که به دوا‌ی که‌وت، سه‌رۆکی شاره‌وانی شیره‌ی ئاوه‌که‌ی کرده‌وه لا روومه‌ته ئاوساوه‌که‌ی له به‌ر ئاوی سارد راگرت و ماوه‌یه‌کی هه‌روا مایه‌وه‌وه ده‌نگیکی لیها‌ت که‌ گوزارشتی له ره‌زامه‌ندی ده‌کرد.

ئه‌وسا حه‌بیتی هیتورکه‌ره‌وه‌ی کرۆشت و هیتندیک ئاوی له له‌پی ده‌ستانی کردو فری کرد. قه‌شه‌که‌ سووربوو له سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی: «به راستیمه، ده‌توانم له‌گه‌ل دوکتۆری دداندا قسه‌ بکه‌م».

– هه‌ر کاریک که‌ حه‌زت لیبه‌تی بیکه، بابه.

پاشان له نیو جۆلانه‌که‌ی خۆیدا له سه‌ر پشتی راکشاو چاوی نوقاندن، ده‌ستی له بن سه‌ری خۆی نان و به‌ ریکی و رق هه‌ستاویه‌وه هه‌ناسه‌یدا، به‌ره‌به‌ره نازاره‌که‌ی که‌م ده‌بووه. کاتیک دووباره چاوی هه‌لیناوه، بابه ئانجیل له تهنیشتی دانیشتبوو و به‌ بیده‌نگی تهماشای ده‌کرد. سه‌رۆکی شاره‌وانی لیتی پرسی:

– چۆن بوو که‌ هاتی بۆ ئیره‌؟

قه‌شه‌که‌ بی سێ و دوو کردن گوتی: «له به‌ر سبزار مۆنترو، ئه‌و کابرایه‌ ده‌بی ئاینیانه دان پێدا بنیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «دیتنی قه‌ده‌غه‌یه. سه‌به‌ینی دوا‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی ئیوه ده‌توانن گوئیستی دان پێنانی بن. ئه‌و ده‌بی رۆژی دووشه‌مه به‌ری بکریت».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «چل و هه‌شت کاتژمیری ماوه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «منیش ئه‌وه دوو هه‌فته‌یه به‌ ده‌ستی ددان هیشه‌وه ده‌نالینم».

له‌و ژووره‌ که‌م شۆقه‌دا مێشوه‌له ده‌ستیان به‌ ویزه‌ویز کردبوو. بابه ئانجیل له په‌نجه‌ره‌را تهماشای ده‌رتی کردو په‌له‌ هه‌وربکی چری ره‌نگ په‌مه‌بی به‌ سه‌ر رووباره‌که‌وه به‌رچاو که‌وت، پرسیری کرد:

– ئه‌ی مه‌سه‌له‌ی خواردن چی لیدیت؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی له نیوجی هاته‌ ده‌ری تا ده‌رگای هه‌یوانی دا‌بخات و گوتی: «من ئه‌رکی سه‌رشانی خۆم جیبه‌جی کردوو، ئه‌و نایه‌ویت سه‌ری ژنه‌که‌ی خۆی گران بکات و خواردنی میوانخانه‌ش ناخوات». ده‌ستی کرد به‌ رشاندنی هه‌موو ژووره‌که‌.

بابه ئانجیل له گیرفانی خۆیدا به‌ دوا‌ی ده‌سته‌سرا گه‌را تا تووشی پژمین نه‌بیت به‌لام له جیاتی ده‌سته‌سرا، نامه‌یه‌کی گرمۆله‌ بووی هاته‌ به‌رده‌ستان. له سه‌رسامیان ده‌نگیکی لێ به‌رزبووه‌وه هه‌ولیدا تا به‌ په‌نجه‌ نامه‌که‌ ریک بکاته‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ستی له رشاندنی مێشکوژکه‌ هه‌لگرت. قه‌شه‌که‌ لووتی خۆی گرت، به‌لام ئیدی بی سوودبوو: دووباره لیک لیک ده‌ستی به‌ پژمین کرده‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «بپژمه‌ بابه» و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه جه‌ختی کرده‌وه:

– ئیمه‌ له مه‌مله‌که‌تی دیوکراسیدا ژبان به‌سه‌ر ده‌به‌ین.

بابه ئانجیل – یش زه‌رده‌ی هاتی. زه‌رفه‌ داخراوه‌که‌ی نیشانداو گوتی: «له بیرم چوو ئه‌م نامه‌یه پۆست بکه‌م» سه‌ره‌نجام له بن قۆلییه‌وه ده‌سته‌سره‌که‌ی دۆزییه‌وه لووتی خۆی گرت که‌ به‌ بۆنی مێشوه‌له کوژه‌که‌ ناره‌حه‌ت ببوو و به‌ توندی فمی کرد. هیتشتاش هه‌ر بی‌ری له سبزار مۆنترو ده‌کرده‌وه‌وه گوتی:

– ده‌لیی هه‌ر نانه ره‌ق و ئاوی ده‌ده‌نی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئه‌گه‌ر بۆ خۆی وای ویستبیت خۆ ئیمه ناتوانین به‌ زۆری نانی ده‌رخوارد به‌ین».

قه‌شه‌که‌ گوتی: «ناره‌حه‌تی من سه‌باره‌ت به‌ ویزدانیه‌تی».

بی ئه‌وه‌ی که‌ ده‌سته‌سره‌که‌ی له لووتی خۆی بکاته‌وه، به‌ چاوان به‌ دوا‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانیه‌وه بوو به‌ هه‌ر چوارده‌ره‌ی هۆده‌که‌دا تا سه‌ره‌نجام سه‌رۆکی شاره‌وانی له ده‌رمان رشاندن بووه. قه‌شه‌که‌ گوتی: «ئه‌گه‌ر پیتی وایه که‌ ده‌یانه‌ویت ده‌رمانخواردی بکه‌ن، وا پێده‌چیت که‌ له بارودۆخیکی خراب دایه». سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌رمان رشینه‌که‌ی داناو گوتی:

- دهزانی که هممو کهس قهشه کوژاوه که بیان خوژده ویست.

بابه ئانجیل وهلامی دایه وه: «سیزار مؤنترۆ بۆ خوشی خوشی ده ویست».

قهشه که به لئی، به لام به ریکه وت وتی، ئه وهی که مردووه قهشه که یه. چاوی برییه نامه که، خه ریک بوو تاریک داده هات. له به رخویه وه گوتی: «بئی چاره باوکی رۆحانی، بئی دانپیانان له دنیا ده رچوو». سه رۆکی شاره وانی گلۆپه که یه هه لکردو چوو نیو جۆلانه که یه وه.

گوتی: «سبه بئیی باشتر ده بم، ده توانی دوا ی ته و او بوونی ته شریفات گوئیستی دانپیانانی بئی. ئیستا دلنیا بووی؟

بابه ئانجیل وهلامی دایه وه: به لئی و دیسان دووباره ی کرده وه: «مه سه له که ته نیا ئاسوده بوونی و یژدانی ئه وه» و به گرانی له جیبی خوی هه ستا و سه رۆکی شاره وانی راسپارد که له خواردنی حه به هتور که ره وه کاندایا ده رۆیی نه کات! سه رۆکی شاره وانی له وه لامیدا یاداوهری کرد که پۆست کردنی نامه که ی له بئیر نه کات.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «به راست بابه، هه رچۆنیک بۆ خۆت به باشی ده زانی ئاوا له گه ل دکتۆری دداند قسه بکه». پاشان ته ماشایه کی کرده وه که خه ریک بوو له قادرمه کان ده چوو خوار و دووباره به دم زه رده خه نه وه گوتی: «هه موو ئه م شتانه یارمه تی سه قامگیری ئاشتی ده دن».

سه رۆکی دایره ی پۆسته له پینش ده رگای نووسینگه که ی کارکردنی خۆیدا دانیشتبوو و ته ماشای نزیکبوونه وه ی ئاوا بوونی خۆری ده کرد. وه ختیک بابه ئانجیل نامه که ی دایه، هه ستا و چوو ژووری نووسینگه که ی و پولتیک پازده سنتاوی بۆ پۆسته ی ئاسمانی و باج و خه راجی خانویه ره، به تفی ته رکردو به ناوه که یه وه نووساند. ماوه یه ک له چه کمه جه ی میزه که دا گه را. کاتیک گلۆپی شه قام و بازار هه لکران، قه شه که چه ند سکه یه کی پاره ی وردی له سه ر میزه که دانان و بئی مالتاوی کردن ئه ویتی به جیهیشت.

سه رۆکی دایره ی پۆسته ئیستاش هه ر له نیو چه کمه جه ی میزه که دا ده گه را. که میک دوا ی

ئه وه، له هه لوه ژاردنی کاغه زه کان بئی تاقه ت بوو و له سه ر سووچیک زه رفه که به مه ره که ب نووسی: پوولی پینج سنتاویمان نه بوو، بئه وه شی مۆرو ئیمزا کرد.

بابه ئانجیل ئه و شه وه له دوا ی نزا و پارانه وه ی شه وان، مشکه تۆپویتی له ناو حه وزه بچوو که که ی ئاوی پیروژدا دیت که سه راو ببوو. ترینیداد خه ریک بوو له پاکژکه (تعمیدگاه) دا ته له ی ده نانه وه. قه شه که کلکی مشکه تۆپوه که ی گرت و به رزی کرده وه له به رچاوی ترینیداد رایوه شان دو گوتی: «ئاخیری تووشی به لایه کمان ده که ی. نازانی که هیندیک له برواداران شووشه ده هین تا ئاوی پیروژ بیه ن و ده رخواردی نه خو شه کانیا ن بده ن؟

- جا ئه وه چ په یوه ندی به ئه وه وه هه یه؟

قه شه که وه لامی دایه وه: «چ په یوه ندی پیوه یه؟ هه یچ، ته نیا ئه وه که نه خو شه کان ئاوی پیروژی به ده رمان مشک ئالوده بوو ده خۆنه وه».

ترینیداد به بییری هینایه وه که ئیستاش پاره ی ده رمان مشک کرینی نه داوه تی و گوتی: «ده رمانه که له گه چه» پاشان شیوازی به کاربردنی ده رمانه که ی ئاشکرا کرد: گه چه که له که لین و قوژبنی کلێسه دا ده دن، مشکه که گه چه که ده خوات و ماوه یه کی پیده چیت له تینوان ده خنکی و بۆ ئا و خواردنه وه ده چیتنه سه ر حه وزه بچوو که که! ئاوه که ش گه چه که ی له نیوزگیدا ره ق ده کات.

قه شه که گوتی: «باشه، به هه رحال هه روا باشتر بوو که به اتبای و پاره ی ده رمان مشک کرینت وه رگرتبایه. ئیدی نامه ی مشکه تۆپوان له نیو ئاوی پیروژدا ببینم».

له ژووری کارکردنا، شاندیک له نوینه رانی «ئه نجومه نی ئافره تانی کاتولیک» چاوه روانیا ن ده کردو رتیکا ئاسیس سه رۆکایه تی ئه و شانده ی له ئه ستۆدا بوو.

قه شه که له دوا ی ئه وه ی پاره ی ده رمان مشک کرینی دا به ترینیداد، سه باره ت به گه رمای ژووره که رای ده بری و له به رامبه ر ئه و خانمانه دا که له بیده نگیدا چاوه روانیا ن ده کرد چوو له پاش میزه دانیشت.

- خانمانی بهر پرتیز، له خزمه تتان دام.

ژنه کان ته ماشایه کی په کتريان کرد. نهوسا رېبکا ناسیس باوه شینه که ی کرده وه که وینه ی دیه نیتکی ژاپونی له سهر کیشرابوو و چوو سهر کرؤکی باسه که:

- مهسه له ی جنیونامه کانه، باباه.

پاشان به دهنگیتکی گن، وهکو بلتی چیرؤکی په ریان ده گیتته وه، باسی مشه وهش بوونی خه لکی کرد. گوتی: هه رچه نده که ده توانیت مردنی قه شه گه نجه که به «مهسه له یه کی ته و او شه خسی» بزانیت، به لآم بنه ماله به رتزه کانی شار مافی نه و ریان هه یه که له روودای جنیونامه کان نیگه ران بن.

نادالجیسا مونتویا، که به تمه نترین ثافره تی شانده که بو، پالی به چه تره ژنانیبه که یه وه دایه وه و بی پرده تر هاته ناخوتن:

- ئیمه ی ثافره تانی کاتولیک، پر یاری ده ستیوه ردانمان له م مهسه له یه دا داوه.

بابه نانجیل ماوه یه که وه ته بیرکردنه وه. رېبکا ناسیس هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا، قه شه که له دلې خویدا بیری کرده وه که نه و ژنه چوڼ ده توانیت له کاتی هه ناسه داندا بوونی وا گهرم بداته ده ری. ژنه به فیز و خوړانانیتکی تایبه تییسه وه دانیشتبوو، ثافره تیتکی میزاج توندو سپیاتیبه کی دزتیوی هه بوو. قه شه که نیگای خوئی بریبه شویتیتکی نادیارو دهستی به قسان کرد:

- من پیتم وایه که نابی ئیمه گوئی بده یه قسه و قسه لؤک. پیویسته ئیمه خویمان له وه به زیاتر بزاین و پابه ندی فه رمانه کانی خواوند بین، هه روه کو چوڼ هه تا ئیستا و ابوین.

نادالجیسا مونتویا به سهر له قانندن پشتگیری له قسه کانی قه شه که کرد. به لآم نه وانی دیکه له گه ل نه مه دا نه بوون و به رواله ت پییان و ابو که «نه م میمله رهنکه له داهاتوویه کی دووردا کاربگه ربیه کی کوشنده ی لیبکه ویتته وه».

له هه مان کاتدا بلندگوئی سینمه ما کوخه یه کی هاتی.

بابه نانجیل به له پی دهستی له نیوچاوانی خوئی راکیتشاو «زور ده بوون» پاشان خیرا چه کمه چه ی میتزه که ی راکیتشاو له لیستی سانسوری کلتیسهی کاتولیکدا گه را.

- چ فیلمیک نمایش ده که ن؟

رېبکا ناسیس گوتی: «چه ته کانی بو شایه گه ری، فیلمیتکی جه نگیبه».

بابه نانجیل له نیو لیستی نه لفباییه که دا به دوا ی نه م ناوه دا گه راو له کاتی خشانندی په نجه ی شایه تمانی به سهر ناوی فیلمه کاندا، له به ر خو به وه پرته پرتی بوو. پاشان بو لا په ره هه لدانوه، هه لوه سته یه کی کرد.

- چه ته کانی بو شایه گه ری.

نه مجاره یان به شیوه یه ی ناسویی قامکی گپراو به دوا ی ریزه ندی نه خلاقفی فیلمه که دا گه راو هه ر له وه ده مه شدا له بری نه وه ی که وه کو جارن بلندگوئی سینمه ما دهنگی موسیقای لیبه رز بیسته وه، دهنگی به رتیه به ری سینمه ما په خش کرا که به هوی ناله باری که ش و هه و او، هه لوه شانوه ی به رنامه که ی راده گه یاندا. یه کییک له ژنه کان روونی کرده وه که نه گه ر هاتباو به ر له وه ی فیلمه که به نیوه یی ببویه و باران بیاریه، خه لک داوای پاره که یان ده کرده وه هه ر له به ر نه وه ش بووه که به رتیه به ری سینمه ما به رنامه ی نمایش کردنی نه و فیلمه ی هه لوه شانندوتته وه.

بابه نانجیل گوتی: «زور به داخه وه، چونکه هه موو که س نازاده ته ماشای نه و فیلمه بکات». ده فته ره بچو که که ی یاداشتی داخسته وه و درتیه دیدا به قسه کانی:

- هه روه کو گوتم، نه م شاره پابه نده به یاسا و ریساهه. نو زده سال له مه وه به، کاتیک که نه رکی نه م به شه یان به من سپارد، دوا زده ژن و میتردایه تی ناشه رعی له نیو بنه ماله به رجه سته کاندا هه بوو. به لآم نه مریزه که ته نییا یه ک دانه ماوه هه یوادارم که نه و یه ک دانه یه ش نه میتیت.

رېبکا ناسیس گوتی: «ئیمه په روئی خو مانان نییه، به لآم نه و خه لکه داماهه.....»

قه شه که بی نه وه ی گوئی بداته نه و قسه یه، درتیه ی به باسه که ی خویداو گوتی: «هیچ جیبی

نیگه‌رانی نییه. ده‌بی ئیمه ئه‌وه‌مان له‌بیر بیت که ئهم شاره چهنده گۆراوه. جارار سه‌ماکه‌ریکی رووسی به‌نامه‌یه‌کی له‌شانۆدا ته‌نیا بو‌پیاوان پی‌شکه‌ش ده‌کردو له‌کو‌تاییشدا ئه‌وه‌ی که له‌به‌ری دابوو هه‌راجی ده‌کرد».

ئادالجیسا مۆنتۆیا خۆی هاو‌یشته‌ نیو قسه‌کانی قه‌شه‌که‌وه:

– به‌ئێ، وه‌کو ده‌فه‌رمووی هه‌روایه.

له‌ راستیدا ته‌واوی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ی وا به‌بیر هاته‌وه‌ که بو‌یان گێرا‌بو‌وه: که ئه‌و ده‌مه‌ی سه‌ماکه‌ره‌که‌ به‌ ته‌واوی خۆی رووت کرده‌وه، له‌ نیو بینه‌رانی ئه‌و به‌نامه‌یه‌دا پیره‌مێردێک هاواری کردو چوو ریزه‌کانی پی‌شه‌وه‌و میزی به‌ جلو‌یه‌رگی خه‌لکه‌که‌دا کرد.

بو‌ئادالجیسیان گێرا‌بو‌وه‌ که پیاوه‌کانی تریش چاویان له‌و پیره‌مێرده‌ کردبوو و به‌ هاتو هاواریکی شیت ئاساوه‌ یه‌کتریان پیس کردبوو.

قه‌شه‌که‌ درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی خۆیدا: «ئێستا سه‌لمیندراوه‌ که له‌ نیو هه‌موو به‌شه‌کانی تری کلێسه‌بییدا، ئهم شاره‌ له‌ هه‌موو شو‌ینه‌کانی دیکه‌ زیاتر پابه‌ندی یاسایه‌».

له‌مباریه‌وه‌ هینده‌ی باسکردو لیکی کیشایه‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ی باسی خه‌بات و تیکۆشانی خۆی له‌ ساته‌ سه‌خته‌کاندا کرد له‌ به‌رامبه‌ر لاوازی و بی‌ تواناییه‌کانی ره‌گه‌زی مرۆف که‌ خانمه‌کان له‌ گه‌رمان پرزه‌یان لیبراو بی‌ تاقت بوون. ریبکا ئاسیس دووباره‌ باوه‌شینه‌که‌ی لیک بلاو کردو ئه‌وسا بوو که‌ بابه‌ ئانجیل بو‌ی ده‌رکه‌وت که‌ بو‌نه‌ خو‌شه‌که‌ی وی له‌ کو‌تیه‌ دیت، بو‌نه‌ خو‌شه‌که‌ بو‌نی دارسه‌نده‌له‌که‌ی باوه‌شینه‌که‌ بوو که‌ له‌ نیو هه‌وای شتداردا پیچی ده‌خوارد. قه‌شه‌که‌ ده‌سته‌سپه‌که‌ی له‌ نیو قو‌لی ده‌ره‌یناو به‌ری لووتی خۆی پیگرت تا نه‌پژمیت.

درێژه‌ی دایه‌: «له‌ هه‌مان کاتیشدا له‌م ده‌قه‌ره‌دا کلێسه‌که‌ی ئیمه‌ له‌ ئی هه‌موو شو‌ینه‌کانی دیکه‌ هه‌ژارتره‌. زه‌نگه‌کان (ناقوس) درزبان داوه‌ هو‌لی کلێسه‌که‌ش پر له‌ مشکه‌. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ من ژبانی خو‌م بو‌گه‌یانندی پی‌وه‌ره‌ ئه‌خلاقیه‌یه‌کان به‌ خه‌لک ته‌رخان کردوو به‌ شتی دیکه‌ رانه‌گه‌یشتووم». قو‌یچه‌که‌ی یه‌خه‌ی کرده‌وه، له‌ جیتی خۆی هه‌ستاو

گوتی: هه‌موو پیاویکی جحیل ده‌توانیت کاری قورس بکات. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ تپه‌ره‌یوونی سالانیکی دووردریش ره‌ق و پته‌و بووه‌و ئه‌زمونی کو‌کردبیتسه‌وه‌، ئه‌وا ده‌توانیت ئه‌خلاقیه‌یه‌کان سه‌رله‌نو‌ی دروست بکاته‌وه‌. ریبکا ئاسیس ده‌سته‌سپی و سو‌ل و دره‌وشاوه‌که‌ی خۆی به‌ ئالقه‌ی زومورۆدی بو‌کتییوه‌ هه‌لبه‌ری:

– ریک هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و هو‌کارانه‌ش بوو ئیمه‌ وای بو‌ چوین که‌ به‌و جنیونا‌مانه‌ ره‌نگه‌ زه‌حمه‌ته‌کانتان به‌ فیرۆ بچن.

ئه‌و تاچه‌ ژنه‌ی که‌ هه‌تا‌کو ئه‌و وه‌خته‌ی خۆی بی‌ده‌نگ کردبوو، هه‌لو‌سته‌یه‌کی کورتی قو‌زته‌وه‌ تا ئه‌ویش قسه‌یه‌ک بکات:

– جگه‌ له‌مه‌ش، ئیمه‌ پیمان وابوو که‌ له‌و کاته‌دا که‌ ولات خه‌ریکه‌ تو‌زیک ده‌بو‌ژیتته‌وه‌، گرفته‌کانی ئهم دوا‌ییانه‌ ره‌نگه‌ سه‌ره‌یشه‌مان بو‌ دروست بکه‌ن.

بابه‌ ئانجیل باوه‌شینیکی له‌ دۆ‌لابه‌که‌ ده‌ره‌یناو ده‌ستی کرد به‌ باوه‌شین کردنی خۆی و گوتی: «ئهمه‌ په‌یوه‌ند به‌وه‌وه‌ نییه‌، ئیمه‌ ساته‌وه‌ختی زۆر دژواری سیاسیمان تپه‌ره‌اندون، به‌لام مه‌سه‌له‌ ئه‌خلاقیه‌یه‌کانی نیو خه‌زان هه‌روا به‌ ده‌ست لینه‌دراوی ماونه‌ته‌وه‌».

له‌ به‌رامبه‌ری سی ژندا به‌ پی‌وه‌ راوه‌ستا. «چه‌ند سالیکی تر ده‌چمه‌ لای قه‌شه‌ی سه‌رووی خو‌م و پی‌ی ده‌لیم: «فه‌رموو، ئهم شاره‌ نمونه‌ییبه‌ به‌ ده‌ستی ئیوه‌ ده‌سپیرم. ئێستا ته‌نیا کاریک که‌ ده‌بی بیکه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ که‌سیکی جحیل و گورج و گو‌ل بنیتری تا باشترین کلێسه‌ی ده‌قه‌ره‌که‌ بنیاد بنیت».

به‌ ئه‌سپایی کورنو‌شیکی بردو هاواریکرد:

– ئه‌وسا ده‌چمه‌وه‌ زیدی باب و با‌پیرانم و هه‌ر له‌و‌ی له‌وپه‌ری ئارامیدا ده‌مرم. خانمانی ئاماده‌بوو ده‌نگی نار‌ه‌زایه‌بیان لیبه‌رز بو‌وه‌. ئادالجیسا مۆنتۆیا رای گشتی ئاماده‌بووانی ئاوا ده‌رپری:

– ئیره‌ش وه‌کو شاری خو‌تان وایه‌، بابه‌. داواشت لیده‌که‌ین که‌ هه‌تا کو‌تایی چرکه‌کانی ژبانت هه‌ر لیره‌ بمینییه‌وه‌.

رېيكا ئاسپس گوتى: «ئەگەر مەسەلەكە دروستكردى كلىسە يەكى نوپپە، دەتوانپن ھەر لە سبە ينيوہ دەست بەكارپن و خەلك كۆيكە ينيوہ».

بابە ئانجىل گوتى: «ھەر شتەو لە كاتى خۇيدا».

ئەوسا ئاوازە دەنگى خۇى گۆرى و زياتر گوتى: «جارى نامە وپت لە پلەى سەرپەرشتى ھيچ دەقەر تىكدا پرىبم. نامە وپت تووشى چارە نووسى ئەو پياوہ بە سۆزە، واتە ئانتونيو ئيزابيل دىل سانتىسىمۆ دىل ئالتار كاستانى يەدائى مۆنترو، بىم. ئەو بە ئۆسقوفى راگە ياند بوو كە بالندە مردووہ كان وەكو باران بەسەر ئەو ناوچە يەدا دەبارن كە شوپنى جىبە جى كرىنى ئەركە كە يەتى. فەرمانبەرىكى لىكۆلېنەوہ كە لە لايەن ئۆسقوفەوہ رەوانە كرابوو، لە گۆرە پانى ناوہندى شارددا دۆزىبوويىەوہ كە لە گەل مندا لانداندا يارى چاوشاركىي دەكرد».

خاتمانى ئامادە بوو سەرسورپمانى خۇيان دەرپرى.

- ئەوہ كى بوو؟

ھەمان ئەو قەشە يەى كە لە پاش من بوو بە فەرمانبەرى ماكوندۆ. تەمەنى سەد سال بوو.

«ده‌بویه راوه‌ستن هه‌تا‌کو باران خوشی ده‌کرده‌وه».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «هه‌تا دوو رۆژی تر خوشی ناکاته‌وه» و چه‌تره‌که‌ی کوژانده‌وه. کۆمه‌له‌ پیاوی‌ک که خانوو‌تکیان له‌سه‌ر شانان بوو و هه‌تا قاپه‌ ره‌قه‌لانیان له‌ قورپیدا بوو به‌ ته‌نیشتیاندا تییپه‌رین و سووچیتکی خانوه‌که له‌ دیواری سه‌رتاشخانه‌که خشا. سینیۆر کارمیچایل له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی‌را چاوی به‌ که‌لویه‌لی نیو خانوه‌که که‌وت که به‌ملاو لادا خلۆر ده‌بوونه‌وه، ژوو‌ریکی نووستن بوو که سووکایه‌تی پیکرا‌بوو. سینیۆر کارمیچایل وای هه‌ست کرد که به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی بۆ دیتته‌ خواری.

شار، شکل و شیوه و دۆخی کاتژمیر شه‌شی به‌یانی هه‌بوو، به‌لام زگی پیتی ده‌گوت که کات نزیک نیوه‌رۆیه. موسا که دوکاندار‌تکی سوربایی بوو داوای لیکرد هه‌تا باران خوشی ده‌کاته‌وه بیتته‌ نیو دوکانه‌که‌ی ئه‌وه‌وه. سینیۆر کارمیچایل، به‌ پیتداگرییه‌وه پیتشبینیه‌که‌ی خۆی دووباره‌ کرده‌وه که هه‌تا چل و هه‌شت کاتژمیری تر دنیا نابیتته‌وه به‌ سامال. پاشان تۆزیک راوه‌ستا و ئه‌وسا به‌ بازدانیک خۆی گه‌یاند سه‌ر شوسته‌که‌ی خانوه‌که‌ی ته‌نیشتی. چهند کورپژگه‌یه‌ک له‌ کاتی یاریکردندا، تۆپه‌ قورپکیان هاویشت و له‌ چهند مه‌تری پانتۆله‌ تازه‌ ئوتوکراوه‌که‌ی به‌ دیوارییه‌وه پان بۆوه. ئه‌لیاسی سوربایی گه‌سک به‌ ده‌سته‌وه، له‌ دوکانه‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و به‌ زمانیکی تیکه‌ل و پیکه‌لی سوربایی و کاستیلی که وه‌کو نیشانه‌کانی بی‌رکاری ده‌که‌وته به‌رگۆی، هه‌ره‌شه‌ی له‌ کورپژگه‌کان کرد. منداله‌کان به‌ شوق و زه‌وقه‌وه هه‌لده‌په‌رین.

- تورکی گه‌مژه، عه‌ره‌بانه‌که‌ی خۆت راکیشه.

سینیۆر کارمیچایل ته‌ماشای کردو دیتی که پانتۆله‌که‌ی پریشکه‌ قوری پینه‌که‌وتوون. ئه‌وسا چه‌تره‌که‌ی کوژانده‌وه، چوه‌ سه‌رتاشخانه‌که‌و یه‌کسه‌ر له‌ سه‌ر کورسی دانیشت. سه‌رتاشه‌که‌ گوتی: «من هه‌میشه‌ ده‌لیم که تۆ مرۆقی‌تکی خۆپاریزی».

خاوییه‌که‌ی له‌ ده‌وری ملی ئالاند. بۆنی پنگاو به‌رلووتی سینیۆر کارمیچایل که‌وت و وه‌کو بۆنی نیو عه‌یاده‌ی دکتۆران دلی پیتی تیکه‌ل هات. سه‌رتاشه‌که‌ به‌ برینی مووی

به‌شی سی‌هه‌م

سه‌ختی ئه‌و زستانه‌ که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای پاییزه‌وه پیتشبینی ده‌کرا، له‌ رۆژی پشوی هه‌فته‌دا توندوتیژی خۆی نواند. سه‌رۆکی شاره‌وانی رۆژی به‌کشه‌مه‌ی به‌ کرۆشتنی حه‌بی هیتورکه‌ره‌وه له‌ جو‌لانه‌دا گوزه‌راند. چۆمه‌که‌ هه‌ستا و زیانی به‌و به‌شانه‌ی شار گه‌یاند که ئاستیان له‌ ئاستی ئاو نزمتر بوو.

به‌ره‌به‌یانی رۆژی دووشه‌مه‌ که باران بارین تۆزیک خوشی کردبۆوه، چهند کاتژمیریکی خایاند هه‌تا شار به‌خۆ که‌وته‌وه. هۆلی بلیاردو سه‌رتاشخانه له‌ جاران زوو‌تر کرانه‌وه، به‌لام ده‌رگای ماله‌کان هه‌تا‌کو ده‌مژمیر یازده‌ هه‌ر به‌ داخراوی ما‌بوونه‌وه. سینیۆر (٤) کارمیچایل له‌ پیتش هه‌موو که‌سی‌کدا به‌ دیتنی ئه‌و پیاوانه‌ مچورکی به‌ له‌شیدا هات که خانوه‌کانی خۆیانیان له‌ بنی‌را هه‌لکه‌ندبوو و به‌ شانی بۆ شوینی ئاست به‌رزترینان ده‌گواستنه‌وه. چهند کۆمه‌له‌ پیاویک به‌ ته‌قه‌لاو گاله‌گال، دیره‌کی خانوه‌کانیان ده‌ره‌ینابوون و ته‌واوی ئه‌و نوايه‌ سست و ناسکه‌یان (دیواری له‌ چیخ و سه‌ربانی له‌ هه‌لاشی دارخورما) هه‌روا به‌ خری بۆ شوینیکی تر ده‌گوازه‌وه. سینیۆر کارمیچایل به‌ چه‌تری هه‌لداوه‌وه له‌ بن گوی سوانه‌کانی سه‌رتاشخانه‌که‌ خۆی په‌ناداو له‌ بی‌ری ئه‌و جموجۆله‌ تا‌قه‌ت پروکینه‌ی خه‌لکدا بوو که سه‌رتاشه‌که‌ له‌و حاله‌ی هینایه‌ ده‌ری. سه‌رتاشه‌که‌ گوتی:

(٤) سینیۆر، له‌ زمانی ئیسپانیدا به‌ مانای (میسته‌ر) ئینگلیزی و (اقای) فارسییه‌ و (کاک)ی کوردی خۆمانه‌، به‌لام من هه‌ر سینیۆرم به‌کاره‌ینا چونکه‌ به‌ گونجاوترم زانی له‌ ئه‌وانی تر. وه‌رگێتر

پشته‌ملی دهستی به کاره‌کە‌ی خۆ‌ی کرد. سینیۆر کارمیچایل به مشه‌وه‌شی چاویکی به ده‌ور و به‌ردا گێرا تا شتییک بو خویندنه‌وه بدۆزیتته‌وه.

– رۆژنامه‌ی لیتییه ؟

سه‌رتاشه‌که بێ ئه‌وه‌ی که بو ساتیکیش ده‌ست له کارکردن هه‌لگرت و هه‌لامیدایه‌وه :

– ئه‌و رۆژنامه‌ی که له ولاتدا ماون، هه‌ر رۆژنامه ره‌سمییه‌کانن و هه‌تا منیش له سه‌ر دنیا ما بم ناهیتلم ئه‌و جوړه شتانه بینه نیو ئه‌م دوکانه‌وه.

سینیۆر کارمیچایل خۆ‌ی به تیرامان له پیتلاه نوک تیژه‌کانییه‌وه خه‌ریک کرد هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که سه‌رتاشه‌که پرسباری بیوه‌کە‌ی مۆنتیل-ی لیکرد.

سینیۆر کارمیچایل تازه له مائی ئه‌و بیوه‌ژنه هاتبوو ده‌ری، ئه‌و سالانیکی دووردریژ به‌رپرسی نووسینگه‌کە‌ی (ده‌فته‌ردار) دۆن چه‌پی مۆنتیل بو و له دوا‌ی مردنیشی ببوو به‌رده‌ستی هاوسه‌ره بیوه‌کە‌ی.

گوتی: «ماوه، نه‌مردوه»

سه‌رتاشه‌که به‌ جوړیکی وا که ده‌توت قسان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کات، له به‌رخۆیه‌وه گوتی: «پیاو خۆ‌ی ده‌خاته بن کاری قورسه‌وه‌و ئیستاش ژنه‌کە‌ی ماوه‌ته‌وه به‌خۆ به‌و ملک و ماله زۆره‌یه‌وه که ئه‌گه‌ر پینج رۆژان ئه‌سپی تیدا تاوده‌ی ناگه‌یه ئه‌وسه‌ری زه‌وی و زاوه‌کە‌ی، ره‌نگه‌ خاوه‌نی ده‌ شانان بیت».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «سێ شار» پاشان به‌ باوه‌رپه‌وه گوتی: «باشترین ئافره‌تی دنیا به».

سه‌رتاشه‌که چوه‌ پاش داموده‌زگاکه‌ی تا شانکه‌ خاوین بکاته‌وه. سینیۆر کارمیچایل له ئاوینه‌که‌را ده‌موچاوه بز ناساییه‌کە‌ی دیت و بو جاریکی تر تیگه‌یشت که بوچی ریزی بو داده‌نی. سه‌رتاشه‌که له نیو ئاوینه‌که‌دا ته‌ماشای ده‌موچاوی کارمیچایلی کرد و هاته‌ قسه:

– کاسیبیه‌کی باشه: حیزبه‌کە‌ی من ده‌سه‌لات بگرتته‌ ده‌ست، پۆلیس هه‌ره‌شه له نه‌یاره سیاسییه‌کانم بکات و منیش به‌و نرخه‌ی که بو خۆم دیاری ده‌که‌م زه‌وی و زاوه‌ ماله‌ته‌که‌یان له بکرم. به‌ ئه‌مه ده‌لین کاسی.

سینیۆر کارمیچایل سه‌ری خۆ‌ی نه‌وی کرد. سه‌رتاشه‌که دووباره ده‌ستی کرده‌وه به‌ برینی قژه‌کانی و به‌م شپوه‌یه قسه‌کە‌ی خۆ‌ی ته‌واو کرد: «کاتییک کۆتایی به‌ هه‌لبژاردنه‌کان بیت، من بوومه‌ته‌ خاوه‌نی سێ شارو رکابه‌رم نییه‌ و له‌م که‌ین و به‌ینه‌دا بوومه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی وا ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر حکومه‌تیش بگۆردریت، من تازه گۆلکی خۆم به‌ستۆته‌وه. به‌ کورتی، ئه‌مه‌ باشترین کاسی دنیا به، ته‌نانه‌ت له چاپکردنی پارهی ساخته‌ش باشتره».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «خۆ‌ی مۆنتیل زۆر له پینش ئاژاوه‌ سیاسییه‌کاندا ده‌وله‌مه‌ند بو».

سه‌رتاشه‌که گوتی: «به‌لێ، له نیو کۆخته‌به‌کداو له به‌رده‌رکی عه‌مباریکی برنج ئیشکی ده‌گرت. ده‌لین به‌که‌م جووت پیتلاری خۆ‌ی له ته‌مه‌نی نو سالییدا له پین کردوه».

سینیۆر کارمیچایل پشتگیری له قسه‌کە‌ی کرد: «ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ریش که ئه‌مه راست بیت، بیوه‌که هیچ ده‌ستپه‌ردانی نه‌بووه له کاره‌ بارزگانییه‌کانی مۆنتیلدا».

سه‌رتاشه‌که گوتی: «خۆ‌ی که‌ر کردبوو».

سینیۆر کارمیچایل سه‌ری خۆ‌ی به‌رز کرده‌وه و خاوییه‌کە‌ی ده‌وری ملی خۆ‌ی شل کرده‌وه بو ئه‌وه‌ی هه‌وا به‌ک لیتی بدات و به‌ نارزه‌زاییه‌وه گوتی: «هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که وای به‌ چاک ده‌زانم که هه‌موو جاری ژنه‌که‌م قژم بو کورت بکاته‌وه چونکه‌ پارهم لپه‌ره‌ناگری و له‌ویش گرنگتر ئه‌وه‌یه که ده‌م له‌ سیاسه‌ت ناکوتی».

سه‌رتاشه‌که ملی درێژ کرد و سه‌ری برده پینش و له بیده‌نگیدا درێژه‌ی به‌ کاره‌کە‌ی خۆیدا. جاری وابوو هه‌ر له هه‌وا قه‌وچه قه‌وچه به‌ مقسه‌کە‌ی ده‌ستی ده‌کرد تا کارامه‌یی خۆ‌ی نیشان بدات. سینیۆر کارمیچایل گوتی له گاله‌گالیک بوو که له‌سه‌ر شه‌قامرا ده‌هات و له ئاوینه‌کە‌وه ته‌ماشای کرد: ژن و مندالی که‌لوپه‌ل به‌ ده‌سته‌وه، له ته‌نیشته‌ ئه‌و

خانوانه‌ی که خه‌ریکی گواستننه‌وه‌یان بوون به به‌رده‌گای سه‌رتاش‌خانه‌که‌دا تئیده‌په‌رتین. به سه‌رو دلّی گیراوه‌وه‌گوتی:

- به‌دبه‌ختی خه‌ریکه ده‌مانخوات، که‌چی ئیوه ئیستاش رق و کینه‌ی سیاسیتان هه‌ر له دلّدایه. سالانیکه که‌گرتن و راوه‌دونان کوتایی پیتهاتوه به‌لام ئیستاش ئیوه هه‌ر باسی ئه‌و شتانه‌ی پیشوو ده‌کن.

- هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وازیان لیه‌یتاوین بۆ خۆی جوړیکه له‌گرتن و راوه‌دونان.

- خۆ ئیدی لیمان ناده‌ن.

- به‌ره‌للاکردن و له‌کوژل خۆکردنه‌وه‌ش جوړیکه له‌لیدان و پیدادان.

سینیۆر کارمیچایل له‌قسه‌که‌ی هه‌لبه‌زیبه‌وه:

- ئه‌مانه قسه‌ی رۆژنامه‌کانن.

سه‌رتاشه‌که‌ بئیده‌نگ بوو. له‌نیو قاپیکدا که‌فاوی گرته‌وه‌و به‌فرچه له‌پشته‌ملی سینیۆر کارمیچایلیدا. به‌پوزش هیتانه‌وه‌وه‌گوتی: «ئاخر پیاو ئه‌گه‌ر قسان نه‌کات له‌حیفان ده‌دری، جگه له‌وه‌ش مروّقی بیتلایه‌ن که‌م وه‌گیر ده‌که‌وی».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «ئهو که‌سه‌ی که‌ده‌بی یازده مندالان تیر بکات هه‌ر ده‌بی به‌بی لایه‌نی بمی‌نیتته‌وه».

سه‌رتاشه‌که‌گوتی: «قبووله».

له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستی خسه‌خشی به‌مووسه‌که‌کردو له‌بئیده‌نگیدا پشت ملی کارمیچایلی تاشی. که‌فاوی سابوونه‌که‌ی له‌سه‌ر په‌نجه‌ی کوژده‌وه‌و پاشان قامکی به‌پانتۆله‌که‌ی خۆی سرپینه‌وه‌و سه‌ره‌نجام توژیژیک زاخی سپی له‌پشت ملی هه‌لسوو له‌بئیده‌نگیدا کاره‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد.

سینیۆر کارمیچایل له‌وه‌مه‌یدا که‌خه‌ریکی داخستننه‌وه‌ی قۆپچه‌کانی یه‌خه‌ی بوو، چاوی به‌نووسراویک که‌وت که‌له‌دیواره‌که‌ی پشته‌وه‌ه‌رابوو: باسکردنی سیاسه‌ت قه‌ده‌غه‌یه.

مووه‌کانی سه‌رشانی خۆی ته‌کاندن و چه‌تره‌که‌ی هاویشته سه‌ر قۆلی خۆی و ئاماژه‌ی به‌نووسراوه‌که‌کرد:

- بۆ لیبی ناکه‌یه‌وه؟

سه‌رتاشه‌که‌گوتی: «ئهو بۆ تو نبییه. خۆ ئیمه له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتین که‌جه‌نابت بیتلایه‌نی».

سینیۆر کارمیچایل، ئه‌مجاره‌یان بۆ ئه‌وه‌ی چیدی له‌سه‌ری پروات خۆی گه‌یانده سه‌ر شوسته‌که. سه‌رتاشه‌که هه‌تاکو سه‌رپیچی شه‌قامه‌که به‌چاوان به‌دوای که‌وت. ئه‌وسا دیمه‌نی خرۆشان و هه‌ره‌شه ئامیژی رووباره‌که، به‌ره‌به‌ره به‌شاگه‌شکه‌ی خست. باران خۆشی کردبۆوه، به‌لام هه‌ووریکه‌ی پرکه‌وتبووه سه‌ر شاری. که‌میک به‌ر له‌کاتژمیر یه‌ک، مووسای سوربایی خۆی به‌ژووړیدا کردو سکالای له‌وه‌رینی مووه‌کانی ته‌پله سه‌ری کردو گوتی که‌له‌بری ئه‌وه‌ش به‌خیراییه‌کی له‌راده‌به‌ده‌ر پشته‌ملی مووی لیده‌روین.

ئهو پیاوه سورباییه هه‌موو دووشه‌مووان قژی خۆی کورت ده‌کرده‌وه‌و له‌کاتی سه‌رچاککردنیدا، سه‌ری خۆی نه‌وی ده‌کردو به‌عه‌ره‌بی پرخه‌پرخی ده‌کردو سه‌رتاشه‌که‌ش به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کرد. به‌لام ئه‌م دووشه‌مه‌یان، له‌گه‌ل یه‌که‌م پرسیاردا وژیژینگه‌که‌ی پچرا.

- ئه‌گه‌ر زانیت له‌پیش پیتی تۆدا کی لیره‌بوو؟

سورباییه‌که‌گوتی: «کارمیچایل».

سه‌رتاشه هه‌روه‌کو بلّی خه‌ریکی حینجه‌کردنی قسه‌که‌یه‌تی، گوتی:

«کارمیچایل، پیره‌سه‌گی چلکاو خۆر. زۆرم رق له‌و جوژه که‌سانه‌به».

مووسای سوربایی گوتی: «جا خۆ کارمیچایل پیاو نبییه، سچ سالی‌ش زیاتره که‌جووته پیتلایه‌کیشی نه‌کریوه، به‌لام له‌سیاسه‌تدا ئه‌و کاره‌ده‌کات که‌ده‌بی بیکات: چاوی خۆی ده‌نوقی‌تین، حیسابی هه‌موو شتی‌کیشی له‌لایه».

ده‌ستیکه‌ی به‌ریشی چه‌ناگه‌ی خۆیدا هیتاوه‌و دووباره به‌پرخه‌پرخ که‌وته‌وه. به‌لام سه‌رتاشه‌که له‌سه‌ر سینگی خۆی ده‌ستی له‌سه‌ر یه‌ک دانان و چووه پیشی راوه‌ستا: «ده‌پیم بلّی

بزانم ئەى توركى چەپەل، ئاخىرى نابى بزانين داخۆ تۆلايەنگرى كىيى؟» كابرأى سورىيأى بەبى ئەوئى بشلەئى، وەلامىدايەوئە:

«خۆم».

سەرتاشەكە گوتى: «هەر پىت و ابى، خۆ هەر هېچ نەبى دەبوايە ئەو چوار پەراسوئى ئەلىياسى هاوولائىت لەبىر نەچىتەوئە كە بە فەرمانى دۆن چەپى مۆنتىل شكاندىانن».

پىاوئە سورىيأىيەكە گوتى: «ئەلىياس بۆ خۆشى لە دەستى كورەكەى كە چۆتە نىو سىياسەتەوئە مېشكى ئەستور بووئە. بەلام ئەمىرۆكە ئەو كورە لە بەپازىل بۆ خۆى سەما دەكاو رادەبوئىرئى و دۆن چەپى مۆنتىلېش مردوئە».

سەرۆكى شارەوانى پىش ئەوئى لە ژوورئى بچىتە دەرى كە بە هۆى شەوانى درىژو پر لە ئازارىيەوئە بە سەرىكدا درابو، لآى راستى روومەتى خۆى تاشى و گوتى نەدايە لآيەكەى دى كە حەوت رۆژ بو نەيتاشىبوو. ئەوسا بەرگىكى (يونىفۆرم) خاوتى لەبەر كردو چەكمە چەرمىيە برىقاوئەكانى لەپى كردن و بە سوود وەرگرتن لەو ماوئە كورتهى كە باران خۆشى كردبوئە، بۆ نان خواردن چوئە مىوانخانە. هۆلى نان خواردن كەسى لىنەبوو، سەرۆكى شارەوانى بە نىو مېزە بچووكە چوار كەسىيەكاندا بەرەوپىش روئىشت و لاتەرىكتىن شوئى بۆ دانىشتنى خۆى هەلئىژارد.

بانگى كرد: «نەقاب».

كچىكى زۆر گەنج بە جلىكى تەسك و كورتهوئە جووتە مەمكىكى وەكو بەردى رەقەوئە وەلامى دايەوئە. سەرۆكى شارەوانى بى ئەوئى سەبرى بكات، فەرمانى هېنانى خواردنى نىوئەپىدا. كچەكەش بەرەولآى ژوورئى چىشت لىنان روئىشت و لە سەر رىگأى خۆى، رادىوئى سەرتاقەكەى ئەوسەرى هۆلەكەى هەلئىكرد. بەرنامەى دەنگوئاس بە چەند وتەيەكى وتارەكەى شەوى پىشووئى سەرۆك كۆمار دەستى پىكرد، پاشان لىستى ئەو فىلمانە خوئىندرايەوئە كە قەدەغە كرابوون بىنە نىوولآت. دەنگى بىژەرەكە ئەو ناوئى پر كردو پلەى

گەرماش بەرزيوئە. كاتىك كچەكە بەخۆ و بە سوپەوئە گەرايەوئە، سەرۆكى شارەوانى بە كلاوئەكەى خۆى باوئەشئىن دەكرد بۆ ئەوئى خۆى فېنك بكاتەوئە.

كچەكە گوتى: «دەنگى رادىوئەكە ئارەق بە منىش دەكات».

سەرۆكى شارەوانى دەستى كرد بە خواردنى سوپەكە. ئەو هەمىشە لە دلى خوئىدا بىرى لەوئە دەكردوئە كە ئەو مىوانخانەيە لاتەرىكەى كە كەم كەس رووى تىدەكەن، بەو دەستگىرئەنى كە جارچارە دەهاتن و كارى مىوانخانەكەش هەر بەوانەوئە دەسوورا، شوئىيەكە كە لە شوئىنەكانى ترى شار جىايە. لە راستىدا تەمەنى مىوانخانەكە پتر بوو لە تەمەنى شارەكە. ئەو بازگانانەى كە لە ناوئەراستى ولآترا بۆ برنج كرېن دەهاتن، شەوانە لەسەر بالئىكۆنىيە دارە رزبەكەى مىوانخانەكە. لە چاوئەروانى فېنكايەتى بەرەبەياندا، بە پەرتىن شەويان بەرپىدەكرد تا لە فېنكى بەياندا بخەون. عەقىد ئارلىانوئى بوئىندا، لە كۆتابى دواين شەرى ناوخوئىدا، كاتىك كە بۆ ديارىكردنى مەرجهكانى خۆبەدەستەوئەدان دەچوو بۆ ماكاندۆ، لە سەر رىگأى خۆى لەم مىوانخانەيە دا بەزىو هەر لەسەر ئەم بالئىكۆنىيە نووست. لەو سەردەمەدا، هەتاكو مەودأى چەندىن كىلۆمەترى دەوروبەرى مىوانخانەكەش، هېچ شارىكى لىنەبوو. هەر ئەم خانوئەى لىبوو، بە هەمان دىوارى تەختەيىيەوئە، هەر ئەم سەربانە تەنەكەيەوئە ئەم هۆلى نان خواردنەوئە ئەم نىوانە بە كارتۆن گىراوانە. بەلام لەو سەردەمەدا كارەباو ئاودەستى نەبوو. وئەوالئە فرۆشئىكى گەرۆكى پىر دەيگوت هەتا كۆتابىيەكانى سەدەى پىشووئى لە هۆلى نان خواردندا موئشەرىيەكان چەند دەمامكىيان لە بەردەست دابوو كە دەموچاوى خوئىيان پى دادەپۆشى و لە حەوشئىدا لە بەرچاوى هەمووان كارى خوئىيان دەكرد.

سەرۆكى شارەوانى بۆ تەواوئەكردنى سوپەكەى، ناچاربوو قۆبچەى يەخەكەى بكاتەوئە. لە دواى دەنگوئاس، بە وشەگەلىكى بە باق و برىقەوئە رىكلامى بازگانى پەخشكراو بە دواى ئەوئىشدا مۆسىقاىەكى بولروئى^(۵) هەست بزوين. پىاوئىك بە دەنگىكى نەرمى دەسكرد، لەبەر تىنى ئەوئىيىكى لە حالى سەرخوئىدا، پىارى داوئە تا بۆ گەران بە دواى ئافرەتئىكدا، ئەمسەرەو سەرى دنيا بكات.

(۵) جۆرىك مۆسىقاىە. وەرگىر

سەرۆکی شارەوانی بە دەم چاوەروانییەوه تاكو خواردنەكەى تری بۆ دەهیتن، سەرنجی دایە هۆلەكە، چاوی بە دوو مندالان كەوت كە دوو كورسی ئاسایی و كورسییەكی بیتشكەبیان پیتبوو و بە بەردەم میوانخانەكەدا تێدەپەڕین و دوابەدوای ئەوانیش دوو ژن و پیاویك بە هیندیك قاپ و قاچاغ و مەنجەل و هیندیك شتی تریشەوه تێپەڕین.

بەرەو لای دەرگای میوانخانەكە رویشت و هاواربكرد:

– ئەو شتانەتان لە كوێ دزیون؟

ژنەكان راوەستان. پیاوێكە بۆی روونكردهوه كە خەریكەن مالهەكەیان بۆ شویتنیكی بەرزتر دەگوازنەوه. سەرۆکی شارەوانی لیتی پرسى داخۆ مالهەكەیان بۆ كوێ بردوو، پیاوێكەش بە كلاوێكەى ئاماژەى بە شویتنیك كەرد لەلای خوارى:

– بۆ ئەو، لەو پارچە زەوییهەدا كە بە شەش پیزۆ لە دۆن ساباسمان بە كرى گرتوو.

سەرۆکی شارەوانی تەماشایەكی كەلوپەلەكانى كردن، كورسییەكی بیتشكەبی لەبەرەك هەلۆشاو، هەندىك مەنجەلى كون كون: كەلوپەلى خەلكى هەژار.

هەندىك بیرى كردهوه، پاشان گوتى:

– ئەو خانووانە و هەموو شتەكانى دىكەتان بێنە سەر ئەو پارچە زەوییه بەتالەى تەنیشت قەبرستانەكە.

پیاوێكە لە مەبەستى تێنەگەیشت و گێژبوو.

سەرۆکی شارەوانی گوتى: «ئەو زەوییه هی شارەوانییه و پارەشى تێناچیت. شارەوانی بە ئیوهى دەبەخسیت».

ئەوسا رووی كرده ژنەكەو گوتى: «لە برى من بە دۆن ساباس بلێ با نەبیتە دزی سەر زینو».

بێ ئەوى تامى لیبكات لە خواردنەكەى بۆوه. پاشان جگەرەیهكی داگیرساندو بە قونجكە جگەرەكەى یەكەم، جگەرێكى تریشى داگیرساندو بۆ ماوێهەكی درێژ ئانیشكى لە سەر میتزەكە دانان و كەوتە بىركردنەوهوه. رادیۆش لێك لێك بولروى عاشقانهى دەردهدا.

كچەكە بە دەم كۆكردنەوهى قاپەكانى سەر میتزەكە لیتی پرسى:

– بىر لە چى دەكەیهوه؟

سەرۆکی شارەوانی بێ چاوتروكاندن گوتى:

– لەو خەلكە لیتقەوماوه.

پاشان كلاوێكەى نایە سەرى و بەرەو ئەوسەرى هۆلەكە روویی، لە بەردەرگا ئاوڕبدايهوه و گوتى:

– دەبێ كارێكى وا بكەین كە ئەم شارە بۆگەنە مەدارى تێدا بكریت.

چەند هەنگاویك نەڕۆشتبوو و نەگەببوو سەر پێچەكە، شەرى خویناوى سەگەكان رایانگرت. تۆپەلەیهكی لە پشت و لاقى سەگەكان دیت لە نێو تەپوتۆزو وەریندا، پاشان بریقانەوهى كەلبە سپیەكان و سەرەنجام سەگێك كە لاقیكى دەشەلى و كلكى خۆى لە نێو گەلان نابوو. سەرۆکی شارەوانى خۆى وەلا خست و چوو سەر پیاوێكەى پێچەكەو بەرەو بنكەى پۆلیس بەرپێكەوت.

لە نێو بەندیخانەدا، ژنیك هات و هاواری دەكردو پاسەوانەكەش لە بەردەرگا، لە سەر قەرەوتلیكی سەربازى راکشابوو و چوو بوو خەوى پاش نێوڕۆییانەوه. سەرۆکی شارەوانى شەقیكی لە قەرەوتلەكە هەلدا. پاسەوانەكە لە خەوئى راپەرى و لە جیبى خۆى قیت بۆوه.

سەرۆکی شارەوانى ئاماژەى بۆ ژنەكە كەردو پرسىارى كەرد «كێیه؟».

پاسەوانەكە لە حالەتى ئامادەباشیدا راوەستا.

– ئەو ژنەیه كە جینونامەكانى بە دیوارانەوه دەنوساند.

سەرۆکی شارەوانى بەردەستهكانى خۆى دایە بەر جینوان. دەیویست بزانی داخۆچ كەسیك ئەو ژنەى هیناوتە ئەوئى و بە فەرمانى كێ بەند كراوه.

پاسەوانەكان بە تێرۆتەسەلى بۆیان روونكردهوه.

- که ی گرتوو تانه؟

روژی شه مگه گرتبوویان.

سه روکی شارهوانی به سه ریدا نه پانندن: «زور باشه، ئەو دپتته ده رۆ و یه کیچک له ئیوه ده چپتته شوپنه که ی. ئەو دهمه ی که ئەم ژنه له به ندیخانه دا نووستبوو، هه موو خه لکی شار له بهر بارانی کاغه زه کان له خه وئ ههستان».

هه رکه ده رگا قورسه ئاسنینه که کرایه وه، ژنیکی ته مهن مامناوه ندی به ئیسکیکی ئەستوو روو قژیکی ئالقه کراو که به شانیه ک راگیرابوو، به هات و هاوار کردنه وه هاته ده رۆ.

به سه روکی شارهوانی گوت: «ون به له بهرچاوم».

ژنه که شانیه که ی له ئالقه ی گه وه ی قژهکانی کرده وه که زبیه درێو پرهکانی په ریشان و بلاو کردن و چهند جارێکان رایوه شانندن. کاتیچک که وه کو ئەسپی چه مووش له قادرمه کان ده چوو خوارۆ، هاواریکرد: «بیژو، بیژو». سه روکی شارهوانی خۆی به سهر نه رده که دا شوژ کرده وه به هه موو تاقه تی خۆی، که ده توت گه ره کییه تی نه ک ته نیا هه ر پاسه وانه به رده سه تهکانی و ئەو ژنه، به لکو ته واوی شاره که گوتی لیبتت نه پانندی:

- ئیدی بهو کاغه زه نه فرهت لیکراوانه میشکم نه خۆن.

سه ره پای ئەوه ی که باران نم ده باری، به لام بابه ئانجیل بۆ پیاسه ی پاش نیوه رۆیان له مالتی وه ده رکه وت. هیشتا مابووی بۆ کاتی دبتنی سه روکی شارهوانی:

بۆیه رووی کرده ئەو به شانیه ی شار که لافاویان لیها تبوو. له وئ ته نیا شتیچک که چاوی پیکه وت، لاشه ی سه راوکه وتووی پشبله کان بوو له نیو قورا ویدا.

له کاتی گه رانه وه یدا هه وا ی پاش نیوه رۆ به ره به ره ویشک و گه رمتر ده بوو. هیتدیچک کاغه زی له قیر هه لکشاو له سه ر رووباره شلوی و مه نده که ده رۆیشتن. له خانوو یکی نیمچه ویراندا، مندالیک غاریدایه ده رۆ و هاواری ده کرد که له نیو سه ده فه تیکدا

ده ریای دۆزیوه ته وه. بابه ئانجیل سه ده فه که ی به گوتی خۆیه وه نا، هه ر به راستیش ده ریا له ویدا بوو.

هاوسه ره که ی دادوهر ئەرکا دیو له بهر ده رکه ی مالتی دانیشتبوو، هه ره که که بلتی دالغه ی لیداو ده ستی له سه ر ورگی خۆی ئالقه کردبوون و چاوی بریبوو که له که که. سی خانوو له ولاتره وه، ریزکردنی دوکانه به جامخانهکانی پر له ورده و پرده و ئەو سورباییه ی بی تاقه تانه ی که له به رده می دوکانهکانیان داده نیشتن، ده ستی پیده کرد. پاش نیوه رۆ، به په له هه وری پرو قیژه قیژی توتی و مه یوونهکانی که نارهکانی به رامبه ر، رووه کو تایی بوو.

ده رگای ماله کان یه ک به یه ک کرانه وه. له گۆره پانه که وه له بن داربایه وه چلکنهکاندا، له ته نیشت عاره بانه ی ساردی فرۆشه گه رۆکه کان، یان له سه ر کورسییه به ردینه کۆنهکانی نیو باخه پر له قورو قالهکاندا، پیوا هکان کۆده بوونه وه و باس و خواسیان ده کرد. بابه ئانجیل بیبری کرده وه که هه موو روژی پاش نیوه رۆیان، له ساته وه ختیکی ئاوادا، له شاردا موعجیزه ده خولتی.

- بابه، گیراوهکانی ئوردوگاکانی کاری زۆره ملیتت له بیر ماون؟

بابه ئانجیل، دکتور جیرالدوی نه دیت، به لام روخساری دم به پیکه نینی وی له پاش په نجه ره ی تۆرییه وه له زهینی خۆیدا به رجه سه ته کرد. ئەوه ی راستی بیت ئەو وینانه ی به چاکی له بیر نه مابوون، به لام دلنیا بوو له وه ی که روژیچک له روژان ئەو جوړه وینانه ی دبتوون.

دکتور گوتی: «فه رموو برۆ بۆ ژووری چاوه پروانی».

بابه ئانجیل پالتی به ده رگایه ته ل هیله که که وه ناو کردییه وه. مندالیک که نه ده زانرا داخۆ کوره یان کچه له سه ر دۆشه که که راکشا بوو جگه له ئیسکه په یکه رتک نه بوو که له نیو پیستیکی زه ردیان هه لکی شایبت. ژنیچک و دوو پیابیش له پاش په رده که وه به دیارییه وه دانیشتبوون و چاودیریان ده کرد. قه شه که هه ستی به هیچ بۆنیچک نه کرد، به لام مه زه نده ی ئەوه ی کرد که ئەو بوونه وه ره ده بی بۆنیکی زۆر قورس و ناخۆشی لیبتت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ره‌نگی به سه‌ختی تیک‌چرژاو بابه ئانجیل ده‌مووچاویکی گه‌وره‌و سامناکی له مه‌ودای نیتوان چهند گری په‌نجیه‌کدا دیت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به سه‌ربدا نه‌راند: «هه‌ی بی دین، خو پیم گوتی که به قه‌د نووکی ده‌رزی کار له منی سه‌گباب ناکهن». پاشان چوارپایه‌کی بو سه‌رسه‌ری خوئی هه‌لبه‌ری و هه‌موو هیزی خوئی کوکرده‌وه‌و هیوا براوانه به‌ره‌و قه‌فه‌زه شووشه‌که‌ی فریدا. بابه ئانجیل له دوای وردوخاش بوونی شووشه‌ی قه‌فه‌زه‌که، نه‌وسا بو ده‌رکه‌وت که چ شتیک روویداوه‌و دیتی که وا سه‌رۆکی شاره‌وانی وه‌ک تارماییه‌ک به نارامی له نیتو ته‌پوتۆزدا هه‌لده‌ستیتیه‌وه. له‌و ده‌مه‌دا بیده‌نگیه‌کی ته‌واو بالی به‌سه‌ر ته‌ویدا کیتشا.

قه‌شه‌که به هیتواشی گوتی: «جه‌نابی مولازم».

پاسه‌وانه‌کان به تفه‌نگی له سه‌ر پیتوه له به‌رده‌رکه‌ی هه‌یوانه‌که راوه‌ستابوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌ماشای کردن به‌لام نه‌یدیتن. هه‌ناسه‌ی وه‌کو پشیل به لرخه‌لرخ که‌وتبو، پاسه‌وانه‌کان تفه‌نگه‌کانیان له شانی هیتایه‌ خوار، به‌لام هه‌ر له شوینی خویمان بی جووله‌ راوه‌ستان. بابه ئانجیل ده‌ستی سه‌رۆکی شاره‌وانی گرت و له‌سه‌ر کورسی دایشاند.

هه‌ر وازی نه‌ده‌هیتنا: «حه‌به هیتورکه‌روه‌کان له کوین؟»

سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی له سه‌ر یه‌کنان و سه‌ری برده‌ دواوه‌و گوتی: «من ئیدی له‌و زبل و زالانه‌ ناخۆم. گویم زیکه‌ زیکیان لیدیت، ئیسکی جامی سه‌رم خه‌ریکه‌ وه‌ک بن میچی ژووره‌که به سه‌رمدا ده‌رووخی». له میانه‌ی هیتوربوونه‌وه‌یه‌کی کورت خایانی ئازاره‌که‌ی، رووی خوئی بو لای قه‌شه‌ سووراندو لیتی پرسی:

– له‌گه‌ل دکتۆری ددانا قسه‌ت کردوه‌؟

قه‌شه‌که به بیده‌نگی وه‌لامیدایه‌وه به‌لی.

به‌و حاله‌ته‌ی که پاش وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی قه‌شه‌که به‌خۆیه‌وه‌ گرت، سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌ره‌نجامی گفتوگۆی نیتوان خوئی و قه‌شه‌که‌ی بو روون بووه‌.

قه‌شه‌که پیتشیری کرد: «بوچی له‌گه‌ل دکتۆر جیرالدۆدا قسه‌ ناکه‌ی؟ هیتدی‌ک دکتۆر ددانانیش ده‌کیتشن».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به نابه‌دلی وه‌لامیدایه‌وه: «ره‌نگه‌ ئه‌ویش پیم بلتی که گازی ددان کیتشانی نییه‌» و پاشان درێژیدا به قسه‌که‌ی.

– پیلانه.

پاشان هیتوربوونه‌وه‌ی ئازاری ددانه‌که‌ی قوژته‌وه‌ تا له‌و پاش نیوه‌رۆیه بی به‌زه‌بیه‌دا وچانیک بدات. وه‌ختیک چاوی هه‌لینانه‌وه، ژووره‌که نیمچه‌ تاریک بوو و به‌بی ئه‌وه‌ی که چاوی له بابه ئانجیل بیت گوتی: «له‌به‌ر ئیشه‌که‌ی سیزار مۆنترو هاتبووی بو ئیره‌؟»

وه‌لامیکی به‌رگوتی نه‌که‌وت. درێژه‌ی دایه: «به‌م ئازاره‌وه هیتچم بو نه‌کراوه» نه‌وسا هه‌ستا تا گلوپه‌که هه‌لکات و یه‌که‌م شه‌پۆلی میتشووله‌کان له بال‌کۆنییه‌که‌وه هاتنه‌ ژووری. بابه ئانجیل سه‌ری له تیتپه‌ربوونی ئه‌و هه‌موو کاته سوورما.

– زۆر دره‌نگ بووه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «به هه‌رحال ده‌بی هه‌تا رۆژی چوارشه‌مه به‌رتی بکه‌ین. سبه‌ینیش هه‌ر چۆنیکه‌ی به چاکتان زانی ئاوا کاره‌که ساز بکه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ش گویتبستی دانپانانی به».

– کاترمیر چهند؟

– کاترمیر چوار.

– ته‌گه‌ر بارانیش بباریت؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی به یه‌ک ته‌ماشاکردن هه‌موو ئه‌و بی تا‌قه‌تیبیه‌ی دوو هه‌فته ددان هیتشانی وه‌لانا:

– ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر ئاسمانیش به‌سه‌ر زه‌ویدا بروخت، بابه.

حه‌به هیتورکه‌روه‌کان ئیدی کاربگه‌ربیان به‌سه‌ر ئازاره‌که‌وه نه‌مابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی له

بالتکونیه که جۆلانهی هه‌لۆاسی و هه‌وئیدا تا له فیتیکایه‌تی سه‌ره‌تای شه‌ودا خه‌وی لیبکه‌وێت. به‌لام به‌ر له کاتژمێر هه‌شت، دیسان له داماوێ ژارادا جینگلی دان و هاته‌خواری و چوو بۆ گۆره‌پانی شار. گۆره‌پانه‌که له شه‌پۆلیکی چری گه‌رمادا ده‌کۆلی.

ماوه‌یه‌ک به‌بێ ئامانجی هاتووچوو، به‌لام ده‌ستی به‌ ئیلهامانه نه‌گه‌یشت که بۆ هیتوربوونه‌وی ئازاره‌که‌ی پێبستی پێیان هه‌بوو. چوو بۆ سینهما، به‌لام کاریکی هه‌له‌ بوو، چونکه هاره‌هاری فرۆکه جه‌نگیه‌کان ئازاره‌که‌یان زیاتر کردو به‌ر له پشوو نیوان فیلمه‌که له سینهما هاته‌ ده‌ری و خۆی گه‌یاند ده‌رمانخانه‌یه‌ک که دۆن لالو مۆسکۆتیی خاوه‌نی ده‌رمانخانه‌که، ریک له‌و ده‌مه‌دا خه‌ریکی داخستنی بوو.

- به‌هێزترین ده‌رمانی ددان هێشانم بده‌یه.

ده‌رمانسازکه به‌ نیگایه‌کی نه‌فامانه چاوی به‌ لاروومه‌تی داگیرا. ئه‌وسا چوو پاش قه‌فه‌زه شووشه‌یه‌ دوو ریزه‌کان که له هه‌ر کامیکیاندا قاپی چینی له ته‌نیشت یه‌کتری ریزکرایان تیدابوو و له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کیکیانیش به‌ ره‌نگی شین ناوی ده‌رمانه‌که‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی کاتیک که له پشته‌وه‌را سه‌یری ده‌کرد، وای هه‌ستکرد که ئه‌و پیاوه به‌و پشته‌مله ره‌نگ په‌میه‌یه‌ گه‌مژانه‌یه‌وه، ره‌نگه‌ کاتی خۆش و بێ ئازار به‌سه‌ر بیات. سه‌رۆکی شاره‌وانی ده‌یناسی. ئه‌و پیاوه له‌ دوو ژووری پاش دوکانه‌که‌یدا له‌گه‌ڵ ژنه‌ قه‌له‌و و شه‌پله‌ لیدراوه‌که‌یدا (ئیفلیج) رۆژگاریان به‌سه‌ر ده‌برد.

دۆن لالو مۆسکۆتیی چوو به‌شت پێشخوانه‌که‌و شووشه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ خۆیدا هێنا که کاغه‌زی لینه‌دراوو. کاتیک سه‌ری شووشه‌که‌ی هه‌لپچری، بۆنی سه‌وزه‌واتی شیرینی لیه‌ریزێوه.

- ئه‌وه چییه‌؟

ده‌رمانفرۆشه‌که په‌نجه‌ی به‌ نیو ده‌نکه رازیانه وشککراوه‌کاندا رۆبردو گوتی: «رازیانه‌ی تیه‌. چاک بیجوو پاشان به‌ هیتاشی ئاوه‌که‌ی قووت بده‌. هه‌یج شتییک له‌مه‌ باشتر نییه‌ بۆ رۆماتیزم». چه‌ند ده‌نکیکی له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستی خۆی دانان و له‌سه‌ر چاویلکه‌که‌یه‌وه ته‌ماشای سه‌رۆکی شاره‌وانی کردو گوتی:

- زارت بکه‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی سه‌ری خۆی بۆ دواوه کیششایه‌وه‌و جارێک شووشه‌که‌ی له نیوده‌ستیدا هه‌لسووړاند تا دلنیا بیت داخۆ هه‌یچی له‌سه‌ر نووسراوه‌. پاشان دووباره چاوی برینه‌وه ده‌رمانفرۆشه‌که:

شتیکی بیانیم بده‌یه.

دۆن لالو مۆسکۆتیی گوتی: «ئه‌مه له هه‌موو شتیکی بیانی باشتره‌. عه‌قلی گشتی بۆ سی هه‌زار ساڵ زه‌مانه‌تی ده‌کات».

پاشان ده‌ستیکرد به‌ پێچانه‌وه‌ی ده‌نکه رازیانه وشککراوه‌کان له نیو پارچه کاغه‌زیکی رۆژنامه‌دا. ئه‌و کابرایه سه‌رو سه‌کوتی له سه‌رۆکی خه‌زانی نه‌ده‌کردو وه‌کو خالی منداله‌کان ده‌چوو. ده‌نکه رازیانه‌کانی به‌ جوړیکی وا وردو به‌ دیقه‌ت و راراییه‌وه له نیو کاغه‌زه‌که‌وه ده‌پێچان که ده‌توت بالتنده‌ی کاغه‌زی بۆ مندالان دروست ده‌کات و پێش ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی به‌رز بکاته‌وه، ده‌ستی کرد به‌ زه‌رده‌خه‌نه.

- بۆ ددانه‌که‌ت ناکیشی؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی وه‌لامی نه‌دایه‌وه، ئه‌سکیناسیکی دایه‌و بێ ئه‌وه‌ی که چاوه‌پێی وه‌رگرتنه‌وه‌ی باقییه‌که‌ی بکات، له ده‌رمانخانه‌که‌ چوو ده‌ری.

شه‌و له نیوه‌ی تیه‌ریبوو، به‌لام هه‌یشتاش له نیو جۆلانه‌دا هه‌ر که‌له‌که‌ی ده‌گۆزین و زاتی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد ده‌نکه رازیانه‌کان بجووت. کاتژمێر نزیکه‌ی یازده‌و له‌وپه‌ری گه‌رمادا، رشینه بارانیکی ورد ده‌ستی پێکرد. هیلاک و داماو به‌ ده‌ستی نۆیه‌تی و ئازاره‌وه، به له‌رزین و ئاره‌قی ساردوه‌وه، له سه‌ر رووان که‌وتوو له نیو جۆلانه‌داو به‌ زاری قه‌وه‌وه، له ناخی دلایه‌وه ده‌ستیکرد به‌ نزاو پارانه‌وه. له توندترین گه‌ژبوونی ماسولکه‌کانداو له قوولایی دلوه‌و پارایه‌وه، به‌لام هه‌ستیکرد که هه‌رچه‌نده بۆ په‌یوه‌ندی کردن به‌ خواوه هه‌ول ده‌دات، ئیش و ئازاره‌که‌ی زیاتر به‌ ئاراسته‌ی پێچه‌وانه‌دا رایده‌کیشیت. ئه‌وسا هه‌ستاو چه‌که‌کانی له‌پێ کردن و قاپوته درێژه‌که‌ی له‌سه‌ر بیجامه‌وه له‌به‌ر کردو چوو به‌ره‌گای پۆلیس.

لهوئى به نهره نهر دهرگابه كهى پيكداداو چوه ژوورئى، پاسه وانه نيمچه خه الووه كان به ترس و له رزه ووه كوئيرئاسا به دهست كوتان له نيو تاريكى راره وى به نديخانه كه، به دواى چه كه كانياندا ده گه پان. وهختيک گلوپه كه هه لكران، پاسه وانه كان كه نيوهى جله كانيان له بهر كردهو، چاوه روانى فرمان بوون.

سه روکى شاره وانى هاوار بكرد: «گوزاليس، روئرا، پالئا».

ئهم سى كه سه له ئه وانى تر جيا بوونه ووه جه نابی مولازمیان له نيو خوگرت. ئاشكرا نه بوو كه بوجى ئهم سى كه سه هه لبرئيردراون: سى كه س بوون له خه لكانى ئاسايى و مامناوه ندى. يه كيكيان به سه رو سه كوئىكى مندالانه و سه ريكي تاشراوه ووه ژير كراسيكي دريژى له بهردا بوو. دوو كه سه كهى تريش هه ر جلى بنه و هيان له بهردابوو به لام له بهشى لاي سه رو هيان بهرگى ره سمبيان له بهر كردهو و قوپچه كانيان دانه خستبوون.

پاسه وانه كان فرمانى راشكا وانه هيان پينه درا. چوار قادمه به جارتيك، دوا به دواى سه روکى شاره وانيدا بازيان دايه خوارئ و به ريز له بنكهى پوليس هاتنه درئ و به بئ گوئيدان به باران كه نم نم دهبارى، پانتايى شه قامه كه هيان تهى كردو له بهردهم عه يادهى ددانساز راوهستان.

به دوو فرمانى خيرا، پاسه وانه كان به قونداغه تفهنگ دهرگاي ماله كه هيان شكاندو گه يشتبونه ژوورئى كه گلوپى هه يوانه كه هه لكر. پياويكى ورديله سهر روتاووه دهمار دهره پيوو، به تويى بيجامه به دياركهوت كه هه ولى دده رويه كهى له بهر بكات. يه كه م كاري ئه و پياوه، راوهستانى بئ جووله و بهر زكر دهنه وى دهستيک بوو به دهمى كراوه ووه. هه ره كو ئه و وينه بهى كه به كامپراى فلاش داروه گيراييت، ئاوا له شوئنى خوئى بئ جووله راوهستا. ئه وسا خوئى بو دوواوه گوورداو له گه ل ژنه كهى خوئان پيكدادا كه به جلى نووستنه ووه خهريك بوو له ژوورئى دههاته دهر.

مولازم هاوار بكرد: «له جئى خوئ نه جوولئى».

ژنه كه دهستى به زارى خو به ووه گرت و گوتى: «ئه پره» و گه رايه ووه بو ژوورئى نووستن. دكتوره ددانساز كه به دهم روئيشتنه ووه به ره و هه لكه، پشتيني رويه كهى به ست و تازه ئه و

كاته بوو ئه و سى پاسه وانه ديتن كه به تفهنگه كانيان سي ره يان له وى گرتبوو. دواى ئه ووه سه روکى شاره وانيشى ديت كه به ئارامى راوهستاوه و دهستى له نيو گيرفانى قاپوته كهى هاويشتوون و هه موو له شى ئاوى ليده چورايه ووه.

مولازم گوتى: «ئه گه ر ژنه كهت له ژوورئى بيتته دهرئ، ئه مانه فرمانيان پيتراره ته قهى لي بكه ن».

دكتوره كه كيلونى دهرگابه كهى گرت و سه رى برده ژوورئى و گوتى:

«كچئ خو گوئت لي بوو». پاشان به ديقه ته ووه دهرگاي ژوورئى نووستنى داخست.

دواى ئه ووه به ره و ژوورئى عه ياده كهى هه نگاوى هه لينا و بينى كه وا لوله ي دو كه لاوى تفهنگه كان له پشت كه لوپه له حه سيري به كانه ووه بئى دهر وان.

دوو پاسه وان له پيشيبه ووه به ره و لاي دهرگاي عه ياده كه روئيشتن. يه كيكيان گلوپه كهى هه لكرد، ئه وى ديكه شيان يه كسه ر چوه پاش ميژه ي كار كردنى و ده مانچه به كى له چه كمه جهى ميژه كه هئنا به دهرئ.

سه روکى شاره وانى گوتى: «ده بئ يه كيكى تريشى لي بيت».

بو خوئى له دواى هه مووان و له پاش دكتوره كه چوه ژوورئى. دوو پاسه وان به خيراى و هه ستكر دهنه ووه به بهر پرسياره تى، ده ستيان به گه ران و پشكنين كردو پاسه وانى سي هه ميش له بهر دهرگا خه ريكي ئيشكگرتن بوو. پاسه وانه كان شالا ويان برده سه ر سندووقى كه لوپه له كان و سه رميژى كار كردنى ددانسازو قالبه له گه چ دروستكراو و تا قمه ددانه ده سكرده نيوه چل و ددانه تاك و زي ركيفه كانيان له سه ر زه وى به گوئى وهر كرد. قاپه چينيبه كانى نيو قه فه زه كانيان به تال كردن و به سه ر نيزه كانيان بهرگه مشه ماييه كهى كورسى ددانسازو دوشه كه فه نهر يبه كهى و كورسي به گه روكه كه هيان دراندو له بهر به كيان هه لوه شان دن.

سه روکى شاره وانى نيشانه كانى ده مانچه كهى هه لدان: «سى و هه شت، لوله دريژ».

به ددانسازى گوت: «وا باشتره كه بو خوئ به بئ پيچ و په نا پيمان بلئى له كوئيه. ئيمه

نه هاتيوين مالّه کهت به سه ريه کدا بدهين». چاوه بچووک و کپه کانی دکتوره ددانسازه که له پاش چاويلکه زيتړکفته کانرا هيچيان نه ددرکاند.

به نارامی و بې شلّه ژان گوتی: «من په له م نيبه، نه گهر هزتان لیبه فهرمون به سه ريه کی دادهن».

سه رۆکی شاره وانی که مییک راما. پاشان جارتيکی تر ژوورو ته خته نارتيکه کانی دهرگاو دیواری به چاوان پشکنی و به ره و لای کورسییه که رویشته و هندییک فهرمانی به پاسه وانه کانیدا. یه کیتکیانی له ته نیشته شه قامه که و نه وی دیکه یانی له بهر دهرگای عه یاده که و پاسه وانی سپهه میشی له په نا په نجه ره که دانا. کاتییک له سه ر کورسییه که دانیشته (له و دهمشه دابو که یهک به یهک قوچیهی پالتوکه ی کردنه وه) وای هه سترکد که به پوډلای سارد گه مارو دراوه. ژووره که له بونی کروژوت سپخانخ بوو. سه ری خوئی له سه ر سه رینگای کورسییه که دانا و هه ولیدا تا هه ناسه دانی خوئی ریک بخت. ددانسازه که هندییک له و که ره سته پزیشکییانی هه لگرته نه وه که له سه ر زه وی که وتبون و خستنییه نیو قاپیکه وه بو نه وهی له ناوی گهرمدا بیانکولیتیت. پشتی کرده سه رۆکی شاره وانی و به رامبه ر به گری شینی ته باخه ئیسپر توویه که راوه ستا. قیافه ی به جوړتیکی و ابو که ده تووت له عه یاده که ی خویدا به ته نیایه. وه ختییک ناوه که به کول هات، کاغزتیکی له ده سکی قاپه که وه پینچا و به ره و لای کورسییه که ی هیئا. پاسه وانییک ریگای لیتگر تبوو. ددانسازه که ناوه گهرمه که ی نه وی کرد تا له سه ر هه لمه که یه وه بتوانیت سه رۆکی شاره وانی ببینیت، گوتی:

- بهم پیاوکوژه بلتی با ریگایه که م به ردا ت.

به نامازیه کی سه رۆکی شاره وانی، پاسه وانه که له په نجه ره که دوور که و ته وه تا ریگا بو ددانسازه که چوډ بکات و بو خوئی کورسییه کی راکیشا و له په نا دیواری دانیشته. لاقی لیک بلا وکردن و تفه ننگه که ی له سه ر رانی خوئی دانا، به بې نه وهی که له حاله تی وریابوونی خوئی که م بکاته وه. دکتوره که گلپه که ی هه لکرد، شوئی له نا کا و له چاوی سه رۆکی شاره وانییدا. چاوی نووقانندن و زاری لیک کرده وه. نازاره که ی نه ما. دکتور خرینه

به نازاره که ی دوزیبه وه و به په نجه ی شایه تمانی روومه ته نا و ساوه که ی لادا و به ده سته که ی تری گلپه که ی جوولاندو ریکیخست و گوتی نه دایه هه ناسه برکیی نه خو شه که. پاشان هه تا نانیسکان قوئی هه لکردن و خوئی بو کیشانی ددانه که ناماده کرد.

سه رۆکی شاره وانی مه چه کی دکتوری گرت.

- نه ی به نجی ناکه ی؟

بو یه که مجار چاویان بریبه نیو چاوی یه کتری.

دکتوره که به هیواشی گوتی... «نیوه به بی به نجکردن خه لک ده کوژن».

سه رۆکی شاره وانی بو رزگار بوون هیچ هیزیکی له و ده سته دا هه ست پینه کرد که گازه که ی پین گبرابوو. گوتی: «دهرمانه که پینه». نه و پاسه وانه ی که له قوژنیکه وه خه ریکی ئیشکگرتن بوو، لووله ی تفه ننگه که ی تیکردن و هه ردو وکیان گوتیان له ته قه ته قی تفه ننگه که بوو له په نا کورسییه که.

دکتور گوتی: «وای دانی نیمه».

سه رۆکی شاره وانی مه چه کی ده سته دکتوری به ردا و وه لایمی دایه وه: «ده بی هه ر هه تبیت» و به تاسه و مشه وه شیبه وه سه ریری نه و شتانه ی کرد که به گوړی و هریبوون. دکتور دلسوژانه چاوه دیری ده کرد. پاشان سه ری خسته سه ر سه رینگای کورسییه که و بو یه که مجار دکتوره که نیشانه کانی بی تاقه تی لی به دیار که وتن و گوتی:

- مولازم خوت بې ناقل مه که له بهر نه و کیسه ی که کردوویه تی، ددانه که ت به نج و هرنانگریت. که مییک دوا ی نه وه له پاش به سه ریردنی سامناکترین ساته وه خته کانی ته مه نی خوئی، سه رۆکی شاره وانی ماسولکه کانی خوئی خا وکردنه وه به ماندو و شه که تی له سه ر کورسییه که مایه وه. نه و خاله ره شانه ی که له سه ر کارتونه که ی بنمیچی کیشرابوون هم مووی له زه یینیدا تو مارکران، به جوړتیکی واکه هه تا کوتایی ته مه نی له بیری نه چوونه وه. پاشان گوتی له دهننگه دهنگی دکتوره بوو که له سه ر ده سته شوړکه بوو و دوا ی نه وه خه ریکی ریخستنه وه ی چه که چه کان و کوکردنه وهی نه و که لوپه لانه بوو که له گوړی که وتبوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی بانگی کرد: «رویرا، به گۆنزالیس بلتی با بیته ژووری و پیکه‌وه ئه‌و شتانه کۆبکه‌نه‌وه که له‌سه‌ر زه‌وی که‌وتوون. کاریکی وا بکه‌ن که هه‌موو شته‌که بجیتته‌وه سه‌ر جیتی خۆی».

پاسه‌وانه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان جیتبه‌جی کردو ددانسازه‌که‌ش پارچه‌ لۆکه‌یه‌کی به‌ ده‌می گازه‌که‌ی گرت و له‌ نیو ده‌رمانیکی ره‌نگ ئاسنی هه‌لکیشاو له‌ سه‌ر جیگای ددانه‌ کیشراوه‌که‌ی دانا. سه‌رۆکی شاره‌وانی وای هه‌ستکرد که ئه‌و شوینه‌ی لۆکه‌که‌ی له‌سه‌ر دانراوه‌ ناگری تیبه‌ربووه. له‌ پاش ئه‌وه‌ش که دکتۆره‌که‌ زاری پیداخسته‌وه، سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ر ئاوا له‌ بنمیچی ژووره‌که‌ رامابوو و گوئی بۆ ده‌نگه‌ده‌نگی پاسه‌وانه‌کان هه‌لخستبوو که خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوون تا شته‌کان بخه‌نه‌وه سه‌ر جیتی پیشوویان و نیو عه‌یاده‌که‌ ریک بخه‌نه‌وه.

ده‌نگی دووجار لیدان له‌ زه‌نگه‌کانی (ناقوس) کلێسه‌ به‌رزبووه. ئاوازی بالنده‌یه‌کی بچووک، تیبه‌رپوونی کاتژمیری به‌یه‌ک خوله‌ک دواکه‌وتن، له‌ نیو ده‌نگی باراندا دووباره‌ کرده‌وه. ماوه‌یه‌ک له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ کاتیک سه‌رۆکی شاره‌وانی بۆی ده‌رکه‌وت که پیاوه‌کانی کاره‌که‌ی خۆیانیان ته‌واو کردووه، به‌ ئاماژه‌ی سه‌ر فه‌رمانی پیدان تا بگه‌رینه‌وه بۆ بنکه‌ی پۆلیس.

له‌ ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه‌دا، دکتۆری ددانساز له‌ ته‌نیشته‌ کورسییه‌که‌ راوه‌ستا‌بوو. کاتیک که پاسه‌وانه‌کان رۆیشتن، لۆکه‌که‌ی له‌سه‌ر پوکی سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌لگرت و له‌به‌ر شه‌وقی گلۆپه‌که‌ ته‌ماشایه‌کی نیو زاری کردو پاشان شه‌ویله‌کانی خسته‌نه‌وه سه‌ریه‌ک و گلۆپه‌که‌ی لا‌برد. کاره‌که‌ ته‌واو ببوو. ئه‌وه‌ی که له‌و ژووره‌ بچووک و گه‌رمه‌دا مابۆوه، هه‌مان ئه‌و هه‌سته‌ بوو که گه‌سک لیده‌ره‌کانی هۆله‌کانی شانۆ له‌ پاش چوونه‌ ده‌ره‌وی دوایین ئه‌کته‌ر هه‌ستی پیددکه‌ن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوئی: «سپله».

دکتۆر هه‌ردووک ده‌ستی له‌ نیو گه‌یرفانی رۆبه‌که‌ی هاویشتن و هه‌نگاوێک بۆ دواوه‌ کشایه‌وه تا سه‌رۆکی شاره‌وانی ره‌ت ببیت. سه‌رۆکی شاره‌وانی گوئی: «فه‌رمانمان بۆ

ها‌ت‌بوو که ئه‌م خانووه‌ له‌ گه‌ل زه‌ویدا ته‌خت بکرتیت». له‌ پاش ئالقه‌ دره‌وشاوه‌کانی چاویلکه‌را بۆ چاوی دکتۆر گه‌راو گوئی: «زۆر به‌ وردی فه‌رمانمان پیکه‌بشتبوو که چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و هیندییک به‌لگه‌نامه‌ی پیلانیکی سه‌رتاسه‌ری بدۆزینه‌وه».

چاوه‌کانی که هیشته‌ش ته‌راییان پێوه‌ مابوو بریینه‌ دکتۆرو درێژه‌ی‌دایه‌: «پیم و ابوو که به‌ جیتبه‌جی نه‌کردنی فه‌رمانه‌که‌ کاریکی باش ده‌که‌م، به‌لام به‌ هه‌له‌دا چووبووم. ئیستا بارو‌دۆخه‌که‌ گۆراوه‌و به‌ره‌ه‌لستکاران زه‌مانه‌تیان دراوه‌تی و هه‌موو خه‌لک له‌ ناشتی و ته‌باییدا ژیان به‌سه‌ر ده‌بن. به‌لام ئیوه‌ ئیستا‌ش بیه‌ر و هۆشتان هه‌روه‌کو ئی مرۆقه‌ پیلانگه‌رکه‌نه». دکتۆره‌که‌ به‌ قۆلی جله‌کانی سه‌رینگای کورسییه‌که‌ی ویشک کرده‌وه و هه‌لگه‌رپه‌وه سه‌ر دیوه‌ نه‌دراوه‌که‌ی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌بی ئه‌وه‌ی گوئی بداته‌ ئه‌و نیگا بیه‌ر مه‌ندانه‌ی دکتۆره‌که‌ که پیتی ته‌ماشای روومه‌تی ده‌کرد، ئاماژه‌ی بۆ سه‌رینه‌که‌ کردو به‌م شیوه‌یه‌ درێژه‌یدا به‌ قسه‌که‌ی خۆی: «ئیه‌و به‌و هه‌لسوکه‌وته‌تان زیان به‌ شاره‌که‌مان ده‌گه‌یه‌ن. ئیستا ده‌بج شاره‌وانی پاره‌ی هه‌موو ئه‌م به‌ سه‌ریه‌کدا دراوییه‌ بدات، ئه‌مه‌ پاره‌یه‌کی زۆره‌ و هه‌مووشی به‌ هۆی لاساری ئیه‌وه».

دکتۆره‌که‌ گوئی: «ئاوی گیای شه‌مه‌لیله‌ له‌ زارت وه‌ریده‌ تا دم و ددانت خاوتین بیتته‌وه».

به سهر به لگه نامه کانی هه لېژاردنی پارتە به ره له لستکاره که دا گرت و فه وتاندنی. له ئەنجامی ئەو کاره شدا ئیستا زۆریه ی خه لکی شاره که هه یج جوړه به لگه نامه یه کی ناسینه وه یان نه بوو.

سه روکی شاره وانی دهستی خوئی لیک بلا وکردن و بهم شیوه یه قسه که ی خوئی ته واکرد: «ئەو خه لکانه ی که ماله کانی خوئیانیان گواستۆته وه، له رووی ره سمیه وه ته نانه ت نازانن ناویشییان چیه». دادوهر ئەرکادیۆ تیگه یی که خاوه نی ئەو دهسته لیک بلا وکرا وانه دل سۆزانه خه فه تبارە. چاره سه رکردنی مه سه له که ی سه روکی شاره وانی ئاسان بوو: ته نیا کاریک که ده بوایه بیکات ئەوه بوو داوا بکات تا که سپیک وه کو کارمه ندی ره سمی دایره ی ناسنامه ی شارستانی دامه زیندریت.

سکرتیره که ی دادوهر ئەرکادیۆ کاره که ی ئاسانتریش کرد:

- ته نیا کاریک که ئیوه ده بی بیکه ن ئەوه یه که به دوایدا بنیترن. چونکه سالیک زیاتر ده بی که کارمه ندیکی ئاویان دامه زرانده وه.

سه روکی شاره وانی به بیری هاته وه که چه ندین مانگ به ره له ئیستا کاتیک که دامه زرانندی کارمه ندی دایره ی ناسنامه ی شارستانیان پیراگه یانن، به ته له فۆن پرسیاری له سه رووی خوئی کرد که به چه شیوه یه ک پیشوازی له م فه رمانبه ره بکات، ئەوانیش وه لامیان دا به وه: «به گولله». به لام ئەمڕۆ فه رمانه کان له گه ل جارنندا جیا وازیان هه بوو. هه ردووک دهستی له گیرفانی هاویشتن و به سکرتیره که ی گوت: «نامه که ی بو بنوسه».

ئامیری چاپ به ته قه ته ق حاله تیکی جووله ی له و نووسینگه یه دا دروستکرد که به دلئی دادوهر ئەرکادیۆ نه بوو. هه ستی کرد که ده روونی به تاله. جگه ره به کی خوارو خه یچی له گیرفانی کراسه که ی هینایه ده ری و پیش ئەوه ی دا یگرستینی له نیو هه ردووک له بی ده ستیدا هه لیسوراند. پاشان پالیدا به کورسییه که وه و ئەوه ندی که مه ودا ی هه بوو بو دواوه ی شکانده وه. له و حاله ته دا، بو خوئی ئەوه ی پی سه یر بوو که چرکه یه ک له ژبانی خوئی به و دلنیا یه له سه داسه ده وه ده گوزه ریتنی.

له زهینی خویدا رسته یه کی دروستکردو هینایه سه ر زوان:

به شی چواره م

دادوهر ئەرکادیۆ، لا په ره کانی فه ره نگی زمانی ته لگرافخانه که ی هه لده دانه وه، چونکه فه ره نگی که ی خوئی چه ند وشه یه کی پیوه نه ما بوو. واژه ی پاسکۆین-ی دۆزییه وه که به زمانی ئیسه پانی به مانای جینونامه دیت به لام سوودیکی ئەوتۆی بو نه بوو. چونکه له فه ره نگی که دا ئاوا نووسرا بوو: ناوی پیلا و درویه که که به گوتنی شیعی ته نژامیز له دژی هه موو که سپیک، ناوبانگی ده رکرد بوو. بیجگه له وه هیندیک شتی تری بی بایه خیشی تیدا بوو سه باره ت به و سووکایه تی نامه بی ئیمزایانه ی که له ده رگا و دیواری مالانیان ده دان. به لام زۆریش دلئی له کاره که ی خوئی سارد نه بووه، چونکه له و دوو خوله که دا که بو دۆزینه وه ی ئەم واژیه ی ته رخانکرد، بو یه که مجار له ماوه ی سالانیکی دوورودریژا، له به ئەنجامگه یانندی ئەرکیک خه یالی ئاسوده بوو بوو.

ته لگرافچی دیتی که دادوهر وا خه ریکه فه ره نگی که له نیو ئەو قه فه زه به و ئەو یاسا و رتساگه له فه رامۆش کرا وانه ده هاویتیته وه. په یوه ندیه ته لگرافیه که ی پچراندو به خوۆ به ده ستیه ک په ره وه هاته لای دادوهر. په ره کانی تیکه ل کردن و خوئی ئاماده کرد تا نویتترین فیلتی باوی رۆژ دووباره بکاته وه. به لام دادوهر گوئی پینه داو داوای لیبوردنی لیکردو گوتی: «زۆرم ئیش هه یه» کاتیک که گه یشته سه ر شه قامه به گه رما سووره وه بووه که دلنیا یه کی که می هه بوو که کاتژمیر تازه بووه به یازده و له م سن شه مه یه دا هیشتا زۆری کات به ده ستیه وه ماوه. له نووسینگه که ی کارکردنی دادوهر دا، سه روکی شاره وانی به مه سه له یه کی ئەخلاقیه وه چاوه رتی ده کرد. له هه لېژاردنه کانی پیشوودا پولیس دهستی

نیشانیان دهدات، هه مان ئه و سځ په رانه ن که بۆ خۆی به بځ بنه مایه کی تایبه تی و بځ ئه وهی که ته لگرافچی چاوی لیبت، له دلی خۆیدا هه لیبژاردون.

ته لگرافچی گوتی: «ئه وه جادوو گه ربیه». دادوهر ئه رکادیۆ تازه له و دهمه دا بوو که کاری سه ختی تیپه پوون به سه ر شه قامیدا به بیر هاته وه. کاتیک که سه ره نجام قایل بوو تا به ریکه وت، قوئی سکر تیره که ی گرت و نا چاری کرد تا پیکه وه پځ بنینه نیو ئه و هه وایه گه رمه وه که ریک ده تووت شووشه ی تاو هیه. دوو قوئی چوونه سه ر شوسته سیبه ره که. ئه وسا سکر تیره که نه پځنی ئه و ته رده ستیه ی ته لگرافچی بۆ دادوهر ئاشکرا کرد. ئه وه نده شتیکی ساده بوو که دادوهر پځی و ابوو سووکایه تی پځکراوه.

ماوه به ک هه روا بیده نگه ی له نیوانیاندا فه رمانزه و بوو و به رپیدا ده رپځستن. له ناکاو دادوهر ئه و بیده نگه یه ی شکاندو به دلره نجاویبه کی نابه جیوه گوتی: «ئځ، خۆ تۆ بۆ جاری دووه له مه سه له که ت نه کۆلیبه وه».

سکر تیره که ماوه به ک راوه ستا تا مانای ئه و رسته یه بدۆزیتته وه.

سه ره نجام گوتی: «زۆر ئه سته مه، زۆر به ی جنیونامه کان به ر له گزنگه ی به یان ده درپځن».

دادوهر گوتی: «ئهمه ش بۆ خۆی فیلیکی دیکه یه که من سه رم لځی ده رناچځ. به لام له سه ر جنیونامه به ک که که س نایخوینیتته وه خه و له خۆم هه رام ناکه م».

سکر تیره که گوتی: «مه سه له که ش هه ر له سه ر ئه وه به. جنیونامه کان نځن که خه ویان له هه موو که س هه رام کردوه، به لکو ترسانه که یه لځیان». ئه مه ی گوت و راوه ستا چونکه گه یشتبووه وه مالی خۆی.

له گه ل ئه وه شدا که ئه و زانیاریه ی سکر تیره که به ده ستی هځنا بوون که موکوپریان تځدا بوو، به لام دادوهر ئه رکادیۆ ده یوبست بزانی داخو گه یشتو ته کوئ. ژماره و به رواری جنیونامه کانی ژماردن. یازده جنیونامه له ماوه ی هه وت روژدا. له لایه کی تریشه وه هځ په یوه ندیه ک له نیوان ئه و یازده ناوه دا نه بوو. ئه و که سانه ی که جنیونامه کانیان دیتبوون له سه ر ئه وه کوک بوون که به په ره موچ و مه ره که به ی شځن و خه تی چاپی نووسراون.

ناوه روکی جنیونامه کان شتیکی نوییان نه ده درکاند. شتیکی وایان تځدا نه بوو که له ده میکه وه له سه ر زارو زمانان نه بوو بیت. هه موو مه زنده و گومانه کانی تاوتوی کردبوون که موسای سوریا یی بانگی کرد.

- پیرۆز به کت له کنه؟

دادوهر ئه رکادیۆ تځی نه گه یشت. به لام ئه وه ی له گیرفانی دابوو هځنا یه ده ری: بیست و پځنج سنناۆ و یه ک سه که ی ئه مریکایی که له و سه رده مه وه که قوتابی زانکو بوو بۆ به ره که ت هه لځگرتبوو. موسای سوریا یی بیست و پځنج سنناۆ که ی لځوه رگرت.

دادوهر گوتی: «چه ندت ده وځی هه لځگه وه هه ر کاتیک هه زت لځبوو بده وه».

موسای سوریا یی پاره ورده که ی له نیو داخه له هاویشت که زرینگه ی هات و گوتی: «نامه ویت زهنگه کاتژمځیر دوازه م به بځ دهنگه بالی جوپرایل به رگوئ بکه وځ».

ریک کاتژمځیر دوازه، دادوهر ئه رکادیۆ به ده ستی پر له دیاریه وه بۆ ژنه که ی، گه یشته وه مالی. له سه ر قه ره وپله که دانیشت بۆ ئه وه ی پځلاوه کان له پځی خۆی دانیت و ژنه که شی پارچه ئاوریشمه گولداره که ی له ده وری له شی خۆی ئالاند.

له ش و لاری خۆی له دوا ی مندالبوون، له نیو کراسی نویدا به رجه سته کرد. ماچیکی له لووتی میرده که ی کرد. پیاوه که ویستی خۆی له به رده ستانی به ځینیتته ده ری، به لام ژنه که له سه ر پانتایی قه ره وپله که خۆی به سه ردا دا. دادوهر ئه رکادیۆ ده ستی له پشتی ژنه که یه وه ئالقه کردن، هه ستی به گه رمایی ورگه ده رپه رپوه که ی کرد، ته نانه ت هه ستی به لځدانی گورچه له کانیشی کرد.

ژنه که سه ری به رز کرده وه به ددان له چیره وه برده وه گوتی: «راوه سته با بچم ده رگایه که دابخه م».

سه روکی شاره وانی هځنده راوه ستا تا دوا یین خانو له سه ر جځگای خۆی جځگیر بوو. له ماوه ی بیست کاتژمځیردا شه قامیکی ته و او یان دروست کردبوو. شه قامیک بوو پان و رووت که له ناکاو له داو پځی دیواری گورستانه که کۆتایی پځنده هات. سه روکی شاره وانی

شانبه‌شانی خه‌لکه‌که ئیشی کردو له پاش یارمه‌تیدانیان له جی‌گۆرکی پیکردنی که‌لویه‌له‌کانیان، به له‌شیککی سه‌رتاپا تۆز و خۆلا‌وییه‌وه خۆی گه‌یاندە نزیکترین ژووری چیشته‌ لی‌نان. سوپه‌که له‌سه‌ر ئه‌و ئاگردانه‌ی که به به‌ردان دروست‌کرا‌بوو قو‌لپه‌قو‌لپی ده‌هات. سه‌ری له‌سه‌ر مه‌نجه‌له‌ سو‌اله‌ته‌که هه‌لگرت و هیندی‌ک بو‌نی کرد. ژنیککی لا‌واز به جوتیک چاوی گه‌وره‌و جوانه‌وه، له‌و دیوی ئاگردانه‌که‌وه به‌بێ ده‌نگی ته‌ماشای ده‌کرد.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «وه‌ختی نان خواردنه‌».

ژنه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. سه‌رۆکی شاره‌وانی بێ ئه‌وه‌ی که‌س فه‌رمووی لی‌بکات قاپیک سووپی بو‌ خۆی تی‌کرد. ئه‌وسا ژنه‌که چوو له‌ ژووری نووستنی کورسییه‌کی هیناو بو‌ی له‌ پاش می‌زه‌که دانا. سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م سوپ خواردنه‌وه، به هه‌یه‌ت و سه‌رسامییه‌وه ته‌ماشای هه‌وشه‌که‌ی ده‌کرد. هه‌ر دو‌ینێ بوو که ئه‌وێ پارچه زه‌وییه‌کی روت و قوت بوو. ئه‌مرۆ جلیان لی به ته‌نافاندا دا‌بوو تا وشک بینه‌وه‌و دوو به‌رازی‌ش له‌نیو قورا‌و و چلپا‌ودا خۆیان ده‌گه‌وزاند.

سه‌رۆکی شاره‌وانی: «ده‌توانن شتی‌شی لی برو‌ین».

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی به‌رزبکاته‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «ئاخر به‌رازه‌کان ده‌یخۆن».

پاشان هه‌ر له‌و قاپه‌را پارچیک گۆشتی کولی‌و و پارچه‌یه‌کی ته‌نکی مانی‌وک^(٦) و نیو باره‌نگی^(٦) هیناو له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ی دانا. له‌گه‌ل ئه‌و میواندارییه سه‌خا‌وه‌تمه‌ندانه‌شیدا، ئه‌وه‌نده‌ی که پیتی کرا گوی پینه‌دانی خۆی نیشاندا.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه هه‌ولێ ئه‌وه‌یدا تا چاوی به‌ چاوی ژنه‌که بکه‌ویت.

گوتی: «به‌شی هه‌مووان ده‌کات».

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری بکات گوتی: «یاخوا ئه‌وه‌ی ده‌یخۆی لی‌ت بی‌سته نه‌خۆشی و قوزه‌لقورت».

(٦) جو‌زه خواردنیکن که مانا کوردییه‌که‌یانم نه‌زانی بو‌یه وه‌کو خۆیانم دانانه‌وه. وه‌رگێر

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئه‌م توک و نفرینه‌ی بێ وه‌لام هیشته‌وه. خۆی به‌ نان خواردنه‌وه خه‌ریک کردو گوتی نه‌دایه‌ ئه‌و ئاره‌قه‌ی که به‌ ملیدا ده‌هاته خوارێ. کاتی‌ک که له‌ نان خواردن بو‌وه، ژنه‌که قاپه به‌تاله‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لگرته‌وه، هیشته‌ش هه‌ر ته‌ماشای نه‌ده‌کرد.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئیه‌وه گه‌ره‌کتانه هه‌تا که‌ی ئا‌وبن؟»

ژنه‌که بێ ئه‌وه‌ی که ئا‌وازه ده‌نگ و رو‌خساری خۆی بگۆرێ، قسه‌ی کرد:

«هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که ئیه‌وه ئه‌و کوژرا‌وانه دوو‌باره زیندوو بکه‌نه‌وه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی بو‌ی روونکرده‌وه: «ئه‌مرۆ بارودۆخه‌که گۆرا‌وه. ده‌وله‌تی نو‌ی بی‌ر له‌ خۆشگوزه‌رانی و به‌خته‌وه‌ری خه‌لک ده‌کاته‌وه که‌چی ئیه‌وه هه‌ر.....»

ژنه‌که قسه‌که‌ی بێ بری:

- ئیه‌وه هه‌ر ئه‌و پیا‌وه‌ن به هه‌مان ئه‌و.....

سه‌رۆکی شاره‌وانی به پید‌اگرییه‌وه گوتی: «شو‌ینیککی وه‌کو ئیره، که له‌ ما‌وه‌ی بیست کاتژمی‌ردا دروست‌کرا‌وه قه‌ت شتی واتان پی‌شته‌ر دی‌توو. ئیمه‌ وا خه‌ریکین هه‌ول ده‌ده‌ین تا شار‌یککی ریکو‌پیک و شایسته‌ دروست بکه‌ین».

ژنه‌که جله‌ خا‌وینه‌کانی سه‌ر ته‌نافه‌که‌ی لی‌کردنه‌وه‌و چوو ژووری نوستنی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی هه‌ر به‌ دوا‌ی ژنه‌که‌وه بوو تا گوتی له‌ وه‌لامه‌که بوو:

- ئه‌م شاره‌ جار‌ان شایسته‌ و لی‌وه‌شا‌وه بوو، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که ئیه‌وه هاتن.

سه‌رۆکی شاره‌وانی له سه‌ر قا‌وه خواردنه‌وه رانه‌وه‌ستا، گوتی: «هه‌ی سپه‌ی نه، ئیمه‌ خه‌ریکین زه‌ویتان ده‌ده‌ینێ که‌چی ئیه‌وه هه‌ر قسان ده‌که‌ن». ژنه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. به‌لام له‌و کاته‌دا که سه‌رۆکی شاره‌وانی خه‌ریکی ته‌ی کردنی پانتایی ژووری چیشته‌لی‌نان بوو بو‌ ئه‌وه‌ی بجی‌ته‌ ده‌ره‌وه، ژنه‌که له‌ کاتی‌کدا که خۆی به‌سه‌ر ئاگردانه‌که‌دا دا‌هینا‌بو‌وه، له‌ بن لی‌وانه‌وه گوتی: «بارودۆخه‌که لی‌ره خرا‌پتریش ده‌بی‌ت. به‌لام ئیمه‌ ئیه‌وه‌مان له‌ بی‌ر نا‌جی‌ته‌وه. تو‌له‌ی مر‌دوو‌ه‌کات‌ان لی‌ده‌که‌ینه‌وه».

کاتییک که به له‌مه‌کان خه‌ریک بوون ده‌گه‌یشتنه‌جی، سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌وڵی ئه‌وه‌یدا تا ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ به‌خه‌و‌یت. به‌لام ده‌ره‌قه‌تی گه‌رمایه‌که‌ نه‌ده‌هات. لاره‌ومه‌ته‌ ئاوساوه‌که‌ی خه‌ریک بوو ده‌نیشته‌وه‌. به‌لام هه‌یشتاش نه‌هاتبووه‌ سه‌رخۆ. دوو کاتژمیتری ته‌واو بی ئه‌وه‌ی بیبینه‌ی، به‌ دوا‌ی جووله‌ی رووباره‌که‌وه‌ بوو و گوپی بو‌ ده‌نگی ئه‌و سیسرکه‌یه‌ گرت که‌ هاتبووه‌ ژووری. بی‌ری له‌ هیچ شتییک نه‌ده‌کرده‌وه‌.

کاتییک ده‌نگی بزۆینه‌ری به‌له‌مه‌کانی به‌رگو‌ی که‌وت، جله‌کانی له‌به‌ر خۆی دانان و به‌ خاولی ئاره‌قه‌که‌ی سه‌ریبه‌وه‌وه‌ خۆی گو‌پی. ئه‌وسا خۆی به‌ راوکردنی سیسرکه‌که‌وه‌ خه‌ریک کرد. سه‌ره‌نجام به‌ هه‌ردووک په‌نجه‌ی گه‌وره‌و شایه‌تمان سیسرکه‌که‌ی گرت و چووه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌. مندالیکی خاوین به‌ جلیکی کوک و پۆشته‌وه‌، له‌ نیو ئه‌و سه‌شاماته‌ هاته‌ده‌ری که‌ چاوه‌روانی هاتنی به‌له‌مه‌کانیان ده‌کردو به‌ ره‌شاشیکی نایلۆنییه‌وه‌ پیشی به‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی گرت. سه‌رۆکی شاره‌وانی سیسرکه‌که‌ی دا‌یه‌.

که‌مییک دوا‌ی ئه‌وه‌، له‌ نیو دوکانی موسای سوربایی دانیشتبوو و چاری بریبوو مانۆری ئه‌و به‌له‌مانه‌ی که‌ خه‌ریکی که‌نار گرتن بوون. ئیسه‌که‌که‌ ماوه‌ی ده‌ خوله‌کان له‌ کولین دا‌بوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ستی به‌ قورس بوونی گه‌ده‌ی و ژانه‌ سه‌ر کرد، توک و نه‌فرینه‌که‌ی ئه‌و ژنه‌شی به‌ بی‌ره‌اته‌وه‌. پاشان هه‌تور بووه‌وه‌ خۆی به‌ ته‌ماشاکردنی ئه‌و گه‌شتیارانه‌ خافلاند که‌ له‌ دوا‌ی هه‌شت کاتژمیتر بی‌ جووله‌ وه‌ستان، جه‌سته‌ی خۆیان به‌ دوا‌ی خۆدا راده‌کیشاو له‌و ته‌خته‌داره‌ ده‌هاتنه‌ خوارئ که‌ وه‌کو پرده‌ واپوو.

گو‌تی: «دیسان ئه‌و چه‌په‌لانه‌...»

موسای سوربایی سه‌رنجی بو‌لای شتیکی نو‌ی راکیشا: گروپیکی سی‌ریک خه‌ریک بوون ده‌گه‌یشتنه‌جی. سه‌رۆکی شاره‌وانی قبو‌لی کرد، به‌لام نه‌یده‌زانی که‌ ئه‌مه‌ له‌ کو‌ی زانیوه‌: ره‌نگه‌ له‌به‌ر ئه‌و دیره‌گه‌ گه‌وره‌و جلویه‌رگه‌ ره‌نگاوه‌رنگانه‌ بووبیت که‌ له‌سه‌ر میچی یه‌کیک له‌ به‌له‌مه‌کانیان دانا‌بوون، یان له‌به‌ر ئه‌و دوو ئافه‌رده‌ته‌ بووبیت که‌ ده‌توت سی‌ویکن و کراون به‌ دوو له‌ت و جلی گو‌لداری یه‌ک با‌به‌تیان له‌به‌ردا بوو، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ واپوو که‌ مرۆقییک دووباره‌ بووبیتته‌وه‌.

له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گو‌تی: «هه‌ر نه‌بی سی‌ریکیک ده‌گاته‌جی».

موسای سوربایی بو‌ی با‌سی گیانله‌به‌ره‌ درنده‌و ئه‌و که‌سانه‌ کرد که‌ کاری سه‌یروسه‌مه‌ره‌ ئه‌نجام ده‌دن. به‌لام سه‌رۆکی شاره‌وانی دل‌ی به‌ لای لایه‌نیکی تری سی‌ریکه‌که‌وه‌ بوو: لاقی خۆی درێژکردن و ته‌ماشای نووکی چه‌که‌کانی کرد.

- شار خه‌ریکه‌ گه‌شه‌ ده‌کات.

موسای سوربایی ده‌ستی له‌ باوه‌شین کردنی خۆی هه‌لگرت و پرسبایی کرد: «ده‌زانی ئه‌مپۆ با‌یی چه‌ندم شت فرۆشتوو؟» سه‌رۆکی شاره‌وانی زاتی ئه‌وه‌ی نه‌کرد مه‌زه‌نده‌ بکات و چاوه‌روانی وه‌لامی کرد.

دوکانداره‌ سورباییه‌که‌ گو‌تی: با‌یی بیست و پینج سنناؤ».

هه‌ر له‌و کاته‌شدا بوو که‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی ته‌لگرافچییه‌که‌ی که‌وته‌ به‌رچاو که‌ خه‌ریکه‌ به‌سته‌ پۆستکراوه‌کان ده‌کاته‌وه‌وه‌ ئه‌و نامانه‌ ده‌داته‌ دکتۆر جیرالدۆ که‌ بو‌ی هاتوون. بانگی ته‌لگرافچییه‌که‌ی کرد. نامه‌ ده‌وله‌تییه‌کان به‌ جیا له‌ نیو به‌سته‌یه‌که‌دا ده‌هاتن. سه‌رۆکی شاره‌وانی نامه‌کانی هه‌لپچرین و دیتی که‌وا هه‌مان نووسراوه‌ ئیدارییه‌ ئاساییه‌کانی جارائن و کو‌مه‌لیک کاغه‌زی به‌ چاپ نووسراوی با‌به‌تگه‌لیکی راگه‌یاننده‌کانی رژێمن. کاتییک که‌ له‌ خۆبندنه‌وه‌ی نامه‌کان بووه‌، شکل و شێوه‌ی به‌نده‌رگاگه‌ گو‌رابوو و پر بوو بوو له‌ پاکه‌ت و سندوقی بازرگانی و سه‌به‌ته‌ی جوجکان و که‌لوپه‌لی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی سی‌ریک. زۆری نه‌ما‌بوو بو‌ ئیوارئ. له‌ حاله‌تی ئاخ هه‌لکیشاندا به‌ پتوه‌ راوه‌ستا.

- بیست و پینج سنناؤ.

موسای سورباییش به‌ ده‌نگیکی قایم و تا راده‌یه‌ک دوور له‌ شێوه‌ زمانه‌که‌ی وی دووباره‌ی کرده‌وه‌: «بیست و پینج سنناؤ».

دکتۆر جیرالدۆ هه‌تا‌کو به‌تال بوونیان ته‌ماشای به‌له‌مه‌کانی کرد. ئه‌و‌بوو که‌ سه‌رنجی سه‌رۆکی شاره‌وانی بو‌لای ژنیکی به‌ هه‌یکه‌ل و تین و تا‌قه‌ت راکیشا.

ژنه که ههردوووک قۆلی خۆی پرکردبوون له بازنه. وهکو ئهوه وابوو که له بن سیبهری چهترتیکی بهر ههتاوی له چاوهروانی رزگارکه ریکدا راوهستا بێت.

سهروکی شارهوانی بو بێرکردنهوه دهبارهی ئه و ژنه که تازه گه یشتبووه جی رانهوستا. ته نیا گوتی:

- به دلنیا بیهوه راهینهری گیانه بهرانه.

دکتۆر جیرالدۆ که وشهکانی له نیوان دوو ریزه ددانی تیژو قایدا دهجووین، گوتی: «له بهک رووهوه قسهی ئیهوه راسته. ده بی دایکی سیزار مۆنترۆ بێت».

سهروکی شارهوانی به ئارامی درێژیدا به رینگای خۆی. سهیریکی کاتژمیره کهی کرد: بیست و پینج خولهکی مابوو بو چوار. له بهر ده رگای پۆلیسخانه که، ئیشکچی پیتی راگه یاند که بابە ئانجیل نیو کاتژمیریک چاوهروانی کردووه و گوتویه تی که کاتژمیر چوار دووباره دیتهوه.

به بی ئامانجیکی دیار بکراو، دووباره چۆوه نیو شه قام و بازار. له په نجه ره کهوه چاوی به دکتۆری ددان ساز کهوت و چوه لای بو ئه وهی شقارتهی لیوه رگرت. ددان سازه که به دهم ته ماشا کردنی لاروومه تیبیهوه که هیشتاش به تهواوی نه نیشتبووهوه، شقارتهی دایه.

سهروکی شارهوانی گوتی: «ته ندروستیم باشه».

زاری کردهوه و دکتۆر بوی ته ماشا کرد.

- چه ند ددانیکت کرمه لۆک بوون، ده بی پر بکریته وه.

سهروکی شارهوانی جیگۆر کیتی به ده مانچه کهی قه دی خۆی کردو گوتی: «دیمه وه».

دکتۆر حاله تی روخساری خۆی نه گۆری.

- هه ر کاتییک پیت خوشبوو و ره وه، به لکو هه ر له ماله کهی مندا بمری و ئاواته که م بیته دی.

سهروکی شارهوانی دهستیکی له شانی داو به روو خوشییه وه گوتی: «نایه ته دی».

دهستی لیک بلاوکردن و به م شپوهیه قسه کهی خۆی ته واو کرد:

- مه سه لهی ددانهکانی من بالاتره له شه ری جیزبایه تی.

- که واته نیازی میترکردنی شه رعیت نییه.

هاوسه ره کهی دادوهر ئه رکادیو لاتی لیک بلاوکردن. «هیچ ئومیدیک نییه، بابه. به تایبه تی که وا خه ربکه مندالم ده بی، نابیت هه ر باسیشی بکریت». بابه ئانجیل نیگای بریسه رووباره که. که لاکه گه وه ری مانگایه ک له سه ر ئاوی ده هات و ده چوو. چه ند باشوکه یه ک به سه ربیه وه ده فرین.

گوتی: «ئاخر منداله که تان ده بیته مندالیکه ناشه رعی».

ژنه که گوتی: «گرنگ نییه. ئه رکادیو به باشی هه ل سوکه وتم له ته کدا ده کات. ئه گه ر ناچار به زه ما وه ندی بکه م ئه و کاته وا ده زانی که به ته له وه بووه و باجه که شی ده بی من بیده م». پیلاره دارینهکانی دانان و له بن ته ختی چواربایه که بنی پیتی خۆی جووت کردن. ههردوووک دهستی له سه ر ورگه زله هه ل به زیوه کهی ئالقه کردبوون و له بهر ئه وهی که بابه ئانجیل هه روا به بیده نگی دانیشتبوو، دووباره ی کردهوه: «هیچ ئومیدیک نییه، بابه. دۆن ساباس منی به دووسه د پیزۆ کری، شیله ی روحی مژیم و پاشان به بی ئه وهی ده رزیبه کم بداتی وه ده رتی نام و به کۆلانی خستم. ئه گه ر ئه رکادیو به خۆی نه گرتبام و نه یحه واندمایه وه هه ر له برسانیش ده مردم».

بو به که مجار راسته وخۆ ته ماشای چاوهکانی قه شه کهی کرد.

- یان ناچار به له ش فرۆشتن ده بووم.

بابه ئانجیل شه ش مانگ بوو که خه ربکی ئه و کاره بوو.

دیسان پیتی گوته وه: «ده بی ناچاری بکه ی که زه ما وه ندت له گه لدا بکات و خیزان پیکه هیتن. ئه و ژبانه، به و جوړه ی که ئیه به سه ری ده به ن نه ک ته نیا هه ر بو تو مه ترسیداره، به لکو بو شاره کهش سه رمه شقیکی خراپه».

ژنه گوتی: «وا باشته که مرۆف رووبینی نه کات، خه لکانی تریش ئه و کاره ده کهن، به لام له بن په رده وه. چما جینونامه کانتان نه خویندۆ ته وه؟»

قه شه که گوتی: «هه مووی پروپاگه نده یه. تۆ ده بی ژبانی خۆت بکه یه شه رعی و کارتیکی وا بکه ی خه لک پاشه مله باست نه کهن».

– من؟ هیچ پتوبست ناکات پاشمله باسی من بکریت، من به نوژی نیوه رۆ کاره کهم ئه نجام ده ده م. باشته ترین به لگه ش ئه وه یه که هیچ که سیک کاته که ی خۆی بۆ هه لواسینی جینونامه به ده رگای منه وه به فیرو نه داوه. ئه و خه لکه به پزانه ش که له گۆره پانه که ژبان به سه ر ده یه ن، ده رگای ماله کانیا ن به کاغه ز ته نراوه».

قه شه که گوتی: «خه ریکه کارتیکی گه مژانه ده که ی. خوا وه ند لوتفی له گه لدا کردووی که پیاو یکت وه گیر که وتوو ره ریزت لیده گریت. ئه گه ره هه ره له به ره ئه وه نده ش بیته ده بی زه ما وه ندی له گه لدا بکه ی و ژبانی خیزانیت بکه یته شه رعی».

ژنه که گوتی: «من سه رم له و شتانه ده رنا چیت. کرۆکی باسه که ئه وه یه که من ئیستا شو تینیکم هه یه تییدا بنووم و ئه وه نده ی چه زم لیبیته خوار دن بخۆم».

– ئه ی ئه گه ره به جیتی هیشتی چی؟

ژنه که لپوی خۆی گه ست، کاتیکی وه لامی دایه وه زه رده خه نه یه کی به مانای له سه ره لیوان بوو:

– به جیم نه یلیت، با به. بۆ خۆم چاک ده زانم له به رچی. ئه و قسه یه له من وه رگه.

با به ئانجیل ئه مجاره شبان ملی بۆ شکست نه وی نه کردو ئه و ژنه ی راسپارد که هه ره هیچ نه بی له مه راسیمه کانی کلێسه دا ئاماده بیته. ژنه که گوتی: «هه ره له م رۆژانه دا ئه و کاره ده کات». قه شه که ده ستی کرده وه به پیاسه کردنه که ی خۆی تا کاتی دیداری له گه ل سه رۆکی شاره وانیدا دیت. یه کتیک له سوریا ییه کان سه رنجی بۆ خۆشی که ش و هه وا راکیتشا، به لام ئه و گوتی پینه دا. سه رنجی بۆ لای گروپی سیکه که راکشبوو که له و پاش نیوه رۆیه دره وشا وه یه دا، گیانله به ره بۆزه کانیا ن داده به زان دن. هه تا کاتژمیر چوار له وی مایه وه.

سه رۆکی شاره وان ی خه ریک بوو خوا حافیزی له دکتۆری ددان ساز ده کرد که نزیکبونه وه ی با به ئانجیلی دیت. تۆقه ی له گه لدا کردو گوتی: «ریک له کاتی خۆیدا هاتی، ته نانه ت له کاتیکی وادا که بارانیش ناباریت» و خۆی ئاماده کرد تا له قادرمه تیژه کانی بنکه ی پۆلیس سه ربکه ویت. با به ئانجیل وه لامی دایه وه:

– ئه گه ره ئاسمانیش به سه ره زه ویدا برووخی.

له پاش دوو چرکه ریگایان پیدا تا بچیتته نیو ژوو ره که ی سیزار مۆنترۆ وه.

له میان ی مه راسیمی گو یگرتن له دانپیا نان، سه رۆکی شاره وان ی له راره وه که دانیش ت و بیبری له سیکه که ده کرده وه، بیبری له و ژنه کرده وه که له بلندی ده مه تر را به ددانه کانی خۆی به شته وه هه لده واسی و ئه و پیاهه ی که به جلی شینه وه ته پل ی لیده دات.

با به ئانجیل دوا ی نیو کاتژمیر له ژوو ره که ی سیزار مۆنترۆ هاته ده ری.

سه رۆکی شاره وان ی پر سیاری لی کرد: «ئیشه که جیبه چی بوو؟»

با به ئانجیل گوتی: «تۆ خه ریکه تا وانیک ئه نجام ده ده ی. ئه و پیاهه پینج رۆزه هیچی نه خوار دو وه. هه ره بۆ خۆی کابرایه کی به تین و تاقه ته ده نا ده بوایه هه تا کو ئیستا بریت».

سه رۆکی شاره وان ی گوتی: «خۆی وای ویستوو».

قه شه حاله تیکی گران و سه نگی ن و گه رم و گو ری دا به ده نگ ی خۆی و گوتی: «وا نیبه. تۆ فه رمانت دا وه که هیچی نه ده نی».

سه رۆکی شاره وان ی په نجه ی به رو دا به رز کرده وه.

– ئاگات له خۆ بیته با به، تۆ خه ریکه نه ینی دانپیا نانیکی ئایینی ده در کینی.

قه شه که گوتی: «ئمه به شیک نیبه له دانپیا نان».

سه رۆکی شاره وان ی به گورجی هه ستایه سه ره یی و گوتی: «ده تۆش ئیدی ده رزی مه که به گاسن» و له نا کاو به ده نگ ی به رز دایه قاقای پیکه نین و گوتی: «مادام ئه وه نده پیبه وه نا ره حه تی، ئیستا چاره سه ری ده که م». بانگی پاسه وانیک ی کردو فه رمانی پیدا تا له

میوانخانه که را خواردن بۆ سیزار مؤنترۆ بنیرن. «پیتیان بلتی با مریشکی قهله و قاپیک په تاته بنیرن و قاپیکیش زه لاتهی له گه لدا بیت» و روهی له قه شه که کردو درتزه پدا به قسه که ی:

– هه موو نه و شتانه له سهر حیسابی شاره وانیه، بابه ده بینی که بارودوخه که چند گوراوه؟

بابه نانجیل سهری خوی دانه واند.

– که ی به پیتی ده که ن؟

– به له مه کان سبه بینی ده پون. نه گهر نه مشه و بیتنه وه سهر عه قل، سبه بینی به پیتی ده که بین. به لام ده بی بزانیته که پیاوه تی له گه لدا ده که م.

قه شه که گوتی: «به لام نرخه نه م پیاوه تیبه هیندیک گرانه».

– هیچ پیاوه تیبه که بۆ مروفت به خورایی نابیت.

راسته وخو رووانیه چاوه شین و روه نه کانی قسه که و زیاتر گوتی:

– هیوادارم نه م شتانه ت تیگه یاند بیت.

بابه نانجیل وه لامی نه دایه وه. له قادرمه کان چوه خوارتی و کاتیک که پیتی گه یشته سهر زه وهی به دنگیکی کپ مالئاوایی کرد. نه وسا به بی له دهرگادان سهرۆکی شاره وانی چوه ژوه که ی سیزار مؤنترۆ وه.

ژورۆکی ساده بوو: ده ستشورۆیک و قهره ویله یه کی ناسن. سیزار مؤنترۆ به ریشی نه تاشراوه وه له سهر قهره ویله که راکشابوو. به هه مان نه و جلانه وه که سح شه مه ی رابردوو له کاتی هاتنه دهره وهی له مائی له به ری دابون. کاتیک دنگی سهرۆکی شاره وانی به رگوتیان که وت، ته نانه ت چاوشی نه تروکاندن. سهرۆکی شاره وانی گوتی: «ئیسنا که حیسابی خوت له گه ل خوادا پاکردۆته وه، له هه موو شتیک گرنگتر نه وه یه که له گه ل منیشدا نه و کاره بکه ی».

کورسیبه کی راکیشاو هینایه ته نیشته قهره ویله که و پاشه و پیش له سهری دانیشته و سینگی به پشتیه که وه دا. سیزار مؤنترۆ زهینی خوی به ئالیداره کانی بن میچه که وه خهریک کرد. ده توانرا له دهره وهی ده میدا زیانه کانی وتووژیکی درتزه پدا ببنیرت، به لام دلاره واکیتی تیدا به دی نه ده کرا. گوتی له دنگی سهرۆکی شاره وانی بوو که ده یگوت: «پیتوبست به وه ناکات من و تو نه مسه رو نه وسه ر بکه ین. سبه بینی لیتره ت لاده بن. نه گهر به خت یا وهرت بی هه تا دوو سح مانگی دیکه لیکۆله ره وه یه کی تایبه تی دیته ئیره. نه وه ش ده گه ریتنه وه سهر ئیمه که چ شتیکی به گوتدا بخوتین. هه فته ی دو اتر به به له م بۆ ئیره ت ده هیننه وه هه تا نه و کاته ش ئیدی بۆ خوت تیگه یشتوو ی که چ بی عه قلیبه کت کردوه».

که میک راوه ستا، به لام سیزار مؤنترۆ هه روا له سهر خو مایه وه.

– پاشان، به دادگاگان و پاریزه ره کانه وه لانی که م بیست هه زار پیتۆت لی ده کیشنه وه.

جگه له وه ش، نه گهر لیکۆله ره وهی تایبه تی پیتیان بلتی که تو ملیۆنه ری، نه و زیاتر له سهر ده که وی.

سیزار مؤنترۆ سهری بۆ لای وی سووراند. جوولانه که ی به باشی هه ستی پینه ده کرا، به لام فه نه ره کانی قهره ویله که ی به دنگ هینان.

سهرۆکی شاره وانی به ناوازه دنگی راویژکاریکی روحانی درتزه پدا به قسه که ی خوی: «با له کورتی بیبرمه وه، به گشتی به و هه موو نه مسه ره و سهری که پیت ده که ن و به کاغه زو کاغه زکاریبه کان، نه گهر زورت شانس هه بیت، دوو سالت بۆ ده پرنه وه».

وای هه ستکرد که سهر له به ر پشکنینی بۆ نه نجام ده دن. کاتیک که نیگای تیپراماوی سیزار مؤنترۆی به رچاوان که وت، هیشتا قسه که ی نه پرییوه، به لام ناوازه دنگی خوی گوری.

– نه وهی هه ته له پیاوه تی منه وه یه. فه رمانان پیگه یشتبوو که بتفه وتین. فه رمانه که و هاتبوو که به شه وی بکوژی و هه موو مه ر و مالاته که ت ده ستی به سهر دا بگیریته بۆ

ئەو دەولەت خەرجى قورسى ھەلبىئەدەنەكانى تەواوى ئەم دەقەرەى پى پىپىكا تەو. بۆ خۆت چاك دەزانى كە لە شارەكانى دىكە سەرۆكى شارەوانىيەكان ئەو كارەيان كەردو. بەلام ئىمە لەو فەرمانە سەرپىچىمان كەرد.

لەو ساتەوختەدا يەكەمىن نىشانەكانى بىر كەردنەو دەى لە سىزار مۆنتىرۆدا بۆ دەر كەوتن. لاقى زياتر لىك بلاو كەردن. دەستى بە پاش كورسىيە كەدا بەردانەو دەو وەلامى ئەوتۆمە تە ھەلنەبەستراو دەى دايەو دە:

– لەو پارەى كە بۆ رزگار كەردنى ژيان ت داوتە، دەرھەمىكى نەچۆتە گىرفانى مەنەو. ھەمووى لە رىكخستنى ھەلبىئەدەنەكاندا خەرج كرا. ئىستاش ئەم دەولەتە نوپىيە بىپارى داو كە خۆشى و ناشتى لە ھەموو جىگايە كەدا بەرقەرار بىت و زەمانەتى ژيانى ھەموو كەسىك بكات. بەوئەندە مووچەى كە دەبەدەنە مەن ھەمىشە ھەر لات و پاتم و تۆش ھەموو جەستەت لە بۆگەنى پارە ھەلكشاو. دەتوانى سەودايە كى چاك بكەى.

سىزار مۆنتىرۆ زۆر بە زەحمەت دەستى كەرد بە ھەستان. وەختىك كە ھەستايە سەرىپى، سەرۆكى شارەوانى خۆى بە قەلا فەتتىكى وردىلەو خەماوييە دىت كە لە بەرامبەر دىوتىكى زەبەلاحدا راوەستاو. ئاسەوارى شەوق و زەوقى لەو نىگايەدا بە ديار كەوت، كە ھەتاكو پەنا پەنجەرەكە بە دواى سىزار مۆنتىرۆو بۆو.

لەبەرخۆبەو گوتى: «ئەمە باشتىن سەوداى تەواوى ژيانى تۆبە».

پەنجەرەكە روو رووبارەكە دەكرابەو. سىزار مۆنتىرۆ رووبارەكەى نەناسىبەو: ئەو خۆى لە شارىكى تردا دەبىنى و پىپى و ابوو كە رووبارەكە پايدار نىبە. لە پشتەو پرا گوتى لە دەنگىك بوو: «مەن دەمە وىت يارمەت بىت بەم. ھەموومان دەزانىن كە مەسەلەكە مەسەلەى شەرەف و ناموس بوو. بەلام سەلماندى كارىكى گرانە. كارىكى زۆر بى ئاقلانەت كەرد كە جىنونامە كەت دراند». ھەر لەو كاتەدا بۆنىكى ناخۆش كە مەرۆقى بە ھىلنج دەخست رووى لە ژوورى كەرد.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «لەوانەيە لاشەى مانگايە كە لە شوپىنىك لە قورپىدا چەقى بىت». سىزار مۆنتىرۆ ھەر ئاوا لەبەر پەنجەرەكە ماىو دەو بۆگەنەكە كارى تىنەدەكەرد. سەر

شەقامەكە چۆل و ھۆل بوو. لە بەندەرگايەكە سى كەشتى لەنگەريان بەردابۆو و كرىكارەكانى خەرىكى ھەلواسىنى جۆلانەكانىان بوون بۆ نووستن. بۆ رۆژى دواى كاتىمىر ھوت، بارودۆخەكە گۆرا، بۆ ماو دەى نىو كاتىمىرىك لە بەندەرگا ئازاو دەو قەلەقەل دروست بوو و خەلكىكى زۆر لەوئى كۆدەبۆو و چاوەروانى سوار كەردنى گىراو كەيان دەكەرد.

سىزار مۆنتىرۆ ناخىكى ھەلكىشا. دەستى لە گىرفانى ھاويشتن و بە ئاوازە دەنگىكى بىراردەرانە، بەلام بى پەلەكەردن، تەواوى فەكرەكانى خۆى لە وشەيەكەدا كۆكەردەو دە:

– چەندە؟

دەسبەجى وەلامى دراىەو دە:

– پىنج ھەزار پىزۆ، باى پىنج ھەزار پىزۆ گۆلكى يەكسالە.

– با پىنج گۆلكى تىشى لەگەلدا بىت، بەو مەرجەى كە ھەر ئەمشەو لە پاش تەواو بوونى بەرنامەى سىنەمادا، بە بەلەمىكى تىزەرەو بەرىم بكن.

به شی پینجه م

که شتییه که فیکه ی لیداو له ناوه راستی رووباره که دا بایدایه وه. حه شاماته که له به ندهرگا و ئافره تانیش له په نجه ره کانه وه بو دوا جار رۆزاربو مۆنترویان دیت که له تهنیش دایکی و له سه ره باولیه تهنه که که دانیشتبوو. حه وت سال بهر له ئیستا به خۆه به م باولیه تهنه که به وه هاتبوو بو ئه م شاره. دکتور جیرالدو که له بهر په نجه ره ی عه یاده که ی خه ریکی ریش تاشین بو، له دلّی خۆیدا بیبری کرده وه که ئه م سه فهره بو ئه و ژنه وه کو گه رانه وه وایه بو دنیای راسته قینه. ئه و پاش نیوه رۆیه، دکتور جیرالدو له کاتی هاتیدا رۆزاربوو بیبیبوو که به روو پۆشه شتیوه به نیبیه که ی مامۆستاییه وه و پیتلاوی پیاوانه وه له به ندهرگا راوه ستا بو و به دوا ی که سیکتدا ده گه را که باولیه که ی به که مترین هه قده ست بو بگه یه نیته قوتابخانه. وا ده هاته پیش چاو که خۆی داوه ته ده ست ژبانیکی ئاسایی و پیروون له و شاره نامۆیه دا. دواتر رۆزاربو بو خۆی گه راپه وه که ناوی ئه و شاره ی یه که مجار له رۆژی راکیشانی تیروپشکدا- له نیوان ئه و یازده که سه دا که خۆیان هه لباردبوو بو شه ش جیگای به تال- له سه ره ئه و پارچه کاغه زه دیت که له نیو کلاویکتدا هینایانه درئ. له قوتابخانه، ژووریکی بچووکیان دابوو یه که قه ره و پیتیک و ده سشورییه کی تیدا بوو. له کاتی بئ ئیشیداو چاوه پروانی به کول هاتنی حه لّوای ئارده زوپات له سه ره ته باخه نه وتیبیه که ی، خۆی به چینی سه ره میزه وه ده خافلاندا. له کرېسمه سی هه مان سال و له یه کییک له ئاهه نگه کانی قوتابخانه دا چاوی به سیزار مۆنترو که وت. ئه و کابراه کی زگورتی و دووره په ریز بوو که هه یچ که س نه یده زانی به ره چه له ک ده چیته وه سه ره کی. ئه و پیاوه له ریگانی بازرگای کردنی به ئالیدارو ته خته وه ده وله مه ند ببوو و له گه ل

سه گه نیمچه کتیبیه کانی له دارستانیکی ده ست لینه دراودا ژبانی به سه ره ده بردو ناوه ناوش ده هات بو شار و به رده و امیش ریشی نه تاشراو بوو و چه که می نووک ئاسنی له پی ده کردو تا پری دوو لوولیه له گه ل خۆیدا هه لده گرت.

وه ک ئه وه و ابو که رۆزاربو بو جاریکی تر بوو بیته وه به براوه ی راکیشانی تیروپشک. دکتور جیرالدو به چه نه گه ی که فاوییه وه، نووقمی ئه و بیر کردنه وانه بوو بوو که له ناکاو بو گه نییک له ده ربای خه یالانی هینایه درئ.

پۆلیک باشوکه که به سه ره که ناره کانی ئه و به ریدا ده فرین، له ترسی شه پۆلی به له مه که به ملاولادا بلاو بوون. بو گه نه که بو ساتیک له سه ره له نگه رگایه که قورسای کرد، ئاویتیه شنه ی شه مالی به ره به یان بوو و ئه وسا دزه ی کرده قوولایی ماله کانه وه. سه رۆکی شاره وانی له سه ره بالکۆنییه که ی ژووری نووستنی هاواری لیبه رزیوه: «بئ دین، خۆ هه ر لیبه ماوه». لیکه پرته وازه بوونی باشوکه کانی دیت و گوتی: «مانگای سه گباب».

به ده سته سه ره که ی لووتی خۆی گرت، چوه ژووری و ده رگای بالکۆنه که ی پیتوه دا. ژووره که بو گه نی هه ر تیدا ماوو. بئ ئه وه ی که کلاوه که ی دانئ، ئاویتیه به بزماریکه وه هه لّواسی و به پارێزه وه هه ولیدا تا لاروومه ته ئاوساوه که ی بتاشیت. که مییک دوا ی ئه وه، به رپتوه به ری سیترک له ده رگایدا.

سه رۆکی شاره وانی به دم ریش تاشینه وه، له ئاویتیه که را ته ماشای کردو پیتی گوت که دانیشتیت. به رپتوه به ری سیترک، کراسیکی شه تره نجی ره ش و سپی له بهر کردبوو و پانتۆلیکی کورت و پوزه وانه شی له پیدا بوو و قامچییه کی به ده سته وه بوو که به رده وام له ئه ژنوی خۆی راده کیشا.

سه رۆکی شاره وانی کاتییک که له تاشینی ریشه زهره که ی سه رده می دوو هه فته دامای خۆی بووه، گوتی: «جاری هه ر هه یچ نه بووه لای من شکایه تیان لیکردوون، دوینئ شه وی هاتنه لام».

- له سه ره چی؟

- که ئیوه مندالان دهننیرن بۆ پشیلە دزین.

- ئەو قسە یە راست نییە. هەر پشیلە یەک کە بۆمان دەهینن بە کیلۆ حیسابی دەکەین و پاره کە بیان دەدەین، هەقیشمان بەسەرەو نییە داخۆ لە کۆبیان هیناوه. ئیمەش دواى ئەو هی لیتمان کرین دەیاندهینه گیانله بهره درندهکان تا بیخۆن.

- هەر به زیندوویی له پیشیان دادهنن؟

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «نه خیر، چونکه خۆی درندهیی گیانله بهره کان دهرووژیت».

سه روکی شارهوانی له پاش ده موچاو شووشتن، کاتیکی که ده موچاوی خۆی به خاوی ویشک ده کردنهوه رووی تیکرد. هه تاکو ئەو وهخته سه رنجی نه دا بووه ئەو هی که ئەو پیاوه ئەنگوستیلە ی نه قیمه بهردی رهنگا و رهنگی له زۆریه ی په نجه کانی کردووه.

گوتی: «باشه، به هه رحال ده بی بیرکی دیکه ی لیبکه نه وه. ئەگەر هه زتان لیبوو بچن تیمساح راو بکه ن، یان سوود له و ماسییانه وه بگرن که ئەگەر له و کهش و هه وایه دا بمیننه وه به فیرو ده چن. به لام پشیلە ی زیندوو نا، هه قتان به سه ر ئەوانه وه نه بیته».

به پرتیوه بهری سترک شانی هه لته کاندن و دوا به دوا ی سه روکی شارهوانی گه یشته سه ر شه قامه که. سه ره رای ئەو بۆنه بیزار که ره ی لاشه ی مانگایه که - که به درک و دالی که نارەکانی ئەو به ریبه وه بسو - پیاوه کان لیته وه له وئ کۆمه ل کۆمه ل بسوون و باس و خواسیان ده کرد.

سه روکی شارهوانی هاواریکرد: «هه ی مندالۆکه ی نه، له جیاتی ئەو هی بسوورپنه وه وه کو ژنان پاشهمله باسی خه لکی بکه ن، ده بوایه هه ر له دوینیه تاقمیکتان پیک به تینایه تا لاشه ی ئەو مانگایه مرداره وه بووه به ناوه که دا بده نه وه و لیته ی نه هیلن» چه ند پیاویک ده وریان لیتدا.

سه روکی شارهوانی پیشنیاری کرد: «په نجا پیرو بۆ ئەو که سه ی که هه تا کاتزمیترکی تر شاخه کانی ئەو مانگایه م بۆ بهینیت».

له ناکاو دهنگه دهنگیکی تیکه ل و پیکه ل له وسه ری به نده رگا که به رزبووه. هیندیک له و

پیاوانه گوتیبستی پیشنیاره که ی سه روکی شارهوانی بسوون و به په له خویان فری ده دایه نیو به له مه کانیانه وه له یه کتریان ده خوتیندو به شان و بالی خویان هه لده گوت. هه ر بۆیه ش سه روکی شارهوانی به زهوق هات و بری خه لاته که ی کرده دوو به رامبه ر: «سه د پیرو، بۆ هه ر شاخیکی په نجا پیرو». به پرتیوه بهری برده ئەو سه ری به نده رگا که دوو قوولی ئەو هنده چاوه رتیان کرد تا یه که مین به له م گه یشته که نارەکانی ئەو به ری. ئەو سا سه روکی شارهوانی روویکرده به پرتیوه بهری سترک به زه رده ی سه ر لیوانه وه گوتی:

- شاریکی چالاکه.

به پرتیوه به ریش بۆ پشت راست کردنه وه ی قسه که ی وی سه ریکی بۆ له قاند. سه روکی شارهوانی گوتی: «ته نیا گرفته که له و جزه کاتانه دایه. خه لکه که له بهر ئەو هی هبچ ئیش و کاریکیان نییە، بیر له شتی گه مژانه ده که نه وه». کۆمه لیک منداله ورد که به ره به ره له ده وریان کۆبوونه وه.

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «ئهمه ش سترک».

سه روکی شارهوانی قوولی به پرتیوه بهری گرتبوو و به ره ولای گۆره پانه که ی راده کیتشا.

پرسیاری لیکرد: «له سترک چی ده که ن؟».

به پرتیوه به ره که گوتی: «هه موو شتیکی. ئیمه نمایشی هه مه چه شنمان هه یه بۆ مندالان و بۆ گه و ره کانیش».

سه روکی شارهوانی وه لامیدایه وه: «ئهمه بهس نییە، ده بی دهستی هه موو که سیتیکی پینگات و بتوانی بیینن».

به پرتیوه بهری سترک گوتی: «بیرمان له وهش کردۆته وه».

پیکه وه چونه به تالاییه که ی پاش سینه کا که تاقمیک خه ریکی هه لدان ی خیه ته که بوون. ژن و پیاوی که م دوئ، پارچه و رهنگه دره وشاوه کانیان، له لۆریبه کانزاییه گه و ره و پر له نه خش و نیگاره کان داده گرت. سه روکی شارهوانی کاتیکی له دوا ی به پرتیوه بهری سترکه وه به نیو حه شامه تی مرۆف و که لویه له سه ی و سه مه ره کاندان به ره و پیتش ده چوو و

تهوقه‌ی له‌گه‌ل هه‌موواندا ده‌کرد، وای هه‌ست به‌خۆی کرد که له‌نیو پاپۆریکی ئالۆزو له‌حاله‌تی ژیر ئاو که‌وتندایه. ئافره‌تیکی که‌ته‌و ناخۆلا که‌زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری ددانه‌کانی زێربوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کرد، ته‌ماشای به‌ری ده‌ستی سه‌رۆکی شاره‌وانی کردو پیتی گوت:

– له‌ داها‌تووی ئیوه‌دا شتیکی سه‌یر ده‌بینم.

سه‌رۆکی شاره‌وانی بێ‌ ویستی خۆی خیرا ده‌ستی کیشایه‌وه‌ بۆ دوا‌وه. نه‌یتوانیبوو ریگا له‌شله‌ژانه‌ کاتییه‌که‌ی خۆی بگریت. به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌که‌ به‌ ئارامی نووکی قامچییه‌که‌ی گه‌یاند هه‌ستی ژنه‌که‌. گوتی: «سه‌ری جه‌نابی مولازم گران مه‌که‌» و له‌گه‌ل سه‌رۆکی شاره‌وانی پێکه‌وه‌ چوونه‌ به‌تالاییه‌که‌ی پشته‌وه‌ که‌ ئازله‌ و گیانله‌به‌ره‌کانی لیبوو.

له‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی پرسى: «ئیه‌ برواتان به‌ جو‌ره‌ شتانه‌ هه‌یه‌؟».

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «په‌یوه‌ندی به‌ شته‌که‌وه‌یه‌».

به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ گوتی: «قه‌ت نه‌یان‌توانیوه‌ ئه‌و برۆیه‌ له‌ مندا دروست بکه‌ن. پیاو کاتیکی ده‌چیتته‌ نیو ئه‌و جو‌ره‌ کارانه‌وه‌، ته‌نیا برۆا به‌ ئیراده‌ی مرۆفه‌کان په‌یدا ده‌کات».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ دیکه‌ته‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌و گیانله‌به‌ره‌انه‌ی کرد که‌ له‌ گه‌رمان ورو گێژ ببوون. قه‌فه‌سه‌کان هه‌لا‌وتیکی بۆن ناخۆشیان لێ هه‌لده‌ستا و هه‌ناسه‌ی پچر پچری گیانله‌به‌ره‌ درنده‌کان توورپه‌یه‌کی هیوا برآوانه‌ی تیدا بوو. به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ قامچییه‌کی گه‌یاند هه‌ستی پلینگیک، ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ش وه‌کو شیتان جینگلیدا و زیقاندی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی پرسیاریکرد: «ناوی چیه‌؟».

– ئه‌ره‌ستۆ.

سه‌رۆکی شاره‌وانی گوتی: «ئه‌و ئافره‌ته‌ی ده‌لێم».

به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ گوتی: «ئها، ئیمه‌ به‌ کاساندرای بانگی ده‌که‌ین، ئاوینه‌ی ئایینه‌».

سه‌رۆکی شاره‌وانی حاله‌تیکی خه‌ماوی به‌ خۆیه‌وه‌ گرت.

– ده‌مه‌وتیت له‌گه‌لیدا بکه‌وم.

به‌رپه‌به‌ری سێرکه‌ گوتی: «هه‌موو شتیکی مومکینه‌».

بیه‌که‌ی مۆنتیل په‌نجه‌ره‌کانی ژووری نووستنی کردنه‌وه‌ له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: «ئه‌و دامآوانه‌». میتزه‌که‌ی ریکه‌خست. کتیبی دوعا و ته‌سبیحه‌که‌ی خۆی له‌ چه‌که‌مه‌جه‌ی میتزه‌که‌ هاویشته‌وه‌و بنی پیناوه‌ زرتشکییه‌کانی خۆی له‌و پێسته‌ پلینگه‌ی بن قه‌ره‌وتله‌که‌ خشانو پاکێ کردنه‌وه‌. ئه‌وسا به‌ هه‌ر چوار سووچی ژووره‌که‌دا سوورپه‌وه‌ تا ده‌رگای که‌نتۆری جلان و هه‌رسیک بۆیه‌ له‌ دیوارگیراوه‌که‌و چه‌که‌مه‌جه‌ی میتزه‌ چوارگۆشه‌یه‌ تاقچه‌ شپه‌که‌ی که‌ په‌یکه‌ریکی له‌ گه‌ج دروستکراوی رافایل-ی پیاوچاکی له‌سه‌ر دانرابوو داخات. سه‌ره‌نجام ده‌رگای ژووره‌که‌شی کلۆمدا.

به‌و قادرمه‌ به‌ردینه‌ پانانه‌دا چووه‌ خوارێ که‌ هیللی مارپیتچیان له‌سه‌ر هه‌لکه‌ندرابوو و هه‌ر له‌و حاله‌تدا بییری له‌ چاره‌نوسی رۆزایۆ مۆنترو کرده‌وه. له‌ کاتی ره‌تسوونیدا به‌ره‌و سووچیکی به‌نده‌رگایه‌که‌، له‌ که‌لینیکی بالکۆنییه‌که‌وه‌ چاوی پێکه‌وتبوو، حاله‌تی بریارده‌رانه‌ی کیزۆلیکی قوتابی هه‌بوو که‌ فیربان کردوه‌ ئاورنه‌داته‌وه‌ بۆ دوا‌وه. بیه‌که‌ی مۆنتیل هه‌ستی کرد که‌ ئه‌و رووداوه‌ی ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر سه‌ری هه‌لدا‌بوو، سه‌ره‌نجام کۆتایی پیه‌اتوه‌.

کاتیکی له‌ قادرمه‌کان چووه‌ خوارێ دهنگی هه‌راوه‌ریا و ژاوه‌ژا، وه‌کو بازاری لادی، له‌ حه‌وشه‌ی مالدیدا هاته‌ پێشوازی. لایه‌کی نه‌رده‌که‌، سه‌کۆیه‌کی لیبوو که‌ سه‌له‌که‌ په‌نیره‌کانیان له‌ نیو گه‌لای شین و تازه‌وه‌ پێچا‌بوو و له‌ سه‌ریه‌کیان هه‌لچنی بوون. که‌میک دوورترو له‌سه‌ر هه‌یوانی، کیسه‌ خوی و هیزه‌ پر له‌ هه‌نگوینه‌کانیان له‌ سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌ کردبوون. پاش حه‌وشه‌که‌ش ته‌ویله‌یه‌کی پر له‌ ئه‌سپ و هیتستری لیبوو و زینه‌کانیشیان له‌سه‌ر کۆله‌که‌ داره‌کان دانا‌بوون. ماله‌که‌ بۆنی چوارپیتانی گرتبوو که‌ تیکه‌ل به‌ بۆنیکی تر- بۆنی ویشک کردنه‌وه‌و هارینی قامیشی شه‌کر- ببوو. بیه‌که‌ له‌ ژووری نووسینگه‌که‌دا به‌یانی باشی له‌ سینپۆر کارمیاچیل کرد که‌ خه‌ریکی دانانی سه‌فته‌ پاره‌کان بوو له‌سه‌ر میتزه‌که‌و به‌ خیرایی بری ئه‌و پاره‌یه‌ی له‌ ده‌فته‌ری گشتیدا تۆمار ده‌کرد.

کاتیگ ئەو پەنجەرەییە کردەووە که دەپروانییە رووبارەکه، تیشکی کاتژمێر نۆی بەیانی خۆی بە ژووری پیتشوازیدا کرد. ژووریک بوو پر لە کەلویەلی رازاندنەوی قریوک، کۆمەلە کورسییەکی گەورە رەنگ خۆلەمیسی و هەلامساو و پینەیی گەورەکراوی خۆزی مۆنتیل بە دیوارەو هەلئاسرابوو و ریزە گۆلیکی تازەش دەوری چوارچێوەکە دەرازاندهووە. بێوەکە بۆگەنەکە بەرلووتی کەوت و ئەوسا بەلەمەکانی کەنارەکانی ئەو بەریشی کەوتنە بەرچاو.

پرسیاری کرد: «لە کەنارەکانی ئەو بەر چ باسە؟».

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «هەول دەدەن تا لاشە مانگایەک سەراو بکەن».

بێوەکە گوتی: «کەواتە ئەو بۆگەنە ئی ئەو مانگایە بوو. بە درێژایی ئەمشەو خەونم بەو بۆنەو دەدیت». تەماشای کارمیچایل-ی کرد که نوقمی کارەکەیی خۆی بوو و درێژەیی بە قسەکەیدا: «ئێستا هەر لە باوئۆرانیکی گەورەمان کەمە».

سینیۆر کارمیچایل بەبێ ئەوێ سەر بەرزیکاتەو قسەیی کرد:

- دوو هەفتە یە کە دەستی پێکردوو.

بێوەژنەکە پشتگیری لە قسەکەیی کرد: «بەلێ، راستە. ئێستا ئێمە گەیشتووینە تە کۆتایی رێگا و هەر ئەوێندەمان بە بەرەو ماوێ کە لە بن تیشکی خۆرو شەونم لە گۆرستاندا بخەوین تا کۆتایی بە تەمەنمان دێت».

سینیۆر کارمیچایل، بێ ئەوێ دەست لە ئیشەکەیی خۆی هەلگرت، گۆیی بۆ قسەکانی شل کرد. بێوەژنەکە درێژەیی بە قسەکەیی خۆیدا: «سالانیکی دووردرێژ ئێمە سکالای ئەوێمان دەکرد کە بۆچی لەم شارەدا هیچ روونادات. ئێستا لێک لێک بەلامان بۆ دەبارن. دەلێی ئێرادی خوا وایە کە هەموو ئەو شتانه کە سالان روویان نەدەدا، ئێستا یەک لە دوای یەک رووبەن».

سینیۆر کارمیچایل لە پاش سندوو قەرەرا، تەماشایەکی کردو دیتی کەوا تانیشکی لەسەر پەنجەرەکه داناوو نیگای بریووتە کەنارەکانی بەرامبەر. جلی رەشی قۆل درێژی لەبەردا بوو و نینۆکی خۆی دەکرۆشتن.

سینیۆر کارمیچایل گوتی: «ئەگەر باران خۆشی کردەووە، بارودۆخەکه چاکتر دەبێت».

بێوەکە پێشبینی کرد: «خۆشی ناکاتەووە. قەت بەدەختی یەکیک نییە. چاوت لە رۆزاربو مۆنترو نەبوو؟».

سینیۆر کارمیچایل چاوی لێ ببوو و گوتی: «هەمووی چەقەو هەراو سووک کردنی خەلکە. مۆف ئەگەر گۆی بداتە جنیونامەکان شیت دەبێ».

بێوەکە هەناسە یەکی هەلکیشا: «جنیونامەکان».

کارمیچایل گوتی: «دەربارەیی منیشیان نوسیوو».

- دەربارەیی جەنابتان؟

سینیۆر کارمیچایل جەختی کردەووە: «بەلێ دەربارەیی من. زۆریش بە گەورەیی و تیروتەسەلی. شەمەیی رابردوو. وەکو ناگاداری نامەیی سەر دیواری سینەما».

بێوەکە کورسییەکی راکیشاو بردییه پەنا مێزەکەو بە شلەژاوییهو گوتی: «ئەمەیان ئیدی بێزارکەرە. سەبارەت بە بنەمالەیی نمونەیی ئێو ناتوانرێت هیچ شتیگ بگوتری». سینیۆر کارمیچایل خۆی نەدۆراندبوو.

گوتی: «لەبەر ئەوێ ژنەکەیی من سپی پێستان و مندالەکانیش هەمەرەنگن. بییری لێبکەو، یازدە مندالن».

بێوەکە گوتی: «دیارە».

- بەلێ، جنیونامەکه دەلێ کە من تەنیا باوکی مندالە رهشپێستەکانم و ناوی باوکهکانی تربیشیان هیناوه. تەنانەت ناوی دۆن چەپێ مۆنتیلی رەحمەتیشیان هیناوه.

- مێردەکەیی من!

- مېردهكەى تۆ و چوار خانى ديكه ش.

بېتوژنه كه به گريان كهوت. گوتى: «سوياس بۆ خوا كه كچه كانى من زۆر لېره دوورن. ئەوان دەلېن كه نايانه وپت پېن بنېنه نېو ئەم ولاتە درنده يه وه كه تيبدا مندالانى قوتابى له سەر شه قام ده كوژن و منيش پېم گوتوون كه هه قيانه و له بهر ژه وه ندياندايه كه هەر له پاريس بېننه وه».

سېنيۆر كارمىچايل كه ميك كورسييه كهى خۆى سووراند، له وه تېگه يشتبوو كه ئەو ديمه نه نارەحه تكه ره هه موو روژتيك هەر تازه به.

گوتى: «نابى ئېوه خۆتان نارەحه ت بكهن».

بېتو كه به دهم هه نيسكانه وه گوتى: «زۆر به پېچه وانه وه، خۆزگه من يه كه م كهس بوومايه كه لوپه له كانى خۆم كۆكر دبايه وه له شارە روشتبام، چار به جه هه نه م كه زه وى و زارو كارو كاسبييه كه مان كه ئەو هه موو به دبه ختييهى بۆ وه بهر هيتاوين، هه مووى له دهست ده چوو. نا، سېنيۆر كارمىچال، من نامه وئ تف بكه مه نېو له گه نى زېره وه».

- ئېوه بهر پرسياره تستان له ئەستودايه. تۆ ناتوانى هه موو سامانه كهت له په نجه ره وه بۆ ده رى فرېدهى.

بېتوژنه كه گوتى: «پاره گلاوى شه يتانه».

- به لام ئېره ده ره نجامى زه حمه ت و كوئره وه ريبه كانى دۆن چه پى مۆنتيليشه.

بېتوژنه كه قامكه كان خۆى جوين.

وه لامى دايه وه: «تۆ بۆ خۆشت ده زانى كه وانبييه. ئەم پاره و پوله له ريگاي حه رامه وه به دهست هاتوو وه يه كه م كه سيش كه باجه كايدا خودى خۆزى مۆنتيل بوو كه به بى تۆبه كردن مرد».

ئەو يه كه مجار نه بوو كه ئەم قسه يه ده كرد.

بېتوژنه كه درېژهى دايه: «ئەلبه ته ئوباله كهى له ئەستوى ئەو تا وانباره دايه» و ئاماژهى بۆ

سه رۆكى شاره وانى كرد كه قۆلى له قۆلى بهر توه بهرى سېركدا بوو و به پياده رۆكهى ئەو به ريدا تېده په رى. «به لام ده بى من كه فاره كهى بدم». سېنيۆر كامىچايل به حالى خۆبه وه وازى له بېتو كه هيتا و سه فته پاره كانى به جبرى ده به ستن و ده يخستنه نېو كار تۆنيكى بچو كه وه به گوئرهى پىتى ئە به جه د ناوى جوتياره كانى له وه ده رگايه را ده خوئنده وه كه رووى له حه وشى بوو. كاتيك كه ئەو پياوانه بۆ هه قده ستنى هه فتانه كه يان ده هاتن، بېتو كهى مۆنتيل گوئى له دهنگى هاتوو چۆ كردنيان ده بوو و وه لامى سه لامه كانيانى نه ده دايه وه. ئەو له خانوه گه وه نۆ ژوورى و هه ماويه دا، به ته نيا ژيانى به سه ره ده بر. هەر له م خانوه دا بوو دا پېره مرد. وه ختيك كه خۆزى مۆنتيل ئېرهى كرى به خه يالى هېچ كه سېكدا نه ده هات كه له پاش خۆى هاوسه ره كهى به بېتوژنى هه تاكو روژى مردنى له وئ له گۆشه گيريدا ژيان به سه ره ده بات. شه وانه كاتيك كه به خۆو به ده رمان رشپنه وه ده چوه يه ك به يه كى ژوره به تاله كانه وه، دا پېرهى به دهم ئەسپى كوشتنه وه له راره وه كان ده هيتا يه پيش چاوان و لىتى ده پرسى: «كهى من ده مرم؟». به لام ئەم بېتوهنديبه دلپه سنده له گه ل جيھانى سه ره وه دا، ته نيا ترس و له رزى وى زياد ده كرد، چونكه وه لامه كه، وه كو وه لامى هه موو مردوو هه كانى تر، جۆراو جۆرو گه مژانه بوو.

كاتيك دواى كاتز مېر يازده، بېتو كه له پاش په رده يه ك له فرميسكه وه، چاوى به بابە ئانجیل كهوت كه به گۆزه پانه كه دا تېده په رى. بانگى كرد: «بابه، بابە» و واى هه ستركد كه به بانگ كردنى قه شه كه خهريكه هه نگا و يكى كوئابى هه لدېنېته وه. به لام بابە ئانجیل گوئى له دهنگى نه بوو و له پياده رۆكهى ئەو به رى له ده رگاي بېتو كهى ئاسيسى داو ده رگايه كه به دزيبه وه خرايه سه ر پشت تا قه شه كه بچپته ژوورئ.

بېتو كهى ئاسيس له هه يونايكى پر له ئاوازي بالنده دا، له سه ر كورسييه كى جا و لىتى راکشابوو و ده سماليكى بۆن خۆش و ته ركراوى به ده موچاوى خۆى دادا بوو. به شىوازى له ده رگادانه كهى زانى كه بابە ئانجیله. به لام پشوو دانه كورته كهى خۆى دريژكرده وه هه تا واى لپهات دهنگى سه لام كردنى قه شه كهى بهر گوئيان كهوت. ئەو سا ده سماله كهى له سه ره ده موچاوى خۆى لا برد. بى خه وى به چۆكيدا هيتا بوو.

گوتى: «مبه خشه بابە. به م نزبكانه چاوه رپم نه ده كردى».

بابه ئانجیل به بیبری هاتهوه که بۆ نیوه رۆژه بانگه‌بشت کراوه و به شله ژاوی داوای لیبور دنی کردو گوتی که ئه ویش ژانه سه‌ری هه‌بووه وای به باش زانیوه که بهر له هاتنی گهرما گۆره پانه که ته‌ی بکات.

بیوه‌که گوتی: «ئه‌وه قه‌یدی ناکا، به‌لام هه‌زم نه‌ده‌کرد به‌و حاله‌ته‌ه‌ما و بیه‌وه بمبینی».

قه‌شه‌که کتیبینیکی دو‌عای به‌رگ دراوی له‌گیرفانی خۆی ده‌ره‌یناو گوتی: «ئه‌گهر پیت خۆشه‌ دووباره‌ پشوو به‌ده‌وه، من خه‌ریکی دو‌عا کردن ده‌بم». بیوه‌که به‌ره‌په‌چی دایه‌وه:

- ئیستا باشتر بووم.

به‌چاوی نووقاوه‌وه هه‌تا ئه‌وسه‌ری هه‌یوانی رۆبشت و له‌گه‌رانه‌وه‌یدا، به‌ویه‌ری ریکو بیکیه‌وه ده‌سماله‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌سکی کورسیه‌که‌ه‌ دانا. وه‌ختیک له‌به‌رده‌م بابه ئانجیل دانیشت، چهند سالیک خۆی له‌وی به‌حجیلتر نیشان ده‌دا.

پاشان به‌ئارامی گوتی: بابه، من پتیبستیم به‌کومه‌کی جه‌نابانه».

بابه ئانجیل کتیبه‌که‌ی دو‌عای خسته‌وه‌ نیو‌گیرفانیه‌وه.

- له‌خه‌مه‌تی ئیوه‌دام.

- دیسان ده‌بارهی رۆبیرتۆ ئاسیسه.

رۆبیرتۆ ئاسیس سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که به‌لینی دابوو تا مه‌سه‌له‌ی جنیونامه‌کان له‌بیبری خۆی بیاته‌وه، رۆژی پشستر که له‌مالی چوو بووه‌ ده‌ری بریار وابوو هه‌تا کو رۆژی شه‌مه‌ نه‌گه‌رته‌وه. به‌لام هه‌ر ئه‌و شه‌وه له‌ناکا و گه‌راپۆه. هه‌تا به‌ری به‌یانی که ماندویتی په‌زه‌ی لیبریوو، له‌هۆده‌به‌کی تاریکدا دانیشتبوو بۆ ئه‌وه‌ی دۆستی ژنه‌که‌ی خۆی بگریت.

بابه ئانجیل به‌واقی ورم‌اوه‌وه گوتی بۆ قسه‌کانی گرت.

گوتی: «ئه‌و قسانه‌هیچ بنه‌مایه‌کیان نییه».

بیوه‌ژنه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: «بابه تو به‌ره‌بابی ئاسیس ناناسی. هاوار بۆ ئه‌و کاته‌ی که خه‌یالی خه‌راپ له‌سه‌ریان بدات».

قه‌شه‌که گوتی: «رییکا رای من سه‌باره‌ت به‌جنیونامه‌کان ده‌زانیت. به‌لام ئه‌گهر خه‌زت لیبت ده‌توانم له‌گه‌ل رۆبیرتۆ ئاسیسا قسه‌ بکه‌م».

بیوه‌ژنه‌که گوتی: «نا، به‌هیچ جو‌ریک نابێ، ئه‌مه ئاگره‌که خۆشتر ده‌کات. به‌لام ئه‌گهر له‌وتاری رۆژی یه‌کشه‌مه‌تاندا ده‌بارهی جنیونامه‌کان قسه‌ بکه‌ی، دلنیام له‌وه‌ی که رۆبیرتۆ به‌ئاگا دیته‌وه».

بابه ئانجیل ده‌ستی لیک بلا‌وکردن و به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: «مه‌حاله. ئه‌مه بابه‌خدا نه‌به‌شتیک که گرنگ نییه».

- هیچ شتی که ریگه‌گرتن له‌تاوان گرنگتر نییه.

- یانی پیت وایه که ره‌نگه‌کاره‌که بگاته ئه‌و راده‌یه؟

بیوه‌ژنه‌که گوتی: «نه‌ک ته‌نیا هه‌ر پتیم وایه، به‌لکو دلنیام له‌وه‌ی که ناتوانم ریگای لیبگرم. که‌می‌ک دوای ئه‌وه له‌سه‌ر میز دانیشتن و کارکه‌ریکی پیخواس برنج و فاسولیا و سه‌وزه‌ی کولیو و قاپیک کفته‌ی بۆ هینان که ساسیکی ره‌نگ قاوه‌یی خه‌ستیشی له‌سه‌ر رۆکراوو. بابه ئانجیل له‌بیده‌نگیدا خواردنی راکیشایه‌ پتیش خۆی.

بیبه‌ری تیژو بیده‌نگی سه‌یری ئه‌و خانووه‌هه‌ستکردن به‌و نار‌ه‌حه‌تییه‌ی که له‌و ساته‌وه‌خته‌دا دل‌ی لپی پر بوو، بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که ژوو‌ره به‌رته‌سک و باریکه‌که‌ی خۆی له‌و گه‌رمایه‌ سوتینه‌ری شاری ما‌کو‌ندۆدا به‌بی‌ریته‌وه. له‌رۆژیکی ئه‌وا گه‌رم و تو‌زو خۆلا‌ویدا بوو که له‌ئه‌نجامدانی مه‌راسیمیکی ئایینی خۆی به‌دوور گرت که بۆ به‌خاکسپاردنی ته‌رمی پیاویک بوو که له‌سیداره‌ درابوو. خه‌لکه‌که‌له‌ ره‌قه‌ی شاری ما‌کو‌ندۆش له‌ناشتنی ته‌رمی ئه‌و کابرایه‌ خۆیان به‌دوور گرت.

قۆیچه‌ی که‌وایه‌که‌ی کردنه‌وه تا سینگه‌ ئاره‌قاوییه‌که‌ی هه‌وای لیبتات.

به‌بیوه‌ژنه‌که‌ی گوتی: «زۆر باشه، که‌واته کاریکی وا بکه که رۆبیرتۆ ئاسیس له‌سه‌داسه‌د به‌شداری له‌وتاری رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی کلتیسه‌دا بکات».

بیوه‌ژنه‌که‌ش به‌لینی پتیدا.

دکتور جیرالدو و ژنه که ی که قهت پاش نیوه رۆیان نه ده نووستن، خو بان به خویندنه وهی یه کییک له کتیبه کانی دیکزنه وه خه ریک کرد. ئەوان له به شی نیوه وهی به ریتلایه که ی مالتی دانیشتبون. پیاوه که له نیو جۆلانه که یدا درپژ ببوو و دهستی ئالقه کردبون و له بن سه ری خو ی نابون و گو یی راگرتبوو. ژنه که شی کتیبه که ی له سه ر ئەژنو ی خو ی دانا بوو و پشتی کردبوو شه مدانه کان که له بهر تیشکی رووناکی ده بریقانه وه. به بی هه لپه و بی ئەوه ی که له سه ر کورسییه که جووله جوولتی بکات کتیبه که ی ده خویندنه وه و ژۆر لیهاتووانه ره چاوی شوینه کانی راوه ستانی ده کرد. هه تاکو ته واوی نه کرد سه ری هه لنه بری، به لام ته نانه ت دوای ته واو کردنی چیرۆکه که ش و تا ئەو کاته ی میترده که ی ده موچاوی خو ی له سه ر ده سشو ریبه که نه شووشن، کتیبه که ی له سه ر ئەژنو یانی هه لنه گرت. له گه رمایه که را دیار بوو که باو بو زانیکی گه و ره به رتیه یه. ژنه که دوای ئەوه ی که به وردی بی ری کرده وه پرس یاری کرد: «ده توانریت بگوتری که ئەمه کورته چیرۆکیکی درێژه؟».

دکتور به و دیقه ت و راپایه ی که له ژووری نه شته رگه ریدا فیتری ببوو، سه ری خو ی له سه ر ده سشو ریبه که هه لگرت و له و ده مه دا که بریانیی له قژه کانی ده دا گو تی: «ده لئین رۆمانیکی کورته». به په نجه وه زه نی له نیوچاوانی خو ی هه لسوو به م شیوه یه قسه که ی خو ی ته واو کرد:

– له وانه یه ره خنه گران بلین که ئەمه کورته چیرۆکه. به لام له درێژه کان.

به هاوکاری ژنه که ی کراس و پانتۆلی سپی له بهر کرد. گومانی ئەوه هه بوو که مرۆف لیبی تیک بچیت و پبی وایی که ئەو ژنه خوشکه گه و ره ی دکتۆره. چونکه نه ک هه ر ته نیا به سۆز و نه رم و نیانییه وه خزمه تی ده کرد، به لکو ساردی نیگاشی به پیرتری نیشان ده دا. دکتور جیرالدو پیش ئەوه ی له مالتی برواته ده ری، لیستیکی نیشانی هاوسه ره که یدا که به دیاری ده خست بو کوی و کوی ده چیت. بو ئەوه ی ئەو کاته ی که نه خو شه کان پیوستیان پبی ده بیت ده ستیان پبی رابگات. هه و ره ها میلی کاتر میتره کارتۆنییه که ی له ژووری چاوه روانیدا جوولاندن تا ئەوه ی نوسی بووی، به و شیوه یه بخویندریتنه وه: «دکتور کاتر میتر پینج ده گه رتته وه».

شه قامه که له گه رمان ده کولی. دکتور جیرالدو به پیاده رۆکه دا به رپکه وت و پیشبینی ئەوه ی کرد که سه ره رای توندوتیژی هه وا، پاش نیوه رۆیه باران ناباریت. زیکه زیکی سیسرکه کان حاله تی گو شه گیری به نده رگای زیاتر ده کرد، به لام مانگایه که یان سه راو کردبوو و ئا و له گه ل خویدا بردبووی. به لام بوگه نه که ی هیش تاش به شیکی ژۆری هه وا ی داگیر کردبوو.

ته له گرافچی له میوانخانه وه بانگی کرد.

– بروسکه که تان پینگه یشت؟

دکتور جیرالدو ئاگای له و بروسکه یه نه بوو.

ته له گرافچی هه ر بی له بهر ناوه رۆکی بروسکه که ی بو خویندنه وه: «هه لومه رج به ئیداره بگه یه نه. ئیمزا ئارکۆفان».

پینگه وه چونه ته له گرافخانه و له کاتیکدا که دکتور وه لامه که ی ده نووسییه وه، کارمه نده که سه ری بو له قاند.

دکتور به دلنیا یه کی پته وی زانستییه وه روونی کرده وه: «لیمۆنزه» و کاتیک که له نووسینی بووه وه، سه ره رای پیشبینییه که ی پیشدای، دللی خو ی دایه وه و گو تی: «له وانه شه ئەمشه و باران باریت».

ته له گرافچی پیته کانی ژماردن. به لام دکتور خو ی تینه گه یاند، به لکو خو ی به سه ر ئەو کتیبه قه واره گه و ره یه دا خو ار کرده وه که له په نا کلله ی ده زگای په یامنیره که لیک کرابۆوه. پرس یاری کرد داخو رۆمانه. ته له گرافچییه که ش له سه ر شیوه ی بروسکه وه لامی دایه وه: «بیته وایان. فیکتور هوگو». مۆزی له په یامه نووسراوه که ی دکتور داو به خو و به کتیبه وه ها ته پاش نه رده که. «پیم وایه ئەمه بو ئیمه هه تاکو مانگی کانونی یه که م ده خایه نیت».

دکتور جیرالدو ژۆر له میتر بوو ده یزانی که ته له گرافچییه که له کاتی بی ئیشی خویدا، له ریگای بروسکه وه شیعران بو ئەو کچه ده نیتری که له سان بیتراردو دۆل قینتو بوو، به لام نه یده زانی که له هه مان ریگاوه رۆمانیسی بو ده خوینیتنه وه.

گوتی: «تەماشای بکە، ئەم کتیبە جدیدیە». و لاپەرەکانی کتیبە بەکارهاتووە کە ی هەڵدانهو و بیرهوهری گەلیکی بی هەست و خوستی سەردهمی بالق بوونی تیدا زیندوو بوونە. «ئەگەر یه کیتک له کتیبه کانی ئەلیکساندر دۆمات هەلبژاردایه، له بارتەر بو». .

تەلگرافچی بۆی روونکردووه: «ئەو کچە ئەمە ی پێ خۆشه» .

تەلگرافچی بە جوولە ی سەر وەلامی نه خیری دایه وه .

- بەلام گرنگ نییە. له هەر شوێنیکی دنیا بیت دەیناسمەوه، چونکه له وشە ی (ر)دا تۆزیک زمانی هەڵدەنگویت.

دکتۆر جیرالدۆ بەشیکی له دوا ی نیوه پۆی ئەو رۆژە ی بۆ بەسەرکردنەوه ی دۆن ساباس تەرخان کردبوو. کاتییک که چوو ه سەردانی له حاله تیککی نارەحه تداو له سەر قەرەوێله کە ی خۆی دیتی که له پشتینی را بۆ سەر وه خاوییه کی تیه پیتچرا بوو.

دکتۆر لیتی پرسی: «حه به کانی مژین چاک بوون؟»

دۆن ساباس نالاندی و جهسته قه به کە ی که وه کو جهسته داپیران ده چوو رووه و ده رگا و هرسووړاندو گوتی: «گەرما ئازارم دەدات. له پاش نان خواردنیش دەرزییه که م له خۆ داوه» .

دکتۆر جیرالدۆ له تەنیشته په نجه ره که جانتاکه ی کرده وه. سیسرکه کان له حه وشیدا هەر زیکه زیکیان بوو و ناوه وه ی خانوو ه که ش بۆنی گەرما ی تیکه ل به گیایه کی کولیندراوی لیده هات. دۆن ساباس هەر له وه حه وشه یه دا وه کو بلوسکیکی که م ئاو میزی هەلدا.

کاتییک که دکتۆر شله پەنگ تاریکه که ی رشته نیو لووله که ی تاقیکردنەوه وه، نه خۆشه که ههستی به ئاسووده یی کرد. له کاتییکدا که تەماشای کارکردنی دکتۆری ده کرد که خەریکی تاقیکردنەوه بوو گوتی:

- وربا به دکتۆر. نامەوێت بهر له ناسینی نووسه ری رۆمانه که بمرم.

دکتۆر جیرالدۆ هه بیکی شینی خسته نیو لووله که ی تاقیکردنەوه .

- کام رۆمانه ؟

- جینی نامه کان.

دۆن ساباس به سیسه نیگا به دوا ی جوولە وه هه لسوکه وه ته کانی دکتۆره وه بوو تا وای لیها ت دکتۆر لووله که ی له سەر ته باخیکی نیسپرتوی گیهرم کردو پاشان بۆنی کرد.

چاوه پروانی و پرسیار له چاوه کانی نه خۆشه که دا ده خوینرایه وه .

دکتۆر نمونه وەرگیراوه که ی رشته نیو حه وشه و وتی: «دۆخه که باشه» .

ئەوسا له دۆن ساباسی پرسی: «ئیتوهش سەرنجتان بۆ ئەو مەسەلە یه راکشاه؟»

نه خۆشه که گوتی: «ئەوه ی راستی بیت من نه خیر. به لام من وه کو ژاپۆنییه کان له ترسانی خەلک چیت و ه رده گرم» .

دکتۆر سرنجه که ی ئاماده کرد.

دۆن ساباس درپژه ی به قسه که ی خۆیدا: «جگه له مهش دوو رۆژ پیتش ئیستا دهریاره ی منیان نووسیوه. هەر ئەو شته قۆرانه ی هه میشه یی، کاره چه په له کانی کورپه که م و ئەو به سه رهاته ی ولاخه کان» .

دکتۆر لووله یه کی باریک و نهرمی پلاستیکی له قۆلی دۆن ساباس به ست تا دهماره که ی به دیار بکه ویت. نه خۆشه که وازی له مه سه له ی به سه رهاته ی ولاخه کان نه ده هینا. له بهر ئەوه ی دکتۆر پیتی وانه بوو ئەو به سه رهاته ی بیستبیت، دۆن ساباس ده یویست دلنیا بوونی ئەو به سه رهاته باس بکات.

- ئەم رووداوه ئی بیست سال له مه وه به ره. به ریکه وت ئەو ولاخانه که فرۆشتبووم، له پاش دوو رۆژان به یانییه کی مردن و هیچ ئاسه واریکیشیان له سەر لاشه ی نه بوو. قۆله گوشتان و چرچه وه بووه که ی خۆی بۆ لای دکتۆر درپژ کرد تا خوینی لیبگریت. کاتییک دکتۆر لۆکه ی له سەر جیی دهرزییه که داده نا، دۆن ساباس ماسولکه کانی له شی خۆی ره ق کردن.

- ئى، دەزانى چ قسه يه كيان بۆ هه لبه ستم؟

دكتور به جوولهي سهر وهلامى نه خيبرى دايه وه.

- كرديانه دنگۆ كه گوايا من به شهوى چوومه ته نيو حه وشه كه وهو ته قه م له نيو له شى
وه لaxe كان كردوه، يانى لوولهى تفه ننگه كه م له كۆمى ولاخه كان رۆكردوهو ته قاندومه.

دكتور جييرالدى ئه لووله يهى خسته گيرفانييه وه كه نمونهى وه رگيرايى خويته كهى
تيكرابوو، گوتى: «هه موو رواله ته كانى ئه و به سه رها ته ده رى ده خه ن كه راسته.

دۆن ساباس گوتى: «مار پتوهى دابوون». و وه كو په يكه رى چينييه كان له سه ر
قه ره ويله كه دانىشت.

- به هه رحال كارتيكى نه فامانه به كه مرۆف دانيش و ده ربارهى به سه رها تتيك جنيونامه
بنووسيت كه هه موو كه س ده يزاني.

دكتور گوتى: «وه لالا ده نا تايبه ته ندى جنيونامه كان ئه وه يه، شتيك ده نووسيت كه هه موو
ده يزاني و تا راده يه كيش هه ميشه راستن».

دۆن ساباس بۆ چه ند ساتتيك بى ئاگا بوو، پاشان به ده م سرينه وهى ئاره ق له پيتلوى چاوه
كه زه كانى، گوتى: «به راستى كه». له پريتكا به ئاگا هاته وه.

- مه سه له كه ئه وه يه كه له م مه مله كه ته دا هيج سامانيك نيه كه چه ند ولاختيكي توپبوى
له پشته وه نه بيت.

دكتور له و كاته دا ئه م راده رپرينه ي به رگوتيان كه وت كه خۆى به سه ر له گه نه ئاويكدا
شۆر كردبۆوه. له نيو ئاودا كار دانه وهى خۆى ديت: ددانى وا به ريز كه ئاسايى نه ده هاته نه
به رچاو. له سه ر شانى خۆى را ئاورپيكي دايه وهو ته ماشاي نه خو شه كهى كرد.

- دۆن ساباسى نازيز، من هه ميشه پروام وابوو كه تاكه هونه رى تو بى حه ياييه.
نه خو شه كه به زه وق هاته وه. ئه و ليدانه ي دكتور جوړتيك گه نجايه تى كتوپرى تيدا
زيندوو كردبۆوه. گوتى: «ئه وهى كه باست كرد، له گه ل توانا جنسييه كه شمدا». به ده م

كردنى ئه م قسه يه وه قۆلى خو شى نوشتانده وه. ئه م جوولهي به ده توانرا به مه به ستي
سووراني خوين له قه له م بدرت، به لام دكتور ئه مه ي به نيشانه ي سووك و چروكي و
بى شه رمى وى وه رگرت.

دۆن ساباس دريژه يدايه و گوتى: «هه ر له به ر ئه وه شه كه من هه تاكو ئه و رۆژه ي ده مره هه ر
به جنيونامه كان پييده كه نم. ده لئىن كورپه كانى من چاويان له دواى هه موو كيژۆله يه كى
مندالكاره كه له م دارستانه دا بپشكويت. منيش ده لئىم كورپى باوكى خويانن».

دكتور جييرالدى به ر له مالتاوايى كردن ناچار بوو كه گوتى بۆ ليستتيكى دوورودريژى
به سه رها ته جنسييه هه مه جوړه كانى دۆن ساباس بگريت.

نه خو شه كه سه ره نجام ده نكي خۆى هه لپرى و گوتى: «ئاي جحيتلى له كوتى. چ رۆژانيك
كه كچيكي شازده ساله له گۆلكيكيش هه رزانتتر بوو».

دكتور گوتى: «ئه م بيروه ريپانه ريژه ي شه كرى نيو خويته كه ت به رز ده كاته وه».

دۆن ساباس زارى هه لينا.

وه لامى دايه وه: «به پيچه وانه وه، له و ده رزييه ژه ره مارانه ي ئه نسوليني تو باشترن».

كاتتيك دكتور گه يشته سه ر شه قام، واى هه ستركد كه خوين له ده ماره كانى دۆن ساباسدا
به جو ش هاتوه. به لام نيگه رانى شتيكى تر بوو: جنيونامه كان. چه ند رۆژتيك بوو كه
پروپاگه نده كان گه يشتبوونه نيو عه ياده كهى ئه ويشه وه. دكتور له و پاش نيوه رپژه داو له
دواى پشكنيني دۆن ساباس، بۆى ده ركه وت كه ماوه ي هه فته يه كه جگه له باسى
جنيونامه كان هيج شتيكى ترى نه بيستوه.

له چه ند كاتژميرى دواتردا چه ند نه خو شتيكى ترى به سه ركرده وهو له نيو هه موو ئه وانيشدا باس
هه ر باسى جنيونامه كان بوو و به بى ئه وهى كه راى خۆى له سه ر ئه و مه سه له يه ده ربيرت گوتى
بۆ به سه رها ته كان گرت. له رووى گوتى پيئه دانه وه چه ند زه رده يه كى هاتى، به لام له راستيدا
حه زى ده كرد كه به سه رها ته كانى بۆ ته واو بكه ن. خه ريك بوو ده گه رپايه وه بۆ عه ياده كهى كه
بابه ئانجيل به هاته نه ده ره وهى له مالى بيوه كهى مونتيل له فكر و خه يالانى قورتار كرد.

بابه ئانجیل لیبی پرسی: «دکتور، نه خوشه کانت چون؟» .

دکتور وهلامی دایه وه: «نه خوشه کانی من باشن، ئەی نه خوشه کانی تو چون؟» .

بابه ئانجیل زمانی خوی گهست. قۆلی دکتوری گرت و پیکه وه به دریزایی گۆره پانه که دهستیانکرد به پیاسه کردن.

- بۆ چی بووه؟

دکتور گوتی: «نازانم، بیستومه که نه خوشییه کی ته شه نه کهر که وتۆته نیو موشته ریبه کانت وه» .

بابه ئانجیل قسه که ی به جوړیکی وا هه لگپرایه وه که به بۆچوونی دکتور به نه نقهست بوو. گوتی: «من هه ر ئیستا له کن بیوه که ی مونتیل را دیمه وه. ئەو ژنه قه له نده ره خه ریکه ئەعسابی داغان ده بیته» .

دکتور ئاوا ی بۆ ده رکه وتبوو: «له وانه یه ویزدانی نارحەت بیته» .

- فکر و خه یالی مردن ناهیتل ساتیک ئاسوده بیته.

سه ره رای ئەوه ی که ریکای ماله کانیان به دوو ئاراسته ی جیا وازدا بوو، به لام هه تاکو لای عه یاده که ی، بابه ئانجیل هاو ریبه تی دکتوری کرد.

دکتور سه ره له نوێ گه رایه وه سه ره باسه که ی پیتشوو: «به جیدی وا ده لیم، بابه. رات چیبه به رامبه ره به جینونامه کان؟» .

قه شه که گوتی: «بیری لیناکه مه وه، به لام ئەگه ر ناچار به و کاره م بکه ی، ده لیم ئەو جوړه شتانه له م شاره نمونه یبه دا، ده ره نجامی ئیره یی برده» .

دکتور جیرالدۆ گوتی: «ئیمه ی دکتور ته نانه ت له سه ده کانی ناوه راستیشدا ئاوامان بۆ ده ستنیشان نه ده کرا» .

له بهر ده رگای عه یاده که راوه ستان. بابه ئانجیل هیدی هیدی خوی باوه شین ده کردو له و روژده دا بۆ جاری دووم حوکمیکی ئاوایدا: «نابئ بایه خیکی وا بدیرته ئەو شتانه ی که بایه خیان نیبه» .

دکتور جیرالدۆ ههستی کرد که له په رتشانیه کی ده روونیدا ده له رزیت.

- بابه چون ده زانی که هیچ شتیکی جینونامه کان راست نیبه؟

- ئەگه ر وابوایه له و دانپیدانانە را بۆم ده رده کهوت که گوئیستیان ده بم.

دکتور نیگایه کی ساردی گرت قه شه که .

- ئەگه ر له دانپیدانانە کانیشیاندا هیچ نالین، ئەمه بۆ خوی ئەوه ده رده خات که مه سه له که چهنده جیدیبه .

بابه ئانجیل پاش نیوه روژی ئەو روژه بۆی ده رکهوت که ته نانه ت له نیو مالی هه ژارانیشدا باسی جینونامه کان ده کريت. به لام به شیوه یه کی ترو ته نانه ت له گه ل قسه ی نهسته ق و دروستیشدا. سه ره له بهر ئازار ته زووی ده کردن- له سه ره حیسابی کفته کانی نیوه روژه. هه ره له و حالده دا دو عای کردو نانه که ی به بی ئیشتیایی خوارد. پاشان ریزه ندی ئەخلاقی فیلمی ئەو شه وه ی دۆزییه وه و بۆ یه که مچار بوو له ژیانیدا که به نیشانه ی قه ده غه بوونی ته واری فیلمه که دوازه جارن زه نگه که ی (ناقوس) به دنگ هیئا، ههستی به هه رالیه کی کپ کرد له خۆیدا. ئەوسا چوارپایه که ی له په نا ئەو ده رگایه دانا که رووی له شه قامه که بوو. ههستی ده کرد له بهر ئازار خه ریکه سه ره ی بته قی. پاشان خوی ئاماده کرد تا ئەو که سانه ده ستنیشان بکات که سه رپیچی له فه رمانه که ی ده کهن و ده چنه سینه ما بۆ ئەوه ی دواتر ناوه کانیان ئاشکرا بکات.

سه روکی شاره وانی چوو بۆ سینه ماو له به شی تاییه ت به ئۆرکیسترا دانیشته و هه تا فیلمه که دهستی پیکرد دوو جگه ره ی ئاگردان. پووکي زۆر ئاسایی بوو، به لام جهسته ی به هۆی بیره وه ریبه کانی شه وانی رابردو وه هیشته ش هه ره نارحەت بوو. ئەو بیتاقه تیبه ی که به هۆی جگه ره کیشان و حه بی هیورکه ره وه تووشی ببوو، سه ره ی له گیزه وه هیئا.

هۆلی سینه ما که بریتی بوو له حه وشیکی سه ره داپوشراو به دیواری چیمه نتویبه وه. میچیکی ته نه که یی هه بوو که له به شی ئۆرکیسترایه که دا که میک بلندر بوو و چیمه نیک که وا ده هاته بهر چاو به په ینی بنیشت و قونچکه جگه ره روژ له دوای روژ گه ش و

پاراوتر دەبیئت. بۆ ساتەوختتیک سەرۆکی شارەوانی دیتی که وا کورسییه تەختەییە نارێکەکان بە ھەوادا دەفرن و رەسەر ئەو شیلمانە ئاسنانە کەوتوون کە کورسییەکانی ئۆرکیتسترایان لە بەلگۆنییە کە جودا دەکردەو. پاشان وای ھاتە بەر چاوان کە دیواری ئەوسەری ھۆلە کە بە رەنگی سپی بۆباغ کرابوو و فیلمە کە یان لەسەر نمایش دەکرد، بە جۆریکی وا کە مەرۆفی گێژ دەکردو شەپۆلان دەدات.

کاتیک گلۆپەکانیان کوژاندنەو وای ھەستکرد کە تۆزیک باشتر بوو. ئەوسا دەنگە ناخۆشە کە ی ئەو مۆسیقایە کە لە بەلگۆنیەکانەو دەردەچوو نەما، بەلام دەنگی لەرزینی ئەو مەولیدە کارەباییە زیادی کرد کە لە نیو سندوقیکی دارو لە پەنا پرۆجیکتۆرە کە دانرابوو.

پیش دەسپیکردنی فیلمە کە دیمەنی چەند ریکلامیکی بازگانان نیشاندا. دەنگی چرپە چرپ و ھەنگاوە نارێک و پێکەنینه کپەکان، بۆ ساتیکی کەم جوولە ی لە تاریکیدا دروست کرد. سەرۆکی شارەوانی بە سەرسوورمانەو لە دلێ خۆیدا بیری کردەو کە ھاتنەژووری ئەو خەلکە بە دزییەو، ھالەتی مەملانییە لەگەڵ بنەما ویشکەکانی بابە ئانجیلدا ھەبە.

رەنگە بە ھۆی بۆنی قۆلۆنییاو بووبیئت کە سەرۆکی شارەوانی ھەستی بە تێپەرپوونی بەرپۆبەری سینیەما بە تەنیشت خۆیدا کرد.

دەستی گرت و بە ئەسپایی گوتی: «وەرە ھە ی دزی خویتری، دەبی باجی تاییبەتی بەدی بە دەولەت».

بەرپۆبەری سینیەما بە ددانی داخراو و پیکەنی و لەسەر کورسییە کە ی تەنیشتی سەرۆکی شارەوانی دانیشت و گوتی: «فیلمیکی خۆشە».

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «ئەگەر لە من دەپرسی، من پێم خۆشە ھەر فیلمی خراپ لییدریت. ھیچ شتیک لەو فیلمە ئەخلاقییانە ناخۆشتر نییە».

سالانییک لەمەوبەر ھیچ کەس ئەم سانسۆرە ی زەنگەکانی کلێسە ی ھیندە بە جیدی

نەدەگرت. بەلام ھەموو یەکشەمووان بابە ئانجیل لە میانی وتاری سەرەکی خۆی لە کلێسەدا، پەنجە ی بۆ ئەو ژنانە درێژ دەکرد کە لە ماوە ی ئەو ھەفتە بەدا فرمانەکانی ئەویان پشتگۆی خستبوو و لە کلێسە دەری دەکردنە دەرەو.

بەرپۆبەری سینیەما گوتی: «ئەو دەرگایە ی پشتەو دەبینی، ھەر ئەو دەرگایە منی کرپۆبەتەو».

سەرۆکی شارەوانی گوتی بۆ بەرنامە ی ئەو دەنگوباسە راگرت کە ھەوالەکانی کۆن ببوون. لە میانی قسەکردندا، ھەر کاتیک بابەتیکی بە دلێ وی دەھاتە سەر پەردە، ھەلۆستە ی بۆ دەکرد.

گوتی: «ھەموو شتیک وایە. قەشە کە مەراسیمی ئایینی بۆ ئەو ژنانە ئەنجام نادات کە جلی قۆل کورتیان لەبەردا بیئت، بەلام ژنان ھەر جلی قۆل کورت لەبەر دەکن، پیش ئەو ھش کە بچنە نیو کلێسەو، بە جلوبەرگی قۆل درێژ پیل و باسکی خۆیان دادەپۆشن».

پاش دەنگوباس، بەرنامەکانی داھاتوو نیشاندران. ئەم بەشە یانی لە بیئەنگیدا تەماشای کرد. کاتیک کە ئەم بەشە کوتایی پیتھات، بەرپۆبەری سینیەما سەری بردە بن گوتی سەرۆکی شارەوانی و گوتی:

- جەنابی مولازم، وەرە دلێ خۆت قایل بکەو ئەم مایە ی سەرئیشە یەم لییکرە.

سەرۆکی شارەوانی چاوی لەسەر پەردە ی سینیەما ھەلنەگرت.

- بە کەلک نایە.

- بەلێ، بۆ من بە کەلک نایە، بەلام بۆ تۆ مەعدەنی زێرە. دیارە کە: قەشە کە بە خۆی و بەو زەنگە گەورانە یەو ناتوانییت رووبەرۆوی تۆ بییتەو.

سەرۆکی شارەوانی پیش ئەو وەلام بداتەو کەمیتک بیری کردەو.

- پێم وایە خراپ نالیی.

بەلام بە راشکاوی ھیچی نەگوت. لاقی لەسەر ریزە کورسییە کە ی پیشەو دانان و نووقمی

دیمه نیتیکی پیچاوپینچ بوو. له کوتایې فیلمه که دا له دلې خویدا گوتی ئەم فیلمه تهنانه ت شایانی چوار جاریش لیدانی زهنگ نه بوو.

وهختیک له هۆلی سینهما هاته ده ری، کاته که ی خوی له هۆلی بلیارد دا کوشت. له وی خه ریک بوون یاری لوتویان ده کرد. دنیا گهرم بوو و رادیوش به دم ناره ق رشتنه وه موسیقایه کی بی گیانی په خش ده کرد. سه رۆکی شاره وانی دوای خوارنده وهی ساردییه ک هاته ده ری و چوو بنوویت.

بی خه م و خه فته له قه راغ رووباره که دهستی کرد به پیاسه کردن.

له و تاریکییه دا رووباره که هه ستا بوو. ههستی به قوولایی بونه که ی کرد که وه کو گیانله به ریکی زه به لاج و ابوو. له پریکدا له به رده م ژووری نووستندا راوه ستا. به گورجی بۆلای دواوه سووراپه وه و ده مانچه که ی هه لکیشاو به ده نگیک کی گر گوتی: «هه ر که سیک هه ی و هره ده ری با بتینم دنا میشتک ده پریژنیم».

ده نگیک کی زور ناسک له نیو تاریکییه که هه ستا.

- جه نابی مولازم، نه ونده به قورسی مه یگره.

سه رۆکی شاره وانی له شوینی خوی راوه ستاو ده مانچه که ی له سه ری راکرت تا وای لیته ات نه و که سه نه ناسراوه له تاریکیدا هاته ده ری و له رووناکیدا راوه ستا.

کاساندر ا بوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «مه ودا ت له گه ل مردندا یه ک تاله موو بوو».

بردییه ژووری نوستن. کاساندر ا ماوه یه کی درپژ زور بلبی کرد. پاشان له نیو جۆلانه که دا دانیشت و به دم قسه کرده وه پیلاره کانی له پیی خوی دانان و به سۆزه وه ته ماشای نینوکی قامکه کانی خوی کرد که بویه کی سووری توخی لیدابوون.

سه رۆکی شاره وانی له به رامبه ری دانیشت. به کلاوه که ی خوی باوه شین ده کردو به نه ده به وه درپژه ی ددا به گفتوگوی نیوانیان و جگه ره ی ده کیشا. کاتیک که کاتژمیره که

دوازه جارن لیدیا، ژنه له نیو جۆلانه که دا له سه ر رووان لپی راکشا. دهسته رازاوه که ی به ریزه بازنیک کی به خرینگه وه درپژ کردو له لووتی سه رۆکی شاره وانی هه لقولینجاندا.

- درهنگه، لاوه. گلۆپه که بکوژینه وه.

سه رۆکی شاره وانی زه ردیک کی هاتی.

- مه به ستم نه وه نه بوو.

ژنه له مه سه له که تینه گه یشت.

سه رۆکی شاره وانی لپی پرسى: «ده زانی فال بگریبه وه باس له داهاتوو بکه ی؟».

کاساندر ا دووباره له نیو جۆلانه که دا راست بۆزه و گوتی: «ئه لبه ته که ده زانم».

ئه وسا بوو که له مه سه له که گه یشت و پیلای له پیی خوی کرده وه.

گوتی: «به لام په ره کانم نه هیناون».

سه رۆکی شاره وانی زه رده خه نه یه کی بۆ کرد: «که رسه ک خور ده بی که رسه که که ی له گه ل خویدا بهینیت».

ده ستیک په ری به کارهینراوی له بن جانتا که ی ده رهینا. ژنه به جیدی و به وردی به ر و پشتی په ره کانی ته ماشا کرد. گوتی: «په ره کانی من باشترن. به لام به هه رحال گرنگ وه رگرتنی په یامه که یه». سه رۆکی شاره وانی میزه یه کی چکۆله ی هینا و به رامبه ری دانیشت. کاساندر ا په ره کانی بلاو کردن.

پرسیاری کرد: «ده رباره ی نه وینه یان کار و کاسی؟»

سه رۆکی شاره وانی ناره قه ی ده ستانی ویشک کرده وه.

گوتی: «کار و کاسی».

بهشی شه شه م

ولاخینکی سهر لیشیواو له بهر بارانی په نای برده بن گوئ سوانه ی خانووی قه شه که و ته وای شه ویتی له وئ به سهر بردو لووشکه ی له دیواری دان.

ئو شه وه شه ویکې بی ئوقره بوو. بابنه ئانجیل که نریکه ی بهری به یانی له ناکاو چاوی چوو بوونه خه وئ، به خه بهر هات و وای هه سترکرد که له شی به تۆز و خۆل داپوشراوه. گولنه عه شقه کانی نوستوو له بهر بارانی و بونی ئاوده ست و فه زای خه ماوی کلئسه که له پاش کپ بوونه وه ی زایه له ی زهنگه کانی کاتژمیر پینج، ده توت ئه مانه هه موویان ده ستیان داوه ته دهستی یه ک تا هه لکردن له گه ل ئو به ره به یانه دا دژوار بکه ن.

بابنه ئانجیل له کاتی له بهر کردنی جله تایبه تیبیه کانی وتار خویندنه وه له ژووری تایبه تی قاپ و قاچاغه پیروژه کاند، دهنگه دهنگی ترینیدادی بهرگوئ کهوت که خه ریکی کوکردنه وه ی مشکه توپیوه کان بوو.

ئو ژاننه ی که جگه له رۆژانی یه کشه مه له رۆژه کانی تریشدا ده هاتنه کلئسه، به پیدزکی هاتنه ژووری. قه شه که له میانه ی رپوره سمی ئایینی ئو به بانیه دا، ههستی به هه له کانی جانکوش (مجیوری کلئسه) و نه زانینی کرد له ده رپینی وشه لاتینییه کاند او ئه وه تده ی رق لپه هه ستابوو که له دلئ خۆیدا پشووی ده خواردنه وه. له کوتایی رپوره سمه که شدا ئو په شیمانیه رووی تیکرد که له کاته شوومه کانی ژیانیدا ئازاری ده دا.

کاتیک که بو نانخواردنی به یانی ده چوو، ترینیداد به رووخوشیه وه پیشی پیگرت.

گوئی: «شهش مشکی دیکه م گرتن» و ئو کارتونه ی راوه شانده که مشکه توپیوه کانی تیدا بوون. بابنه ئانجیل هه وئ له وهیدا تا به سهر ئالوژییه ده روونییه که ی خۆیدا زال بیت.

گوئی: «زور باشه. ئیستا ده بی هه ر به و خیراییه ش کونه کانیان بدوژینه وه و قرانیان تی بخه یین.

ترینیداد کونه کانی دوژیبوونه وه بو ررونکرده وه که چوئن چوئی له سوچ و قوژبنه کان دوژیبوونییه وه به تایبه تی له نیو تاوه ری پاکژگه (ته عمیدگا) داو قیرپهستی کردوون. به یانی ئو رۆژه مشکیکی دیتبوو که خۆی له دیواری ده کوتی و پیده چوو که به درپژایی ئو شه وه به پریشانییه وه له کونه که ی خۆی گه راوه.

دوو قوئی چوونه نیو هه وشه چه وپژ کراوه که وه. لاسکی گولنه عه شقه کان خه ریک بوو چرۆیان ده رده کردو قامه تی خویانیان راست ده کرده وه. ترینیداد به کاوه خویه ک یه ک مشکه توپیوه کانی فرپیدانه نیو ئاوده ستیوه. بابنه ئانجیل دوا ی ئه وه ی که چووه نووسینگه که ی خۆی، بو قاهه لتی کردن ئاماده بوو. سه رمیژه که ی لادا و هه روه کو نمایشکردنی شته سهیر و سه مه ره کان له بنیه وه ئو خواردنه به دیار کهوت که به ده ستووری جاران بیوه که ی ئاسیس بوئ ناردبوو.

ترینیداد له کاتی هاتنه ژووره وهیدا گوئی: «له بیرم چوو بیت بلیم که ناتوانم ده رمان مشک بکرم. دۆن لومؤسکوتی گوئی که به بی نوسخه ی پزیشک نایفرۆشیت».

بابنه ئانجیل گوئی: «ئیدی پیویست به کرینی ده رمان مشک ناکات. مادام کونه کانیان لینگیرابیت هه موو بو خویان ده خنکین».

کورسییه که ی هینایه په نا میژه که وه دهستی کرد به ریزکردنی فنجان و قاپیک کولیچه ی تام تیژی تامالی و قورییه که ی قاوه تیدا لیتانی که وینه ی نه ژدیها یه کی ژاپونی له سهر کیشرابوو. ترینیداد په نجه ره که ی کرده وه گوئی: «وا چاکه زه نیم لیبیت که نه گه ر هات و گه رانه وه ئاماده م بم». بابنه ئانجیل دهستی به قاوه تیکردن کردبوو که له پرپکدا سه ری بلند کردو زه ق زه ق له ترینیداد راما که به جلیکی شرو پیتلاوی دراوه وه به ره و لای میژه که ده هات.

گوتی: «زۆر بېر له و مهسه له يه ده که به وه».

بابه ئانجیل نه له و کاته داو نه پېشتریش هېچ ئاسه وارېکی نائارامی له برۆ پرده کانی ترینیداد دا نه دیتبوو. توانای ئه وهی نه بوو ریگه له له رزبنه که مه که ی قامکانی بگریت. دوو که وچک شه کری له وهنده قاوه به کرد که له فنجانه که دا مابووه و تیکی وهردا. نیگای بریبه خاچی سهر دیواری.

- چهند ده بیت که دانت پیا نه ناوه؟

ترینیداد گوتی: «له هه یینی رابردوو وه».

بابه ئانجیل گوتی: «ده پیم بلای بزائم، هه تا کو ئیستا قهت گونا هه کانت له من شار دۆ ته وه؟».

ترینیداد به له قاندنی سهر وهلامی نه خیری دایه وه.

بابه ئانجیل چاوی نووقاندن. له ناکاو دهستی له تیکوردهانی قاوه که هه لگرت، که وچکه که ی له نیو پیا له که هاویشت و تووند قۆلی ترینیدادی گرت.

گوتی: «چۆک داده».

ترینیداد به شله ژاوی کارتونه که ی داناو له بهرده می قه شه که دا به چۆک داهات.

بابه ئانجیل به حاله تیکی باوکانه وه که له کاتی دانپیدانان وهرگرتندا دهیدا به دهنگی خۆی گوتی: «دوعای تۆ به کردن بکه». ترینیداد ههردووک دهستی خۆی کردنه کۆله مشتته و به سینگی خۆ به گوشتین و به شپوه به کی واکه نه ده زانرا دهلی چی له به رخۆ به وه دهستی کرد به پارانه وه. تا وای لیتهات قه شه که دهستی له سهر شان داناو گوتی:

- زۆر باشه.

ترینیداد گوتی: «زۆرم درۆ کردوون».

- چی دیکه ش.

- فکری خراپم به خه یالدا هاتوون.

ئه مه شپوازی بهرده وامی دانپیدانان که ی وی بوو: جۆریک گونا هی به شپوه به کی گشتی به دوا ی یه کدا ریز ده کردن. به لام بابه ئانجیل ئه مجاره یان خۆی بو رانه گیرا نه ییتوانی به بېر کردنه وه کانیدا رۆنه چیتته خواری.

گوتی: «بو نمونه چ شتیک؟»

ترینیداد تووشی رارایی بوو: «نازائم، هیندیک جار غایله ی خراپ به میسکی مرۆ قدا دیت».

بابه ئانجیل له جیتی خۆی ههستا.

- قهت ئه وهت به خه یالدا هاتووه که کۆتایی به ژیا نی خۆت به یینی؟

ترینیداد بی ئه وهی سهری خۆی به رزکاته وه، به واقی ورمه وه وه گوتی: «یا مریه می پیرو ز هاوار! یا دایکی خوا!» و هه ره وه ده مه دا به دهستی له پیچکه ی میزه که ی راکیتشا. ئه وسا وهلامی دایه وه: «نه خیر، بابه».

بابه ئانجیل ناچاری کرد سهر به رزکاته وه. ههستی کرد که چاوی ئه و کیژۆ له یه وا خه ریکن پر دهن له فرمیسک و به په ریشانییه وه لیتی پرسی:

- یانی تۆ ده لیتی دهرمان مشک به راستی بو مشکانه؟

- به لی، بابه.

- ئه ی بو ده گریه ی؟

ترینیداد هه ولیدا تا سهری خۆی دابخات به لام قه شه که تووند چنه گه ی گرتبوو. فرمیسکه کانی ترینیداد به سهر روومه تانیدا خلۆر بوونه وه. بابه ئانجیل ههستی کرد که فرمیسکه که وه کو سرکه ی گهرم به نیو قامکانیدا دهروات.

گوتی: «هه ولده ئارام بگری. هیشتا دانپیدانان که ت ته واه نه بووه».

وازی لېږه وړد تا ټو کيژږله يه به بې دهنګي بو څوې بګرييت. وهختيک ههستيګرد که گريانه که ي نه ماوه، گوتي:

- زور باشه، ده ټو جار پيم بلې.

- ترينيداد له کوشی څوېدا فمی کردو ټاوی لينجی نيټو زاری قوتدا که به فرميسکان سوپر ببوو. وهختيک که دووباره به قسه که وته وه: هه مديسان دهنګه سه يره پياوانه که ي څوې وهرگر تېووه. گوتي:

- مامه ټامبريوس وازم لېناهيټ.

- يانی چوڼ؟

- ده په وپټ رېګای پي بدهم تا شه وپک له نيټو جيګای مندا بنوويت.

- چي تريس؟

- ترينيداد گوتي: «به خوا ههر ټه وده نده».

قه شه که تتي راڅوړي: «سوټندې مه څو». ټه وسا به دهنګيکی ټارام به خشی ټه که سانه ي که خه لک ناچار به دانپيانان ده که ن گوتي: «پيم بلې بزائم داڅو ټو شه وانه له گه ل کيدا دهنووي؟».

ترينيداد گوتي: «له گه ل دايکم و ټه وانی تر دا. ههر حه وتمان پتکه وه له ژوور پتکدا دهنووين».

- ټه وې ټه و؟

- له گه ل پياوه کانی دیکه له ژووره که ي ته نيشتماندا دهنووي.

- قهت هاتو ټه نيټو ژووره که ي ټووه؟

ترينيداد به جوړ ټه ي سه ر ټه ي کرده وه.

بابه ټانجیل پيدا گري کرد: «مه ترسي خيرا راستييه که م پي بلې. قهت هه و ټي ټه وې نه داوه بيته نيټو جيټي ټووه؟»

- يه ک جار.

- چوڼ چوڼي بو؟

ترينيداد گوتي: «نازانم. کاتيک له څه وې راپه پيم هه ستم کرد له بن په رده کولله که يه. به سرکه پي گوتم که هيچم ليناکات، ته نيا ديه وپټ له کن من بنووي چونکه له که ټه شيران ده ترسيټ».

- کام که ټه شيرانه؟

ترينيداد گوتي: «نازانم. قسه يه ک بو که کردی».

- ټه ي ټو چيت پي گوت؟

- که ټه گهر نه رووات ده قيرټيم و هه مووان به خه بهر دټيم.

- ټه ي ټه و چي کرد؟

- کاستولا له څه وې هه ستاو لټي پرسيم ټه وه چييه. منيش پيم نه گوت چ روويداوه. پيم گوت رهنګه تووشی کابوس بويم. ټه وسا ټه و زور به بې دهنګي، وه کو مردووان، څوې مه لاسدا. پاشان نه مزانی چوڼ له بن په رده کولله که چووه ده ري.

قه شه که به ته ټکيد کرده وه گوتي: «څو جلی له به ردا بوون؟»

ترينيداد گوتي: «به و جوړه بو که وهختی نوستنې وايه. ته نيا بيجامه ي له پي دابوو».

- هه و ټي ټه وې نه دا ده سترټيټ بکاته سه ر؟

- نا، بابه.

- راستييه که م پي بلې؟

- به راستيمه بابه. به څوای.

بابه ټانجیل سه ري کيژږله که ي به زر کرده وه ته ماشای چاوه ته ره کانی کرد که له خه فته تباريان ده دره وشايه وه.

- ئەى بۆ لە منت شار دېۋە؟

- دە ترسام.

- لە چى دە ترساي؟

- نازانم، بابە.

قەشەكە دەستى لەسەر شانى داناو بە تېرۆتەسەلى ئامۆزگارى كرد.

تربىيىدايش بە دەم سەرلە قاندىنەو گوتى بۆ راگرتىبوو. وەختىك كە ئىشەكە كۆتايى پىھات، قەشەكە لەگەل تىرىنىداد دا بە دەنگى نزم دەستى كرد بە نزاو پارانەو: «يا حەزرىتى عىساي مەسىح، خواي راستەقىنە، مەرۋقى راستەقىنە...» بە ترس و لەرزەو دەستى بە دوعايان كرد، ھەرۋەھا ھەتا ئەو جىيەي كە زەينى يارمەتى دەدا، بە رابردووى خويىدا چۆۋە. لە كاتى داواي لىخۆشبوون كردندا، ھەستىكرد كە كارساتىك لەسەر روحي قورسايى دەكات.

سەرۋكى شارەوانى بە توندى دەرگاي كردهو ھاوارىكردو گوتى: «دادوەر».

ھاوسەرەكەي دادوەر ئەركادىۋ بە دەم سىرىنەو دەستانىيەو بە داۋىنى خۆي، لە ژوورى نووستى ھاتەدەر.

گوتى: «دو شەو نەھاتۆتەو مالى».

سەرۋكى شارەوانى گوتى: «ئاخ، ئەو نەفرەت لىكراو دەپنىش نەھاتوۋە بۆ دەوام. ھەموو شوپىنىكى بە دوا دا گەراوم. كارىكى گىرنگم پىيەتى. كەس نازانى لە كوتىيە. مەزەندەي ھىچ شوپىنىك ناكەي چوۋىت بۆ ئەۋى؟».

- رەنگە بە دواي خوتىپايەتى كەوتىي.

سەرۋكى شارەوانى بەبى ئەۋى دەرگايەكەي پىتەداتەو چوۋە دەرى. لەۋپرا چوۋ بۆ ھۆلى بلىارد كردن. ئاھەنگىكى ھەست بزوۋىن بە بەرزترىن دەنگ لە گرامافونە قورمىشىيەكەو پەخش دەكرا. يەكسەر چوۋە ژوورەكەي پىشتەو ھاوارىكرد: «دادوەر». دۆن روکوتى

خاۋەن ھۆلەكە كە خەرىكى تىكردنى بىرە بوو لە نىۋ بەرمىلىك، دەستى لە كارەكەي ھەنگرت و ھاوارىكرد: «لىرە نىيە، جەنابى مولازم». سەرۋكى شارەوانى چوۋە پاش نىۋانەكان. كۆمەلىك پىاو لەسەر چەند مېترىك خەرىكى يارى پەرتىن بوون. ئەۋانىش دادوەر ئەركادىۋيان نەدېبوو.

سەرۋكى شارەوانى گوتى: «دەك باوكى بە نەفرەت بىت، لەم شارەدا ھەموو سەريان لە كارى يەكترى دەردەچىت، بەلام كە ئىستا من ئىشم بە دادوەر ئەركادىۋىيە كەس پىي نازانى».

دۆن ركوتى گوتى: «لە جنىنامەنووس بېرسە».

سەرۋكى شارەوانى گوتى: «ناۋى ئەو كاغەزە درۋانە لە كن من مەھىنە».

دادوەر ئەركادىۋ لە نووسىنگەكەشى نەبوو. كاتىمىر تازە خەرىك بوو دەبوۋە نۆ، بەلام سكرتېرەكەي دادوەر لە سەر كورسى وپىنكى دەبردن. سەرۋكى شارەوانى چوۋە بىكەي پولىس و فەرمانى بە سى پولىسدا تا خۇيان وپىچن و بچنە ھۆلى سەماكردن و ژوورى ئەو سى ژنە بەدناۋە بىشكنن كە ھەموو كەسىك دەيناسىن بزىن داخو دادوەر ئەركادىۋ لەۋى نىيە. ئەوسا چوۋە دەرى و گەبىشتە سەر شەقام. بۆ خۆشى نەيدەزانى بۆ كوى دەچىت. لە سەرتاشخانەداۋ لەسەر كورسى بە لاقى لىك بلاۋكراۋەو خاۋلى گەرمكراۋ لەسەر دەموچاۋ، دادوەر ئەركادىۋ دانىشتىبوو.

ھاوارىكرد: «دەك باوكى بە نەفرەت بىت! دادوەر، ئەۋە دوو رۆژە بە دواتدا دەگەرتىم».

سەرتاشكە خاۋلىيەكەي لەسەر دەموچاۋى دادوەر لا بردو سەرۋكى شارەوانى چاۋى كەوت بە جوۋتە چاۋىكى جىقناۋى و چەنەگەبەكى بۆر ھەلگەراۋ بە رىشىكى سى رۆژەو.

گوتى: «ھەر ئاۋا دەرىۋى و خۆۋن دەكەي، ژنەكەت دەردەكەي سەرى ھەلداۋەتەو».

دادوەر ئەركادىۋ لە جىي خۆي راجەنى و خۆي گوردا.

- تف لەو بەخت و شانسە.

سەرۆکی شارەوانی بە دەنگی بەرز دایە قاقای پیکەنین و دادوەری لەسەر کورسییەکی دانیشاندەوه.

– کەر مەبە، بۆ ئیشیکی تر بە دواتدا دەگه‌پام.

دادوەر ئەرکادیۆ دووبارە خۆی لێک کیشایه‌وه و چاوی نووقانندن.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «ئیشەکەت تەواو بکەو وەرە بۆ نووسینگەکەت، لەوێ چاوەرپێت دەکەم». لەسەر قادرمەیه‌ک دانیشت.

– له کوێ ملی خۆت دەشکاند؟

دادوەر گوتی: «هەر لەم دەورووبه‌رانه بووم».

سەرۆکی شارەوانی کەیفی بە سەرتاشەکە نەدەهات. پێشتریش ئەو نووسینەیی خۆیندیۆوه: (دەمەتەقێبی سیاسی قەدەغەیه) کە بە دیواری داگرابوو و بە شتیکی ئاسایی هاتبوو بەرچاو. بەلام ئەمجارەیان سەرنجی راکیشا.

بانگی کرد: «گواردیۆلا».

سەرتاش، مووسەکەیی بە پانتۆلەکی خۆیدا هیناو چاوەروان مایه‌وه.

– چیبی، جەنابی مولازم؟

سەرۆکی شارەوانی بە پەنجە، کارتۆنەکی سەر دیواری نیشانداو گوتی:

– کێ مۆلەتی ئەوهی پێداوی تا ئەوه بە دیوارییه‌وه هه‌لواسی؟

سەرتاشەکە گوتی: «ئەزموون».

سەرۆکی شارەوانی چوارپایه‌کی برده‌وه ئەو سەری دوکانه‌که‌وه له‌ سەری راوه‌ستاو کارتۆنەکی له‌ دیواری کردەوه.

گوتی: «لێرە تەنیا کەسێک کە مافی قەدەغەکردنی شتی هەیه، دەولەتە. ئێمە له‌ ولاتیکی دیموکراسیدا ده‌ژین».

سەرتاشەکە دەستی بە کاره‌که‌ی خۆی کردەوه. سەرۆکی شارەوانی درێژیدا بە قسەکەیی: «هیچ کەس ناتوانیت رینگا له‌ دەرپرینی رای خەلک بگریت» و له‌ هەمان کاتیشدا کارتۆنەکی پارچه‌ پارچه‌ کردو فرییدایه‌ نێو تەنەکی زبلییه‌وه‌وه‌ به‌ره‌و لای دەسشۆرییه‌کی رۆیشت تا دەستانی بشواته‌وه‌.

دادوەر ئەرکادیۆ بانگه‌وازی کرد: «گواردیۆلا دەبینی؟» خۆ ئیستا تیگەیشتی کە ئەگەر هەروا سەرەغەریان بکە، چیت بەسەر دیت؟

سەرۆکی شارەوانی له‌ ناوینەکەدا بە دواي سەرتاشەکەدا گه‌پراو دیتی کە وا خۆی بە ئیشکردنەوه‌ خەریک کردووه‌. بەدەم ویشک کردنەوه‌ی دەستانیه‌وه‌، چاوی له‌سەر هه‌لده‌گرت.

گوتی: «جیاوازی ئیستا له‌ گه‌ل جاراندان ئەوه‌یه‌ کە جارێک سیاسه‌توانه‌کان فەرمانیان دەرده‌کردو به‌لام ئیستا ده‌ولەت فەرمان ده‌کات».

دادوەر ئەرکادیۆ به‌ دەموچاوی کەفاوییه‌وه‌، دووبارە بانگه‌وازی کرد:

– خۆ گوتیت لێبوو «گواردیۆلا».

کاتیکی کە چوونه‌ دهری، سەرۆکی شارەوانی پالی به‌ دادوەر ئەرکادیۆوه‌ نا به‌ره‌و لای نووسینگه‌ی کارکردنەکی. تەختی شه‌قامه‌کە به‌ ئەمەه‌ی بارانی ده‌توت تازه‌ به‌ سابونێ سواغ دراوه‌.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «هەمیشە له‌ دلێ خۆمدا گوتوومه‌ کە ئەم دوکانه‌ دیوه‌خانی پیلانگێرانه».

دادوەر ئەرکادیۆ گوتی: «هەر قسان ده‌کەن و هه‌یچی تر».

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «ئاخر هەر ئەوه‌یه‌ کە ده‌مخاته‌ گومانه‌وه‌. خۆیان زۆر به‌ رام نیشان ده‌ده‌ن».

دادوهر به دهنگی بهرز گوتی: «به درټرای میژوو تهنانهت یهک سهرتاشیشمان نییبه که پیلانگیټر بیټ. به لام لهولاشهوه تهنانهت بهرگدروییبه کیشمان نییبه که پیلانگیټر نه بیټ» .
سهروکی شارهوانی هه تاکو له سهر کورسییبه گهړوکه کهی نووسینگی کارکردنه کهی دانه نیشانده قولی دادوهر ئه رکادیوی بهرنه دا.

سکرتیټره که به خو و به پارچه کاغه زتیکی چاپکراو و به دهم باویشک لیدانه وه وهژوور کهوت.
سهروکی شارهوانی گوتی: «نه وه جیتی خوټه تی. با خه ریکی ئیشه کهی خو مان بین». کلاوه سهر بازیبه کهی هه لبری و پارچه کاغه زه کهی وهرگرت.

- نه وه چییبه؟

سکرتیټره که گوتی: «ئی دادوهره. لیستی ناوی ئه وه که سانه یه که جنیونامه یان له دهرگای مالتی نه دراوه» .

سهروکی شارهوانی به سهر سوورپانه وه ته ماشای دادوهر ئه رکادیوی کرد.

دهنگی هه لبری: «دهک باوکی به نه فرته بیټ! که واته نه تو ش خوټ تیکه لی ئه و قسه پروپوچانه کردووه؟»

دادوهر به پوزش هیئانه وه وه گوتی: «وه کو چیروکه پولیسییبه کانه» .

سهروکی شارهوانی لیستی ناوه کانی خوټنده وه.

سکرتیټره که بوی روونکرده وه: «ئهم زانیارییانه به بایه خن. به دلنیاییبه وه جنیونانه نووس هه ر یه کیکه له مانه. ریی تیټناچیت؟»

دادوهر ئه رکادیو کاغه زه کهی له سهروکی شارهوانی وهرگرت وه. گوتی: «به خوا که ره»
ئه وسا رووی له سکرتیټره کهی کرد: «ئه گهر من جنیونامه نووس بوومایه، یه که م دهرگای که جنیونامه م لیده دا، دهرگای ماله کهی خو م دهبوو بو ئه وهی که س گومانم لیته کات» .

پاشان له سهروکی شارهوانی پرسی:

- وا نییبه جه نابی مولازم؟

سهروکی شارهوانی گوتی: «ئهم ئیشه چه په له کاری خه لکه. تهنیا ئه وانن که ده توانن ئهم جوړه شتانه پیکه وه شه ته ک بدن. ئیمه بوچی سهری خو مانی پیوه بیثینین؟»
دادوهر ئه رکادیو کاغه زه کهی دراندو گرمولهی کردو فرییدایه نیو حه وشه وه.

- ئه لبه ته که وایه.

سهروکی شارهوانی تهنانهت له پیش ئه وشدا ئه و باسهی له بیس چووه که گوتی له وه لامه که بیټ و ههر دووک له پی ده ستانی له سهر میزه که دانان و گوتی:

- ئی، ئه و گرفتارییبه که دهمه ویت له کتیبه کانتدا بیدوزییه وه ئه مه یه: له بهر ئه وهی که لافاو هه ستاو، ئه و خه لکانه ی که مالتیان له باشووری شاره مالتیان تیکناره وه هیئو یانه ته ئه و پارچه زه وییبه ی پاش قه برستان و له وی فرییداندا وه که خاوه نی ئه و پارچه زه وییبه منم. ته کلیفی من چییبه؟

دادوهر ئه رکادیو زهردیکی هاتی.

گوتی: «جاخو بو ئه و ئیشه هه ر پیوست نه بوو بیینه نووسینگه. ئه مه ئاسانترین شتی دنیا یه. شارهوانی ئه و زه وییانه به دانیشستوانه کانی ده به خشیت و ته عوبزه که شی هه رچه ندیک بیټ ده داته ئه و که سهی که تا پوی هه یه» .

سهروکی شارهوانی گوتی: «من تا پوم هه یه» .

دادوهر گوتی: «ئی، که واته هیچی تری ناوی. تهنیا ئه وه نه بی که هیئندیک پسپوری شارهزا بیټن بو ئه وهی بیخه ملتین و نرخی له سهر دابینین. شاره وانیس پاره کهی ده دات» .

- کی ئه و پسپورانه ده هیټیت؟

ده توانی بو خوټ ئه و کاره بکهی.

سهروکی شارهوانی به ره و لای دهرگای بهر تیکه وت و جیگورکیی به ده مانچه کهی قه دی خوئی کرد. دادوهر ئه رکادیو له کاتی رویشتنی سهروکی شارهوانی بوی روانی و له دلنی

خۆیدا بیری کردهوه که ژبان جگه له زنجیرهیهک دهرهتی یهک له دواى یهک بۆ مانهوه، هیچ شتیکی تر نییه. بهددم زهردهخه نهوه گوتی: «مهسه له یهکی وا ساده خهفت خواردنی ناوی».

سهروکی شارهوانی به شیوهیهکی جدیدانه گوتی: «من خهفته تی لیناخۆم، بهلام مهسه له که ئالۆز و بالۆزه». سکرتهیه که خۆی تیههلقورتاند: «ئهلبه ته یه کهم کار که ده بی بیکهی دامه زاندنی جیگرتهکی کاتییه بۆ خۆت».

سهروکی شارهوانی رووی له دادوهر کرد:

- به راستی وا دهلی؟

دادوهر گوتی: «له بهر باری نااسایی ناتوانی بگوتیت که له سهدا سه د زهرووریه. بهلام ئهلبه ته له بهر ئهوهی که نه زهزا خودی جهانبان خاوهنی ئهوه زهوییه که کیشهی له سه ره، ئه گهر بیت و ئه م ئیشه به جیگر بسپیتری کاره که تان روون و پاکتر ده بیت و قسهی لی پهیدا نابیت».

سینیۆر بنیامین بی ئهوهی چاوه له سه ره ئهوه باشووکانهی سه ره شه قامه که هه لگرت که له سه ره پارچه ریخۆله یهک که وتبوونه گیانی یه کتری، لاتیکی هه لگرت و ئهوی دیکهی دانا. ته ماشای جوولهی گرانی ئهوه گیانداره لووت بهرزو به زهحمه تانهی ده کرد که وهکو سه مایه کی فولکلۆری ده جوولانه وه له دلی خۆیدا ده ستخۆشانهی له نوواندنی ئهوه پیاوانه ده کرد که له نمایشی یه کشه مه بازاری کونیکا جسیما خۆیان له سه ره شکلی باشوکه رازاندبۆوه. ئهوه کورپژگه یه که له بن پیتیانی دانیشتبوو بۆیهی له پیناوه که ی تریشی هه لسوو بهو لیدانهی که دووباره له سندوقه بچوکه که ی راکیشایه وه بۆ لاق گۆرین ئاگاداری کردهوه. سینیۆر بنیامین که له سه رده می جیحلییدا نانی خۆی به عهریزه نووسی پهیدا ده کرد، قهت له هیچ کارێکدا په لهی نه بوو. زوو تیهه ره بوونی زه من له وه دوکانه دا که ئه و شته ی تیدا بوو ورده ورده فرۆشرا بوو و له ژبان خه رج کرابوو و ئیستا ته نیا گالۆنه روئیک و دهسته مۆمیتیکی پیوی تیدا مابوو، شایانی ده رک پیکردن نه بوو. کورپژگه که

گوتی: «له گه ل ئه وه شدا که باران ده باریت، به لام دنیا هه ره گه رمه». سینیۆر بنیامین له گه ل ئه و رایه دانه بوو. جلیکی سپی بی په لهی له بهر دابوو.

سینیۆر بنیامین گوتی: «گه رما مه سه له یه کی زه نییه، فیله که شی ئه وه یه که بایه خی پینه ده ی».

کورپژگه که هیچ رایه کی دهر نه بری. جارتیکی دیکه له سندوقه که ی راکیشایه وه توژیک له دواى ئه وه کاره که ته واو بوو بوو. سینیۆر بنیامین له دوکانه خه ماوییه که ی خۆیدا، که ره فه کانی به تال ببوون، په سه ته که که ی له بهر کردو کلاوی سه سیری له سه رنا. پاشان بۆ خۆپاراستن له بهر بارانی چه تری له سه ره سهری خۆی هه لداو پانتایی شه قامه که ی ته ی کردو له شووشه ی ماله که ی ئه وه به ریدا.

کچیکێ پرچ رهش و لاواز له و دیو په نجه ره نیوه کراوه که به دیارکه وت.

سینیۆر بنیامین گوتی: «به یانیت باش مینا. هیشتا نانی نیوه ره زیهت نه خواردوه؟»

کیژۆله که گوتی نه خیر و په نجه ره که ی به ته واوی کرده وه. له پیش سه به تیکی گه وه ری پر له پارچه تیل و کاغه زی ره نگا وره نگ دانیشتبوو. گرۆله به نیک و چه ند دانه مقهس و ده سکیک گولی ده سکردی نیوه چلی له کۆشیدا بوو. گرامافۆنه که ش ده نگی مۆسیقای لیته لده ستا.

سینیۆر بنیامین لی پی پرسی: «ده توانم تکات لیبه که م که هه تا ده گه رپمه وه چاویکت له دوکانه که م بیت؟»

- زۆرت پیده چی؟

سینیۆر بنیامین زهینی له سه ره ئاهه نگه مۆسیقا که بوو.

گوتی: «ده چه لای دکتۆری دانساز. تا نیو کاترمیتری تر ده گه رپمه وه».

مینا گوتی: «باشه، که واته برۆ قه یدی ناکات. ئه م ژنه کویره هه ز ناکات زۆر له بهر په نجه ره دانیشم».

سینیۆر بنیامین ماو به ک راوه ستاو گوئی بۆ ئەو ئاههنگه مۆسیقاییه راگرت. گوئی: «لهم سهردهمه ی ئیستاماندا هه موو ئاوازهکان وهکو بهکن». مینا گوئیکی تهواوکراوی به دهسته وه گرت که کاغه زیکی سهوزی له دهوره پیچرا بوو و له نیو قامکانیدا هه لیسوراند و له لیکوه شانه وهی گول و ئاههنگه که ههستی به خوئی کرد.

گوئی: «تۆ دوزمنی مۆسیقای».

سینیۆر بنیامین له وئ نه مابوو. به ماته مات به ریدا ده رۆی تا باشوکه کان هه لئه فریئتی. مینا به چاوان ئه وه ندهی به دواوه بوو هه تا کو له ده رگای عه یاده کهی دکتۆری دانسازیدا. ئه وسا خۆی به گول هه سه کرده کانه وه خه ریک کرد.

دکتۆر له کاتی ده رگا کرده وه دا گوئی: «به پروای من هه ستیارییه تی حه ربا له چاوانیدا به». جه نابی بنیامین پشتگیری له قسه کهی کرد: «رهنگه واییت. مه به ستان چیه؟»

دکتۆر گوئی: «هه ر ئیستا گویم له رادیۆ بوو که ده یگوت حه ربا کویره کان رهنگی خۆیان ناگۆرن».

سینیۆر بنیامین دوا ی ئه وهی که چه تره کهی له قوربیتیک دانا، په ستهک و کلاوه کهی به جلگریکه وه هه لواسین و له سه ر کورسی دانیشته. دانسازه که له نیو قاپتیکی نایلۆندا خه ریکی شیلانی هه ویریکی په مهبی رهنگ بوو.

سینیۆر بنیامین گوئی: «خه لک زۆر شت باس ده کهن».

ئهو نهک ته نیا هه ر له و کاته دا، به لکو له هه موو کاته کانی دیکه شدا، ئاوازه دهنگیکی شاراو هی ددها به قسه کانی خۆی.

- ده رباره ی حه ربا به کان؟

- ده رباره ی هه موو شتیکی.

دکتۆر به خۆی و به هه ویره شیلراوه که وه له کورسیه که نزیک بۆوه هه تا قالبی ددانانی بۆ بگریته. سینیۆر بنیامین ددانه بچوو که ده سه کرده کهی له زاری خۆی ده رهینا و له نیو

ده سه سه رپکییه وه پیچاو له سه ر تا قه شو وشه ییه کهی په نا کورسیه کهی دانا. سه رو سه کوتی به زاری بی ددان و شان و شه پیلکی رهق و ته قه وه، پیوا چاکانی به بیر مرۆف دینا یه وه.

دانسازه که له پاش ئه وهی که هه ویره کهی له مه لاشوی سینیۆر بنیامیندا، شه وبله کانی له سه ر یهک دانا نه وه.

ته ماشای چاوانی کردو گوئی: «ئهو به که ده بیینی. من کاریکی تر سنۆکانه م کرد».

سینیۆر بنیامین هه ولی ئه وه ییدا تا با به تیکی گرنگی تی بگه یه نیت، به لام دکتۆر نه یه شته زاری لیک بکاته وه. به زاری داخرا وه گوئی «نا، ئه وه نییه». ئه ویش وه کو خه لکی دیکه ده یزانی که دکتۆری دانساز ته نیا که سیک بووه که حوکمی له سیداره دانی بۆ ده رچوو وه به لام مال و حاللی خۆی به جینه هیشته وه. ده رو دیواری ماله که یان به فیشه کان دابیزتوو، بیست و چوار کاتر می ریشیان مۆلته دابوو یه تا شار به جی بیلتیت، سه ره رای هه موو ئه مانه ش نه یانته وانی ناچار به خۆبه ده سه ته وه دانی بکه ن. عه یاده کهی گواسته بۆوه بۆ نیو یه کییک له ژوو ره کانی ناوه وه بی ئه وهی به سه رخۆی بینیت ده مانچه یه کی له به رده ستی خۆی دانا بوو و به و حاله دریزهی دابوو به کاره کهی خۆی. تا سه ره نجام ئه و چه ند مانگه دوو رو دریزانه ی ترس و له رز به سه ر چوو بوون.

له و ماوه یه دا که به قالب گرتهی ددانانییه وه بوو، دانساز هه مان کار دانه وهی جارانی ده دیت که له سه ر شپوهی پله ی جیا جیای خۆخۆری له چاوه کانی سینیۆر بنیامیندا دیار بوو. به لام لینه گه را زاری هه لپچری بۆ ئه وهی هه ویره که ویشک بیته وه. ئه وسا قالبه کهی له زاری هینا یه ده ری.

سینیۆر بنیامین سه ره نجام خۆی رزگار کرد: «مه به ستم ئه وه نه بوو، جینیونامه کانم ده گوتن».

دکتۆر گوئی: «ئێ ئێ، که واته جه نابیشتان سه رتان له و مه سه له یه دا گه رم بووه».

سینیۆر بنیامین گوئی: «ئهمه نیشانه ی گه نده لئی کۆمه لایه تییه».

سه‌رله‌نوئی ددانه ده‌ستکرده‌کە‌ی له‌ نیو زاری خۆ‌ی هاو‌یشته‌وه‌و به‌ پارێزه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ له‌به‌رکردنه‌وه‌ی په‌سته‌که‌کە‌ی.

دکتۆری دانساز به‌ لالووتیبیه‌وه‌ گوتی: «نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ دره‌نگ یا زوو ئه‌وه‌ی له‌ بن به‌رپه‌یه‌ دیته‌ سه‌ر به‌رپه‌». له‌ په‌نجه‌رپه‌را ته‌ماشای ده‌ریج کرد که‌ به‌ هه‌ور داپۆشرا‌بوو و گوتی: «ئه‌گه‌ر پیت خۆشه‌ جارێ وه‌مینه‌ هه‌تا باران خۆشی ده‌کاته‌وه‌».

سینیۆر بنیامین چه‌تره‌کە‌ی له‌سه‌ر قۆلی داناو گوتی: «دو‌کانه‌که‌م که‌سی لێنیه‌» و چاوی برپیه‌ هه‌وره‌ چرو پره‌ باراناو‌ییه‌که‌. به‌ کلاو راوه‌شاندن خواحافیزی کرد.

له‌ په‌نا ده‌رگا گوتی: «ئارلیۆ ئه‌و فک‌ره‌ له‌ سه‌ری خۆت ده‌رکه‌. هه‌یج که‌س بۆ‌ی نییه‌ وای بیرکاته‌وه‌ که‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تو ددانێکی سه‌رۆکی شاره‌وانیت کیشاوه‌، کارێکی ترسنۆکانه‌ت کردووه‌..»

دکتۆری دانساز گوتی: «ده‌ که‌واته‌ تۆزیک راوه‌ستی».

به‌ره‌و لای ده‌رگا رو‌یشت و کاغه‌زێکی نوشتاوه‌ی دا به‌ سینیۆر بنیامین.

– بۆ خۆت بیخو‌ینه‌وه‌و بیده‌ به‌ ئه‌وانی دیکه‌ش.

سینیۆر بنیامین بێ ئه‌وه‌ی کاغه‌زه‌که‌ لێک بکاته‌وه‌، زانی چی تیدا نووسراوه‌، به‌ واقعی ورم‌اوه‌وه‌ ته‌ماشای کرد و گوتی:

– دیسان؟

دکتۆر به‌ نیشانه‌ی به‌لێ سه‌ری بۆ له‌قاندو ئه‌وه‌نده‌ش له‌ بن ده‌رگا مایه‌وه‌ هه‌تا‌کو سینیۆر بنیامین رو‌یشته‌ ده‌رێ.

کاتژمێر دو‌ازده‌ی رێک، ژنه‌که‌ی بۆ نان خواردن بانگی کرد. ئانجیلا‌ی ته‌مه‌ن بیست سالانی کچی له‌ ژووری نانخواردنیدا خه‌ریکی گۆره‌وی دروونه‌وه‌ بوو. ژووری نانخواردن ژوورێکی ساده‌و هه‌ژارانه‌ بوو، وای ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ که‌لوپه‌له‌کانی نیوی هه‌ر له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ کۆته‌ بوون. ریزه‌ گولدانێکی سوور که‌

گیای پزیشکی‌یان تیدا روویندرا‌بوو له‌سه‌ر نه‌رده‌ ته‌خته‌ییه‌که‌ی رووه‌و حه‌وشه‌که‌ داناو بوو.

دکتۆر کاتیک که‌ له‌سه‌ر میزه‌ خه‌رکه‌ دانیشته‌ گوتی: «بنیامینی داماو سه‌ری خۆی به‌ جنیونامه‌کانه‌وه‌ گه‌رم کردووه‌».

هاوسه‌ره‌که‌ی گوتی: «هه‌موو خه‌لکه‌که‌ هه‌روایه‌».

ئانجیلا هاته‌ نیو قسه‌کانییه‌وه‌وه‌ گوتی: «ژنه‌کانی توواری وای خه‌ریکن شار به‌جێ ده‌هێلن».

دایکی قاپه‌کانی هه‌لگرتن و سووبی بۆ هه‌مووان تیکرد. گوتی: «خه‌ریکن به‌ په‌له‌ هه‌موو شته‌کانیان ده‌فرۆشن». دکتۆر له‌ کاتی هه‌لمژینی بۆنی سوپه‌که‌ وای هه‌ستکرد که‌ سه‌ر له‌ نیگه‌رانیه‌کانی ژنه‌که‌ی ده‌رناکات».

گوتی: «ده‌گه‌رپه‌نه‌وه‌، شه‌رم فه‌رامۆشکاره‌». پێش ئه‌وه‌ی که‌ وچه‌که‌ بۆ زاری خۆی بیات فوی لێکردو له‌ هه‌مان کاتیشدا چاوه‌روانی راده‌رپینی کچه‌که‌ی بوو. کچه‌که‌ی دکتۆر وه‌کو باوکی مرۆڤێکی وشک و جیدی بوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا چالاکییه‌کی سه‌یری لێده‌باری. به‌لام چاوه‌روانییه‌که‌ی باوکی به‌ ئاکام نه‌گه‌یاند، چونکه‌ باسی سێرکی کرد. گوتی پیاوێکی لێیه‌ ژنه‌که‌ی خۆی به‌ مشار دوو له‌ت ده‌کات. بسته‌ بالا‌یه‌کی لێیه‌ که‌ سه‌ری خۆی له‌ زاری شیری داو‌یت و گۆرانیان ده‌لێ. یاریزانیکی ته‌نافازی لێیه‌ که‌ له‌سه‌ر ته‌ناف و به‌سه‌ر ریزه‌ چه‌قۆبه‌کدا هه‌ر به‌ حه‌واوه‌ سێ ته‌قلان لێده‌دات. دکتۆر گوتی بۆ قسه‌کانی کچه‌که‌ی خۆی راگرت و له‌ بیده‌نگیدا خۆی به‌ نانخواردنه‌وه‌ خه‌ریک کرد. دوا‌ی نانخواردن به‌لێنیدا که‌ ئه‌گه‌ر باران نه‌بارێ هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ هه‌مووبان ده‌چن بۆ ته‌ماشاکردنی سێرک.

له‌ ژووری نووستندا، کاتیک که‌ خه‌ریک بوو جۆلانه‌ی بۆ خه‌وی پاش نوێژان هه‌لده‌واسی، تیگه‌یشت که‌ ئه‌و به‌لێنه‌ی وی گۆرانی به‌سه‌ر وره‌ی ژنه‌که‌یدا نه‌هیتاوه‌. ئه‌گه‌ر ده‌ریاره‌ی وانیش جنیونامه‌یان بنووسیایه‌، ئه‌وا ئه‌و ژنه‌ رازی ده‌بوو شار به‌جێ بێت. دکتۆر بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌ قسه‌کانی ژنه‌که‌ی سوور بێنیت گوتی: «زۆر شتیکی گالته‌جارییه‌ که‌ نه‌توانن به‌ فیشه‌ک خۆیان له‌ ده‌ستی ئیمه‌ رزگار بکه‌ن، به‌لام به‌وه‌ رزگاریان بپیت که‌

پارچه کاغذ زوکیکمان له ده‌رگای مالتی بدن». پیلاره‌کانی له پیی خوی دانان و به گوره‌وییه‌وه چووه نیو جۆلانه‌وه‌وه هه‌ولیدا تا ژنه‌که‌ی هیتور بکاته‌وه.

- به‌لام مه‌ترسین، به هیج جۆریک نه‌وه مه‌ترسییه له گۆرۆ نییه که دانه‌یه‌کیش له ده‌رگای مالتی ئیمه بدن.

ژنه گوتی: «ریز له هیج که‌سیک ناگرن».

دانساز گوتی: «ئه‌وه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ر ئه‌وه‌ی داخۆ له‌گه‌ڵ چ که‌سیکدا تیکه‌وتون. ئه‌وان چاک ده‌زانن که ئه‌گه‌ر بیت و له‌گه‌ڵ مندا تیکه‌ون گرانیان له‌سه‌ر ده‌وه‌ستی».

ژنه به‌ حاله‌تی ماندوبوونیکی زۆره‌وه خۆی له‌سه‌ر جیبه‌که‌ی درێژ کرد.

- به‌وه مه‌رجه‌ی که جنیونامه‌نووس ئه‌مه بزانیته.

دانساز گوتی: «جنیونامه‌نووس چاک ئه‌مه ده‌زانیت».

سه‌رۆکی شاره‌وانی وا راهاتبوو که چهند رۆژیکیان به‌بێ ناخواردن به‌رێ بکات. به‌لام له بییری ده‌چۆوه. جاری وابوو به‌هه‌له‌شه‌یه‌کی نۆبه‌تی ئاساوه کاری ده‌کردو جاری واش هه‌بوو بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر گرفتاری ده‌ستی بیزاری و خه‌موکی ده‌بوو و به‌بێ مه‌رامی له‌ شاریدا ده‌سوورایه‌وه، یان به‌بێ گوێدان به‌ تێپه‌رپوونی زه‌مه‌ن له‌ ژووی کارکردندا خۆی زیندانی ده‌کرد. هه‌میشه‌ ته‌نیا بوو و هیندی‌کیش سه‌رگه‌ردان. چه‌زی تایبه‌تی نه‌بوو. به‌ بییریدا نه‌ده‌هات که قه‌ت نه‌ریتیکی ریکویتیکی هه‌بوو‌بیت. به‌لام په‌له‌کردنیکی وای به‌سه‌ردا فه‌رمانه‌روا بوو که له‌ به‌رامبه‌ریدا به‌رگری نه‌ده‌کراو ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌بوو که هه‌ر وه‌ختیک بووایه له‌ نیو میوانخانه‌که‌دا قوت بپیته‌وه‌وه هه‌رچیبه‌کیان بدابایه‌ ده‌بخوارد.

ئه‌و رۆژه نانی نیوه‌رۆی له‌گه‌ڵ دادوهر ئه‌رکادیو‌دا خوارد. ته‌واوی ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌یان پیتکه‌وه به‌سه‌ر برد تا سه‌ره‌نجام وای لیتهات فرۆشتنی ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ لایه‌نی یاسایی وه‌رگرت. پسپۆره‌کان ئه‌رکی خۆبانیان جیبه‌جی کرد. جیگر، که به‌ شپه‌یه‌کی کاتی دامه‌زرابوو، بۆ ماوه‌ی دوو کاتژمیر پارێزگاری له‌ په‌له‌که‌ی خۆی کرد. که‌میک به‌ر له

کاتژمیر چوار، وه‌ختیک که دووقۆلی چوون بۆ هۆلی بلیارد، وه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ ده‌چوون که له‌ کامی چاره‌نووسیکی به‌ نازاره‌وه‌ گه‌رابنه‌وه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی که خه‌ریک بوو ده‌ستی خۆی لیک ده‌خشاندن گوتی: «که‌واته‌ کاره‌که به‌م شپه‌یه‌ ئه‌نجامدراوه». دادوهر ئه‌رکادیو گوتی خۆی نه‌دایه. سه‌رۆکی شاره‌وانی چاوی لیبوو که له‌ به‌رده‌م پیشخوانه‌که‌ خه‌ریکی بۆن هه‌لمژینه‌وه‌ حه‌ببکی هیتورکه‌ره‌وه‌ی دایه.

فه‌رمانی به‌ دۆن ریکوئیدا: «په‌رداخیک ناو».

دادوهر قسه‌که‌ی بۆ راستکرده‌وه: «بیره‌یه‌کی سارد».

دادوهر ئه‌رکادیو پاش خواردنه‌وه‌ی بیره‌که، به‌ په‌نجه‌ لاسه‌ری خۆی ساوی.

هۆله‌که‌ حاله‌تی ئاهه‌نگی هه‌بوو. هه‌موو به‌ هه‌له‌په‌وه‌ چاره‌روانی ریتیوانی سیرک بوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ هۆلی بلیاردرا ته‌ماشای ریتیوان و خورانی گروپی سیرکی ده‌کرد. ده‌نگی ده‌هۆل و که‌ره‌نا به‌ شایی خستبوو. کچیک به‌ جلی زیوی و به‌ سواری به‌چکه‌ فیلیکی گۆ پانه‌وه به‌ پیتش چاوانیدا تپیه‌ری. پاشان یاریزانه‌ ته‌نافازه‌کان به‌رپێز تپه‌هه‌رین. دنیا به‌ ته‌واوی روون بپۆوه‌وه‌ دوایین پرشنگی خۆر، هه‌وای شۆراوه‌ی پاش نیوه‌رۆی گه‌رم ده‌کرد. کاتیک ده‌نگی مۆسیقایه‌که‌ پچرا تا ئه‌و کاربایه‌ی که له‌سه‌ر دارتیکی درێژ راوه‌ستا‌بوو و خه‌ریک بوو ئاگاداری نامه‌ی سیرک بخوینیته‌وه، ده‌توت شاره‌که‌ له‌ بیده‌نگیبه‌کی موعجیزه‌ ئاسادا له‌ بن زه‌وی هاتۆته‌ ده‌رێ.

بابه‌ ئانجیل که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی ژووری کارکردنی‌را ته‌ماشای ریتیوانه‌که‌ی ده‌کرد، به‌سه‌ر له‌قاندن بۆ مۆسیقایه‌که‌ی ده‌ستانده‌وه. له‌ میانی ناخواردنیدا وواتریش هه‌تاکو به‌ره‌به‌ری ئیواری، هه‌ستی سه‌رده‌می مندالی خۆی له‌گه‌ڵدا مایه‌وه، تاکو ئه‌و ده‌مه‌ی که له‌ پاش چاودیری کردنی موشته‌ریبه‌کانی سینه‌ما، خۆی به‌ ته‌نیا له‌ ژووری نووسینیدا دیته‌وه. له‌ دوا‌ی نزاو پارانه‌وه، ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر مه‌ستی له‌سه‌ر کورسییه‌ بێشکه‌یه‌که‌ دانیشته. نه‌یزانی داخۆ که‌نگی زه‌نگی کاتژمیر دوا‌زه‌ لیبداوه‌ و بلندگۆی سینه‌ما بیده‌نگ بووه‌وه جیتی خۆی داوه‌ به‌ ده‌نگی یه‌کنه‌واخنی بۆقیتیک. پاشان چووه‌ پاش میتزه‌که‌ی دانیشته و بانگه‌پشت نامه‌یه‌کی بۆ سه‌رۆکی شاره‌وانی نووسی.

سه‌رۆکی شاره‌وانی، که به هۆی پیداکردنی زۆری به‌رپه‌ری سبیرک یه‌کێک له‌و کورسیبانه‌ی شوێنی تایبه‌تی سبیرکه‌که‌ی داگیر کردبوو، به‌نامه‌ی کردنه‌وه‌ی چهند یاربازانیکی ته‌نافبازو ئی تریشی ته‌ماشاکرد. ئەوسا کاساندرا به‌جلی مه‌خمه‌ری ره‌ش و چاوی به‌ستراوه‌وه‌ به‌دیاره‌که‌وت و گوتی که‌ ئاماده‌یه‌ تا دلێ ئاماده‌بووان و بینه‌ران به‌خوینیتته‌وه‌. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌لات. به‌گوتیه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانی، گه‌شتیکی به‌ نیو شاریدا لێداو کاتژمێر ده‌ چوو بۆ بنکه‌ی پۆلیس. له‌وێ یادداشتیکی باهه‌ ئانجیل که‌ به‌ختیکی زۆر جوان نووسرابوو، چاوه‌پێی ده‌کرد. شیوازی ویشک و ته‌شریفاتێ یادداشته‌که‌، سه‌رۆکی شاره‌وانی نیگه‌ران کرد.

با به‌ ئانجیل خه‌ریکی دانانی جله‌کانی بوو که‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ ده‌رگایدا. کابرای روحانی گوتی: «سه‌یره، وا به‌ زوویی چاوه‌پێم نه‌ده‌کردی». سه‌رۆکی شاره‌وانی پێش نه‌وه‌ی بچینه‌ ژووری، کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ری خۆی دانا.

به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی: «من نامه‌کانی خۆم بێ وه‌لام ناهیتمه‌وه».

پاشان وه‌کو دیسکیکی خولاوه‌ کلاوه‌که‌ی خۆی هه‌لداو که‌وته‌ سه‌ر کورسییه‌ بێشکه‌بیه‌که‌. با به‌ ئانجیل چهند شووشه‌ ساردییه‌کی له‌ نیو ئاوێ ه‌اویشتبوون بۆ نه‌وه‌ی سارد ببن و یه‌کیکیانی هه‌لگرت:

– هه‌ز له‌ ساردی ده‌که‌ی؟

سه‌رۆکی شاره‌وانی لێی قبوول کرد.

قه‌شه‌که‌ یه‌کسه‌ر چوو سه‌ر کرۆکی باسه‌که‌.

– ده‌مه‌ هۆی زه‌حمه‌تتان که‌ بلیم پشتگوێ خستنی جینونامه‌کان له‌ لایه‌ن ئیوه‌وه‌ نیگه‌رانم ده‌کات.

قه‌شه‌که‌ به‌ جۆریکی وا قسه‌ی ده‌کردن که‌ ده‌توانا قسه‌کانی به‌ گالته‌ وه‌رگیرین.

به‌لام سه‌رۆکی شاره‌وانی مه‌سه‌له‌که‌ی به‌ جیدی وه‌رگرت. نه‌یده‌زانی بۆچی با به‌ ئانجیل تا نه‌و راده‌یه‌ له‌ جینونامه‌کان نیگه‌ران.

– جینگای سه‌رسوورمانه‌ با به‌، که‌ جه‌نابیشتان فکری خۆتان به‌و شته‌وه‌ خه‌ریک کردوه‌.

با به‌ ئانجیل به‌ده‌م گه‌ران به‌ دوا‌ی کلێله‌ له‌ نیو چه‌که‌مه‌جه‌ بۆ هه‌لپه‌چرینی ساردییه‌کان گوتی:

– خودی جینونامه‌کان نین که‌ نیگه‌رانم ده‌کن.

گیژ ببوو و نه‌یده‌زانی چ له‌و شووشه‌ ساردییه‌ بکات که‌ به‌ ده‌ستییه‌وه‌ بوو. هه‌ر به‌و حاله‌وه‌ درێژه‌یدا به‌ قسه‌که‌ی:

– هۆی نیگه‌رانی من نه‌وه‌یه‌ که‌... با نه‌وا بلیم که‌: جۆریک له‌ ناعه‌داله‌تی تێدا به‌.

سه‌رۆکی شاره‌وانی شووشه‌ ساردییه‌که‌ی لێوه‌رگرت و له‌سه‌ر پاژنه‌ی چه‌که‌که‌ی خۆی داناو به‌ لێدانێکی وه‌ستایانه‌ که‌ سه‌رنجی با به‌ ئانجیل-ی راکیشا، سه‌ره‌که‌ی هه‌لپه‌چری. نه‌و که‌فه‌ی لسته‌وه‌ که‌ به‌ ده‌وری زالکی شووشه‌که‌دا ده‌رژایه‌ خوارێ.

«هه‌رکه‌سه‌و بۆ خۆی ژیانێکی شاراه‌ی هه‌یه» و له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌یتوانی ده‌ره‌نجام له‌م قسه‌یه‌ وه‌رگیریت، ئاوا درێژه‌یدا به‌:

– به‌ جیدی وا ده‌لیم با به‌، نازانم ده‌توانیت چی بکریت.

قه‌شه‌که‌ له‌ پشت میزه‌که‌ دانیشته‌ و گوتی: «ده‌بێ بزانی، هه‌ر چۆنیک بێ بۆ توو شتیکی تازه‌ نییه‌». نیگایه‌کی نا به‌جیانه‌ی به‌ ژووره‌که‌دا گێراو ئاوازه‌ ده‌نگی خۆی گۆری:

– مه‌سه‌له‌که‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌بێ هه‌تا رۆژی یه‌کشه‌مه‌ کارێک بکریت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ شێوه‌یه‌کی یه‌کلایه‌که‌ره‌وانه‌ گوتی: «ئه‌مپرو پینج شه‌مه‌یه».

قه‌شه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌: «حیسابی رۆژه‌کان ده‌زانم» و بێ ویستی خۆی گوتی:

«به‌لام ره‌نگه‌ ئیستاش دره‌نگ نه‌بوویت بۆ نه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانت جیه‌جی بکه‌ی».

سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ولێ نه‌وه‌یدا تا سه‌ری شووشه‌که‌ بسوورپێنێ. با به‌ ئانجیل به‌ چاوان به‌ دوا‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانییه‌وه‌ بوو که‌ له‌ ژووریدا ئه‌مه‌سه‌ره‌سه‌ری ده‌کرد. دیتی که‌

پیاویکی به له باریک و جیدییه و هیچ ناسه وارپکی پیری له جهسته‌یدا نییه و ههستی به بوده‌له‌یی کرد له خۆیدا.

گوتی: «ههروه‌کو که ده‌بینی، مه‌سه‌له‌یه‌کی نائاسایی له گۆرپیدا نییه».

دهنگی یازده جار لیدان له زهنگه‌که (نافوس) هوه به‌رزبۆوه. سه‌رۆکی شاره‌وانی راوه‌ستا تا زایه‌له‌ی دهنگه‌که کپ بۆوه. ئه‌وسا هه‌ردووک ده‌ستی خۆی له‌سه‌ر میزه‌که دانان و خۆی به‌سه‌ر قه‌شه‌که‌دا نوشتانده‌وه. ده‌موچاوی مشه‌وه‌ش بوونیککی شاره‌وی نیشان ده‌داو کاتیکیش که به قسه‌هات، ئه‌و حاله‌ته‌ی به ده‌نگییه‌وه دیار بوو.

- بابە، به باشی سه‌رنج له شتییک بده. شار ئارامه و خه‌ریکه خه‌لک متمانه به حکومه‌ت په‌یدا ده‌کات. له‌م حاله‌ته‌دا هه‌ر جووره‌گوشار هینانیک پۆ سه‌ر خه‌لکی کارپکی مه‌ترسیداره، ئه‌ویش له پینا و کارپکی وایه‌ بایه‌خدا.

بابه ئانجیل به له‌قاندنی سه‌ر پشتگیری له قسه‌که‌ی کردو هه‌ولیدا بۆی روون بکاته‌وه:

- مه‌به‌ستی من به شتیه‌یه‌کی گشتی، سووده‌رگرتنه له هیندیک که‌رسته و هوکاری ده‌وله‌تی. سه‌رۆکی شاره‌وانی بچ ئه‌وه‌ی گۆران به‌سه‌ر خۆیدا به‌پینتی درپژه‌ی به قسه‌که‌ی خۆیدا: - به هه‌رحال، من هه‌لومه‌رجی تاییه‌تی رۆژ له به‌رچاوان ده‌گرم. خۆ بۆ خۆتان ده‌زانن ئیمه‌ شه‌ش پاسه‌وانمان هه‌یه که له نیو پۆلیسه‌خانه‌دا به‌ندمان کردوون و مووچه وهرده‌گرن و هیچ کارپک ناکهن. تاکو ئیستاش نه‌متوانیوه که‌سیکی دیکه‌یان له‌جی دابنیم».

بابه ئانجیل گوتی: «بۆ خۆم ده‌زانم، تۆ پیاویکی که‌مه‌رخه‌م نی».

سه‌رۆکی شاره‌وانی بچ ئه‌وه‌ی گوی بداته قسه‌ی قه‌شه‌که، به‌گه‌رمی درپژه‌یدا به قسه‌که‌ی:

- هه‌موو ده‌زانن که له‌و پاسه‌وانانه‌سێ که‌سیان له تاوانکاره ئاساییه‌کان بوون که له به‌ندیخانه ئازادکران و چوونه نیو به‌رگی پاسه‌وانییه‌وه، به‌و گۆیره‌یه‌ش که بارودۆخه‌که وا ده‌روات، من به کارپکی پر مه‌ترسی ده‌زانم بۆ راوکردنی خیه‌وه‌کان بیاننیرمه نیو شه‌قام و بازار.

بابه ئانجیل هه‌ردووک ده‌ستی خۆی لیک بلاوکردن.

یه‌کلاکه‌ره‌وانه پشتگیری لیکرد: «ئه‌لبه‌ته، ئه‌لبه‌ته، دیاره که وایه پیاو نابچ بیر له‌و جووره‌شتانه بکاته‌وه، به‌لام بۆچی ئه‌و کاره یارمه‌تی له هاوشارییه ده‌ستپاکه‌کانمان وهرنه‌گرین؟»

سه‌رۆکی شاره‌وانی قیت راوه‌ستا، چند قومیتکی له شووشه ساردییه‌که فرکرد، سینگ و پشتی له ئاره‌قدا شه‌لال ببوون. گوتی:

- ئه‌و هاوشارییه ریکوپیتکانه‌ی که ده‌فه‌رمووی، خه‌ریکن به جنیونامه‌کان ده‌درپن به پیکه‌نین.

- هه‌موویان نا.

- جگه له‌مه‌ش، چ سوودپکی هه‌یه خه‌لک له شتییک بترسن که ئه‌گه‌ر لپی وردیینه‌وه بایه‌خپکی ئه‌وتۆی نییه.

به‌نهرم و نیانی کوتایی به قسه‌که‌ی خۆی هینا:

- قسه‌ی خۆمان بیت بابه، هه‌تاکو ئه‌مشه‌وه قه‌ت پیم وانه‌بوو که وای لیبیت من و تۆ خۆمان به‌و قسه‌ پرپووچانه‌وه خه‌ریک بکه‌ین.

بابه ئانجیل قیافیکی دایکانه‌ی به خۆیه‌وه گرت و وه‌لامی دایه‌وه: «تا شوینیککی دیاریکرو به‌لئ». پاشان ده‌ستیکرد به روونکردنه‌وه‌یه‌کی ئالۆز و بالۆز و هه‌ندییک ده‌سته‌واژه‌ی ریکوپیتکی ئه‌خلاق‌ی که رۆژی پیشتر له سه‌رنان خواردنی پیتی ئامۆژگاری بیوه‌که‌ی ئاسیس کردبوون.

کاتییک که گه‌یشته لووتکه‌ی قسه‌کانی گوتی: «ده‌توانریت ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئاوا ده‌بیردریت، مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌ی تیرۆریزمی ئه‌خلاقیه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک زاری خۆی لیک کرده‌وه و تا راده‌یه‌ک قسه‌ی قه‌شه‌که‌ی بری: «باشه، باشه بابه. به‌لام مه‌سه‌له‌که ئه‌وه نییه که له‌سه‌ر ئه‌و کاغه‌زه

دراوانه فەلسەفە بەهۆنینهوە». شووشە ساردییە بە نیوە بووەکە ی لەسەر میتزەکە داناو
قیافیکی رەزامەندانە ی بەخۆ وەرگرت و گوتی:

– دە باشە ئیستا کە بابەتەکەم بەو شیوەیە بو دەخە یەرۆو، دەبی بزنام داخۆ چیمان پی دەکرت.
بابە ئانجیل سوپاسی کرد. سەرەنجام بو خۆی درکاندی کە هیچ حەزی نەدەکرد رۆژی
یەکشەمە بچیتە سەر مینبەرۆ بە نیگەرانییەو بە باسی مەسەلە یەکی ئاوا بکات. سەرۆکی
شارەوانی بو تیگە یشتن لە قسە ی قەشەکە هەولێ خۆی دابوو. بەلام هەستیکرد کە کاتەکە
درەنگە و چاوەکانی ئەو پیاوہ ئایینییە وەکو چاوی کوندەپەپوو لە شەویدا تەپ بوون.

- منیش خەریکم ھەول دەدەم بۆ ئەو ھەی تیبگەم، بەلام کەس نازانی.

بیتوھە درێژە بە قەسەکی خۆیدا: «ئەلبەتە، لەوەتای دنیا دنیایە، قەت فەرمانیکی خۆشی لەگەڵ خۆیدا نەھیناوە».

ئەوسا چیشت لێنەرەکه رویشتەدەری و بەخۆ بە وردەکاریبەکانی فەرمانەکەو گەرایەو. ھەوالکەش بریتی بوو لەو ھەی کە لەو شەو ھەرا یاسای قەدەغە بوونی ھاتووچۆ پیادە دەکریت و ئەوئەندەش درێژ دەکیشیت تا ھۆکارەکانی دەرچوونی ئەو یاسایە نەمیتن.

وا بپیار درابوو کە لە کاتژمێر ھەشتی شەو بیتوھە ھەتا کو پینجی بەیانی کەس لە نیتو شاریدا نەگەرێ، مەگەر بە مۆلەتە ھەسەمی بە مۆر و ئیمزای سەرۆکی شارەوانی.

پیاوانی پۆلیس فەرمانیان پێدراوو کە ھەرکە سێکیان لە نیتو شاردا بینی «دەنگی بەدەن» و ئەگەر ئەو کەسە سەرپینجی نواند بە کەسەر تەقە ی لیکەن. سەرۆکی شارەوانی بە سوود وەرگرتن لە دانیشتوانی شارەکە تیمی پاسەوانانی ئیشکچی پیکدەھینا تا لە چاودیری کردنی شەوانەدا ھاوکاری پیاوانی پۆلیس بکەن.

بیتوھەکی مۆنتیل بەدەم جوینی نیتوکی خۆبەو ھەسەمی ھۆی دەرچوونی ئەم بربارە بزانی. چیشت لێنەرەکه وەلامی دایەو: «لە فەرمانەکەدا ئامازە بە ھیچ شتیک نەدراوە، بەلام ھەموو کەس دەلی پەبوئە بە جیتونامەکانەو ھەیە».

بیتوھەنەکە بە ترس و لەرزەو گوتی: «دلم خەبەریدا بوو. مەرگ کەوتۆتە گیانی ئەم شارە». بە شوتن سینۆز کارمپچایلیدا نارد. بە پەپرەوی کردن لە ھێزیک کۆنترو قوولتر لە بانگەوازی دەروونییەو، فەرمانیدا تا ئەو جانتا چەرمیبە گۆلمیخدارەکی خۆزێ مۆنتیل سالتیک لە پیتش مردنیدا بۆ تاکە گەشتی ژبانی خۆی کربووی، لە عەمبارپرا بیھیننە ژووری نووستنی. چەند دەستە جلیک و ژیر کراس و پیتلوی لە کەنتۆرەکە ھینانە دەری و ھەمووی قەد کردن و لە بنی جانتایەکەدا لەسەری یەکی دانان.

لە میانی ئەنجامدانی ئەم کارانەیدا، ھەستی بەو ئاسوودەییە ھەیاھە کرد کە زۆر جارن ناخی بۆ ھەلکیشابوو. ئەو خۆی لە شوتنیک زۆر دوور لەو شارەو لە ژووریکدا لە پەنا

بەشی ھەوتەم

دەھۆل بە رمبەرمب و دەنگی زلەو، وەکو تارمایی و خینوی رۆژگارە کۆنەکان، سەرلەنوێ دەرکەوتەو. ھارژنی دەھۆل لە کاتژمێر دەی بەیانیداو لە بەردەم ھۆلی بلیارد، شارەکە لەو ناوئەندە چەقی قورسایبەیدا لە ھالەتی چاوەروانیدا راگرت، تا وابلیتھات سەرەنجام بە سێ جار لێدانی ئاگادار کردنەو، ھەمدیسان شەپۆلی ئاارامی و دوودلی بەسەر ویدا سیتبەری کرد.

وشە «مەرگ» بە سەرزاری بیتوھەکی مۆنتیلدا ھات. ئەو کاتیک کە بینی ھەموو دەرگا و پەنجەرەکان خەریکن دەکرینەو ھەلک لە ھەموو لایەکەرا دەرژینە نیتو گۆرەپانەکەو، گوتی: «مەرگ ھاتوو».

پاش یەکەم داچلەکینی لە ترسانی، پەردە بەلکۆنیبەکە لە لاداو تەماشای ھەشامەتی ئەو خەلکەکی کرد کە لە دەوری پاسەوانیک کۆبسونەو ھەو ھەویش خۆی بۆ خوتندەو ھەی فەرمانەکە ئامادە دەکرد. بیدەنگیبەکی دژوارتر لەو ھەی کە بۆ گۆی گرتن لە جارچیبەکە پیتو بست بوو، بەلی بەسەر ھەموو جیبەکدا کیشا. بیتوھەکی مۆنتیل لەگەڵ ئەو شەدا کە بە چاکە ھەستی راگرت تا گوتی لە دەنگەکە بیت، بەلام تەنیا لە دوو وشە گەشت. لەو مالاھەدا کەس نەیتوانی پیتی بەلی کە فەرمانەکە دەبارەکی چیبە. فەرمانەکە بە ھەمان سام و ھەیبەتی جارنەو ھەو خوتندرایەو، سیستەمیک نۆی لەسەر دنیا ببوو فەرمانەرەو ئەو ھیچ کەسێکی وەگەر نەدەکەوت کە دەرکی بە ماھیبەتی ئەو سیستەمە کردبیت.

- فەرمانەکە دەبارەکی چی بوو؟

سۆيە ھېتايە پېتىش چاوان، يان لە بالکۆنېيەكى بچووکدا کہ لەوئى گىباي (ئاوشين) (۷)ى پەرورده دەکردو تەنيا ئەو بۆى ھەبوو کہ خۆزئى مۆنتىيل وەبىر خۆى بېنئیتەوہ. لەوئى ھىچ خەفەتئىكى نەبوو ئەوئەندە نەبئى کہ چاوەروانى پاش نىوەرۆى رۆژانى دووشەممە بکات تا نامەى کچەکانى بخوئىتەوہ.

تەنيا جلە زۆر زەرورىيەکانى ھەلگرتبون. پاشان جاننا چەرمىيەکەى ھېنا کہ مقەسە گەرورە بچووکەکان و تىپ و شووشىكى گچکەى بۆدو پىبوسىيەکانى دروومانى تىدا بوو و دوای ئەوہ کارتۆنىكى پىلاوانى ھېنا کہ تەسبىحەکەى و کتیبەکانى دوکاردى تىدابوو و ئەوانىشى لە جاننايەکە ھاوشتن. وىژدانى لەوہ نارەحەت بوو کہ مەبادا پتر لەوہى ھەلگرتبەت کہ شايانى لىخۆشبوونى خواوہند بىت. پاشان پەیکەرە لە گەچ دروستکراوہکەى سان رافائىلى لە نىو گۆرەوييەکەوہ پىچا و بە دىقەتەوہ لە نىو جلەکانى ھاوشت و جاننايەکەى داخست.

کاتئىک کہ سىنيۆر کارمىچايل گەيشتە جئ لە سادەترين بارودۆخيدا دىت.

کارمىچايل بە پشت بەستن بەو پىشبينىيەى کہ ئەمرو باران نابارى، چەترى لەگەل خۆيدا ھەلنەگرتبوو. بەلام بىوہژنەکە ھەستى بەمە نەکرد، کللەکانى مالىئى - بەو پارچە کارتۆنانەوہ کہ ناوئىشانى ھەراکام لە کللەکانيان بە چاپ لەسەر نووسرابوو - لە گىرفانى خۆى ھېتايە دەرى و ھەموو دانئى و گوئى:

- ھانى من ئەم دنيايە ئالوودە بە گوناھەى خۆزئى مۆنتىيل بە جەنابتان دەسپىترم. چى لىدەکەى بىکە.

سىنيۆر کارمىچايل زۆر لەمىژ بوو لە رۆژئىكى ئاوا دەترسا.

بە زەحمەت زارى ھەلئىناو گوئى: «مەبەستان ئەوہىيە کہ دەتانەوئىت لەم پشئوہىيەدا سەفەر بکەى؟»

(۷) جۆرە گىبايەكى كىتوبلکەى بۆن خۆشەو وەکو نەعنا دەچىت و لەبەر بۆنەکەى لە ماست و دۆى دەکن. وەرگىت

بىوہژنەکە بە دەنگىكى پتەو، بەلام ئاوازە دەنگىكى يەکالاکەرەوانە وەلامى داہەوہ:

- من بۆ ھەتا ھەتا يە لىرە دەپۆم.

سىنيۆر کارمىچايل بئى ئەوہى ترسى خۆى بە ديار بخات، راپۆرتئىكى کورتىدا.

بارى دارايى خۆزئى مۆنتىيل روون نەبوو. بەشىكى زۆرى ئەو سامانەى وى بە شىوازە کۆنەکان و بەبئى ئەنجامدانى تەشريفاتى رەسمى بەدەست ھاتبوو و لە رووى ياساييەوہ دۆخىكى ناديارى ھەبوو. ئەم سامانە تىکەل و پىکەل و بئى سەرورەريە - کہ خۆزئى مۆنتىيل بۆ خۆشى لە دوایين سالەکانى ژيانيدا تەنانەت مەزەندەشى نەدەکرد داخۆ چەندە - ھەتا بە لايەکدا نەکەوتايە ديارىکردنى ميرات و ميراتگر نامومکين بوو. کورە گەرورەکەى کہ لە ئەلمانيا قۆنسول بوو و دوو کىژەکانىشى کہ شەيداي خۆشگوزەرانى و رابواردنى سەرسورھىنەرى پاريس بوون، دەبووايە بگەرئىنەوہ يان کہ سىپک بکەنە وەکىلى خۆيان تا بەشەکەيان بۆ ديارى بکرىت. تا ئەو کارە نەکرايە ھىچ شتىک نەدەفرۆشرا. وەبىرھاتنەوہى ئەو دالانە پىچاويپچانەى کہ بىوہکەى مۆنتىيل دوو سال بوو تىياندا رىگای گوم کردبوو، ئەمجارەيان کاريان تىنەکرد.

بە تەئکيدکردنەوہ گوئى: «گرنگ نىيە. مندالەکانى من لە ئەوروپا بەختەوہرن. بۆ خۆيان دەلئىن ئىرە مەملەکەتى درندانە و ھەقىيان نىيە بەسەرييەوہ. جەنابى کارمىچايل ئەگەر حەز دەکەى ھەرچىيەکت لەم مالەدا دۆزىيەوہ لە توورەکەى بکەو لە پىش بەرازانى دانئى».

سىنيۆر کارمىچايل ئىدى لەگەلئىدا پىندانەچوو. بە بيانوى ئەوہى کہ بە ھەر حال دەبئى ھىندىک شت بکرى بۆ سەفەرەکە، چوو دکتۆرى بدۆزئىتەوہ.

«ئىستا دەرەکەوئىت کہ نىشتمانپەرورەرى تۆ بايى چەند، گوارديۆلا». سەرتاشەکەو ئەو پىاوانەى کہ لە سەرتاشخانەکەدا کۆبىوونەوہ قسەيان دەکردن، بەر لە دىتنى سەرۆكى شارەوانى لەبەر دەرکەى دوکانئى، ھەستىيان بە بوونى کرد لەوئى. سەرۆكى شارەوانى ئامازەى بە دوو کەس لە گەنجترين پىاوەکان کردو گوئى: «ئىوہش ھەروا. ئەمشەو ئەو تەفەنگانەتان دەدەمئى کہ ئەوئەندە داواتان دەکردن. بزەنم داخۆ دەوئىرن لوولەکانيان بۆلاى»

ئىمە مانان بسووپىن». وشەكانى ھېندە بە مېھرەبانى دەردەبىرېن كە نەدەكرا گومان لە قسەكانىدا بىكرىت.

سەرتاشەكە وەلامى داىيەو: «گەسكە باشترە. بۆراوكردى جادوگەر ھېچ تەفەنگىك لە گەسكەى كرىكار باشتر نىيە».

سەرتاشەكە تەنەت چاوىشى بۆلای وى نەسووراندن. خەرىكى چاككردى پشتىملى يەكەم موشتەرى بەيانى بوو و قسەكانى سەرۆكى شارەوانى بە ھەند وەرنەدەگرتن. بەلام كاتىك كە سەرۆكى شارەوانى دەستى كرد بە پرسىياركردن لەو خەلكەى لەوئى بوون داخۆ چ كەسپىك سەربازى يەدەگەو دەزانىت تەفەنگ بەكارىيىت، سەرتاشەكە لەو تىگەبى كە ھەر بە راستى بۆ خۆى يەكپىكە لەوانەى كە بۆ ئەو كارە ھەلبىتدراون.

پرسىيارى كرد: «جەنابى مولازم ھەر بە راستى برىارى ئەو تەتان داوہ كە ئىمەش بگلىننە نىو ئەو گالتە جارپىيەو؟»

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «تف لەم رۆژگارە! لە ھەموو ژيانى خۆتدا لىرەو لەوئى زۆررەپىت دەكرد كە پىويستەم بە تەفەنگە. ئىستاش كە تەفەنگ دەدەنئى ناتوانى باوەر بىكەى؟». لە بەردەم سەرتاشەكە راوہستا. لەوئىرا دەيتوانى لە ئاوينەكەو ھەموو ئەو كەسانە بخاتە ژىر چاودىرپىيەو كە لەوئى نامادە بوون. سام و ھەبىبەتيدا بە دەنگى خۆى و گوتى:

«بە راستىمە. ئەمۆ پاش نىوەرۆيە كاتژمىر شەشى رىك دەبى سەربازە يەدەگە پلە يەكەكان خۆبان بە بىكەى پۆلىس بناسپن». سەرتاشەكە لە ئاوينەكەرا تەماشائى كرد.

لىبى پرسى: «ئەى ئەگەر تووشى ھەلامەت و نەخۆشى بىم؟»

سەرۆكى شارەوانى وەلامى داىيەو: «لە بەندىخانەدا چارەسەرت بۆ دەكەين».

گرامافونى ھۆلى بلىارد دەنگى ئاوازيكى بۆلرۆى ھەست بزوينى لىبەرەز دەبوو. نىو ھۆلەكە چۆل بوو، بەلام سەرمىزەكان ھىندىك شووشە و پەرداخىيان لەسەر بوو كە بەرماوھىيان تىدا ما بوو.

دۆن روكوپى وەختىك لە كاتى ھاتنە ژوورەویدا چاوى بە سەرۆكى شارەوانى كەوت گوتى: «ئىستا ئىدى ھەر بە راستى دۆخەكە ئالۆز بوو. دەبى رىك لە كاتژمىر ھەوت پرا دوكانەكەم داخەم». سەرۆكى شارەوانى يەكراست چووە كۆتايى ھۆلەكە، كە مىزەكانى قوماركردى ئەوتىش كەسىيان لەسەر دانەنىشتبوو. دەرگائى ئاودەستەكەى كردهووە سەرى بە عەمبارىكدا كرد، ئەوسا گەراپەووە بۆ لای بارەكە. لە كاتى تىپەر بوونى بە تەنىشت مىزى بلىارد دا، لە ناو پەردەى مىزەكەى ھەلداپەووە. گوتى:

– ئىدى گالتە بازارى بەسە.

دوو كورپىرگۆكە لە بن مىزەكە ھاتنە دەرى و تەپوتۆزبان لە پانتۆلەكەى خۆبان تەكاند.

يەكبان رەنگى تىكچوو بوو. ئەوتىر شىيان گچكە تر بوو و گوتى سوورھەلگەرا بوون.

سەرۆكى شارەوانى بە ئارامى بەرەو مىزەكانى بەردەم دەرگەى ھاتنە ژوورەو پالى پىنوھان.

– تىگەبىشتن گوتەم چى؟ كاتژمىر شەشى رىك لە بارەگا.

دۆن روكوپى ھەر لەپاش پىتسخوانەكە ماپەووە.

گوتى: «بەم بارودۆخە ئالۆزى بالۆزەى ئىستا، پىاو وا باشترە بچىتە بىتتە قاچاخچى».

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «ھەر دوو سى رۆژان وا دەبى».

بەرتىوہەرى سىنەما لەسەر پىچى شەقامەكە خۆى گەياندى و گوتى: «ھەر لە ئەوھمان كەم بوو. ئەوہ دوازە جار لىدانەكەى زەنگ، ئەمەش شەپپور».

سەرۆكى شارەوانى دەستىكى لە شانىداو درىژەيدا بە رىتى خۆى.

گوتى: «دەمەوئى دەست بەسەر سامانەكەتدا بگرم».

بەرتىوہەرى سىنەما گوتى: «ناتوانى ئەو كارە بىكەى. سىنەماكان مولكى دەولت نىن».

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «لە بارودۆخى ئاناسا بىيدا، دەتوانرىت تەنەت سىنەماكانىش بە مولكى دەولت بژمىردىن».

زهردهی له سهر لیبوی خۆی دوورخستهوه. دوو دوو به قادرمه کانی بنکه که دا سهرکهوت و وهختیک که گه یشته قاتی دووم، دهستی لیک بلاوکردن و دووباره پیکه نییهوه.

به دهنگی بهرز گوتی: «تف لهم رۆژگار هه تۆش وات لیهات؟».

وهکو سولتانه کانی خۆرهلات، به بێ خه م و خه فه تی، به پێوه بهری سهرک له سهر کورسییه ک پالی لیدابۆوه. سه بیلکی ده ریاوانی به ده می خۆیه وه نابوو و که یفی به دوو که لکرده که ی ده هات. ههروه کو که بۆ خۆی خانه خوی بیت، به ئاماژه به سه رۆکی شاره وانی گوت دانیشیت.

- جه نابی مولازم وه ره با باسی کارو کاسی بکه یین.

سه رۆکی شاره وانی کورسییه کی راکیشاو هات به رامبه ری دانیشت. به پێوه به ری سهرک به ده ستیکی دا پۆشراو به به ردی ره نگاو ره نگ، کلکی سه بیلکه ی بۆ لای وی راداشت و ئاماژه یه کی ماناداری کرد.

- ده توانین بێ پیچ و په نا قسان بکه یین؟

سه رۆکی شاره وانی به سهر وه لامی نه رتی دایه وه.

به پێوه به ری سهرک گوتی: «هه رکه دوینی له کاتی ریشتا شیندا چاوم به جه نابتن کهوت، تیگه یشتم. بۆ خۆت ده زانی ئیدی، وا راهاتووم که خه لکی بناسم. ده شانم که ئەم هاتووچۆ و قه ده غه کردنه بۆ جه نابتن.....»

سه رۆکی شاره وانی به ده م زهرده یه کی نه نقه سته وه چاودیری ده کرد.

به پێوه به ری سهرک درێژه ی دایه: «به لام بۆ بابایه کی وه کو من که ئەم هه موو پاره یه م له م به زم و ره زمه دا خه رج کردوووه ده بی حه قده کهس و نۆ گیانله بهر نان بده م، به کورتی بۆ خۆی کاره ساته .

- مه به ست؟

به پێوه به ری سهرک وه لامی دایه وه: «من وا پێشنیار ده که م که ئیوه یاسای قه ده غه بوونی هاتووچۆ له یازده ی شه وێرا سه سه پین و نه وه ی له بهر نامه ی شه وی ده ستان کهوت، به نیوه ییمان».

سه رۆکی شاره وانی بێ نه وه ی خۆی بچوولیتنی زهرده که ی هه ر له سهر لیوان بوو.

گوتی: «ده لئی لهم شاره دا له هه ر که سیکت پرسی گوتی من دزم».

به پێوه به ری سهرک به نارزه یی ده ربړنه وه گوتی: «جاخۆ ئەمه سه وه دایه کی یاساییه».

نه یزانی که نگێ بوو که سه رۆکی شاره وانی حاله تی جیدییانه ی به خۆیه وه گرت.

مولازم به ئاوازه ده نگیکێ شاره وه گوتی: «رۆژی دووشه مه له مباره یه وه قسه ده که یین».

به پێوه به ری سهرک گوتی: «هه تا رۆژی دووشه مه من که وله که شم به بارمه داناوه. ئیوه خۆ ئاگاتان لیبیه ئیمه چه نده ده سکورتین».

سه رۆکی شاره وانی به ئارامی به ره و لای قادرمه کانی بر دو ده ستی خسته سهر شانی.

«پتیبست ناکا نه وه به من بلتی. من بۆ خۆم سهر م له کارو کاسی ده رده چیت».

وهختیک گه یشتنه سهر قادرمه کان، سه رۆکی شاره وانی به ئاوازه ده نگیکێ هپورکه ره وانه گوتی:

- ئەمشه و کاساندرنا بنیره بۆ لام.

به پێوه به ری سهرک هه ولیدا تا روه ی خۆی بۆ لای بسووریتنی، به لام نه وه ده سته ی که له سهر شانی دانرابوو به و په ری توانایه وه پاله په ستۆی خسته بووه سهر.

گوتی: «ئه لبه ته ئەمه شه له سهر حیسابه که تان ده نووسم».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «تۆ بینیره، سه به یینیش پیکه وه قسان ده که یین».

سینیۆر بنیامین به په نجه پالی به ده رگا ته ل هیلکه که وه نا، به لام نه چوووه ژووری.

دهنگی له تووره ییه کی شاره وه به رزبۆوه:

- په نجهره کان، نورا.

نورا خاکوب ژنيکي قه له وی زه لامه ی ته مه ن مام ناوه ندی بوو و به قژيکي کورتي کورانه وه له دیوه خانه نیمچه تاریکه که ی خویدا، له بهر پانکه لپی راکشابوو و بو نیوه رژه کردن چاوه رپتی سینیور بنیامین-ی ده کرد. وه ختیک دهنگی وی بهرگویی کهوت، به زحمه ت له جی خوی هه ستاو هه ر چوار په نجهره که ی رووه شه قامی کرده وه. هالاوی گهرما شالاوی هینایه ژووری، کاشیکاری به که ی ژووری به وینه ی تاوسیکی ناشیرن چه نده ها جار دووباره ببوه و پارچه ی گولداریشیان به سه ر قه نه فه کانی ژووریدا دابوو- بی سله یقه بی له به ش به شی رازاندنه وه ی ژووره که ده باری.

ژنه پرسباری کرد: «له و قسانه ی خه لک ده یانکه ن کامه یان راسته؟»

- خه لک زور شت ده لپن.

نورا خاکوب بو روونکرده وه: «ده باره ی بیوه که ی مونتیل، هیندیک ده لپن شیت بووه».

سینیور بنیامین گوتی: «من ده لپم زور له میژه که شیت بووه» و به نازادیه کی زیاتره وه گوتی: «ئه مه یه ئیدی، ئه مرؤ به یانی ده یوبست له سه ر بالکونیه که را خو فریداته خواری».

له سه ر شه قامه که را میژه که به ته واوه تی دیاربوو، دوو کورسی لیک دووریان له هه ردووک سه ری میژه که دانابوون. ژنه به لیدانی چه پله یه ک فرمانی نانه یانی ده رکرد.

سینیور بنیامین گوتی: «له مرؤ به یانی به وه ماله که یان پر بووه له خه لک».

نورا خاکوب گوتی: «ده رفه تیکي باشه بو ئه وه ی مرؤف نیو خانووه که ی ببینیت».

کیژیکي ره شپیتست به سه ری پر له تزقه ی سووره وه به ده م هه لم هه ستان له قاپه که وه، سوپه که ی هینایه سه ر میژه که. بونی مریشک شالاوی هینایه نیو ژووری نانخواردن و گهرما له راده به ده ر تینی هینا. سینیور بنیامین ده سماله سفره ییبه که ی له بهرؤکی خوی قایم کردو گوتی: «سه لامه ت بی». هه ولیدا تا به و که وچکه بخوات که هه لمی لپه لده ستا.

ژنه به بی زه وقیبه وه گوتی: «خوت گیل مه که، فوی لیکه. جگه له مه ش ده بوایه په سته که که شت دابنایه. ئه م راپاییه ی تو که هه تایه په نجهره کان نه کرینه وه نایه ژووری، له گهرمان ده مانسووتینیت».

پیاوه که گوتی: «به تایبه تی ئه مرؤ له م بارودوخه دا، له هه موو کاتیک زیاتر پیوسته. ئیدی که س ناتوانی بلای که له ماله که ی تو دا دوور له چاوی خه لکی من کاریکم کردووه».

ژنه به زه رده خه نه یه کی خوار و خپچ و به ماناوه زاری لیک کرده وه پوکه میوگرتووه کانی خوی به دیار خستن. گوتی: «قسه ی قور مه که. چیان ده وی با بیلین، ئه وه ش هه لویتستی من».

که وچک که وچک سوپی ده خواردو قسه ی ده کردن.

«راسته، رهنه پیوستی بیت که نیگه رانی ئه وه بم نه وه کو قسه و قسه لوکان بو مؤنیکا هه لده به ستان». مؤنیکا کچه پازده سالانه که ی بوو که له و ده مه یه وه که بو خویندن رویشتبوو، هیشتا بو کاتی پشوودان نه گه رابوه». «به لام سه باره ت به خوم، خه لک ئه گه ر شتیکي تازه نه زانن، خو ناتوانن هیچ بلین».

سینیور بنیامین ئه و نیگا سه رزه نشتکارانه ی جارانی تینه گرت. له بیده نگیدا پاشماوه ی سوپه که یان خوارد. مه ودای نیوانیان مه تریک و هه شتا سانتیمه ر، واته به قه ده ر درپژایی میژه که بوو. سینیور بنیامین ناماده نه بوو تا له بهرچاوی خه لک له وه زیاتر لپی نریک بکه ویتته وه. بیست سال له مه و بهر، ئه و ده مه ی که نورا له قوتابخانه یه کی ده ره وه ی شاردا ده یخویند، سینیور بنیامین نامه ی ویشک و دوورودرپژئی بو ده نووسین و کچه ش به وشه ی بلایسه دار وه لامی ده دایه وه. له میانی پشووداندا، روژتیکیان له سه رانی، نه ستور خاکوب به سه رخوشی بی تاگاییه وه، قژی گرتن و به راکیشان بردیبه قورژنییک و بی ئه وه ی ده رفه تی نارپزایی ده رپینی بداتی، پپی گوت: «ئه گه ر میتردم پینه که ی به گولله لیت ده دم» و له کوتایی ئه و پشووه دا زه ماوه ندیان کرد. ده سال له دواي ئه وه ش لیکجیا بوونه وه.

سینپور بنیامین گوتی: «به هرحال هیچ هویهک نیبیه تا دهرگا و په نجهران داخهین و خه لک له خومان به گومان بکهین».

کاتیک قاوه کهی خواردهوه، ههستایه سه ریچ و گوتی: «من دهرۆم. به دنیاییه وه مینا زۆر دلێ سه غلته ده بیت». له پیش دهرکهی کاتیک که کلاوه کهی له سه ری خۆی ده کرد گوتی:

- ئەم خانوو هه ربکه له گهران ناگری ده گرت.

- جا خۆ من هه میشه وا ده لیم.

نورا نه وهنده له بهر په نجهرکهی هه ری نه وه سه ری راوهستا تا له کاتی خواحافیزی کردندا بینی. نه وسا پانکه کهی برده ژووری نووستنی و دهرگایه کهی داخست و جله کانی له بهر خۆی دانان و سه ره نجام، به ده ستووری رۆژان پاش ناخواردن چوو نه او ده ستی و له گه ل نه یئینییه کهی خۆیدا به ته نیا مایه وه.

نورا رۆژی چوار جارن نه ستور خاکوبی (کوئه میردی) له کاتی تیپه ریوونی به ته نیشته ماله کهی خۆیدا ده دیت. هه موو که سیک ده یزانی که نه ستور له گه ل ژنیکی دیکه دا ژیان به سه ره ده بات و چوار مندالی لیتی هه یه وه ده شیانزانی که باوکیکی نمونه ییه. له ماوهی چهند سالی رابردوودا چهندین جار له گه ل منداله کانی به پیش دهرگای مالی نورادا تیپه ری بوو، به لām له گه ل نه و ژندا که ژبانی له گه لدا به سه ره ده برد، هه رگیز. له و ماوه یه دا نورا شایه دی نه وه بوو که نه و له جارن کزتره پیرتره ده بیت و رهنگ و رووی پتر تیک ده چن. وه کو غه ربیه یه ک ده چوو که پروا به وه نه ده کرا رۆژتیک له رۆژان نه و کارابه خومانه بوو بیت. جاری وابوو له کاتی نووستنی پاش نیوه رۆیان و له ته نیاییدا، دلێ به سه ختی بوئ نه و پیاوهی لیده دا: نه و بوونه وه ره نا که له کاتی تیپه ریوونی به بهر دهرگای ماله کهی خۆیدا چاوی پیده کهوت، به لکو نه و پیاوهی که هه تا پیش له دایکبوونی مۆنیکای کچی، نه وینه کهم و ئاساییه کهی هیشته له دلێ نه دابوو.

دادوهر نه رکادیو هه تا نیوه رۆیه نووست. له نه نجامدا وه ختیک که گه یشته نووسینگه کهی خۆی هیشته دهرچوونی نه و فرمانه ی نه بیستبوو، به لām سه کرتییه کهی له کاتمییه هه شتی به یانییه وه که سه رۆکی شاره وانی داوای لیکردبوو به لگه نامه کانی پیویست ئاماده بکات، به و هه واله ی زانیبوو.

دادوهر نه رکادیو پاش نه وهی له ورده کارییه کان ناگادار بووه گوتی: «نه وهنده ی ده زانم که زیده رۆیی کراوه، نه وه هی زه رووری نه بوو».

- ئی باشه، خۆ هه ره له کوئه وه فرمانه کان هه ره نه و بوون.

دادوهر نه و قسه یه ی وه رگرت: «به لئی، راسته. به لām ئیستا بارودۆخه که گۆراوه. شیوازی فرمانه کهش ده بوایه له گه ل جارندا جیاوازی هه بیت. ره نکه خه لک زۆر ترسابن».

وا نه بوو. که مییک دوا ی نه وه، له کاتی یاری په رتندا له هۆلی بلیارد بۆی دهرکهوت که گرنگترین ههستی خه لک ترسان نییه، به لکو سه رکهوتنی گشتییه. چونکه خه لک ده یان دیت که نه و شته ی له دهروونی هه موو که سیکدایه ئیستا وه راست گه راوه: به هیچ جوړتیک بارودۆخه که نه گۆراوه.

دادوهر نه رکادیو وه ختیک که له هۆلی بلیارد هاته دهری، نه یوانی قسه کهی خۆی له سه رۆکی شاره وانی بگه یه نیت. پیی گوت: «ده بینی، که واته وا دهرده که وئ که نووسه ری جتیونامه کان به خۆرای خۆی زه حمهت داوه. خه لک پیشیان خۆشه».

سه رۆکی شاره وانی قۆلی گرت: «هیچ کاریک له دژی خه لک نه نجام نه دراوه. نه مه کاریکی ئاسایی ئیدارییه». دادوهر نه رکادیو کاتیک که به رتگاوه قسه ی ده کردن بیتچاره ده بوو. سه رۆکی شاره وانی هه میشه هینده به گورجی به رتگادا دهرۆیی که ده تووت کاریکی به په له ی هه یه، به لām پاشان دهرده کهوت که له هیچ شوتنییک ئیشی نییه. سه رۆکی شاره وانی درتیه ی دایه و گوتی: «خۆ نه م بارودۆخه هه تا هه تایه هه روا نایت. تاکو رۆژی یه کشه مه نه و جتیونامه فشه که ره فرتراوه ته نیو زبلدانه وه. نازانم بۆچی به لām به رده وام وام دیتته خه یاله وه که نه و کاره کاری یه ک ئافره ته».

دادوهر ئەرکادیۆ رایه کی دیکه ی هه بوو. سه ره رای ئاسانکار بیه که ی سکر تیره که ی له کوکردنه وه ی زانیاریدا، دادوهر ئەرکادیۆ گه بیووه ده ره نجامی کی گشتی ئه ویش ئه وه بوو که نووسینی جنیونامه کان کاری تاکه که سیتک نییه. چونکه وا دهاته بهرچاو که سه بکی جنیونامه کان یه کده ست نییه. له م چهند رۆژه ی دواییدا شیوازتیکی نویتتر به کاربرا بوو ئه ویش ئه وه بوو که له گه ل نووسینی جنیوناکه کاندایینه شیان ده کیشا.

دادوهر ئەرکادیۆ به م شیوه یه گه یشته ده ره نجام: «رهنگه یه ک پیاو، یان یه ک ئافره ت نه بیته. له وانه یه چهند ژن و پیاویک بن که هه ر یه کیکیان به شیوه ی سه ربه خو کار بکه ن».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «دادوهر، به به لاش مه سه له که له من ئالۆز مه که. بو خوشت ده زانی که له کاریکی ئاوا قوژدا، ته نانه ت ئه گه ر ده ستی زۆر که سیشی تیدا بیته، یه کیک هه ر هه یه که هه موو ئۆباله کانی له ئه ستۆدا بیته».

دادوهر ئەرکادیۆ وه لامی دایه وه: «جه نابی مولازم ئه ره ستۆش وا ده لێ» و یه کاله که ره وانه زیاتر گوتی: «به هه رحال به بر وای من زیده رۆیی کراوه. ئه وانه ی که جنیونامه کان یان ده نووسین هه ر هیتنده راده وستن تا یاسای قه دهغه بوونی هاتووچۆ هه لگیریت».

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «قهیدی ناکا. مه به ستی ئیمه ئه وه یه که بنه ماکانی حکومه ت له سه ر ته خت دانیشینین و بیپار تیزین».

خه لکه بانگه یشت کراوه که ورده ورده له به رده م باره گای بنکه ی پۆلیس کوژده بوونه وه. بنکه که حه وشیکه ی بچووکي گل گه چی هه بوو که خوینی ویشکه وه بوو و جی فیشه کی له سه ر ما بوو. مرۆف ئه و رۆژانه ی ده هاته وه یاد که هه ر لیتره گیراوه کان یان له م حه وشه یه ده کرد چونکه ژوو ره کانی به ندیخانه هه موویان پر بوو بوون و جیگا نه ما بوو.

پاسه وانه کان له و پاش نیسه رۆیه دا به بی چه ک و به تویی بیجامه له راره وه که دا ده هاتن و ده چوون.

سه رۆکی شاره وانی له بهر ده رگا را هاواریکرد: «رویرا، خواردنه وه بده به و خه لکه».

پاسه وانه که ده ستی کرد به له بهر کردنی جله کانی.

پرسیاری کرد: «بیره؟».

سه رۆکی شاره وانی به ده م رۆیشتنه وه بو نووسینگه دژ به گولله که ی خو قیژاندی: «هه ی بی ئاقلی گه مژه، به فراو».

ئاماده بووان لیرو له وئ دانیشتبوون و جگه ره یان ده کیشا.

دادوهر ئەرکادیۆ له سه ر نه رده کانی نهۆمی دووه م را ته ماشای ده کردن.

- ئه مانه خو به خشن؟

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «دلته خو شه. ئه مانه هه موو له بن قه ره ویلان خو یان شار دبووه. منیش ناچار بووم وه کو ره شبگیری ده ریان کیشمه ده ری».

دادوهر گوتی: «باشه، ره واله تیان وه کو نه یارانی حکومه ت ده چیت».

کاتی که ده رگا قورسه پۆلایینه کانی نووسینگه ی سه رۆکی شاره وانی کرانه وه، وه کو ئه وه وابوو که هه ناسیتی ساردی لێ هات بیته ده ری. سه رۆکی شاره وانی له دوا ی هه لکردنی گلۆیه که ی نیو شوره تاییه تیه که ی خو ی، به زه رده خه نه وه گوتی: «ده باشه، ئه گه ر وای که واته چاک شه ری ده که ن».

لایه کی هۆده که قه ره ویلیکی سه ربازی لیبوو که له گه نیکی له بنه وه و کورسییه که ی ته نیشتیشی گۆزه و په ردا ختیکی له سه ر دانرا بوو. چهند تفه نگ و ره شاشیکی سووکیش به دیواره گل گه چیه که وه هه لپه سه ر دردا بوون. هۆده که هه یچ شو نیکی هه وا گۆرکی نه بوو، جگه له چهند کونیکی ته سک له سه رووی هۆده که دا که ده توانرا له و کونانه را به نده رگا و دوو شه قامه سه ره کییه ی شار بییتریت.

له بهر که ی دیکه ی هۆده که شدا، میتریک له په نا قاسه که دانرا بوو.

سه رۆکی شاره وانی مه سه له که ی ئالۆتر کرد: «جاری خو ئه وه هه ر هه یچ نییه، به نیازم تفه نگانیشیان بده می».

پاسه وانه که دوایه دواى نه واندا وه ژور که وت. سه رۆکی شاره وانى چه ند ئه سکیناسیکی پاره ی دایه و گوتی: «یه کی دوو پاکه ت جگه ره شیان بده یه». کاتیک دووباره ته نیا بوونه وه دیسان رووی کرده وه دادوه رو گوتی:

- رات چیه به رامبه ر بهم ته پوتوزه؟

دادوه به خفه تباری وه لامی دایه وه:

- کاریکی مه ترسیدارو نازه رووریه.

سه رۆکی شاره وانى گوتی: «خه لک واقیان ورماره. له سه رۆکی شه وه من پیمویه که نه و داموا نه نازانن چی له و تهنگانه بکه ن».

دادوه قسه که ی پشتراست کرده وه: «به لئ، رهنگه ئه م کاره گیتیان بکات، به لام زۆر ناخایه نیت».

هه ولئ ئه وهیدا تا ههستی زگ به تالبوون له خۆی دوور بخاته وه. فکریکی به میشکیدا هات: «وریا به جه نابی مولازم نه وه کو هه موو شتیک به سه ر یه کداده ی».

سه رۆکی شاره وانى به حاله تیکی نهینى ئامیزه وه له ژورپی برده ده رئ. به سرکه وه پیی گوت: «دادوه، نه وه نده بی ناقل مه به، فیشه که کان فیشه کی راسته قینه نین ئی مه شق کردن».

وه ختیک که چوونه نیو هه وشه که وه گلۆپه کان هه لکرابوون و نه و خه لکه ش که له وئ ئاماده ببوون له بن شۆقی گلۆپیکی بیس و چلکندا که میشه که رانه خۆیان پیداده دا ساردیان ده خواره وه. سه رۆکی شاره وانى له نیو هه وشیدا که گو میلکه کانی ئاویان هه ر تیدا مابوو هاتوو چۆی ده کردو ده ئاخاوت. به شیوه به کی باوکانه بو خه لکه که ی روونکرده وه که ئه رکی نه و شه وه یان به م جوړه یه: دوو که س دوو که س له سه ر سووچی شه قامه سه ره کییان داده مزرتن و فه رمانى نه وه یان پییه که ته قه له هه ر که سییک بکه ن، جا ژن بیت یان پیاو، که له دواى نه وه ی دنگ ده دریت رانه وه ستی. هه روه ها رایسپاردن که نازیه تی له خۆیان نیشان بده ن و پیشی گوتن که دواى نیوه شه و خواردنیان بو

ده نیردیت و هبوای خواست که به یارمه تی خوا کاره کان بی گرفتاری به ره و پیش بچن و خه لکی شاریش پیزانینی خۆیان بو به ریرسان ده ریرن له به رامبه ر به رقه راری نه و ناسایش و سه قامگیریه دا.

بابه ئانجیل خه ریک بو له ته نیشته میزه که هه لده ستایه سه ریخ که دهنگی یه که م لیدانی کاترمیر هه شت له زهنگه که (ناقوس) به رزیوه. گلۆپه که ی هه وشیی هه لکرد. ده رگای کلۆمداو نیشانه ی خاچی له سه ر کتیه که ی دوعایان کیتشا: «به ناوی خوا». له هه وشیکی دووره ده سترا بالنده یه کی بچووک ئاوازی چری. له فینکایه تی هه یوانداو له په نا نه و قه فه سانه ی که پارچه ی رهنگ تاریکیان پیدادرابوو، بیوه که ی ناسیس دهنگی دووه مین لیدانی زهنگه که ی به رگوتیان که وت و بی نه وه ی چاوانی هه لئینئ، پرسى: «رۆبیرتۆ هیتشا نه گه راوه ته وه؟» کاره که ریکی له به رده رگا هه لئروشکاو گوتی له کاترمیر هه و ته وه له نیو جییدایه. تۆزیک پیش نه وه نورا خاکوب دهنگی رادیویه که ی کزکردبوو و به و مۆسیقایه سه رمه ست ببوو که وا مه زه نده ده کرا له شوئینیکی ئارام و پاقره وه دیت. دهنگیکی هینده دوور که پینه ده چوو واقیعی بیت، له ئاسودا بانگی ناویکی کردو سه گه کانیش هه په چه بیان ده ست پیکرد.

دکتوری دانساز هیتشا له گوئگرتن له دهنگوباس نه بوو بووه. به بیری هاته وه که ئانجیلا له به ر شۆقی گلۆپی هه وشئ و خه ریکی هه لکردنی خسته ی وشه ی یه کتریره. بی نه وه ی ته ماشای بکات، فه رمانى پیداد: «ده رگای داخه و بچو له ژورئ ته واوی بکه». هاوسه ره که ی به واق ورماییه وه به خه به ر هات.

رۆبیرتۆ ناسیس، که به راستی له کاترمیر هه و ته وه چوو بووه نیوجیگاوه، هه ستاو له که لئینی په نجه ره که وه ته ماشای گوړه پانه که ی کردو ته نیا دار بادام و دوایین شۆقی بالکونی بیوه که ی ناسیسی بینی که کوژایه وه. ژنه که ی گلۆپی خه وئی هه لکردو به دهنگیکی کپ رایکی شایه نیو جیگاوه. سه گیکی ته نیا، هه تا پینه مه مین لیدانی زهنگه که، هه ر هه په چه بی ده کرد.

دۆن لالومۆسکۆتیی له ژوورپکی نووستنی گهرم و پر له قوتوو به تال و شووشه ی تۆزلیتینیشتوو، رۆژنامهیه کی له سههر ورگی راخراوو و به چاویلکیکه وه له سههر نیوجاوانی، پرخه پرخی بوو. ژنه شه پله لیدراوه کی (ئیفلیج)، په ریشانه حال له بیره وهری شه وه کانی تری وه کو ئه مشه و، به په رۆ کۆنیتیک خه ریکی دوورخستنه وه میشوولان بو و له زهینی خۆیدا لیدانه کانی کاتژمیره کی ده ژماردن. دوا به دوا ی هاواره دووره دهسته کان و چه په چه پی سه گه ل و پیدزکی و راکه راکه کان، بیده نگی فه رمانه و ابو.

دکتۆر جیرالدۆ ژنه کی خۆی راسپارد: «وربا به با کورامینمان له بهرده ستدا بیت».

ژنه کی له پیش ئه وه ی بچیته نیو جیگاوه، ده رمانه سه ره تاییه زه رووره کانی له نیو جاننا ده هاویشتن. هه ردووکیان بیران له بیوه کی مۆنتیل ده کرده وه که دوا یین لۆمینالی خواردبوو و وه کو لاشه یه کی بی جووله لپی که وتبوو. ته نیا دۆن سابس بو که له پاش وتووێژکی دووردریژ له گه ل سینپۆر کارمیچایلدا حیسابی کاتژمیری لی تیکچوو بو و هه ر له نووسینگه کی خۆیدا ما بووه. خه ریکی کیشانی خواردنی سه به یین به یانی بو به ته رازو که ده نگی حه وته مین لیدانی زه نگه که هات و ژنه کی به قژی ئالۆزه له ژووری نووستنی هاته ده ر. رووباره که له جووله که وت. که سیک له تاریکیدا چرپاندنی: «شه ویتکی سه به!» هه ر له وه ده مه شدا هه شته مین لیدانکی زه نگه که (ناقوس)، قوول و بی گه رانه وه، لیدراو کۆمه له ده نگیتکی که رکه ر که له پا زده خوله ک له مه و پیتشه وه ده ستیان پیکردبوو، به ته وای کپ بوونه وه.

دکتۆر جیرالدۆ هه تاکو ئه وه ده می که له دینه وه ی شه بیوری قه ده غه کردنی هاتووچۆ کردنی بهرده وام بوو، کتیبه کی داخستبوو. هاوسه ره کی جاننا یه کی له سه رمیزی په نا قه ره ویله که دانا و رووه دیوار راکشاو گلۆپه کی کوزانده وه.

دکتۆر کتیبه کی لیک کرده وه، به لام نه یخوینده وه. هه ردووکیان به نارپکی هه ناسه یان ده دا. له شارپیکدا که بیده نگی به کی بی پایان، به قه د ژوورپکی نووستن بچووکی کردبووه، به ته نیا بوون.

– بیه له چی ده که یه وه؟

دکتۆر وه لآمی دایه وه: «له هیج شتیک».

ئیدی هه تا کاتژمیر یازده که سه ره له نوێ گه رایه وه سه ره ئه و لاپه ره یه ی که له ده ستپیتیکی هه شت جار لیدانه که وه ده ستی به خویندنه وه ی کردبوو، زهینی خۆی له سه ره هیج شتیک جیگیر نه کرد. سووچیتکی لاپه ره کی نووشتانده وه و کتیبه کی له سه ره میتزه که دانا. ژنه کی خه وی لیکه وتبوو. جار ان شه وی و ابو هه ردووکیان هه تا به یانی به خه به ر ده بوون تا مه زنده ی ئه وه بکه ن داخۆ ته قه کردنه که له چ شوینتیک و له چ بارودۆ خیکدا بووه. چه ندین جار ده نگی تفه نگ و پۆستال گه یشتبووه به رده رکی ماله که یان و دووقۆلی له سه ره قه ره ویله که دانیشتبوون و چاوه رپی ئه وه یان کردبوو که ره نگه هه ر ئیستا ده رکه ی ماله که یان بدریته به ر ده سپرێژی گولله.

پاش ئه وه ی که فیری جیاوازی جووره ها ترسان بیوون، زۆر شه وان سه ریان کردبووه سه ره سهرینی پر له کاغه زی نه یینی – که ده بووایه له رۆژانی داها توودا بلاو بکرینه وه – به ره به یانی یه کیک له رۆژه کان گو ییان له ده نگی کپ و به ماته مات ببوو که پیتشه کی گو رانییه کی شه وان بوو. ئه وسا دوا به دوا ی ئه وه ده نگی ماندووی سه روکی شاره وانی یان به رگوێ که وتبوو که: «ئیره نا، ئه و تیکه ل به و جووره کارانه نییه» . دکتۆر جیرالدۆ گلۆپه کی کوزانده وه هه ولیدا خه وی لیکه ویت.

له دوا ی نیوه شه وی، باران بارین ده ستی پیکرد. سه رتاش و یه کیتی تر که له سه ره سووچی شه قامیک له ته نیشته به نده رگا خۆیان دامه زراندبوو، شوینه کی خۆیان به جیه یشت و چوونه بن گوێ سوانه ی دوکانه کی سینپۆر بنیامین. سه رتاشه که جگه ره یه کی داگیرساندو له به ر رووناکي ده نکه شقارته که چاوی به تفه نگه کی ده ستی خۆیدا گێرا. تفه نگیتکی نوێ بوو. گو تی: «دروستکراوی ئه مه ریکایه» .

ئه وه ی که له گه لیدا بوو چه ند ده نکه شقارتیتی ئاگردا بو ئه وه ی مۆدیلی چه که کی خۆی بزانتی، به لام شتیتکی بو نه دۆزرایه وه. چۆرا که له گوێ سوانه کانه وه ده هاته خوارئ و به قۆنداگی تفه نگه که ده که وت و ده نگیتکی کپی دروست ده کرد. به سه ره ده سته ی قۆلی جله کانی ئاوه کی سه رییه وه و گو تی: «چ

شهرمه زارییه که! ئیمه دوو قۆلی لیرهین، هدریه که و تفهنگی کمان پییه و هردوو کمان ته ریوین» .

له و شهوه ئهنگوسته چاوه دا بیجگه له دهنگی چۆراوکه که له گوئ سوانه کانهوه دههاته خواری هیج دهنگی تر نه ده بیسترا .

سهرتاشه که گوتی: «ئیمه نو که سین و ئهوان به سهرۆکی شارهوانییه وه ههوت که سن، جگه له مه سنی که سیشیان له بنکهی پۆلیس دهستبه سهرن» .

ئوهی تر گوتی: «که میک پیش ئیستا منیش بیرم له هه مان شت ده کرده» .

لایتی سهرۆکی شارهوانی هردووکیان رووناک کردهوه . له پهنا دیواری خوێان کروش هه لێنا بوو و هه لێبان ددها چه که کانیان له دلۆپه ئاوی چۆراوکهی سهریانی بپاریزن که وهکو ساچمه له سهر پیتاوه کانیان لێک بلاو ده بوون . کاتی که لایته که کوژایه وهوه سهرۆکی شارهوانی هاته کنیان و له بن سهر په نایه که راوهستا ، ناسیان . چاکه تیکی دراوی له بهردابوو و رهشاشیکی به شانی خویدا کردبوو . پاسهوانیکیشی له گه لدا بوو . له دوا ی سهرکردنی کاتژمیره کهی که له دهستی راستی کردبوو ، فرمانی به پاسهوانه که دا:

- برۆ بۆ باره گا بزانه داخۆ خواردنه که چی لیتهاتوو .

پاسهوانه که به هه مان گورج و گو لیبیهی که له کاتی شهردا فرمان جیبه جی ده کهن ، له بهر بارانی ون بوو . ئهوسا سهرۆکی شارهوانی له پهنا ئه و دوو تازه سهر بازه له سهر زهوی دانیشت .

- چ ههیه ؟

سهرتاشه که گوتی: «هیج» .

ئهی دیکه پیش ئه وهی جگه ره داگیرسینی ، دانه یه کی بۆ سهرۆکی شارهوانی را داشت که لیتی وهر نه گرت .

- جه نابی مولازم ده تانه وی هه تا کهنگی گلما ن بده یه وه ؟

سهرۆکی شارهوانی گوتی: «نازانم . جاری با کاتی قه دهغه بوونی هاتوو چۆ به سهر بجیت . ئهوسا بزانه داخۆ سبهینی چی روو ده دات» .

سهرتاشه که دهنگی خوی هه لیری: «یانی هه تا کاتژمیر پیتی به یانی!» .

هاورپیه کهی گوتی: «نه خیر قوریان . ئه ویش من که له کاتژمیر چواری به یانییه وه له سهر پییان راوه ستام» .

له نیو چرپه چرپی باراندا دهنگی شه ره سه گیان هاته بهر گوئی . سهرۆکی شارهوانی ئه و نده راوه ستا هه تا دهنگه که نه ماو ته نیا دهنگی وه پینی سه گیک نه بی . ئهوسا هه ناسه یه کی قوورسی هه لکیشا و رووی له و پیاوه کردو گوتی:

- پیوست ناکا ئه و نوزه نوزه ی بۆ من بکه ی . من نیوهی ژیا نی خۆم له نیو ئه و گالته جار پیاندها به سهر بردوو ه . بۆ خۆشم وا خه ریکه له تاو خه وی به لادا ده که وم» .

سهرتاشه که گوتی: «له خوړایی و به بی هۆ ، نه سهری هه یه و نه بن وه کو ئیشی پر و پیریژنان» .

سهرۆکی شارهوانی هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «من بۆ خۆشم به ره به ره خه ریکه به و دهره نجامه ده گهم» .

پاسهوانه که گه رایه وه و پی راگه یان دن که له بنکه ی پۆلیس چاوه ریتی ئه وه ده کهن باران خۆشی بکاته وه ئه و جا خوار دنیان بۆ بنیرن . ئهوسا په یامیکی دیکه ی دانئ: ژنی که به بی مۆله تی هاتوو چۆ کردن قۆلبه ست کراوه له بنکه ی پۆلیس چاوه پروانی سهرۆکی شارهوانی ده کهن تا بجیت و بریاری له سهر بدات .

کاساندر ا بوو . له سهر کورسییه ک به ئاسووده یی خه وی لیکه و تیبو و کۆلوانه یه کی نابلونی له خۆیه وه پیتچابوو . له ژوو ریکی بچوو کدا که شوقه کزه مه لوله که ی ، بالکۆنییه که ی رووناک ده کرده وه ، سهرۆکی شارهوانی له لووتی هه لکۆلینجان د . ژنه ناله ی لیبه رز بۆ وه له رق هه ستاویان را په ری و چاوی هه لیتان .

گوتی: «خه ریک بوو خه ونم ده دین» .

سه‌رۆکی شاره‌وانی گۆڤی ژووره‌که‌ی هه‌ل‌کرد. ژنه ده‌ستی به چاوی خۆیه‌وه گرتن و جین‌گلی‌گیدا. نینۆکی زیوی و بن هه‌نگلی تاشراوی ژنه‌که، بۆ ساتیک له چاوی سه‌رۆکی شاره‌وانیاندا.

ژنه گوتی: «به راستی ئاقلی. من له کاتژمێر چه‌وته‌وه لێره».

سه‌رۆکی شاره‌وانی به پۆزش هینانه‌وه گوتی: «له مالی چاوه‌ڕیم ده‌کردی».

- جا ئاخر خۆ من مۆله‌تی هاتووچۆکردم نه‌بوو.

ژنه دوو شه‌وه له‌مه‌وپیش قه‌زه‌کانی زه‌ردیکی پرته‌قالی بوون، به‌لام ئیستا ره‌نگ زیوی بوون.

سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «هه‌ر به‌ ته‌واوی له‌ بیرم چوو‌بۆوه» و پاش هه‌ل‌واسینی قاپوته‌که‌ی، کورسییه‌کی هینایه‌ په‌نای و دانبشت. گوتی: «هه‌وادارم که وایان نه‌زانیبیت تۆ هه‌مان ئه‌وه که سه‌ی که کاغه‌زان له‌ دار و دیواری ده‌دات».

ژنه هاتبۆوه سه‌رخۆ.

وه‌لامی دایه‌وه: «بریا وایان زانیایه. من که یفم له‌ هه‌لپه‌ هه‌لپه».

سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌ ناکاو له‌ ژووریدا خۆی به‌جێ ته‌کلێف دیته‌وه. له‌ رووی داماویه‌وه قامکی خۆی ته‌قاندن و گوتی: «چاکه‌یه‌کم ده‌ره‌ق بکه». ژنه چاویکی به‌ سه‌رتاپایدا گێرا.

سه‌رۆکی شاره‌وانی درێژه‌ی دایه: «با هه‌ر به‌ینی خۆمان بیت. ته‌ماشاکه داخۆ به‌ په‌ره‌کان نایدۆزییه‌وه ئه‌وه مندالبازاریه‌ کاری کێیه؟»

ژنه ئاوڕپکی دایه‌وه. پاش بێده‌نگییه‌کی کورت گوتی: «زانیم».

سه‌رۆکی شاره‌وانی چه‌پلێکی بۆ لێدا: «بۆ خۆت ده‌زانی که من له‌به‌ر خاتری ئێوه و ئه‌وه خه‌لکه‌ وا ده‌که‌م».

ژنه به‌ نیشانه‌ی پشتگیری کردن له‌ قسه‌که‌ی سه‌ری له‌قاند.

- بێ ئه‌وه‌ی جه‌نابتان پێم بلێی، بۆ خۆم ئه‌وه‌ کاره‌م کردووه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی نه‌یتوانی که یف خۆشی خۆی قووت بداته‌وه. کاساندرایه‌ ته‌نی فمایشیکی حیساب بۆ کراوی دا به‌ ده‌نگی و گوتی: «زۆر سه‌یره. نیشانه‌کان هه‌ینه‌ روون بوون که بۆ خۆشم وه‌ختیک له‌سه‌ر مێزه‌که‌ چاوم پێیان که‌وت له‌ ترسان داچله‌کیم». ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌ هه‌ل‌کێشانیشی ببوه‌ نااسایی.

- کێیه؟

- هه‌م ته‌واوی شاره‌، هه‌م هه‌یج که‌س نییه‌.

به شی هه شته م

کورەکانی بیوه‌که‌ی ئاسیس رۆژی به‌کشه‌مه له رۆپوره‌سمی و تارخوینده‌وه له کلێسه ناماده‌بوون. ئەوان بێجگه له رۆبیرتۆ ئاسیس. هه‌وت که‌س بوون و هه‌موویان له قالبیک هیندرابوونه ده‌ری: هه‌موویان توندوتیژ و که‌ته، سه‌رقال و لاسار و له به‌رامبه‌ر دایکیشیاندا فه‌رمانبه‌ردارو رام بوون. رۆبیرتۆ ئاسیس بچووکتین و تاکه کورپی خیزانداری بنه‌ماله‌که، ته‌نیا له ئیسکی لووتیدا به‌ براهه‌کانی تری ده‌چوو. ئەم کورپه پاشه‌به‌ریه، به‌ میزاجیکی کز و خولق و خووبیه‌کی ئاسایی، هه‌روه‌کو که‌ بۆ دلخۆشکردنی دۆراویک خه‌لاتیکی ده‌ده‌نی، به‌ نسیب بیوه‌که‌ی ئاسیس ببوو و داخی بێ کیزی به‌ دلی ئەو ژنه‌دا هینابوو.

دوای ئەوه‌ی که‌ هه‌ر هه‌وت براهه‌که‌ باری و لاخه‌کانیان داگرتبوو، له ژووری چیشتلیناندا، بیوه‌ژنه‌که‌ به‌ نیو مریشکه‌ به‌ داره‌وه‌ کراو و سه‌وزیجات و قالبه‌ په‌نیر و که‌لله‌ قهن‌دی سوور و بردراو و پارچه‌ گۆشته‌ خویکراوه‌کاندا ده‌هاتوو ده‌چوو و فه‌رمانی بکه‌و مه‌که‌ی به‌ کاره‌که‌ره‌کان ده‌دا. پاش ئەوه‌ی که‌ ژووری چیشتلینان خاوتین کرایه‌وه، فه‌رمانی پێدان که‌ له هه‌ر کام له‌و شتانه‌ باشتینه‌که‌ی بۆ باهه‌ ئانجیل و له‌لانی.

باوکی روحانی خه‌ریکی ریشتاشین بوو. جار جاره له‌ په‌نجه‌را ده‌ستی درێژ ده‌کرده‌ به‌ر ئاوی بارانی تا چه‌نه‌گه‌ی خۆی پێ ته‌ر بکات. به‌ره‌و لیبوونه‌وه‌ ده‌چوو که‌ دوو کچی پێخواس به‌بێ له‌ ده‌رگادان هاتنه‌ ژووری و چه‌ند ئاناناسیکی گه‌یوو و باره‌ه‌نگی سوور و که‌لله‌ قهن‌د و په‌نیر و سه‌به‌تیک سه‌وزه و هیلکه‌یان له‌به‌ر پێیانی رۆکرد.

باهه‌ ئانجیل چاویکی لیداگرتن و گوتی: «چیرۆکی ئاواته‌کانی مام که‌ رویشکه». کچه‌ جحیلتره‌ که‌ به‌ چاوی ئەبله‌قه‌وه‌ په‌نجه‌ی بۆ لای وی درێژ کردو گوتی: «که‌واته‌ قه‌شه‌کانیش ریشی خۆیان ده‌تاشن!» کچه‌که‌ی تر به‌ره‌ و ده‌رگا پالنه‌په‌ستۆیدا گوتی: «ئهی پیت و ابوو چۆنه‌؟» باوکی روحانی زه‌ردیکی هاتی و پاشان به‌ شتیه‌یه‌کی جدییانه‌ گوتی: «ئیمه‌ش مرۆقین». ئەوسا به‌ دیتنی ئەو شتانه‌ی که‌ به‌ گۆرێ و ه‌ربوون، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ ئەم جۆره‌ دیاری و به‌خششانه‌ هه‌ر له‌ بنه‌ماله‌ی ئاسیس ده‌وه‌شیتته‌وه‌.

به‌ ده‌نگیکی تا راده‌به‌ک و ه‌کو هاوارکردن گوتی: «پێیان بلێن خوا پاداشتیان بداته‌وه‌و سه‌لامه‌تیان بکات».

باهه‌ ئانجیل، پاش چل سال‌ کاری قه‌شه‌یی هیشتا هه‌ر فێر نه‌بوو بوو که‌ به‌ر له‌ مه‌راسیمی گرنگ به‌سه‌ر شاگه‌شگه‌یی خۆیدا زال ببیت. بێ ئەوه‌ی ریش تاشینه‌که‌ی ته‌واو بکات، تاقمه‌ ته‌راشه‌که‌ی و له‌لانا. پاشان دیارییه‌کانی هه‌لگرتن و له‌ نیو قه‌فه‌زه‌کانی هاویشتن. به‌ده‌م سه‌پینه‌وه‌ی ده‌ستانی به‌ شاقه‌لی که‌وايه‌که‌ی، چوو ژووری تاییه‌تی قاپه‌ پیرۆزه‌کان. هۆلی کلێسه‌ که‌ جمه‌ی ده‌هات له‌ خه‌لک. براهیانی ئاسیس له‌ گه‌ل دایکیان و بووکی بنه‌ماله‌که‌یان دوو ریزی پێشه‌وه‌ له‌سه‌ر ئەو کورسییانه‌ دانیشتبوون که‌ وه‌ختی خۆی بۆ خۆیان به‌ دیاری بۆ کلێسه‌یان هینابوون و ناوی هه‌ر به‌کیکیشیان له‌سه‌ر له‌وحه‌ی مسی کورسییه‌کان هه‌لکه‌ندرابوو و هه‌رکه‌سه‌ له‌ شوینی خۆی دانیشتبوو.

کاتی که‌ له‌ دوای چه‌ندین مانگ بۆ یه‌که‌مه‌جار هه‌موویان پێکه‌وه‌ گه‌یشتنه‌ کلێسه‌، حاله‌تییکی وایان هه‌بوو که‌ ده‌توت به‌ سواری ئەسپان هاتوون.

گوستۆبال ئاسیسی کورپه‌ گه‌وره‌، نیو کاتژمێر پینش له‌سه‌ر کاری ناژده‌لداری را هاتبوو و ده‌رفه‌تی بۆ نه‌ره‌خسابوو ریشی خۆی بتاشیت و هیشتاش چه‌کمه‌ و مامزه‌ی هه‌ر له‌ پێدا بوو. به‌ دیتنی ئەو دیوه‌ زه‌لامه‌ ده‌توانرا باوه‌ر به‌و قسه‌یه‌ی خه‌لک بکریت- هه‌رچه‌نده‌ که‌ ئەو قسه‌یه‌ هه‌رگیز پشتراست نه‌کراوه‌- که‌ ده‌یانگوت سیزار مۆنترو له‌ راستیدا کورپی ئادالبیرتۆ ئاسیسی پیره‌.

بابه ئانجیل له ژووری تایبەت به قاپ و قاچاغه پیرۆزهکاندا رووبه‌رووی کارێکی ناخۆش هاته‌وه: خشله‌کانی تایبەت به رێپورەسمی ئایینی له شۆینی خۆیان نه‌ما‌بوون. جانکۆش (مجیوری کلتیسه) دیتی که‌وا باوکی روحانی نارەحه‌ته و نیو چه‌که‌جه‌ی میزه‌کان ده‌پشکنی و له به‌رخۆیه‌وه هەر پرته‌پرتییه‌تی.

قه‌شه‌که‌ فه‌رمانی پیتدا: «بانگی ترینیداد بکه و لیتی پیرسه داخۆ بالا پۆشه سپییه قامیشداره‌که‌ی له کوئی داناوه».

به بیری هاته‌وه که ترینیداد له رۆژی شه‌مه‌وه نه‌خۆش که‌وتوه. جانکۆشه‌که له دلای خۆیدا گوتی رهنگه‌ ئه‌و کیرۆله‌یه هیندیک شتی بۆ چاک کردنه‌وه بردبیته‌وه بۆ مالتی.

بابه ئانجیل به ناچاری خشلی تایبەتی به مه‌راسیمی به خاکسپاردنی به خۆیدا کردن. نه‌یده‌توانی زه‌ینی خۆی کوپکا‌ته‌وه. کاتی‌ک که به هه‌ناسه‌برکی و توورپه‌بیه‌وه پیتی نایه‌ سه‌ر مینبه‌ری وتار خۆینده‌وه، بۆی ده‌رکه‌وت که ئه‌و باسانه‌ی له ماوه‌ی چهند رۆژی رابردوودا له نیو میشکی خۆی پرۆقه‌ی له‌سه‌ر کردوون، ئه‌وه‌نده‌ی که له ژووره‌ چۆله‌که‌ی خۆیدا قه‌ناعه‌ت هینهربووه، ئیستا لیره‌و له به‌رده‌م ئه‌و هه‌شامه‌ته‌ واه‌رناچیت. ماوه‌ی ده‌ خوله‌ک قسه‌ی کردن. زمانی ته‌لله‌ی ده‌کرد و واق ورم‌ا و له‌وه‌ی که فکر و قسه‌کانی ناکه‌ونه نیو‌قالبی پیتشدا‌یانه‌وه، له نیو کوره‌کانیدا چاوی به‌ بیوه‌که‌ی ئاسیس که‌وت. به‌ جوړیکی وابوو که ده‌توت چهند سه‌ده‌به‌ک دواتر، وینه‌یه‌کی خیزانی ئه‌وانی دیتوو و دووباره ناسیونیه‌وه. له نیو‌شیا‌ندا ته‌نیا ریبکا ئاسیسی به‌ زیندوویی و هاوچه‌رخانه‌ هاته‌ به‌رچاوان که به‌ باوه‌شینیکی داری سه‌نده‌ل خۆی فینک ده‌کرده‌وه. بابه ئانجیل به‌بێ ئه‌وه‌ی که راسته‌وخۆ ئاماژه به‌ جینۆنامه‌کان بدات، کو‌تایی به‌ وتار و ئامۆزگارییه‌کانی خۆی هینا.

بیوه‌که‌ی ئاسیس بۆ ماوه‌ی چهند خوله‌کی‌ک له جیتی خۆی ویشک بوو و کاتی‌ک که سه‌رله‌نوێ سروودی ئایینی ده‌ستی پیکرده‌وه، به‌ توورپه‌یه‌کی قوت دراوه‌وه چهند جارپیک ئالقه‌ی بوکینی‌ی له په‌نجه‌ی خۆی ده‌رهینا و تیی کرده‌وه. پاشان خاچیکی له‌سه‌ر جه‌سته‌ی خۆی کیشاو له جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ راره‌وی ناوه‌راستی کلتیسه‌دا چوو ده‌ری و کوره‌کانی‌شی به‌ گاله‌گال به‌ دوایه‌وه بوون.

به‌یانی ئه‌و رۆژه، دکتۆر جیرالدۆ توانی له بزۆینه‌ره‌ ده‌روونیه‌یه‌کانی خۆکۆشتن تیبگات. باران به‌بێ ده‌نگی ده‌باری، بالنده‌ هه‌نجیرخۆره‌که له ماله‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌یخویند، بۆ خۆی ددانی ده‌شوشتن، هاوسه‌ره‌که‌شی قسه‌ی ده‌کردن.

ژنه له کاتی ریک‌خستنی میتزی قاوه‌لتی کردندا گوتی: «یه‌کشه‌مه‌کان سه‌یرن. وه‌کو ئه‌وه وایه که به‌ داره‌وه هه‌لیانواسیبه‌یت: بۆنی گوشتی کالی لیدیت».

دکتۆر گوتزانی هینا و ده‌ستی کرد به‌ ریش تاشین. چاوه‌کانی شیدار و پیلوه‌کانی‌شی هه‌لاوسابوون. ژنه گوتی: «خه‌وت لیتگۆراوه» و به‌ ئاوازه‌ ده‌نگیکی تال و له‌سه‌رخۆ درێژه‌ی دایه: «وا لیدیت که هه‌ر له یه‌کی‌ک له‌م یه‌کشه‌مانه‌دا له خه‌وێ هه‌لده‌ستی و ده‌بینی که پیربووی». جلیکی هه‌لقراوی نیومالی له به‌رکردبوو و په‌رۆیه‌کی به‌سه‌ری خۆیدا رابه‌ستبوو.

پیاوه‌که گوتی: «لوتفی‌کم له‌گه‌لدا بکه‌و چیدی مه‌وه‌ره».

ژنه چوو ژووری چیش‌تلی‌نان و قۆریه‌که‌ی قاوه تیتدا لیتانی له‌سه‌ر ئاگری داناو چاوه‌رپتی کرد هه‌تا ده‌کوئ. ماوه‌یه‌ک گوتی بۆ ده‌نگی بالنده‌ هه‌نجیرخۆره‌که و پاشان ده‌نگی ئاو به‌ خۆداکردن گرت. ئه‌وسا چوو ژووری نووستنی بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ختیک که پیاوه‌که له هه‌مامی دیتسه‌ ده‌ری جله‌کانی ئاماده‌ بن. کاتی‌ک خواردنی ده‌هینایه‌ سه‌رمیژه‌که، دیتی که می‌رده‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌فه‌ره‌و پانتۆله‌ خاکی و کراسه‌ سپۆرته‌که‌ی که‌میک جحیل‌تریان کردۆته‌وه.

له‌ بیده‌نگیدا خۆیان به‌ نانخواردنه‌وه خه‌ریک کرد. که‌میکی ما‌بوو که له‌ نانخواردن بینه‌وه، کابرا به‌ نیگایه‌کی پر له‌ خۆشه‌ویستی له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی وردبۆوه. ژنه‌که که سه‌ری خۆی داخستبوو و قاوه‌ی ده‌خوارده‌وه، بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌ستی به‌ قه‌لسبوون کرد.

کابرا پۆزشی هینایه‌وه که: «خه‌تای نیوزگی منه».

ژنه بێ ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆی هه‌لبێری وه‌لامیدایه‌وه: «ده‌نگ دروستکردن شتیکی خراپه‌، پۆزش هینانه‌وه‌ی ناوی».

- رهنه سهرخوش بم. پياو بهم بارانه نيوزگي دهبيت.

ژنه بوي روونكردهوه: «همميشه ههروا دهليتي و هيچيش ناكهي. نهگهر ورياي خوت نهبي كي چارهسههت بو دهكات؟ بو خوت؟»

وا پييدهچوو پرواي به قسهي ژنهكهي كرديت. گوتي: «با مانگي كانووني يهكهم دابيت دوو ههفتان دهچينه قهراغ دهريا». له كهليني نهو پهنجهره داره توژدادراوهرا كه ژووري نووستني له ههوشه جيا دهكردهوه، تهماشاي باراني كرد. له دريژبوونهوهي مانگي تشريني يهكهم دلي گيرا. دريژهي به قسهكهيدا: «نهو كات لاني كهه ههتا ماوهي چوار مانگ يهكشههمكان وهكو نهمرؤ نابن». ژنه قاپ و قاچاغهكاني لهسهر يهكدانان و بردني بوژووري چيستليتان. كاتيک بوژووري نانخواردن گهرايهوه ديتي كه كلاويكي ههسيري لهسهر ي نابوو و خهريكي تامادهكردي جانتاي داودهرومانيبه. پياوهكه گوتي: «كهواته وا بلتي، بيوهكهي تاسيس دووباره سهروگويلاكي له كلتيسهدا قوت بوونهوه».

پيش نهوهي دداناني بشووات نهو بهسهرهاتهي له زماني ژنهكهي خوي بيستبوو، بهلام گوئي خوي نهدابوويه.

- نهمسال نزيكهي سي جار چونهته كلتيسه. رهنه شتيكي باشريان بو خو خافلاندن به دهست نهكهوتبيت.

دكتور ريزي ددانه قائمهكاني خوي به ديار خست.

- دهولههمندكان گيلن.

چهند ئافرهتيك لهسهر رتي گهرايهوههوان لهم كلتيسهوه لايان دابوو كن بيوهكهي مونتيل. له كاتيكدان كه نهو ئافرهتانه له ژووري پيشوازي كردندا دانيشتبوون، دكتور سهلامي ليكردن، له بن قادرمهكانهوه گوئي له دهنكي پييكهنين بوو كه له پشتهوهپرا دههات. وهختيک له دهرايدا، بوي دهركهوت كه تاقمه ژنيكي تربش له ژووري نووستن. دهنگيک هات و پيي گوت كه بيته ژووري.

بيوهكهي مونتيل به سهريكي قژنهوه لهسهر قهروهويلهكه دانيشتبوو. قولينچكيكي چهچهفهكهي له راستي سينگي خوي راگرتبوو و شان و ئاويينيكيشي لهسهر نهژنوي خوي دانابوو.

به دكتور گوت: «سهرهنجام جهنايشتان برياري نهوهتاندا كه تهرريف بينن بو ميوانداريمان».

يهكيك له ژنهكان گوتي: «به بوئهي پازده سالي تهمهنييهوه ئاههنگ دهگيري».

بيوهكهي مونتيل بوي راستكردهوه: «همژده سالي» و زهرديهكي خهماوي هاته سهري ليوان و دووباره لهسهر قهروهويلهكه راكشايهوهوه ههتاكو ملي خوي له نيو جيتي هاويشتهوه. به گالته گوتي: «نهلبهته بو نهه ئاههنگه پياو بانگهتشت نهكراون، نهخاسمه نيوه، دكتور. نهو كاره پي و قهدهمي باش نييه».

دكتور كلاوه تهرهكهي خوي به جلگرهكهدا كرد. «دهستت نهريزي». به شادمان قيافهي خهفتهبارانهي بهخويهوه گرت و تهماشايهكي نهخوشهكهي خوي كرد. «نيستا زانيم كه نييره جياگاي من نييه» و روي له تامادهبووان كردو به پوزش هيتانهوهوه گوتي:

- نيستا نهوجار مولهتمان پييدهدهن؟

بيوهكهي مونتيل كاتيک كه لهگهله دكتوردا به تهنيا مايهوه، دووباره رهنه و روي به نازاري ژنيكي نهخوشي بهخويهوه گرت. بهلام وا دههاته بهرچاو كه دكتور هينده گوئي نهدهدابه. هينديك شتي له نيو جانتايهكهي دهرييناو لهسهر ميژهكهي پهنا قهروهويلهكهي دادهنا و به ههمان ئاوازه دهنكي شادومانهوه قسهي دهكردن.

بيوهژنهكه به پارانهوهوه گوتي: «تكات ليدهكهم دكتور، چيدي دهريانم لي مهده. ههموو لهشم كون كون بووه».

دكتور زهردهي هاتي: «دهريزي باشرين شته كه بو بژتوي ژياني دكتوران دوزراوهتهوه».

ژنهش زهردهي هاتي.

گوتی: «پروا بکه» و له بن چه رچه فه که وه دهستی به رانی خویدا هینا، «ئه م به شهی جهسته م هممو وشک بووه، ناتوانم دهستی لیبدهم».

دکتور گوتی: «دهستی لئ مه ده».

ژنه ئه مجاره بیان به پیکه نین زاری خوی لیک کرده وه.

- به جیدی قسان بکه دکتور. هه نه بی یه کسه موان به جیدی له گه لئما بدوی».

دکتور قوئی هه لکرد تا پاله په ستوی خوینی بو بگری».

- دکتوره که م لپی قه دهغه کردووم. زبانی بو جگه رم هه به.

له میان کاری گرتنی پاله په ستوی خویندا، بیوه ژنه که وه کو مندالیک بزو له میله کانی پاله په ستو پیوه که رامابوو. گوتی: «ئه مه سه بیرترین کاتژمیر که له ژیان خۆمدا دیتوومه».

دکتور زهینی هه له سه م میله کانی پاله په ستو پیوه که بوو تا سه ره نجام دهستی له په مپدانی ئامیره که هه لگرت.

گوتی: «ئه مه تاکه کاتژمیر بکه که به وردی پیتان ده لئ چ کاتیک له خه وه هستی».

کاتیک کاره که ی ته واو کردو قو لبه ندی ئامیره که ی هه لده ویزنییه وه، ماوه ی نزیکه ی خوله کیک سهیری روخساری نه خو شه که ی کرد. شووشیک حبه ی سپی بو له سه م میزه که داناو رایسپارد که هه ر دوازه کاتژمیر دانه یه ک بخوات. گوتی: «ئه گه ر ده ته وی چیدی ده رزیت لینه ده م باشه، لیت ناده م. تو له منیش ساغتری»، بیوه که له رووی بی تاقه تیبیه وه جینگ لیکیدا.

بیوه که گوتی: «من له ژیانمدا ده رمانم نه خوار دووه».

دکتور وه لای دایه وه: «پروا به قسه که تان ده که م. به لام چی بکه یین ئیدی، ناچار بووین شتیک داهینین تا مو له تی سه ردانانی پی وه رگین».

بیوه که به بی گویدان به م قسه یه، پرساری کرد:

- ده بی له نیو جیدا بو ی بکه وم؟

دکتور گوتی: «به پیچه وانه وه، به ته واوی لیت قه دهغه ده که م له جیدا بکه وی، بچو بو ژووری پیشوازی. ده بی به خیره اتنی میوانه کانت بکه ی». پاشان به ته وسه وه گوتی: «جگه له مه ش، ده ربارهی زور شت قسه ت پین».

ژنه گوتی: «خوا به دوورمان کات دکتور، پاشه مله هینده قسان بو خه لکی هه لمه به سته. ناکا ئه توی ئه و جنیونا مانه هه لده واسی».

دکتور جیرالدو که یفی به م بو چوونه هات. کاتیک ده چووه ده ری، له بنه وه را ته ماشایه کی جانتا گولم یخداره که ی کرد که له قوژبنیکی ژووری نووستنی بو سه فه ر دانرا بوو. له به ر ده رگا هاواریکرد:

- کاتیک له گه شتی ده وری دنیا گه رایه وه دیاریت له بیرنه چی.

نه خو شه که له ده رفه تیکدا که بو ی ره خسا خوی به داهینانی قزه ئالوزه کانییه وه خه ریک کرد.

- به دلنیاییه وه دکتور.

نه چووه خواری بو ژووری پیشوازی. هه تا دوا یین که س که بو سه ردان کردنی هاتسو رویشت، هه ر له نیو جیگادا مایه وه. ئه وسا جلی له به رکردن. سینوور کارمیچایل له کاتی نانخواردن له بالکونی ماله که ی خویدا چاوی پی پی که وت.

بیوه که به بی ئه وه ی چا و له سه ر بالکونییه که هه لگرت، سه لامه که ی ستانده وه.

گوتی: «له ناخی دل ه وه ئه و ژنه م خو ش ده ویت. ژنیکه ی به جه رگه». سینوور کارمیچایلش بو لای مالی بیوه که ی ئاسیس-ی روانی که به م کاتژمیر یازده به هیش تاش ده رکه و په نجه ره کانی هه ر نه کرابوونه وه.

گوتی: «سروشستی وایه. به و ده روونه ی که هه یه تی و ته نیسا بو پیسا وان دروستکراوه، ناتوانریت شتیکه ی تری لئ چاوه پروان بکرت». دووباره رووی له بیوه که ی مو نتیل کرده وه گوتی: «تو ش وه کو سووره گول وای».

وا دههاته بهرچاو که پیکه نینی تهر و تازهی بیوه کهی مؤنتیل ئەم قسه یه ی پشتراست ده کرده وه.

پرسیاری کرد: «هیچ ده زانی» و کاتیک راپایی سینیۆر کارمیچاییلی دیت، بۆ خۆی له وهلامدانه وه دا پیش دهستی کرد.

- دکتۆر جیرالدۆ دلیابوو له وهی که من شیت بووم.

- به راستی وا ده لئیی؟

بیوه که به له قاندنی سهر وهلامی ئه ریتی دایه وه. گوتی: «ئه گهر سه بارهت به ناردنی من بۆ نه خۆشخانهی دهروونی قسهی له گه لدا کردیی، سهرم سوورنامی نیت».

سینیۆر کارمیچاییلی گبژو و پش بوو و نهیده زانی چۆن چۆنی خۆی لهو تهنگانه یه رزگار بکات. ههر ئه وهندهی بۆ کرا گوتی: «من ئه مرۆ به یانی له مائی وه درنه که وتووم». خۆی هاویشته سهر کورسییه کی چه رمی ئاسوده که له په نا قهره ویله که دانرابوو.

بیوه که خۆزی مؤنتیلی به بیرهاته وه که ههر له سهر ئه و کورسییه میتشکی وه ستاو له دوای پازده خوله ک مائتاوایی له ژیان کرد. ئه و بیره وه ریبه تالانهی له خۆ دوورخستنه وه و گوتی: «که واته، پاش نیوه رۆیه ده توانی سهردانی بکهی» و دهم به پیکه نین دریزه ی به قسه کهی خۆیداو گوتی:

- له گه ل ساباسی هاو ریتی نازیمدا قسه ت کردوه؟

سینیۆر کارمیچاییلی به جووله ی سهر وهلامی ئه ریتی دایه وه.

له راستیدا ئه و دوورپۆژی سهر له بهر، واته هه پنی و یه کشه ممه، هه ولئی ئه وهی دابوو تا له ناخی کابرایه کی به تیکوئی وه کو دۆن ساباسی ده به پینی داخۆ ئه گهر هات و ملک و مائی خۆزی مؤنتیل هاته سهر فرۆشتن، هه لئوستی وی چی ده بییت.

دۆن ساباس- به بۆچوونی کارمیچاییلی- به روالهت دیاربوو که ئاماده یی کرپنی تیدایه. بیوه که خۆراگرانه گوئی لیگرت. ئارام و قایم ره زامه ندی خۆی ده رپری که چوارشه ممه ی

داهاتوو یان چواشه ممه ی هه فته ی دواتر، به هه رحال پیش کۆتایی هاتنی مانگی تشرینی یه که م گهره کییه تی شار به جیه ی لیت.

سه رۆکی شاره وانی به خۆ راپسکاندن و جووله یه کی ده سه جیی دهستی چه په ی ده مانچه که ی هه لکیشا. جهسته ی به هه موو ماسوولکه کانیه وه، سه رتا پا ئاماده ی ته قه کردن بوو، تا وای لیتهات به ته وای به خه بهر هات و دادوهر ئه رکادیۆی ناسی.

- تف، ئه وه تۆی؟

دادوهر ئه رکادیۆ بزمارکوت له شوپنی خۆی چه قیبوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «جاریکی تر ئه و ئیشه قۆرانه نه که ی» و ده مانچه که ی وه لاناو خۆی هاویشته سهر کورسی جاو. «کاتیک خه وم لیکه وتوووه گویم باشتتر کارده که ن».

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی: «دهرکه له سهر پشت بوو».

سه رۆکی شاره وانی به ره به یانی ئه و رۆژه له بیبری چوو بوو ده رکه که دابخات. له ماندویتی یان ههر له سهر کورسییه که خه وی لیکه وتبوو.

- کاتژمیر چه نده؟

دادوهر ئه رکادیۆ گوتی «زۆری نه ماوه بۆ دوازده».

دهنگی ههر ده له رزی.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «خه ربکه کوپر ده بم له تاو خه وی».

باویتی شکیکی هاتنی و خۆی لیک کیشایه وه. وای هه ست ده کرد که زه مهن وه ستاوه. سه ره رای ئه و هه موو زه حمهت و شه ونخونییه، جنیونامه کان ههر درپژه یان هه بوو. ئه و رۆژه به یانییه که ی پارچه کاغه زتیکی به سه ر ده رگای ژووهره که ی خۆیه وه دۆزببۆوه که ناوه رۆکه که ی ئه و بوو: «جه نابی مولازم، باروت بۆ باشوکه کان به فیرۆ مه ده».

له نېو كولاڼ و بازار خهلك به دهنګى بهرز ده بانګوت ټو كه سانهى كه به شهوئى
خهريكى ئيشكگرتن، هه ر بؤ خوځيان به مهبهستى خو خافلانډن به شهوئى جنينامه كان به
دهرګاو ديوارنه وه هله ده واسن. سه روكى شاره وانى له دلئى خوځيدا بيړى كرده وه كه شار
خهريكه ده پسي به پيڅه نين.

دادوهر ټهركاډيو گوتى: «ده واز بيته. ههسته با بروين شتيك بخوين».

به لام سه روكى شاره وانى برسى نه بوو. دهيوست ماوه يه كى تر بنوئ و له پيش ټه ويدا
كه بچيته وه ده رى ناويك به خوځيدا بكات. دادوهر ټهركاډيو پاك و دلخوش دهيوست
بچيته وه بؤ مائى نانى نيوه رويه بخوات كه له كاتى تپه پرينى به به رده رګاى ژوورى
سه روكى شاره وانيدا، له بهر ټه وهى ده رګا له سه ر پشت بوو، واى به خه پالدا هاتبوو بچيته
ژوورى و داواى موله تى هاتوو چو كړدى به شهوئى ليبيكات.

مولازم به بى روپامايى گوتى: «نا» و به شپوه يه كى باوكانه پاساوى هينايه وه:

– له بهر ټه وندى خوځدايه كه له مائى نه يه ده رى و گيانى خوځت بپاريزى.

دادوهر ټهركاډيو جګه رپكى داگيرساند. ماوه يه ك له ناګرى دهنكه شقارته كه راما.

راوهستا هه تاكو رقه كهى دهنشپيته وه. به لام هيچى بؤ گوتن نه دوژبويه وه.

سه روكى شاره وانى زياتر گوتى: «دلته نه هيشى. پروام پى بكه ئيره ييت پى ده به م. منيش
ټه گه ر وه كو تو بوومايه كا ترمير هه شت ده چومه نيو جيگاوه وه هه ر وه ختيك هزم ليبووايه
له خه وئى هله ده ستام».

دادوهر گوتى: «ټه لبه ته» و به ته وسه وه گوتى: «هه ر له ټه ممان كه م بوو كه له ته مهنى سى
و پينج ساليډا كه سپك ناموژګارى باوكانه مان بكات».

– دادوهر!

دادوهر ټهركاډيو رووى تيكرودو چاويان برييه چاوى يه كترى «موله تى گه رانت
ناده مئى. تينګه يشتى؟»

دادوهر ددانى خوئى له سه ر قونچكى جګه ركهى داگرتن. خه ريك بوو شتيك بلئى به لام
دانى به خوځيدا گرت. سه روكى شاره وانى گوتى له دهنګى پينيانى بوو كه به نارامى به
قادرمه كاندا ده چوه خواري. له ناكاو خوئى خوار كرده وه وه اواري كړد:

– دادوهر!

هيچ وه لام يك نه بوو.

سه روكى شاره وانى هاواري كړد: «هيشتاش هه ر پيڅه وه هاواريين».

ديسان وه لام نه بوو.

ماوه يه ك هه ر ټه وا به نووشتاوه يي مايه وه و چاوه پروانى وه لامى دادوهر ټهركاډيو ده كړد،
تا واى ليتهات ده رګا پيوه دراويه وه ټه ويش له گه ل بيړه وه ريبه كانى خوځيدا به ته نيا مايه وه.
هه ولى نه دا خه وى ليبيكه وئى. به نوئى نيوه رويه بى خه وى له كه لله ي دابوو. له شارپكى
له گيران نه هاتوو و ناموډا گيرى خوارد بوو. ئيستاش ټه وه چه ندين سال بوو كه جله وى
ده سلاتى ټه و شاره ي گرتبووه ده ست.

له و به ربه يانه دا كاتي ك كه به په نهانى و ټه و جاننا كارتونيبه كونه وه دابه زى تا به
گوټره ي فه رمان به هه ر نرختيك بيت شاره كه ناچار بكات تا بيته ژير باربويه وه، هه ر ټه وه
بوو كه له ماناى ترسان تينګه يي. ته نيا داره ده ستى نامه يه ك بوو كه ناراسته ي يه كيتك
له و پياوانه كرابوو كه له بنه وه سه ر به ده ولته بوو كه بريار و ابوو بؤ روژى دواتر به توئى
بيجامه يه ك له به رده م عه مبارتيكى برنج چاوى پي بكه وئيت. به و فه رمانانه ي كه پيئى
درايوون و به يارمه تى ئيراده ي ماندوونه ناسى ټه و سى پياوكوژه به كرتيگيراوانه ي كه
له گه ليډا بوون، توانى ټه ركه كهى خوئى جيبه جى بكات. پاش نيوه رويه ټه و روژه، بى ناگا
له و تاله جال جالوكه يه نادياره ي كه زه مهن به ده وره ي ويدا ته نى بووى، هه ر ټه وندنه بو
وى به س بوو كه چاوى دانايى خوئى بكاتنه وه وه له خوئى بپرسيت كه داخو له راستيدا كى
چوته ژير بارى ټه وى تره وه.

کاترمیر له چوار لای دابو، به للام نهو هیشتاش ههر له بالکونییبه که دا به چاوی کراوه وه نووقمی خه یالان بوو. نهوسا چوه همام و بهرگی بیابانی له بهر کردو چوو بو میوانخانه بو نهوهی پاروه نانیک بخواهت. پاشان ههروه کو پیشه ی جارانی سه رتیکی له بنکه ی پۆلیسداو له ناكاو خۆی له گوشه یه ک دیته وه که دهستی له گیرفانی هاویشتون و راوه ستاوه بو خوشی نازانی چی بکات.

دهمه و نیواره، خاوه نه که ی هۆلی بلیارد نهوی بینی که دهستی له گیرفانی خۆی هاویشتون و خه ربکه بو لای وی دیت. له وسه ری نهو هۆله چۆل و هۆله وه سه لامی لیکرد. سه رۆکی شاره وانی سه لامه که ی نه ستانده وه.

گوتی: «شووشیک ئاوی مه عدنه».

به دهستگیران له نیو شووشه کانی نیو به فرگره که دهنگیکی گه وره په یدا بوو.

خاوه ن هۆله که گوتی: «ههر له م رۆژانه دا نه شته رگه ریت بو ده کهن و ده بینن که جه رگت پر له که ف و بلقه».

سه رۆکی شاره وانی سه یری په رداخه که ی کردو قوومیتیکی لئ خوارده وه. قریبی هاته وه و ماوه یه ک نانیشکی له سه ر پیشخوانه که دانان و چاوی برینه په رداخه که و دووباره قریبی هاته وه. گۆره پانه که چۆل و هۆل بوو.

سه رۆکی شاره وانی گوتی: «ئێ، نهوه چی روویداوه؟»

خاوه ن هۆله که گوتی: «یه کشه ممه به».

- ئێ ئێ!

سکه به کی پاره ی له سه ر میزه که داناو بی خواحافیزی کردن رویشته. له سوچیکی گۆره پانه که مرۆقیکی وا که دهتوت کلکیکی گه وره به دوا ی خۆیدا راده کیشی، به رتگادا ده رویی. شتیکی به سه رۆکی شاره وانی گوت به للام لئی تینه گه یی. توژیک دوا ی نه وه کاتیک به ناگا هاته وه ههر نه ونده تیگه یشته که شتیکی روویداوه و چوو بو بنکه ی پۆلیس. به بی گوتدان به و قه ره بالغییه ی که به ره به ره له پیش ده رگای بنکه ی پۆلیس

زیادی ده کرد، به خیرایی له قادرمه کان وه سه رکه وت. پاسه وانیک رایکرده پیشی و پارچه کاغه زیکی دایه که سه رۆکی شاره وانی به یه ک سه یرکردن ناسییبه وه.

پاسه وانه که گوتی: «له وه رزشگا بلاوی ده کرده وه».

سه رۆکی شاره وانی به راره وه که دا غاریدا و ده رگای یه که م ژووری به ندیخانه ی کرده وه و دهستی له سه ر قوفله که دانا. پاش نه وه ی که چاوی له گه ل تاریکیدا راهاتن، کوریتیکی ته مه ن نزیکه ی بیست سالانی به ده موچاویکی ره قه له وه دیت که کلاویکی یاری توپی سه به ته ی له سه ر بوو و ره نگیشی تیکچوو بوو، چاویلکه یه کی له چاواندا بوو که جامه کانی شکابوون.

- ناوت چییه؟

- پیپی.

- پیپی چی؟

- پیپی نامادۆر.

سه رۆکی شاره وانی ماوه یه ک پییدا رووانی و هه ولیدا شتیکی بیته وه یاد. کوره له سه ر سه کۆبه کی چیمه نتۆ- که له جیاتی قه ره ویله بو گیراوه کان دروستکراوو- دانیشتبوو. به که سیکی هیدی و له سه رخۆ ده هاته به رچاو. چاویلکه که ی له چاوی خۆی کرده وه به سه رده سته ی کراسه که ی خاوینی کرده وه. له بنه ورا ته ماشای سه رۆکی شاره وانی ده کرد.

سه رۆکی شاره وانی لئی پرسی: «پیشتر له کوی یه کترمان دیتوو؟»

گوتی: «ههر له م ده وره برانه».

سه رۆکی شاره وانی هه نگای نایه نیو ژووری زیندانه که وه. ماوه یه ک به بییرکردنه وه وه ته ماشای گیراوه که ی کرد و پاشان دهستی کرد به داخستنی ده رگایه که.

گوتی: «ئێ پیپی، من که پیموایه خۆت به فه وتاندا».

کلیله که ی له نیو دەرگایه که دا سووراندو پاشان دهری هیناو له گیرفانی خۆی هاویشته و چوره ژووری چاوهروانی بو ئه وهی به یاننامه نهینیه که بخوینیه وه دیسان بیخوینیه وه. له ههواى نازادى بالكۆنیه که دا دانیشته و خۆی به میشووله کوشتنه وه خه ریک کرد. گلۆپی سهر شه قامه چۆل و هۆله کان هه لکران. ئه و ئاسووده ییه ده مه و ئیواران بو ی ئاشنا بوو. سه رده مانیک بوو که له ئیواره ی ئاوادا، ده سه لاتى له لووتکه دا هه ست پیده کرد. به دهنگیکی بهرز به خۆی گوت: «که واته گه راونه ته وه».

گه را بوونه وه. وه کو جار ان کو یی کرابوون. ئه م جوژه بلاوانامانه به و په له په له ی که به زۆری له نووسینه نهینیه کانداهه یه، ده توانرا له هه موو شوینیک بناسرینه وه.

ماوه یه کی زۆر له بن سیبه ری دا بیری کرده وه. چه ندین جار ئه و پارچه کاغه زه ی به مه به ستی بریار له سه درانی نووشانده وه و لیکى کرده وه. سه ره نجام کاغه زه که ی خسته وه نیو گیرفانییه وه ده ستی به کلیله که ی ژووری به ندیخانه که وت.

بانگی کرد: «رویرا».

ئه و پیاوه ی که سه روکی شاره وانی دهیتوانی متمانه ی پی بکات له نیو تاریکیدا هاته دهری. کلیله که ی به و ی سپاردو گوتی: «له ئیستا به دواوه بهرپرسیاره تی ئه و کو ره له ئه ستۆی تۆدایه. هه ولده ناوی ئه و که سانه ی پی ئاشکرا بکه ی که به نهینى ئه و کاغه زانه یان هیناونه نیو شاره وه. ئه گه ر به قسه ی خو شیش هه ر بو ت نه کرا، له هه ر ریگایه کی دیکه وه که ده توانی به قسه ی بی نه».

پاسه وانه که به بیری هینایه وه که ئه مشه و نۆره ی ئیشکگرتنی شه وانه به تی.

سه روکی شاره وانی گوتی: «وازی لی بی نه. هه تا بو خۆم پی ت نه لیمه وه بیر له هه یج شتیکی تر مه که وه. شتیکی تریش.....» وا پیده چوو که ئیلهامی فکرێکی نو یی بو هات بی. «ئه وانه ی له نیو هه وشه ن بیانیره وه مالى ئه مشه و ئیشکگرتمان نییه».

پاشان ئه و سى که سه ی بانگکرده ژووره کۆنکریت موسه له حه که که ماوه یه ک پيش ئیستا له کار لادرابوون و بهرگی ره سمی پاسه وانانی بو له نیو بو فیه که هینانه دهری تا له بهری

بکه ن. ههروه ها ئه و فیشه که مه شقیانه ی له سه ر میزه که کۆکرده وه که شه وانی پيشتر دابوونی به و خه لکه مه ده نییه ی که ئیشکی شه وانه ی پیده گرتن و کۆمه لیک فیشه کی راسته قینه ی له قاسه که دهرهیناو گوتی: «ئه مشه و ئیشکگرتن له ئه ستۆی ئیوه دایه». با شترین تفهنگی جیا کرده وه وه دانی به وان. گوتی: «پیوست ناکا هه یج بکه ن. ئه وه نده نه بی که خه لک بزانی ت ئیوه له نیو شاردا ده گه ری ن. وه ختیکی هه رسیکیان تفهنگیان وه رگرت، فیشه کیشی دانى. له پیشیان راهه ستا و هۆژداریدا: «به لام وربا بن. یه که م که س که بی عه قلی بکات به دیواری حه وشه وه گولله باران ده کری ت». ماوه یه ک چاوه ری و هلامی کرد به لام گو یی له هه یج نه بوو.

«تیگه یشتن؟»

سى پیاو- دوویان وه کو سوورپیسته کان ده چوون و سه روسه کوتیان ئاسایی بوو و ئه وه ی سیتهه میش پیاویکی مووزه رده بوو به دوو چاوی شینی دره وشا وه- کاتیکی که شانه ی تفهنگه کانیا ن پر ده کرده وه، گو ییان له دوا یین وشه کان بوو. له حالته ی ئاماده باشیدا راهه ستان و گو تیان:

- به لى قوربان، تیگه یشتین.

سه روکی شاره وانی ئاوازه دهنگی خۆی کرده خو مانه و گوتی: «شتیکی تریش. ئاسیسه کان له نیو شاری دان. دوور نییه که تووشی یه کیکیان بن و بیین که سه رخۆش بووه به دوا ی گتچه لدا ده گه ری. هه ر شتیکی روودات، له بیرتان بی که به هه یج جو ریک نابن خو یان تیگه ی نه ن». ئه مجاره شیان ئه و وه لامه نه گه یشت که چاوه روانی لی ده کردن.

«تیگه یشتن؟»

- به لى قوربان، تیگه یشتین.

- ئی، باشه. خو له هه موو شتیکی گه یشتن، که واته به باشی وربا بن.

بابه ئانجیل پاش دو عای شه وى، که له بهر یاسای قه ده غه بوونی هاتوو چۆ کاتر می تر یکی پیش خستبوو، دهرگای کلیسه که ی داخست و بوگه نیکى وه بهر لووتی که وت. بو نه

ناخوشه که زور که می خایاند و نازاری نه‌دا. دواى ماوه‌یه‌کی کهم کاتیک که بۆ نانی ئیوارى پارچه‌ی تهنکی مۆزی سه‌وزى سوور ده‌کردنه‌وه و شیری ده‌کولاند، سه‌رچاوه‌ی بۆگه‌نه‌که‌ی دۆزبیه‌وه: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ رۆژی شه‌مه‌وه ترینیداد نه‌خۆش که‌وتبوو، مشکه‌ تۆپیه‌کان فری نه‌دراوون. گه‌رایه‌وه بۆ نیو کلتیسه‌و ته‌له‌ مشکه‌کانی کردنه‌وه. ئه‌وسا چوه‌ لای مینا که دوو شه‌قام له‌ولاتر ژبانی به‌سه‌ر ده‌برد. توتو قیسبال بۆ خۆی ده‌رکه‌ی کرده‌وه. له‌و ژووره‌ ته‌نگ و تاربه‌که‌دا هیندیک راخه‌ری چه‌رمی ناریک له‌سه‌ر زه‌وی راخراوون و چه‌ند وینه‌یه‌کی چاپکراو له‌سه‌ر دیواری به‌رچاو ده‌که‌وتن. دایک و داپیره‌ کویره‌که‌ی مینا به‌ فنجان شله‌مه‌نبیه‌کی گه‌رم و بۆن خۆشیان ده‌خوارده‌وه.

ژنه‌ کویره‌که‌ گوتی: «با به، ئه‌وه دوو هه‌فته ده‌بیته‌ که له‌م ماله‌م نه‌دیوی».

راستی ده‌کرد. با به ئانجیل هه‌موو رۆژی به‌ ته‌نیشته‌ ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌دا تبه‌په‌ری بوو که مینا له‌به‌ری داده‌نیشته‌ و گۆلی کاغه‌زی دروست ده‌کردن، به‌لام نه‌چوووه ژووری.

قه‌شه‌که‌ گوتی: «رۆژگار به‌ بیده‌نگی گوزه‌ر ده‌کات» و ئه‌وسا گوتی که به‌ په‌له‌یه‌و به‌ توتو قیسبالی گوت: «هاتووم تکاتان لیبکه‌م که له‌ سبه‌ینیرا مینا بیته‌ کلتیسه‌ و ته‌له‌مشکه‌کان به‌سه‌ر بکاته‌وه». ئه‌و جاره‌ رووی له‌ مینا کردو بۆی روونکرده‌وه: «له‌ رۆژی شه‌مه‌وه ترینیداد نه‌خۆشه».

توتو قیسبال ره‌زاهه‌ندی خۆی ده‌رپری.

ژنه‌ کویره‌که‌ هه‌لیدایه: «هه‌موو که‌س گه‌ره‌کیه‌ته‌ی کات به‌فیره‌ بدات. چیتان پێخۆشه‌ بیلین، چه‌زتان له‌ چیه‌ بیکه‌ن. هه‌ر ئه‌مسال دنیا کۆتایی پی دیت».

دایکی مینا ده‌ستیکێ له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی پیرینه‌که‌ داناو داواى لیکرد بیده‌نگ بیته‌.

ژنه‌ کویره‌که‌ ده‌ستی وه‌لا خست.

قه‌شه‌که‌ گوتی: «خواه‌ند ئه‌و که‌سانه‌ سزا ده‌دات که باوه‌ریان به‌ خورافات هه‌بیته».

ژنه‌ کویره‌که‌ گوتی: «ئه‌مه‌ نووسراوه‌. لافاوی خوین له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان هه‌لده‌ستێ و هه‌یچ ده‌سته‌لاتیکێ مرۆفیش ناتوانی پێشی پی بگریت».

قه‌شه‌که‌ له‌ رووی زگ پێسووتانه‌وه سه‌یریکێ کرد: زۆر پیرو بی نه‌ندازه‌ رهنگی تیکچوو بوو. وا ده‌هاته‌ پێش چاو که چاوه‌ مردووه‌کانی دزه‌ ده‌که‌نه‌ نیو قوولایی نه‌ینی شته‌کانه‌وه.

مینا به‌ گالته‌ پیکردنه‌وه گوتی: «له‌ خوتنیدا ون ده‌بین».

با به ئانجیل ته‌ماشای کردو دیتی که‌وا ره‌شی قژه‌کانی و زه‌رد هه‌لگه‌راوی رهنگی وه‌کو ژنه‌ کویره‌که‌یه‌. کیژۆله‌که‌ له‌ نیو کۆمه‌لێک قردیله‌ و کاغه‌زی رهنگاوره‌نگه‌وه له‌ جیی خۆی هه‌ستا. ده‌رووبه‌رکه‌ی وه‌کو رازاندنه‌وه‌ی شانۆگه‌ری قوتابخانه‌کان ده‌چوو.

قه‌شه‌که‌ به‌رده‌وام بوو له‌ ته‌ماشاکردنی. گوتی: «تۆ یه‌کشه‌موانیش هه‌ر ئیشی ده‌که‌ی؟»

مینا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد: «موحتاجی شتیکی پیسه».

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که باوکی روحانی هه‌ر به‌ پیوه‌ راوه‌ستاوو، توتو قیسبال کورسیه‌کی هینایه‌ پێشی و دووباره‌ داواى لیکرد دانیشیت. ئه‌و کابرایه‌کی لاوازو له‌به‌ر شه‌رمینانیشی مرۆفیکێ په‌شۆکاو بوو.

با به ئانجیل گوتی: «زه‌حه‌ت مه‌کیشن. دره‌نگم ده‌بیته‌. ده‌ترسم له‌ کاتی قه‌ده‌غه‌بوونی هاتووچۆدا له‌سه‌ر شه‌قام به‌ داویوه‌ بيم». هه‌ستی به‌ بیده‌نگی قوولی شاره‌که‌ کردو گوتی: «وا دیاره‌ کاتریمیر له‌ هه‌شتیش لای داوه».

ئه‌وسا تینگه‌یی چ باسه‌: له‌ پاش نزیکه‌ی سی سالان که ژووره‌کانی به‌ندیخانه‌ به‌تال ببون، پپی نامادۆر گیرابوو و سی تاوانبار ده‌ستیان به‌سه‌ر شاره‌که‌دا گرتبوو. بۆیه‌ هه‌ر له‌ کاتریمیر شه‌شی ئیواریرا خه‌لک ده‌رگای ماله‌کانیان داده‌خست.

با به ئانجیل وه‌کو بلبی له‌گه‌ل خۆیدا قسان بکات گوتی: «زۆر سه‌یره‌ که کاره‌که‌ به‌ ئیره‌ گه‌یشت». توتو قیسبال گوتی: «دره‌نگ یان زوو ئه‌مه‌ هه‌ر رووی ده‌دا. ته‌واوی ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌ به‌ یه‌ک تاله‌ مووه‌وه به‌ستراوته».

قه‌شه‌که‌ بۆ لای ده‌رگایه‌که‌ رۆیشت.

ئیه‌و بلاونا مه‌کانتان نه‌دیتووه‌؟

بابه ئانجیل به واقی ورمایوه راهستا .

- دیسان؟

له په نا مالله که ی خوی گوتی له دهنگی تفهنگ و پوستانل بوو . له کاتیکي تردا ، له دواي هاتنی ئم دهنگانه ته قه دهکرا . به لام ئه مجاره یان پوستانله کان دوورکه وتنه وده و ماوه یه ک دواي ئه وه گه رانه وه و هم دیسان به بی ته قه کردن رویشتنه وه .

توزیک له دواي ئه وه ، له و دهمه دا که له هیلاکی و له گهرمان له عه زابدا بوو ، ههستی کرد که ماوه یه که که له شیره کان دهستیان کردوه به خویندن .

ژنه کویره که دهنگی به رزیووه : «له نیو قه دی هاوینیدا ، ئه و سئ روژه تاریکه دین» .

مینا دهستی درپژکرد تا ئه و گولهی بداتی که دهستی به دروستکردنی کردبوو و گوتی : «بیدهنگ به ، به سیه تی» . ژنه کویره که به دهست لیدان ههستی به گولله که کرد .

قه شه که گوتی : «که واته دووباره گه رانه ته وه» .

توتوقیسبال گوتی : «نزیکه ی ههفته یه ک ده بیت . یه کیکیش لیسه بوو . دیار نه بوو کی هیناویه تی . ده زانی شکل و شیوه یان چونه ؟»

باوکی روحانی به سه رله قانندن وه لامی ئه رتی دایه وه . توتوقیسبال درپژهی دایه : «نووسیویانه که هه موو شتیک وه کو جارنه . ده ولت گوراوه به لیینی ناشتی زه مانه تیان داوه . روژانی سه ره تاش هه موو کهس پروای به وه کردبوو . به لام پیاوانی ده ولت هه ر ئه وانیه ی جارن» .

دایکی مینا گوتی : «راست ده کهن . دووباره یاسای قه دهغه کردنی ها تووچو پیاده کراوه و هه مان ئه و سئ پیاوکوژه بوونه ته فه رمانه وای سه ر جاده و شه قامه کان» .

توتوقیسبال گوتی : «به لام شتیک تازش هه یه . ده لین ئیستا دووباره هه ر له م ده قه رده ا گرووی چه کدار له دژی ده ولت پیک ده هین» .

ژنه کویره که گوتی : «هه موو ئم شتانه هه ر له زوه وه نووسراوه» .

باوکی روحانی بیرمه ندانه گوتی : «قسه ی قوره . ده بی ئه وه مان قبوول بیت که هه ل سوکه وتیان گوراوه» و قسه که ی خوی راست کرده وه : «یان لانی که م ئه مشه و گوراوو» .

چه ندین کاتژمییر دواي ئه وه ، قه شه که له بن په رده کولله که به خه بهر بوو و بییری له و نۆزده ساله ده کرده وه که له م ده قه ره کلّیسه ییه خزمه تی کردبوو . ئایا گوزه ری زه مه ن واقیعی بوو .

به شی نۆه م

ماتیۆ ئاسیس ههولیدا تا له ریگای خۆیندنی که له شیره کانه وه بزانی داخۆ کاتژمیر چهنده. سهره نجام به تهواوی به خه بهر هات.

- کاتژمیر چهنده؟

ژنه دهستی درێژکردو کاتژمیری سهرمبزه که ی هه لگرت و پیش ئه وهی وه لام بداته وه ئه ویش به تهواوی به خه بهر هاتبوو.

- چوار و نیوه.

- تف!

ماتیۆ ئاسیس له سه ره جیبه که پرا خۆی گوردا، به لام سه ره هیشه خاوی کرده وه.

- زۆری نه مابوو بکه ومه رووناکی.

پیتلاوه کانی له پچ کردن. پیاویکی که له گهت و به خۆوه بوو.

ژنه گوتی: «ئه گهر وریای خۆت نه بی قه له وه ده بی».

- له بهر خۆش رابوارد نیتیه.

ههولیدا نارچه تیبیه که ی خۆی بشاریته وه. به ده م زهرده خه نه وه گوتی: «رهنگه ئاوس بووبم».

له پاش خواحافیزی کردن به ماته مات حه وشه که ی ته ی کردو چوه سه ره شه قام. شه ونمی سارد پیستی له شی ته پرکرد. ههر که گه هیشه گۆره پانه که، گوتی له نه ره یه ک بوو.

- نه جو لیتی!

شه وقی لایته که له چاوانیدا و ئاوری دایه وه.

- ئاخ، تف!

ئه وه دهنگی سه ره وکی شاره وانی بوو که ده موچاوی له پشت شۆقی لایته که پرا دیار بوون.

- ته ماشاکه کتیه. دتی یان ده رۆی؟

لایته که ی کوژانده وه و ماتیۆ ئاسیس چاوی به سه ره وکی شاره وانی و سی پاسه وانه که ی یاوه ری که وت. ده موچاوی گه ش و شۆراو بوون و ره شاشیکی سوو کیشی به شانی خۆیدا کردبوو.

ماتیۆ ئاسیس گوتی: «ئیتستا خه ربکه دیم».

سه ره وکی شاره وانی هه نگاو یک هاته پیشی بۆ ئه وهی له بهر شه وقی گلۆپی سه ره شه قامه که ته ماشای کاتژمیره که ی دهستی خۆی بکات داخۆ بۆته چهند، ده خوله کی مابوو بۆ پینج. به ده ست ئامازه ی بۆ پاسه وانه کان کرد که کاتی قه ده غه بوونی هاتوو چۆ ته و او بووه. ماوه یه ک چاوه روانی کرد تا شه پپور لیدان که ئاوازیکی خه ماوی ده خسته نیو به ره به یانه وه ته و او بییت. پاشان پاسه وانه کانی ئیزن دان و له ته ک ماتیۆ ئاسیسدا پانتایی گۆره پانه که ی ته ی کرد.

- ئه وه شمان له وه. ئاژاوه سه ره هیشه ی کاغه زه کان ته و او بوو.

دهنگی پتر هیلاکی لیده باری تا ره زامه ندی.

- ئه و که سه ی ئه و کاره ی ده کرد گیراوه؟

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «هێشتا نا. بەلام دوایین گەشتم لێداوه و دەتوانم لهوه دڵنیاتان بکەمهوه که ئەمڕۆ بۆیه کهمجار، ئیدی تەنانهت پارچه کاغەزێکی دروایش چاوی به رووناکی رۆژێ ناکهوی. چارهسەری هەر ئەوه بوو.»

ماتیۆ ئاسیس کاتیک که گەیشته بن دەرگای سەرەکی مائی خۆبان، چوو پێشی تا سەگەکان بیهستیتەوه. کارەکرەکان تازە وا خەریک بوون له ژووری چیشتلیناندا به جوولەجوول دەکووتن. کاتیک که سەرۆکی شارەوانی چوو ژووری، سەگە زنجیرکراوهکان به وەرینیکی زۆر پیشوازبیاان لیکردو خولهکیک دواي ئەوه دەنگی پێ و هەناسەي ئاژەلان به ئارامی جیتی خۆیدا به وەرینی سەگەکان. بێوهکهی ئاسیس ئەوه دەمه چاوی پیکهوتن که لهسەر سەگۆ بەردینهکهی ژووری چیشتلینان دانیشتبوون و قاوهیان دهخواردەوه. قاوهکه کهم رەنگ ببوو.

بێوهکه گوتی: «ئەي لهو پیاوه لەش سووکهی که بهو بهیانیه زوو له خەوی هەستاوه! هاوهمیکی چاک، بەلام میتردیکی خراپ».

سەرەرای رووخۆشی به رهوالت، بەلام روخساری وای نیشان ددها که شهوپکی بی ئارامی بهسەر بردوه. سەرۆکی شارەوانی وهلامی سهلامهکهی دایهوه. رهشاشهکهی لهسەر زهوی هه‌لگرت و به شانیدا کردهوه.

بێوهکهی گوتی: «مولازم، ئەوهندهی هزرت لێیه قاوهی بخۆوه، بەلام تفهنگ مههینه نیو ماله‌کهی منهوه».

ماتیۆ ئاسیس بهدهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «زۆر به پێچه‌وانه‌وه، ده‌بێ لێی قه‌رز بکه‌ی و پێی بچیه‌ کلێسه. ئەوا چۆنه؟»

بێوهکه وهلامی دایهوه: «بۆ پاراستنی خۆم پێویستیم بهو شته قۆزانه نییه. ئیمه لوتفی خوامان له‌گه‌لدایه» و خەمبارانه درێژەي دایه: «ئیمه‌ی بنه‌ماله‌ی ئاسیس، له پێش ئەوه‌شدا که هه‌تا چەند فەرسە‌خ‌ی ئێره قەشە‌ی لێبوویت، خە‌ل‌کانی‌کی خواناس بوین».

سەرۆکی شارەوانی مالتاوايي کرد. گوتی: «ده‌بی هه‌ندیک ب‌خه‌وم. ئاخ‌ر ئەمه ژبانی مه‌سیحیه‌کی بروادار نییه» . به نیو ئەو مریشک و مراوی و عه‌ل‌یش‌شانه‌دا تێپه‌ری که هێرشیان دینایه نیو حه‌وشه‌ی ماله‌که‌وه رۆیشت. بێوهکه‌ی ئاسیس کەشە‌ی له‌ په‌له‌وه‌رانه کرد. ماتیۆ ئاسیس چوو ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه. له پاش خۆشتن، خۆی گۆری و دووباره هاته‌وه ده‌ری تا ئیستره‌که‌ی زین بکات. براهه‌کانی تری به‌یانی زوو رۆیشتبوون. بێوهکه‌ی ئاسیس بۆ لای قه‌فه‌سه‌کان چوو بوو که سه‌روگویی کوره‌که‌ی له حه‌وشیدا قووت بوونه‌وه. به کوره‌که‌ی گوت: «له بېرت نه‌چێ، خۆشگوزهرانی به‌جیتی خۆی، به‌لام ده‌بی فێری ئەوه بیی که خه‌ل‌ک به‌ خۆت فێرنه‌که‌ی» ،

ماتیۆ ئاسیس گوتی: «هەر هاتبوو فنجانی‌ک قاوه بخواته‌وه. پیکه‌وه پیا‌سه‌مان ده‌کردو نازانم چۆن گه‌یشته‌ی ئێره» .

له‌وسه‌ری هه‌یوانی راوه‌ستا‌بوو و سه‌یری دایکی ده‌کرد، به‌لام ژنه‌ بی ئەوه‌ی روو بۆ لای وی بسوورپنیت قسه‌ی ده‌کردن، ده‌تگوت له‌گه‌ل‌ بالنده‌کاندا قسان ده‌کات. وه‌لامیدایه‌وه: «با هەر ئەوه‌نده‌ت پێ بلێم، تاوانباران مه‌هینه نیو ماله‌که‌ی منهوه» . وه‌ختیک کاری له‌گه‌ل‌ بالنده‌کاندا ته‌واو بوو، به‌ ته‌واوی رووی خۆی کرده‌ کوره‌که‌ی:

- ئی، با بزاتم داخۆ تۆ له‌ کۆی بووی؟

به‌یانی ئەو رۆژه دادوهر ئه‌رکادیۆ له‌ دلی خۆیدا بیری کرده‌وه که نیشانه‌کانی نه‌هامه‌تی، له رووداوه‌ بچووک‌ه‌کانی رۆژانه‌دا دۆزیوه‌ته‌وه. نار‌ه‌حه‌تییه‌که‌ی خۆی بۆ ژنه‌که‌ی روونکرده‌وه: «به‌ جۆریکی وایه که مرۆف تووشی ژانه‌ سه‌ر ده‌بیت» .

به‌یانیه‌کی سامال بوو. رووباره‌که له پاش چەند هه‌فتان، شکل و شپوه‌ی هه‌ره‌شه ئامیز و بۆنی که‌لاکه‌ رزیوه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست دا‌بوو. دادوهر ئه‌رکادیۆ چوو بۆ سه‌رتاش‌خانه سه‌رتاشه‌که به‌م وشانه‌ پیشوازی لیکرد: «دادپه‌روه‌ری شه‌له، به‌لام هه‌میشه سه‌ره‌نجام هەر خۆی ده‌گه‌یه‌نی». ته‌ختی دوکانه‌که بۆیه کرابوو و سه‌ر ئاوینه‌کانیش به‌ فرجه‌ قورقوشمی سپی تیه‌هه‌لسووا‌بوو. هه‌تا‌کو دادوهر ئه‌رکادیۆ تۆزیک له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ خۆی ئەم دیوه‌دیو کرد، سه‌رتاشه‌که ئاوینه‌کانی به‌ په‌رۆ سپینه‌وه به‌ بریقه‌ی خستن.

دادوهر گوتی: «بریا شتییکمان نه بووایه به ناوی دووشه مه».

سهرتاشه که دهستی به برینی قژهکانی کردبوو.

گوتی: «هموو خه تای یه کشه مه کانه» و به قوشمه ییه وه گوتی: «ئه گهر یه کشه مه نه بووایه، دووشه مه شی به دوا دا نه ده هات».

دادوهر ئه رکادیو چاوی خوئی نووقانندن. ئه و روژه، له پاش ده کاتژمیتر نووستن و رابواردنیکی ناگرین و حه مامکردنیکی دوورودریژ، نه ده کرا یه کشه مه کان سهرزه نشت بکرتین. به لام له و دووشه مه یه دا هه و قورس بوو. کاتیک که کاتژمیتری تاوهره که نو جارن لیبیداو له بری زایه له ی زهنگه که، دهنگی نرمی مه کینه ی جل دروون له ماله که ی ته نیشتیوه هات، نیشانیکی تر جهسته ی دادوهر ئه رکادیوی به له رزه هیتا: بی دهنگی شه قامه کان.

گوتی: «ده لیبی بوته شاری ئه رواج».

سهرتاشه که گوتی: «ئیه بو خوتان ویستوتانه که وا بیت. جارن له به یانی دووشه مواندا هه تا ئیستا به لانی که مه وه پینج سهرم چاک کردبوون. به لام ئه مرۆ یه که م دیاری خواوند بو من. جه نابتان».

دادوهر ئه رکادیو بو ساتیک چاوی هه لیبان و له نیو ئاوینه که دا له رووباره که راما. قسه ی سهرتاشه که ی دووباره کرده وه: «ئیه. ئیمه کین؟»

سهرتاشه که گوتی: «ئیه» و راوه ستا. «له پینش ئیه ودا، ئیره شاریکی شه پرتیو بوو، وه کو هه موو شارهکانی تر. به لام ئیستا له هه موو شوتنیکی خراپتر بووه».

دادوهر وه لامی دایه وه: «ههر ئه وه ی که تو ئیستا ئه و قسانه له کن من ده که ی بو خوئی نیشانه ی ئه وه یه که من له وان نیم و کارم نییه به سهریانه وه» و بی ئه وه ی که ئاوازه دهنگی توند بیت گوتی: «ئه گهر ده ویری ئه و شتانه به مولازم بلتی».

سهرتاشه که دانی به وه دانا که ناویری ئه و کاره بکات.

گوتی: «نازانی یانی چی که هه موو به یانبان وه ختییک هه لدهستی له خه وی و دلنیابی له وه ی که ئه مرۆ ده تکوژن، به لام ده سالی پی بجیت و هیتا ههر نه یانکوشتی».

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «نازانم و ناشمه وی بزنام».

سهرتاشه که گوتی: «هه ولی ئه وه بده که هه رگیز ئه و فکرت نه چیتته نیو میتشکته وه».

دادوهر سهری خوئی داخست. له پاش بیده نگیسه کی دریژخایان گوتی: «ده زانی گواردیلا، مولازم هه تا بینه قاقای له م شارهدا روچوووه روژ به روژیش پتر رو ده چی. تامیکی وای که وتوته نیو زارییه وه که ریگای گه رانه وه ی لی بریوه ته وه: «ورده ورده، به بیده نگی خه ریکه ده وه له مند ده بیت» . سهرتاشه که له بیده نگیدا گوتی بو راگرتبوو و دادوهر دریژه یدا یه .

- گرهوت له گه لدا ده کم که ئیتر ته نانهت نه فهریکیش به دهستی وی نه مریت.

- وای بو ده چی؟

دادوهر ئه رکادیو جه ختی کرده وه: «یه ک و سه د گره و ده کم. له م کاته ی ئیستادا هیج شتییک به قه د ئارامی و سه قامگیری له به رزه وه ندی ویدا نییه».

سهرتاشه که له چاککردنی سهری دادوهر بوو، کورسییه که ی بو دوا یه راکیشا و بی ئه وه ی قسان بکات په رۆیه که ی له ملی کرده وه. کاتیکیش که به قسه هات، دهنگی نیشانه ی نارپه تی تیدا بوو.

- بیستنی ئه م قسانه له زاری جه نابتان شتیکی سه یره. ئه ویش له لای من.

دادوهر ئه رکادیو گوتی: «ئه وه جاری یه که م نییه که وا ده لیم».

سهرتاشه که گوتی: «مولازم نزبکترین هاوړیته» . دهنگی خوئی نرم و خو مانه لیکردبوو.

دووباره خوئی به کاره که یه وه خه ریک کرده وه. سه رو سه کوتی وه کو که سیکی وا ده چوو که له گه ل نووسیندا رانه هات بیت و گه ره کی بیت واژوی خوئی بکات.

دادوهر ئهركاديۆ به شپوهيه كى گران و سهنگين گوتى: «گوارديلا ده پيم بلتي بزانه داخو رات چيبه به رامبهه به من؟»

سهرتاشه كه دهستى به تاشينى ريشى دادوهر كردبوو. ماوهيهك كهوته بىركردنه وهوه و پاشان گوتى:

– هه تاكو ئيستا ههه وام دهزاني لهو جوژه كه سانهى كه بو خوڤان دهزانن ده بى برۆن و هه زيش دهكهن برۆن.

دادوهر به دهه زه ده خه نه وه گوتى: «ههه واشه».

خۆى دايه دهست سهرتاشه كه تا ريشه كهى بو بتاشيت. قيافهى به جوژيكي وا چوو بووه پال يه كه وه كه ده تگوت ملي خۆى بو سه برين داوه ته دهستى كه سيك. هه تا ئه وه ده مهى كه سهرتاشه كه زاخ و بوڊهى زهردى له چه نه گه يداو به فرچه يه كى نه رم لى ته كاند، هه روا به چاونووقاوى مايه وه. سهرتاشه كه لهو كاته دا كه په روژه كهى له ملي دادوهر ده كرده وه، پارچه كاغه زيكي خسته نيو گيرفانييه وه.

– دادوهر، ته نيا يهك شت لى تيك نه چيت. له م ولاته دا پشپوهيه كى گه وهه دروست ده بيت.

دادوهر ته ماشايه كى نه مالاولاى خۆى كرد تا دنيا بيت له وهى كه له دوكاندا هه به ته نيا. ته وژمى گه رماو دهنگى نزمى مه كينهى جل دروون له بيدنهنگى كاتژمير نو و نيوداو ئه وه دووشه مه بهى كه خۆى لى به دوور نه ده گيرا، هه موو ئه مانه بو وى نيشانهى شتگه لى كى تر بوون. واى هه ست كرد كه ئه وه دووه به ته نيا لهو شارهدان. ئه وسه كاغه زه كهى له گيرفانى خۆى ده رهينا و خوئندييه وه.

سهرتاشه كه پشتى تىكردبوو و خه ريكى ريك خستنى سهه تاقچه كه بوو. بى له بههه گوتى: «دوو سال و تاردان و هه مان بارودوخى نائاسايى و هه مان سانسور و هه مان بهه رپرسانى جارن».

كاتيک كه له ئاوپنه كه وه ديتى كه دادوهر ئهركاديۆ هه موو بلاونامه كهى خوئندو ته وه، پيتى گوت:

– بيده به خه لكى تروش.

دادوهر دوو باره كاغه زه كهى خسته وه گيرفانييه وه.

گوتى: «زور بوئرو به جه رگى».

سهرتاشه كه گوتى: «هه تا ئيستا سه باره ت به كهس به هه له دا نه چوم، ده نا چه ندين سال له مه وه بهر بوو كه به گولله كون كون كرابووم». ئه وسه به شپوهى جيديانه گوتى: «شتيكت له ياد بى دادوهر. ئه مجاره يان كهس هه چى پينا كريت».

دادوهر ئهركاديۆ كاتيک كه له سهرتاشخانه كه روژسته ده رى، ههستى كرد نيو ده مى ويشك بووه. له هۆلى بليارد داواى دوو گلاس مه شروبى كرد و پاش ئه وهى كه به داوى يه كدا فرى كردن، بوى ده ركوت كه هيشتا زورى كات به دهسته وه ماوه.

دۆن روکوئى چواره مين گلاسى بو كه م رهنگتر كردو به دهه زه ده خه نه وه گوتى: «بهه خيرا ييه وه كو پاله وانه كانى گابازى له سهه شانى خوڤانت داده نين». ئه ویش بى ئه وهى لىوانى لىك بكاته وه زه ردهى هاتى. به لام چاوى هيشتاش هه ته پيبوون. نيو كاتژمير له داوى ئه وه چوو بو ئاوده ست و ميزى كرد. بلاونامه نه ينييه كهى فريدا يه نيو ئاودهسته كه وهه سيفونه كهى راكيشا.

كاتيک گه رايه وه بو نيو بار، چاوى به شووشىك مه شروب له په نا گلاسه كه كهوت. هه تاكو ئاستى مه شروبه كه، شووشه كه به مه ره كه ب خه تى پيدا كيشرا بوو.

دۆن روکوئى له كاتيکدا كه خه ريكى باوه شين كردنى خۆى بوو، گوتى: «ههه ئه وه نده به سه بو جه نابتان». ئه وه دووانه له نيو هۆله كه دا به ته نيا بوون. دادوهر ئهركاديۆ گلاسه كهى نيوه كرد له مه شروب و به ئارامى دهستى كرد به خواردنه وهى. پرسىارى كرد: «ئاگات لىيه؟» و له بهه ر ئه وهى كه سهه و سه كوتى دۆن روکوئى شتتيكى واى نيشان نه ده دا، ههه بو خۆى وه لامى خۆى دا يه وه.

- پشپويه کي گوره بهرپويه.

دؤن ساباس قاوه لتييه چوله کانه کهي خوي به تراز و ده کيشا که پيان راگه ياند دووباره سينپور کارميچايل هاتوتوه بوسه راني. به سرکه به ژنه کهي خوي گوت: «پتي بلخي من نوستوم». له راستيشدا له دواي ده خوله کان خه وي ليکه وت. کاتيک که وه خه بهر هات هه واه کو جاران ويشک و هه موو خه لکي نيو ماله که له گهرمان ئيفليج بيون. کاترمير له دوازه لاي دابوو.

هاوسه ره کهي لپي پرسى: «خه وت به چييه وه ده ديت؟»

- به هيچه وه.

ژنه ماوه يه که به ديار له خه وه هه ستاني ميرده که يه وه دانيشت بوو. که ميک دواي ئه وه سرنجه کهي له ناوي گهرمدا کولاندو دؤن ساباس هه بؤ خوي ئه نسوليني له راني خويدا. ژنه کهي به دلگراني و نارامي گوتي: «ئه وه سي ساله هيچ خه ونپک نابيني».

دؤن ساباس به سه ريدا قيژاند: «شه يتان به له عنه ت بي، کچي چيت له گباني من ده وي؟ خه ون ديتن خو به زوري نيه».

سالانيک له مه و بهر، له نيوه رويه کدا، دؤن ساباس داريه رويه کي هاتبوه خه وي که له جياتي گول موسي ريشتاشيني گرت بون، ژنه کهي خه ونه کهي بؤ ليکدا بؤ وه له يانه سيبيکدا شتيکي بؤ ده رچوو بوو.

ژنه گوتي: «ئه مرؤش نه بي، سبه يني».

دؤن ساباس به بي تاقه تي گوتي: «نه ئه مرؤ و نه سبه يني. هه ر بيار وا نيه که من خه ون بييم هه تا تو بي ئاقل ييان بکهي».

دووباره له سه ره قه ره و پله کهي راکشايه وه و ژنه کهي ده ستي کرد به هه لوه ژارتني ژووره که هه موو ئه و شتانه ي تيرو بره ر بون له و ژووره بره رابونه ده ري.

دؤن ساباس له ماوه ي نيو کاترمير کدا چند جار خه وي ليکه وت و به خه بهر هات. هه ولي ئه وه ي ده دا تا خوي به هه لپه نه خات. سه ره نجام ده ستي به جل له به رکردن کرد.

ئه وسا پرسى: «ئي، کارميچايل چي ده گوت؟»

- گوتي دوايه ديتته وه.

هه تا ئه و کاته ي که له سه ره ميژه دانيشتن، ئيدي قسه يان نه کرد. دؤن ساباس له بهر نه خوشياني خوار دنيکي سوکي له پيش بوو و به ره بهر لپي ده خوارد. ژنه که خوار دنيکي ته واري بؤ خوي راکيشا که له يه که م نيگادا خوي بؤ ئه و جه سته بچوک و ره قه له يه به زور ده نواند. دواي ماوه يه که رايبي و دوولتي قيروسي ياي ليکردو پرس ياري کرد:

- کارميچايل چي ده ويت؟

دؤن ساباس بي ئه وه ي سه ر به رزکاته وه گوتي:

- ئي دياره، پاره ي ده وي.

ژنه ئاخکي هه لکيشا: «مه زنده م کرد بوو» و دل سو زانه دريژه يدايه: «کارميچايلي داماو، ئه و هه موو سالانه به ليشاو پاره ي به سه ردا ده باري که چي ئيستا ده بي به سوال و سه ده قه ژيان بباته سه ر». له ميانه ي قسه کردني دا ئيشتي ياي خوار دنيي مرد.

به ده م پارانه وه وه گوتي: «سابيتاس بيده يه. خوا بؤت پر ده کاته».

چه قو و چه نگاله کهي له سه ره يه کدانان و گوتي: «پتويستي به چه نده؟»

دؤن ساباس بي خوتني کدان گوتي: «دووسه د پيزو».

- دووسه د پيزو!

- ده ييني؟

به پيچه وانه ي يه کشه موان که پر ئيشترين رؤزي دؤن ساباس بوو، پاش نيوه رويه کاني دووشه موان بي ئيش بوو. له نووسينگه کهي خويدا چه ندين کاترمير له بهر پانکه ويژينگي

دەبردن، ھەر لەو کاتەشدا لە نێو کێلگە کە پەیدا جەلەبە مانگایە کە ی رووی لە زیادبوون دەکردو قەلە و دەبوون و زاوژیان دەکرد. بەلام لە پاش نیوەرۆی ئەو رۆژەدا نەیدەتوانی بۆ ساتیک وچان بدات.

ژنە گوتی: «لە گەرمانە».

دۆن ساباس تروسکە ی رقیکی لە چاوە بێ تاقەتەکانی خۆیدا بزات. لەو نووسینگە بچوو کە کارکردندا، بە میزیکە بچووکی دار و چوار کورسی ئاسوودە ی چەرمی و پەردە کرکە ی دادراو دەو ئەو ریشمانە ی کە لە قوژبنیک لە سەر بەک کەلە کە کرابوون، ھەوا گەرم و قورس بوو.

گوتی: «دەکرێ بلیین کە قەت مانگی تشرینی یە کەم ئەو ئەندە گەرم نەبوو».

ژنە کە ی گوتی: «بە بیرت دێ کە پازدە سال لە مەو بەر کاتیک وەکو ئیستا گەرما بوو، بومە لەرزە ھات؟»

دۆن ساباس بە پەریشان حالییەو گوتی: «بە بیرم نایە. خۆ تۆ بۆ خۆت دەزانی من قەت شتم لە بیر نامیتێ» و بە گرژ و مۆنییەو زیاتر گوتی: «جگە لە مەش، ئەمڕۆ پاش نوێژی تاقەتم نییە باسی نە ھامەتی و بەدبەختییەکان بکەم».

چاوی خۆی نووقاندن و دەستی لە سەر زگی خۆی دانان و خۆی خستە حالەتی نووستنەو. لە بەرخۆبەو گوتی: «ئەگەر کارمیچایل ھاتەو پیتی بلتی من لێرە نیم». دەموچاوی ژنە کە ی حالەتی گریبەوزاری بە خۆبەو گرت.

گوتی: «دەنگ و دۆرت زۆر ناخۆش بوو».

دۆن ساباس ئیدی قسە ی نەکرد. ژنە بە بێ بچوو کترین دەنگ دەرگا تۆرپیە کە ی پێو داو لە نووسینگە کە ی کارکردن ھاتە دەری. دەمەو ئیواری و لە دوای نووستن، دۆن ساباس چاوی ھەلێنان و وەکو پاشماو ی خەونیک، سەرۆکی شارەوانی لە بەردەمی خۆیدا بینی کە بە دیار بە خەبەر ھانتییەو دانیشتبوو.

مولازم بە دەم زەردەخەنەو گوتی: «کە سیکە وەکو تۆ نابێ بە بێ دەرگا داخستن بنووی».

دۆن ساباس جوولە یەکی وای نەکرد کە ناردە حەتییە کە ی دەرکەوێ. گوتی: «دەرگای مالی من ھەمیشە لە سەر پشته بۆ جەنابت». دەستی درێژ کرد تا زەنگ لیبدات، بەلام سەرۆکی شارەوانی بە یەک ئامازە نە یھێشت.

دۆن ساباس لێی پرسی: «قاوہی ناخۆبەو؟»

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «جاری نا». چاویکی بە دەوروبەری ئەو ژوورەدا کە ھیندیک بیرەو ھەری تیدا زیندوو دەکرەو ھە گێرا. گوتی: «کاتیک نوستبووی ئێرەم پێخۆشبوو. وەک ئەو ھەو ھەو و پیاو کە پیاو لە شارێکی دیکەدا بیت.

دۆن ساباس بە پشتی دەستانی چاوی خۆی ھەلگۆفین.

- کاتژمێر چەندە؟

سەرۆکی شارەوانی تەماشای کاتژمێرە کە ی خۆی کرد. گوتی: «چی وای نە ماو ھە بۆ پینج». ئەو سا لە سەر کورسییە کە ھیندیک خۆی ھینا و بردو بە نەرمی چوو ھە سا سە کە.

- دەتوانین قسان بکەین؟

- وا دیارە چارە یەکی ترم نییە.

سەرۆکی شارەوانی گوتی: «قسە نەکردن خراپترە. ھەر چۆنیک بیت ئیدی ھەموو کەس زانیو ھەتی» و ئاسوودە و ئارام، بێ ئەو ھە گوشار بخاتە سەر جوولە ی خۆی یان وشەکانی گوتی:

- دۆن ساباس پێم بلتی بزاتم داخۆ لەو دەمە یەو کە بێو کە ی مۆنتیل پێشنیاری گاگە لە کە ی خۆی خستۆتە بەردەمت، چەند سەرت لێ دزیون و داخی خۆت لێداون؟

دۆن ساباس شانی خۆی ھەلگەکاندن.

- بە ھێج جۆرێک نازام.

- بۆ خۆت دەزانی کە ئەم جۆرە کارانە ناوی ھە یە.

دۆن ساباس به ديقه ته وه وشه كهى خۆى هه لئزارد: «مانگا دزين».

سه رۆكى شاره وانى گوتى به لئى و به هه مان ئاوازه دهنك زياتر گوتى: «به لئى، بۆ نمونه با وای دانئين كه له م سى رۆژهدا دووسه د سهرت دزيوه».

- خۆزگه واييت.

- وای دانئين دووسه د سهر. نرخه كهى خۆ ده زانى: ههر سه ره دى په نجا پيژۆ بۆ باجى شاره وانى.

- چل.

- په نجا.

دۆن ساباس به نيشانهى ملكه چ كردن هه لوه سته به كهى كرد. پالى دابۆوه به كورسييه كه وه و ئه نگوستيله نه قيمه ره شه كهى له قامكى خۆيدا ده سوړاندو چاوى برپيووه شه تره نجيكي خه يالى.

سه رۆكى شاره وانى بچ به زه بيانه و به ديقه ته وه ته ماشاى ده كرد. دريژهيدا به قسه كهى: «به لām ئه مجاره يان كار كه ههر به وه نده كو تا يى پچ نا يه. له ئيستا به دواوه گاهه له كهى خۆزى مونتيل له ههر شو نيتيك بيت، له بن چه ترى پاراستنى شاره وانيدايه». ماوه يه ك چاوه رپى كاردانه وهى دۆن ساباسى كرد كه بى سوود بوو.

ئه وه بوو كه زياتر بۆى روونكرده وه:

- هه ره وه كو كه ده زانى، ئه و ژنه داماو به يه كجارى شپت بووه.

- باشه، ئه ي كارمى چايل؟

سه رۆكى شاره وانى گوتى: «كارمى چايل دوو كات زمير ده بچ گيراوه».

دۆن ساباس به سهر و سه كو تى كى ئه و تۆوه ته ماشاى سه رۆكى شاره وانى كرد كه هه م ده يتوانى نيشانهى سه رسو و رمان و ده ستخوشانه بيت، هه م گيلى و نه فامى. ئه وه هه يكه له هه يزه ئاساو قه به يه، به هۆى ته قيه نه وه يه كهى له ناكاوى قاقايه كهى نه ويستراو، له سه ر كورسييه كه به جووله جوول كه وت.

- جه نابى مولازم ئه مه چ موعجيزه به كه! له وان به ته واوى ئه و رووداوه بۆ جه نابتان وه كو خه ون واييت!

ده مه و ئيوارى، دكتور جيرا لدۆ به دلنيا بييه وه هه سته ده كرد كه له جاران زۆر با شتره. دار يايه وه كان دووباره له گۆزه پانه كه دا تۆز و خۆلاوى ببوون. زستانى كى ديكه به سه ر ده چوو، به لām جى پييه بچو كه كانى ئاسه وار تى كه به رجه سته يان له سه ر زه ينى به جیده هيشت. با به ئانجیل كاتيك كه له پياسه كردنى پاش نيوه رۆيانرا ده گه رايه وه، چاوى به دكتور كه وت كه خه ربك بوو كليله ي ده خسته نيو قوفله وه.

به ده م زه رده خه وه گوتى: «جه نابى دكتور ده بينى كه ته نانه ت بۆ كردنه وهى ده رگايه كيش پتيوستيتان به كۆمه كى خوا هه به».

دكتوريش زه رده ي هاتى: «يان ته نيا ههر پتيوست به لايته».

كليله ي له نيو قوفله كه دا باداو ئه وسا به ته واى رووى كرده با به ئانجیل، با به ئانجیلی له و ئيواره يه دا به بوونه وه رى كى خه م بار و تيره وتار هاته پيش چاوان. قۆلى گرت و پيى گوت: «راوه سته بزانه م با به. وا پييده چى كه دۆخى جگه رت زۆر باش نه بچ».

- وای بۆ ده چى؟

دكتور گلتۆپى سه ر ده رگايه كهى هه لكرده به ديقه تى كى پتر دۆستانه تا پيشه يى، ته ماشاى ده موچاوى قه شه كهى كرد. ئه وسا ده رگا تۆرپيه كهى كرده وه گلتۆپى ژوورى عه ياده كهى هه لكرده.

گوتى قه بدى نيه به با به، پينج خوله كانيش بۆ له شى خۆت ته رخان بكه. با پاله په ستۆى خوينت بۆ بگرم».

با به ئانجیل به په له بوو. به لām به پيدا گرى دكتور چوه ژوورى عه ياده و قۆلى خۆى هه لكرده تا پاله په ستۆى خوينى بۆ بگريت.

گوتى: «له سه رده مى ئيمه دا ئه و جۆره شتانه نه بوون».

دکتور جیرالدو کورسیبیه کی هیئایه پیشی و دانیشتا تا نامیره که له قولی قایم بکات. به زرده خه نه وه گوتی: «سه رده می ئیوه ئیستایه، بابه. جهسته تان هیشتاش لیتنا گه پری له م دنیا به هه لیبی».

ئه وه ده مه ی که دکتور له گه ل نامیری پاله په ستو پیوه که دا خه ریک بو، بابه نانجیل به وه ههسته گیلانه وه که به زوری له عه یاده کاندای تووشی مرؤف ده بیته، چاوی به ژووره که دا گپرا. به دیواره که وه پروانامه به کی رهنگ کالوه بووی دکتورو وینه به کی چاپکراوی کیژیک که لایه کی روخساره سووره که کی کال ببووه و چوو بووه سه رهنگی شین و وینه به کی کیشرای پزیشکی که له سه ره بالینی نافره تیکی رووتی له گه ل مه رگدا ده جهنگا، به رچاو ده که وت. له پاش قه ره و لیلیکی ئاسنی سپیبه وه، قه فه زه به کی لیبوو که پر بو له شووشی کاغه ز لیدراو. نامیره کانی تریش له نیو قه فه زه به کی جامخانه داری په نا په نجه ره که دانرابون، دوو قه فه زه دیکه ش پر بوون له کتیب. ته نیا بوئیکیش که مرؤف بوئی ده ناسرایه وه، بوئی ئیسپر توئی پزیشکی بو.

کاتیک که دکتور له گرنتی پاله په ستوی خوینی بووه، روخساری شتیکی وای تیدا نه ده خوینرایه وه.

بابه نانجیل له بهر خو به وه گوتی: «ئیوه له م ژووره دا پیوستیتان به وینه یه کی که له پیاوچاکان هه یه».

دکتور چاویکی به دیواره کاندای گپراو گوتی: «نه که ته نیا هه ر ئیره، به لکو ته وای شار پیوستیان به پیاوچاک هه یه». نامیره که ی له نیو به رگیکی چه رمی هاویشته وه و زنجیره که ی به تووندی راکیشاو دا بخت.

- بابه پیوسته شتیکی بزانی. پاله په ستوی خوینه که ت باشه.

باوکی روحانی گوتی: «مه زنده م ده کرد» و ئه وسا به سه رسوورماوی و بن تاقه تیبه وه گوتی: «قه ت له مانگی تشرینی یه که مدا وه کو ئیستا باش نه بووم».

به ئارامی قول که ی خوی دادایه وه. له و سته دا به که وایه کی قه راغ دراو و پیلایوکی شو دهستی قلیش قلیش و نینوکی وه کو شاخه وه، بارودوخی واقیعی قه شه که به دیارکه وتبوو: پیاویکی له راده به ده ره هه ژار بوو.

دکتور وه لامیدایه وه: «له گه ل هه موو نه مانه شدا، من نیگه رانی حالی ئیوه م. ده بی نه وه بزانی که له تشرینی یه که میکی وه کو نه مسالدا، به رنامه ی رۆژانه ی خوتان زور به قورسی گرتوه».

قه شه که گوتی: «خواه ند داوا ده کات».

دکتور پشتی تیکرد تا له په نجه ره وه ته ماشای رووباره رهنگ تاریکه که بکات.

گوتی: «هه تا کوئی؟ پیناچی نه وه کاری خوا بیته که مرؤف نه وه موو سالانه هه ول بدات تا کو زری به بهر غه ریزه ی خه لکدا بکات و له کوتاییشدا بو خوی چاک بزانی که له بنه وه دا هه موو شتیکی وه کو جارن دریشه ی هه یه» و له پاش بیده نگیبه کی زور پرسیری کرد:

- هیچ هه ستت به وه کردوه که له م چند رۆژده دا خه ریکه ده ره نجامی هه موو نه وه هه ول ته قه لایانه له بهر یه که هه لده وه شیتته وه؟

بابه نانجیل گوتی: «له ته وای ژیا مدا هه مان نه وه هه ستتم هه بووه و هه ره له بهر نه وه ش بووه که زانیومه ده بی رۆژی دواتر هه ول لیک زباتر بده م».

له جیبی خوی هه ستا: «کاتر میر و خه ریکه ده بیته به شه ش» و ئاماده بوو بو چوونه ده ره له عه یاده که. دکتور به بی نه وه ی که له په نجه ره که دوور که ویتته وه جول به کی کرد که ده توت به دهستی پیشی پیگرتوه. گوتی: «بابه، له یه کی که له م شه وانده دا ده ست له سه ره دللی خوت دانئ و له خوت بیرسه داخو هه ول که کانت ته نیا برین پیچ کردنی نه خلاقیات نه بووه».

بابه نانجیل نه ییده توانی هه ناسه سواری دهروونی خوی بشاریته وه. گوتی: «دکتور، له سه ره مه رگدا بو خوت هه ست به قورسایه نه و وشانه ده که ی». مالئاوایی کردو به نه سپایی ده رگای پیوه دایه وه.

له نوټټیدا نه بده توانی فکری خوئی جیگیر بکات. کاتیک ده رگای کلټسه ی داخست، مینا هاته لای و گوتی که له ماوهی دوو رۆژاندا ته نیا یهک مشک به ته له وه بووه. وای ههست ده کرد که به هوئی نه بوونی تر بنیداده وه له وئی، مشکه کان ته وه نده زاوژی ده کن که کلټسه که له بنه ورا هه لده که نن. ته له به ته ته وهی ده زانی که مینا ته له که ی ناونه وه و په نیره کانیشی ژهراوی کردوون و جی پیتی مشکه گه نجه کانی دۆزیوه ته وه و کونی ته و مشکانه شی قیر په ست کردووه که پیکه وه دۆزیبوو یانه وه.

به کیژ له که ی گوتی: «به که میک پروا بوون له کاره که دا، به چاوی خوټ ده بیینی که مشکه کان وه کو ریوی به پیتی خوټیان به ته له وه ده بن».

ماوه یهک له سه ر دۆشه کی بی چهر چه ف جین گلیدان هه تا خه وی لیکه وت. کاتیک که به خه بهر هات، له و ساته ی خوماریدا، ده رکی به و ههسته که ی شکست هیتانه کرد که دکتور له دلیدا چاند بووی. ته و بیقه رارییه و سوپای مشکان له کلټسه داو ته و په کخستنه توټینه ره ی یاسای قه ده غه بوونی هاتوو چۆی شه وان، ته مانه هه موویان له یه کتریدا متوربه بیوون و وه کو هیتزیک کی کوتر به ره ولای سامناکترین بیره وه رییه کانی ژیانیان راده کیشا.

تازه گه یشتبووه نیو شار که له نیوه شه ویکدا له خه ویان هه ستاند و بردیانه سه ر بالینی نورا خاکوب که له گیانه لاو دابوو تا داوای لیخو شبوونی بو بکات. دانپیانانیک کی داچله کین به لام به ده نگیک کی نارامی بیست. به بی ته مسه ر و سه ر کردن، هه موو ورده کارییه کان گوتران. ته و جیبه ی که که سیک تیدا له گیانه لاو دا بوو ته نیا خاچیک کی به پشت قه ره ویتله که وه و چه ند کورسییه به تالیک کی به په نا دیواره که یه وه بوو. ته و ژنه بوئی ئاشکرا کرد که ته و کچه ی نیستا بوویه تی، له نه ستور خاکویی میردی نییه. بابه ئانجیل پیتی گوتیوو که ته نیا به و مهرجه گونا هه کانی ده به خشرین که ته و دانپیانان له به رده می میرده که یدا دووباره بکاته وه هه ر له ویش تزه بکات.

سەرۆكى شارەوانى چووه سەر رۆخى ئىسكلكە دەستى لىك بلاو كىردن و لە وەلامىدا بە گالتە پىكر دىنەو گوتى: «بىسورە ژەنەرال. هيوادارم كاتىك كە ھۆى رۆيشتىيان لىرە لىپرسى، راستىيەكەيان پى بلىتى». رووى لە خەلكەكە كىردو بە دەنگى بەرز گوتى:

– مۆلەتى كار كىردنەكەيم ھەلەشاندەو، چونكە ئامادە نەبوو بە خۆرايى بەرنامەيەكى تايبەت بە مندا لان نمايش بكات.

بەشى دەھەم

وەلامى بەرپۆتەبەرى سىرك لە نىو دو ايىن فيكە و بزوينەرى بەلەمەكاندا ون بوو. ئاوەكە ھەناسەى ھەلكىشاو قور و لىتەى دەرهاويشت. بەرپۆتەبەرى سىرك راوەستا ھەتاكو بەلەمەكان لە ناوەراستى رووبارەكەدا سوورانەو ھەوسا خۆى بەسەر نەردەكاندا شۆر كىردەو ھەكو ھۆرنەى ئۆتۆمبىل ھەردووك دەستى بە زارى خۆبەو گرتن و تا ئەو جىيەى كە بزۆبىيەكانى ھەناسەى تاقەتبان تىدا بوو ھاوارىكرد:

– خوا حافىز پۆلىسى داىك سەگ.

سەرۆكى شارەوانى بە سەرخۆى نەھىناو دەستى لە گىرفانان ھاويشتن و ماوہىەك چاوەرپى كىرد تا دەنگى بزوينەرەكان كپ بىتەو. ھەوسا زەردە لەسەر لىوان بە نىو خەلكەكەدا رەت بوو و چووه دوكانى موساى سورىايى.

كاتژمىر خۆى لە ھەشت دەدا. دوكاندارە سورىايىەكە خەرىكى ھەلگرتنەو ھى ئەو شتە بوو كە لە تەنىشت دەرگا لە سەربەكى ھەلچنى بوو.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «كەواتە تۆش خەرىكى رۆيشتىنى».

كابراى سورىايى گوتى: «لەم رۆژانەدا دەرۆم» و پاشان سەبرى ئاسمانى كىردو گوتى: «وا ديارە خەرىكە باران بيارىت».

سەرۆكى شارەوانى راي خۆى دەرپى: «چوارشەموان باران نابارى».

ئانىشكى خۆى لەسەر پىشخوانەكە دانان و ماوہىەك لەو ھەورە پراپە راما كە خۆيان بەسەر شارىدا كىشا بوو. كابراى سورىايى سەرەنجام لە كوكر دىنەو ھى شتومەكەكانى بۆو ھە ژنەكەى خۆى گوت قاوہيان بۆ بىنىت.

بە فرمانە بەك لە دواى بەكەكانى بەرپۆتەبەرى سىرك، ئەندامانى گرۆپەكە كۆلەكەكانيان ھەلكەندن و بەو دارمانە بەسامەى خپۆتەكەو بەو وژەوژەى كە ھەكو دەنگى با پىچ لە نىو دارو درەختاندا دەچوو، كۆتايى بە نمايشەكانى سىرك ھات. ھەتا كاتى بەرەبەيان خپۆتەكەيان پىچا بۆو ژن و مندا لەكانىش لە نىو سندوق و جانتاياندا خەرىكى قاوہلتى كىردن بوون. پىاوەكانىش ھاوژەمان گىنانلەبەرە درىدەكانيان سوارى بەلەمان دەكردن. كاتىك كە بەلەمەكان يەكەمىن فيكەى بە رىكەوتنىيان لىدا، ئەو ھى كە لە قوبە ئاگرەكان لەسەر ئەو پارچە زەوبىيە بە جىما، تاكە شتىك بوو كە تىپەرپوونى گىندانرىكى پىش مېژووى بە ناوەراستى شاردا نىشان دەدا.

سەرۆكى شارەوانى بە درىژايى ئەو شەو ھەوى لىنەكەوت. دواى ئەو ھى كە لە بالكوونى مالى خۆپرا تەماشاي بار كىردنى كەلوپەلەكانى سىركى لە بەلەمەكان كىرد، ئەو ھى چوو لەگەل ھەشاماتى دەوروبەرى بەندەرگا كەوت. ھىشتاش بەرگى بىابانى لەبەردابوو. لە تاو خەوى چاوى دەبرژانەو ھەو دەموچاويشى بە رىشى دوو رۆژ نەتاشراو ھەو وشك ھەلا تىوو. بەرپۆتەبەرى سىرك لەسەر مېچى بەلەمەكەرا چاوى پىي كەوت.

ھاوارىكرد: «سەلام مولازم، ئەم ئىمپىراتۆرىيە با پىشكەش بە خۆتان بىت».

جلىكى شرو فەراحي لەبەردابوو و بەو دەموچاوە خپۆبەو ھەكو قەشەكانى لىھاتبوو، قامچىيەكىشى لە مەچەكى خۆى ئالاند بوو.

ئاخېڅكى ھەلگېشاو دھتوت لەگەل څۆيدا قسان دھكات گوتى: «بەو خېرايىبەى كە خەلگ دەروات، ناچار دەبين لە شارەكانى تر خەلگ قەرز بگەين».

سەرۆكى شارەوانى بە قومى پچر پچر قاوھەكەى خواردەوھ. سىڭ خېزانى تىرىش شاربان بەجېھېشتبوو و بە گوڤرەى لېكدانەوھەكانى موساى سوربايى لەو ھەفتەيەدا بەوانەوھ پېنج خېزان ئەو شارەيان بەجېھېشتبوو.

سەرۆكى شارەوانى گوتى: «دەنگ يا زوو ھەر دەگەرېتەوھ». چاوى بېيە خەت و كوزى مەتەل ئاسايى بن پيالە قاوھەكو بەبى تاقەتى گوتى: «بۆ ھەر جېيەك بچن وھبېريان دېتەوھ كە لەم شارەدا نېوكيان پرداوه».

بە پېچەوانەى پېشگۆيەكەى څۆى، ناچار بوو ماوھەك لەو دوكانەدا چاوهرېتى بكات ھەتا ئەو بارانە بە لېزمەيە څۆشى كردهوھ كە ماوھى چەند خولەكېك بەسەر شارداد بارى. ئەوسا چووه بنكەى پۆلىس و لە ھەوشەكەدا چاوى بە سېنيۆر كارمېچايل كەوت كە لەبەر رېژنەى بارانې ھەموو لەشى لە ئاوى ھەلگشاوو.

ھېچ گوتى نەدايە وى. لە پاش بېستنى راپۆرتى پاسەوانى ئېشكگر، فەرمانيدا تا دەرگاي ژوورەكەى پېچ ئامادۆر بگەنەوھ. ئەو كورە رومەتى څۆى لەسەر تەختى لە خستەى ژوورەكە دانابوو و وا دەھاتە بەرچاوكە لە خەوتكى قوولدايە. نوكە پېيەكى گەياندى و ھەلگېرايەوھ بۆ ساتىك بە بەزەيەكى شاراوھ تەماشاي ئەو روخسارەى كرد كە لە بن مست و پېتلاقەدا خوار و خېچ ببوو.

پرسبارى كرد: «لە مېژە ھېچى نەخواردووھ؟».

- لە پېرى شووتوھ.

فەرمانيدا راستى كەنەوھ. سى پاسەوان چوونە بن بالى و لەسەر سەكۆيە چيمەنتۆيەكەيان دانېشانە كە تۆزىك لە نېومەتر بلندتر بوو. سېبەرېكى شېدار لەو شوپنە بەجېما بوو كە پېشتر جەستەى ئامادۆرى لەسەر كەوتبوو.

دوو پاسەوان دايان نېشانەو ئى سېھەمېش بە گرتنى قژەكانى، سەرى بەرزكردەوھ. ئەگەر لەبەر ھەناسە ھەلگېشانە نارېك و حالەتە ھېلاكېيەكەى لە رادەبەدەرى لېوھەكانى نەبووايە، دھتوانرا بە مردوو لە قەلەم بدرېت.

وھختىك پاسەوانەكان دەستيان لېبەردا، پېچ ئامادۆر چاوى ھەلېتان و بە دەست كوتان رۆخى سەكۆيەكەى دېتەوھ. ئەوسا بە لرخەلرخ نالاندى و لەسەر سەكۆيەكە راكشا.

سەرۆكى شارەوانى بە دەرگاي ژوورى زېندانەكەدا چووه دەرې و فەرمانى پېدان تا شتېكى دەرخوارد بەن. گوتى: «پاشان سەرلەنوئ نېشى لەسەر بگەنەوھ تا ئەوھى كە دەيزانې بېدركىنې. پېم وا نېيە لەوھ زياتر بتوانې څۆراگرى بكات».

لە بالگۆنېيەكەوھ سېنيۆر كارمېچايل دېت كە لە نېو ھەوشېدا سەرى څۆى لە نېو دەستان گرتووهو لەسەر چوارپايەك څۆى كروش ھەلېناوو.

بانگى كرد: «روڤرا، بچۆ بۆ مالى كارمېچايل و بە ژنەكەى بلې با پېخەف و جلوھەرگى بۆ بېرى» . ئەوسا بە شېوھەكى فەرماندەرانە گوتى: «پاشان بېھېنە بۆ نووسىنگەكەم» .

بەسەر مېزەكەدا خەرىك بوو خەوى لېكەوئ كە لە دەرگاياندا. سېنيۆر كارمېچايل بوو كە جلىكى سپى و وشكى لەبەر كردبوو، بەلام پېتلاوھەكانى وەكو مرقى نغز بوو، نەرم و ھەلامسابوون. سەرۆكى شارەوانى بەر لەوھى خەرىكى نېشى وى بېت فەرمانيدا بە پاسەوانىك تا بچېت پېتلاوانېشى بۆ بېنېت.

سېنيۆر كارمېچايل دەستى لېتەلئەكاندو گوتى: «پېتلاوھەكانم عەبېيان نېيە» و بە گران و سەنگېنېيەوھو بە شېوھەكى وشك گوتى: «ھەر ئەو جووتەم ھەيە» .

سەرۆكى شارەوانى پېى گوت دانېشېت. بېست و چوار كاتژمېر لەمەوھەر كارمېچايليان ھېنابووھ نووسىنگە دژە گوللەكەى سەرۆكى شارەوانى و لېكۆلېنەوھەكى چروپريان دەربارەى ملك و مالى مۆنتېل لەگەلدا كردبوو و ئەوېش بە تېرۆتەسەلى بۆى روونكردبوونەوھ. سەرەنجام كاتىك كە سەرۆكى شارەوانى دركاندبووى كە گەرەكېيەتى ئەو ملك و مالى بەو نرخە بكرېت كە پسپۆران ديارى

دهكهن، ئەو پيئي راگه يانديبون كه به هيچ جزړيک به يي ئاگاداري ميراتگران ناتواني مؤلته به و كار ه بدات.

پاش نيوهړوي ئەو روژه، له دوای دوو روژ برسيتي و راگرتن له بهر باراني، وهلامهكهي هه وهلامي جار ان بوو.

سهروكي شارهواني گوتي: «كارميچايل تو كابرايه كي زور كهرى. هه تا چاوهرواني رهزامه ندى ميراتگران دهكهي، ئەو كابرايه دزه خوږييه، دۆن ساباسي دهليم، هه موو گاگه لهكهي مؤنتيل به موري خوږي داخ دهكات».

سينيۆر كارميچايل شاني هه لته كاندن.

سهروكي شارهواني پاش هه لوهسته يه كي دريژخاياني گوتي: «با وايي، ئيمه هه موومان ده زانين كه ئە تو پياويكي شهريفي. به لام وا چاكه شتيكت له بيير نه چيت: پينج سال له مه و پيش دۆن ساباس ليستيكي كاملي ئەو كه سانه ي كه په يوه ندييان به گروهه چه كداره كاني نه ياري دهوله ته وه هه بوو دا به خوږي مؤنتيل. هه له بهر ئە وه شه كه له نيو هه موو ربه ره نه ياره كاندا ئەو ته نيا كه سيك بوو كه تواني له نيو شارد ا بمينيته وه».

سينيۆر كارميچايل به تانوت ليدانه وه گوتي: «يه كيكي تريبش له شارد ا مائه وه، ئە وپيش دكتور ي دانساز بوو».

سهروكي شارهواني قسه كه ي وي به هه ند وهر نه گرت.

پيت وايه كه پياويكي وه كو وي، كه ده توانيت هه موو هاوړي كاني خوږي بفروشي هه ره به خه ياليشيدا ديت كه ئە تو ماوه ي شه و روژيک له بهر باران و تيشكي خوړ راگيرتي.

سينيۆر كارميچايل سهري داخست و ته ماشاي نينو كه كاني خوږي كرد.

سهروكي شارهواني له سهر ميژه كه دانيشت.

سهر نه جام شيوازي قسه كردني خوږي نه رم كردو گوتي: «جگه له مه ش، فكرتيك له مال و منداله كه ت بكه وه».

سينيۆر كارميچايل گوتي: «خه مي ئە و انت نه يي. ده زانن چۆن ورياي خوږيان بن». سهري خوږي هه لته بهري هه تاكو گوتي له دهنگي پيئي سهروكي شارهواني نه بوو كه له ژوو ريډا ده هات و ده چوو. ئە وسا ناخيكي هه لكيشاو گوتي: «جه نايي مولازم، ئيوه ريگا چاره يه كي تريبستان له بهر ده ستدايه» و بهر له وه ي قسه كه ي خوږي ته واو بكات، به نارامي تيي هه لرواني:

- گولله بارانم بكن.

وهلاميكي نه درايه وه. له پاش ماوه يه كي كورت سهروكي شارهواني له ژوو ره كه ي خوږدا چوو بووه خه ويكي قووله وه و سينيۆر كارميچايليش گه رابووه سهر چوار پايه كه ي نيو هه وشيوه.

دوو شه قام له ولاتري بنكه ي پوليس، سكرتيري دادگاي سزاداني ليوو. به ياني ئەو روژه له نووسينگه كه داو به دهم ويژينگ بردنه وه و بي ئە وه ي چاوي له سهر هه لگريت، به رووتي چاوي به ريبكا تاسيس كه وتبوو كه وه كو هه و ره تريبشه ي نيوه رويان له پريكتدا ده رگاي حه مام كرايه وه له كاتيكتدا كه ئەو ژنه ته نيا خاويليه كي له سهري خوږيه وه پيچابوو هاته ده ري. هاواريكي كپي كردو به توندي په نجه ره كه ي پيوه دا.

سكرتيره كه ماوه ي نيو كاترميترك له نووسينگه نيوه رووناكه كه دا، له گه ل باري گراني ئەو ديمه نه خه يال رفين و دهروون سووتينه دا هه لي كرد. كاترمير نزيكه ي دوازه ده رگاي داخست و روښت هه تا ئەو بي ره وه ريبه له ميشكي دا هه ره به زيندوويي بمينيته وه.

كاتيكت كه به ته نيشت ته لگرافخانه كه دا تيده په ري، سهروكي ئيداره ي پوسته و گه ياندي بانگي كردو گوتي: «قه شه يه كي نويمان بو ده نيرن. بيوه كه ي تاسيس نامه يه كي بو جيگري ئوسقوف ناردووه». سكرتيره كه دهستيكي به نيشانه ي خواحافيزي هه لته كاندو گوتي:

- بهر زرين پله بو مروث پاراستني نه ينييه.

له سووچیتکی گۆره پانه که تووشی سینیۆر بنیامین بوو که گیری خواردبوو و نه یده زانی چون له گۆماوه کانی به رده رکی دوکانه کهی خۆی بیه پرتته وه. سکر تیره که دهستی پیتکرد: «جه نابی بنیامین، ته گهر ده ترانی...»

سینیۆر بنیامین لیتی پرسى: «چ شتی کم ده زانی؟»

سکر تیره که گوتی: «هیچ. ئەم نهیتیییه له گهڵ خۆمدا ده به مه ژیر گل».

سینیۆر بنیامین شانی هه لته کاندن. سکر تیره که وه کو کوره جحیلان نه وه نده به چاپوکی به سه ر گۆماوه کاندان بازیدا که سینیۆر بنیامینیش قیروسیای لیکردو په ریه وه. له و ماوه یه دا که سینیۆر بنیامین له وئ نه بوو، نه فه ریک سینییه ک خواردنی به سئ به شی لیک جیا- قاپ، که وچکی زیوین و سفر تیکی قه دکراو-ی بو له پاش دوکانه کهی دانا بوو. سینیۆر بنیامین سفره کهی راخست و شته کانی دیکه شی له سه ر ریزکرد. هه موو کار تیکی به دیقته و ریکو پیتکی نه نجام ددا. به که مجار نه و سو په زه دهی هه لته ژراند که په له روئی له سه ر ده هاتن و ده چون و ئی سقی تکیشی تیدا بوو. پاشان له قاپ تیکی دیکه دا برنجی سپی و گوشتی برژاو و پارچه مۆزی سه وزی سووره وه کراوی خوارد. په له ی گهر ما له به رز بوونه وه دا بوو به لام سینیۆر بنیامین گوتی پینه ده دا. کاتیک که له نان خواردن بووه، قاپه کهی له سه ریه ک دانا نه وه به ریکو پیتکی هه ریه که وه له شو تینی خۆی له سه ر سینییه کهی دانا نه وه. پاشان په ردا خیک ناوی خوارده وه خه ریک بوو خۆی بو هه لته لاسینی جو لانه ناماده ده کرد که گوتی له دهنگی پیتی که سیک بوو که ده هاته نیه دوکانه وه.

دهنگی خه والو پرساری کرد:

- سینیۆر بنیامین له ماله؟

ملی خۆی درتژ کردو ئا فره تیکی ره شو شی دیت که خا ولییه کی له سه ری خۆیه وه پیتچا بوو و پیتستی له شی له رهنگی خۆله میتش بوو. دایکی پیتی نامادۆر بوو.

سینیۆر بنیامین گوتی: «من له مالتی نیم».

ژنه گوتی: «ئه ی نه وه نییه بو خۆتی».

گوتی: «ده زانم. به لام وه کو نه وه وایه که له مالتی نه بم، چونکه ده زانم بوچی به دوامدا ده گه رتی».

ژنه له بهر ده رکه بچو که کهی نه وه سه ری دوکانه که هه لته سه یه کی کرد. سینیۆر بنیامین له هه لته لاسینی جو لانه کهی بو وه وه. له گه ل هه ر هه ناسه دانیتکدا سینیگی نه و ژنه سیکه سیکی لیده هات.

سینیۆر بنیامین به تووره بیه وه گوتی: «له وئ رامه وه سته، یان برۆ یان وه ره ژووری».

ژنه له سه ر کورسییه کهی په نا میتزه که دانیشته و به بیده نگی دهستی کرد به گریان.

سینیۆر بنیامین گوتی: «بسوره، خو بو خۆت ده بی بزانی که ته گهر له وئ له پیتش چاوی خه لک را وه سته، قسه و قسه لۆکم بو دروست ده که ن».

دایکی پیتی نامادۆر خا ولییه کهی له سه ری خۆی کرده وه و چاوی خۆی پیت سپینه وه.

سینیۆر بنیامین دوا ی نه وه ی که له جو لانه هه لته لاسین بووه، هه روه کو پیتسه ی هه میتسه یی، هیتی گورسه کهی تاقی کرده وه. نه وسا ته ماشای ئا فره ته کهی کرد.

- که واته ده ته وئ عه ریزته بو بنووسم.

ژنه به نیشانه ی نه ری سه ری له قاند.

سینیۆر بنیامین درتژه ی دایه: «به لئ وایه. تۆش له و که سانه ی که بروایان به عه ریزه هه یه». دهنگی خۆی نرم کرد و بو ی روون کرده وه: «له روژگاری ئیستاماندا عه داله ت په یوه ست نییه به عه ریزه وه. به لکو په یوه ندی به گولله وه هه یه».

ژنه وه لامی دایه وه: «هه موو کهس هه روا ده لئ به لام ته نیا کوره کهی من له زیندان دایه». به ده م قسه کردنه وه گرتی نه وه ده سته سه ری کرده وه که تاکو نه و ده مه له نیو مشتت خۆیدا گرتبوو و چه ند نه سکیناسیکی ئاره قاوی لیته تیا یه ده ری و بو سینیۆر بنیامینی راداشت.

- هه موو پارهی من نه وه نده یه.

سینیۆر بنیامین له پاره‌که‌ی وردبۆوه. شانی هه‌لته‌کاندن، پاره‌که‌ی لێوه‌رگرت و له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا. گوتی: «ده‌زانم بێ سووده، به‌لام ئه‌و کاره‌ت بۆ ده‌که‌م، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ خوای بسه‌لمیتم که‌ مرۆقیکی لاسار نیم». ژنه‌ به‌بێ دهنگی سوپاسی کردو سه‌ره‌له‌نوێ ده‌ستی کرده‌وه به‌ گریان. سینیۆر بنیامین نامۆژگاری کرد: «به‌ هه‌رحال هه‌ولێ ئه‌وه‌ بده سه‌رۆکی شاره‌وانی رینگات پێ بدات کوره‌که‌ت ببینی. قه‌ناعه‌تیش به‌ کوره‌که‌ت بکه‌ که‌ ئه‌وه‌ی ده‌یزانی ببدرکینێ. دهنه‌ گه‌ر وا نه‌که‌ی وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ عه‌ریزه‌که‌ت فری دابیتته پیش به‌رازی».

ژنه‌ لووتی خۆی به‌ خاوییه‌که‌ سه‌ری. دووباره‌ خاوییه‌که‌ی له‌ سه‌ری خۆی ئالانده‌وه‌و بێ ئاوردانه‌وه‌ له‌ دوکانه‌که‌ چوه‌ ده‌ری.

سینیۆر بنیامین خه‌وه‌که‌ی پاش نیوه‌رۆیه‌ی کردو کاتژمیڕ چوار به‌ خه‌به‌ر هات. کاتییک که‌ بۆ ده‌موچاو شتن چوو بۆ نیو هه‌وشی، دنیا سامال و پر بیوو له‌ میرووله‌ی بالدار. له‌ پاش خۆگۆڕین و به‌ شانه‌کردنی ئه‌و چه‌ند تاله‌مووه‌ی که‌ بۆی مابوونه‌وه‌، چوه‌ ته‌لگرافخانه‌ تا کاغه‌زی پولدار بکری.

به‌ره‌و لای دوکان ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی عه‌ریزه‌که‌ بنووسی که‌ هه‌ستیکرد شتییک له‌ شاردای رووبداوه. له‌ دووره‌وه‌ گوێی له‌ دهنگی هاوارییک بوو. له‌و کۆمه‌له‌ منداڵه‌ی که‌ به‌غار به‌ په‌نایدا تێپه‌ڕین پرسی چ شتییک قه‌وماوه‌ ئه‌وانیش به‌ بێ راوه‌ستان وه‌لامیان دایه‌وه‌. ئه‌وسا گه‌رایه‌وه‌ بۆ ته‌لگرافخانه‌و کاغه‌زه‌که‌ی برده‌وه‌.

- پتیوستم پتی نه‌ماوه. پپی نامادۆریان کوشت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی هیشتا خه‌والوبی به‌ری نه‌دابوو. به‌ ده‌ستییک فیشه‌کدانه‌که‌ی گرتیوو و به‌ ده‌سته‌که‌ی تریشی قۆپچه‌ی کراسه‌که‌ی که‌ هه‌تا بن قووڕگی ده‌هاتن داده‌خست. له‌ ژوووری نووستن هاته‌ده‌رو دوو دوو به‌ قادرمه‌کاندا غاری دایه‌ خواری.

شۆقی ده‌ری گبژی کردو حیسابی کاتژمیڕی لێ تیکچوو. پیش ئه‌وه‌ی بزانی داخۆ چی قه‌وماوه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانی که‌ ده‌بی بجیتته‌ بنکه‌ی پۆلیس. کاتییک که‌ به‌ به‌رمالاندا

تیده‌په‌ری په‌نجه‌ره‌کان داده‌خران. ئافه‌رتییک به‌ ده‌ستی لیک بلاوکراره‌وه‌ هاته‌ ناوه‌راستی شه‌قام و به‌ ئاراسته‌ی پیچه‌وانه‌دا ده‌ستی کرد به‌ غاردان. میرووله‌ بالداره‌کان له‌ هه‌وای سامالدا خه‌ریکی فرین بوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی هیشتاش نه‌یده‌زانی داخۆ چی رووبداوه‌، به‌لام ده‌مانچه‌که‌ی له‌ کیفه‌که‌ی ده‌ره‌یناو ده‌ستی به‌ غاردان کرد.

کۆمه‌له‌ ژنییک هه‌ولیان ده‌دا تا به‌ زۆری ده‌رگایه‌که‌ بکه‌نه‌وه‌و بچه‌ ژوووری بنکه‌ی پۆلیس. به‌لام چه‌ند پیاوێک له‌گه‌لیاندا ده‌ست به‌ یه‌خه‌ ببوون. سه‌رۆکی شاره‌وانی به‌ لیدان ژنه‌کانی دوورخسته‌وه‌. پشت له‌ ده‌رگا و روو له‌وان راوه‌ستاو گوتی:

- ئه‌وه‌ی هه‌نگاوێک هه‌لبینیته‌وه‌ له‌گه‌ل زه‌وی ته‌ختی ده‌که‌م.

ئهو پاسه‌وانه‌ی که‌ ده‌رگایه‌که‌ی له‌ ژوویری گرتیوو، ده‌رگایه‌که‌ی کرده‌وه‌. تفه‌نگه‌که‌شی له‌ سه‌ریی بوو. فیتوکی لیدا. دوو پاسه‌وانی تر رایانکرده‌ سه‌ر بالکۆنییه‌که‌ و هیندییک ته‌قه‌ی هه‌واییان کردو خه‌لکه‌که‌ هه‌تا لای گۆشه‌کانی گۆره‌پانه‌که‌ کشانه‌وه‌ بۆ دوواوه‌. هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا له‌ سوچیکی گۆره‌پانه‌که‌وه‌ ژنییک به‌ دیارکه‌وت که‌ وه‌کو سه‌گ ده‌یلوران. سه‌رۆکی شاره‌وانی دایکی پپی نامادۆری ناسییه‌وه‌. بازی دایه‌ نیو بنکه‌که‌ و له‌ ناوه‌راستی قادرمه‌کانرا فه‌رمانی به‌ پاسه‌وانه‌کاندا:

- ئه‌و ژنه‌ بگرن.

له‌ نیو بنکه‌ی پۆلیسدا بیده‌نگی ته‌واو فه‌رمانه‌وا بوو. سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌ر به‌ راستی نه‌یزانیبوو چی رووبداوه‌. ئهو پاسه‌وانانه‌ی وه‌لاخست که‌ له‌ به‌ر ده‌رگای ژوووری گه‌راوه‌که‌ راوه‌ستاوون و چاوی به‌ پپی نامادۆر که‌وت که‌ له‌و گۆره‌ی که‌وتیوو، خۆی گرمۆله‌ کردبوو و ده‌ستی خستبوونه‌ نیو رانانییه‌وه‌. رهنگی بزکا بوو به‌لام ئاسه‌واری خوین به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت.

سه‌رۆکی شاره‌وانی دواي دلنیابوون له‌وه‌ی که‌ خوینییک نه‌رژاوه‌، ته‌رمه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر پشتی و قولینچکی کراسه‌که‌ی له‌ نیو پانتۆله‌که‌ی هاویشته‌وه‌و قۆپچه‌ی پانتۆله‌که‌ی داخستنه‌وه‌و قایشی پشتینه‌که‌شی تووند کرده‌وه‌.

کاتیك ههستا به سهر پى هپور بپوه، بهلام له كاتى ته ماشاكردنى پاسه وانه كاندا
حاله تىكى وای دا به قیافه ی كه ده سپیكردنى ماندویتی ده گه یاند.

- كارى كى بوو.

زه به لاهه قژ زه ده كه گوتى: «هممو مان. ده یویست رابكات».

سهرۆكى شاره وانى ته ماشای كرد. بو ماوه ی چند چركه يهك ده توانرا وا مه زنده بكریت
كه هپچ نالى. سهره نجام گوتى: «كس پروا بهم چیرۆكه ناكات». ده ستى دريژ كردو به ره و
لاى زه به لاهه قژ زه ده كه رویشت.

- بینه ده مانچه كه ت.

پاسه وانه كه قايشى ده مانچه كه ی ترازاندو دایه. سهرۆكى شاره وانى دوو فیشه كى
خستنه وه شوپنى نه دوو فیشه كه ی كه ته قیندرابوون و قاونان به تاله كانى خستنه
گیرفانیبه وه. نه وسا ده مانچه كه ی دا به پاسه وانى كى ديكه. زه به لاهه قژ زه ده كه - نه گهر
كه سىك له نزيكه وه سه يری بكردایه وای ده هاته پيش چاو كه سهر و سه كوتى كى
مندالانه ی هه يه - ريگای پیدان ببسه نه ژوره كه ی تره وه. له وى به ته وای خوى روت
كرده وه و جله كانى دان به سهرۆكى شاره وانى. وه كو كاروبارى ته شريفاتى، هه مو ئيشييك
به كاوه خو نه نجامدراو ههر كه سه چاك ده يزانی ده بى چى بكات.

سهره نجام سهرۆكى شاره وانى بو خوى ده رگای ژوروى كوژراوه كه ی داخست و چوه
بالكوئى هه وشه كه. سينيژر كارمى چايل هيشتا ههر له سهر چوارپايه دانيشتوو. كاتىك
هپنايانه ژوروى نووسينگه كه و داوايان لپكرد تا دانيشيت، دانه نيشت و له به رده م ميزه كه
راوه ستا. جله كانى هه مديسان ته رپبوونه وه كه كاتىك كه سهرۆكى شاره وانى لى پى پرسى
داخو ناگای له و رووداوه هه يه، نه ونده ی سهر بو نه له قاند.

سهرۆكى شاره وانى گوتى: «ئاوا، من هيشتا پيم نه كراوه بىر له وه بكه مه وه داخو ده بى
چى بكه م. ههر نازانم داخو ده بى كاريك بكریت يان نا. بهلام ههر كاريك كه بىكه م،
نه وده له بىر نه چیت، كه به ته وى يان نه ته وى توش تپوه گلاوى».

سينيژر كارمى چايل به بى جووله له به رده م ميزه كه راوه ستابوو. جله ته ره كانى به
له شيبه وه نووسابوون و ورده ورده هه ستى ده كرد كه پيستى له شى ئاوساوه. وه كو
مرۆقىك و ابو كه سى شه و له مه و به ره وه نو قمى بن ئاو بووب و هيشتا ئاو لاشه كه ی
فرى نه دا بپته وشكايى. سهرۆكى شاره وانى چاوه رپى ئاسه وارى ئوميدى كى لپده كرد.
بهلام بى سوود بوو.

- كه واته به باشى هه موو لايه نه كانى كاره كه هه لسه ننگينه. ئيستا من و تو ها وپشكين.
سهرۆكى شاره وانى دهنكى خوى كردبووه جيدي و به سام و نمايشى. بهلام ده تووت
ميشكى سينيژر كارمى چايل هپچ شتيك تو مار ناكات و ههر ئاوا به بى جووله له به رده م
ميزه كه راوه ستابوو. له شى هه لامسا بوو و حاله تىكى خه ماوى هه بوو. ته نانه ت نه و كاته ی
كه ده رگای ژوروه دژه گولله كه شيان له سهر داخست، ههر له جى خوى نه جوولا.

له به رده م بنكه ی پولىس دوو پاسه وان توند مه چه كى داى كى پى ئاماد زريان گرتبوو.
ده تووت پي كه اتوون. ژنه به رى كى و له سه رخو هه ناسه ی هه لده كيشاو چاوى وشك
ببوونه وه. بهلام كاتىك كه سهرۆكى شاره وانى له نيو ده رگادا به ديار كه وت، ژنه به
ده نگى كى نووساوه وه قيژاندى و واى خو راپسكاند كه يه كى ك له پاسه وانه كان به ناچارى
ده ستى به ره لا كردو نه وى ديكه ناچاربوو وه كو ژورانبازان به زه وييه وه بزماركوتى بكات.

سهرۆكى شاره وانى ههر ته ماشاشى نه كرد. له تهك پاسه وانه يا وه ره كه پيدا رووبه پرووى
نه و هه شاماته بووه كه له سوچي كه وه شا يه دى نه و بگه ره و به رده يه بوون. راسته وخو رووى
له كه س نه كرد.

- نه گهر ده تانه وى كاره كه له وه ئالوژتر نه بپت، با يه كى ك له ئيه نه م ژنه بپاته وه
مالى. له گه ل پاسه وانه يا وه ره كانيدا، درى به خه لكه كه داو گه يشته بينايه ی دادگا.
بهلام كه سى لينه بوو. چوو بو مالى دادوهر نه ركاديو و به بى له ده رگادان به پالپيوه نان
ده رگايه كه ی كرده وه.

- دادوهر.

هاوسه ره كه ی دادوهر كه سك پرى پرزه ی لپبربوو، له نيو سيبه رانرا وه لامى دايه وه.

- لیتره نیبیه .

سه‌رۆکی شاره‌وانی له بهر دەرگا نه‌جوولا .

- چۆته کوی؟

- ده‌ته‌وی بۆ کوی چووی، به دواى خوێریایه‌تی که‌وتوو .

سه‌رۆکی شاره‌وانی ئاماژه‌یدا به پاسه‌وانه‌کان که بچنه ژووری . بی ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ژنه‌که‌ی دادوهر بکه‌ن به په‌نایدا تیپه‌رین . له دواى ژیر و ژوورکردنی هۆده‌ی نووستنی بۆیان دهرکه‌وت که هیچ شتیکی پیاوانه‌ی تیدا نیبیه . پاشان گه‌رانه‌وه بۆ ژووری دانیشن .

سه‌رۆکی شاره‌وانی پرسباری کرد: «که‌نگی رۆیشت؟»

ژنه‌گوتی: «دوو شه‌و له‌مه‌وپیشت» .

سه‌رۆکی شاره‌وانی پیویستی به کاتیکی زۆر هه‌بوو تا بیر بکاته‌وه .

له پریکدا هاواری کرد: «ئهو دایک سه‌گه ئه‌گه‌ر سه‌د مه‌تریش، بچیتته ژیر زه‌وییه‌وه و خوی بشاریته‌وه، یان بگه‌ریتته‌وه بۆ نیسو زگی دایکه بۆگه‌نه‌که‌شی، به زیندوویی بی یان به مردوویی هه‌ر دهری ده‌کیشینه‌ دهری . ده‌وله‌ت ده‌ستی درێژه» .

ژنه ئاخیکی هه‌لکیشا .

- خوا له زارت بروانی جه‌نابی مولازم .

دنیا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات . هیش‌تاش کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی هه‌ر لیما‌بوو که پاسه‌وانه‌کان نه‌یان‌ده‌هیش‌ت له سووچی بنکه‌ی پۆلیس واوه‌تر بیتن . به‌لام دایکی پپی ئاما‌دزریان بردبووه‌وه بۆ مالبی و شار ئارام ده‌هاته به‌رچاو .

سه‌رۆکی شاره‌وانی یه‌که‌راست چوه ژووری کوژراوه‌که‌وه . داواى کرد تا پارچه خامیک بیتن و به هاوکاری پاسه‌وانیک، کلاویک و چاویلکه‌یه‌کی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ داناو پارچه خامه‌که‌یان تیوه‌پیچاو پاشان لیتره‌وه له‌وی له‌ ده‌وره‌یه‌ری بنکه‌ی پۆلیس پارچه تیل و په‌تیان کو‌کرده‌وه له سه‌ریرا هه‌تا لاقانی به ماریچ ته‌رمه‌که‌یان پیچا . وه‌ختیک کاره‌که‌ی

ته‌واو کرد ئاره‌قی کردبوو . به‌لام سه‌ر و سه‌کوتی نیشان ده‌دا که ئاسوده‌ بووه . وه‌کو ئه‌وه وا‌بوو که له بن قورسایی راسته‌قینه‌ی ته‌رمه‌که‌ رزگاری بوویت .

پاشان گلۆپی ژووری به‌ندیخانه‌که‌ی هه‌لکرد . فه‌رمانیدا به پاسه‌وانیک: «پاچ و بیتل و فانۆس بیته و بانگی گۆزالیسیش بکه با بچیتته ئه‌وسه‌ری هه‌وشه‌که و له‌و پشته‌وه‌یه چالیکی قوول هه‌لکه‌نی . با له جیگایه‌کی وشک بیت» . به جۆریکی وا قسه‌ی ده‌کرد که ده‌تووت وشه به وشه بییری لی‌کردۆته‌وه .

- له بی‌ریش‌ت بی که هه‌له‌یه‌ک و کاریکی قۆر به‌ نرخى ته‌واوی ژبان‌ت ته‌واو ده‌بیت . ئه‌م کوره به هیچ جۆریک نه‌مردوه .

له پاش دوو کاتژمیر هیش‌تا هه‌لکه‌ندنی قه‌بره‌که‌یان ته‌واو نه‌کردبوو . سه‌رۆکی شاره‌وانی له بال‌کۆنییه‌که‌وه دیتی که سه‌ر شه‌قامه‌که‌ چۆل بوو و جگه له یه‌ک‌بیک له پیاوه‌کانی خۆی که خه‌ریکی ئیش‌ک‌گرتن بوو به ئه‌سپایی له‌م قوژین بۆ ئه‌و قوژین هه‌نگاوی هه‌لدینا‌یه‌وه، که‌سی تر به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت . گلۆپی سه‌ر قادرمه‌کانی هه‌لکردو چوه تاریک‌ترین قوژینی ژووری چاوه‌روانی بۆ ئه‌وه‌ی که‌میک بحه‌سیتته‌وه . ته‌نیا ده‌نگیک که به به‌رگویی ده‌که‌وت، چرینی ئاوازیکی پچرپچری بال‌نده‌یه‌کی کتیی بوو که له دوورییه‌وه ده‌هات .

ده‌نگی با‌به ئانجیل و ئیژینگه‌ی پچراند . له پینشدا ئه‌و ده‌مه‌ گوتی له ده‌نگی بوو که له‌گه‌ل پاسه‌وانی ئیش‌ک‌گرده‌ قسه‌ی ده‌کرد، پاشان ده‌نگی ئه‌و که‌سه‌ی که له‌گه‌ل خۆیدا هینابووی و سه‌ره‌نجام ده‌نگی ویشی ناسی . خۆی به‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا شو‌رکردبووه هه‌ر له‌و حاله‌ته‌دا مایه‌وه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که دیسان گوتی له ده‌نگیان بووه‌وه . ئیستا هاتبوونه نیو باره‌گاکه‌وه . ده‌نگی یه‌که‌م هه‌نگاوانی له‌سه‌ر قادرمه‌کان به‌رگویی که‌وت . ئه‌وسا له تاریکیدا ده‌ستی برد و تفه‌نگه‌ لووله‌ کورته‌که‌ی تاو‌دا‌یه .

با‌به ئانجیل کاتیک به دیارکه‌وتنی سه‌رۆکی شاره‌وانی له بال‌کۆنییه‌که‌دا بینی، راوه‌ستا . دکتۆر جیرالدۆ به‌ خۆ و به‌ جانتا و په‌سته‌کی سپۆرتی سپییه‌وه له ناوه‌راستی قادرمه‌کاندا راوه‌ستا‌بوو . ددانه تیره‌کانی خۆی به دیارخستن .

به گالته پيٽي ڪرڻ نه ٿو گوتي: «جه نابي مولازم سهرم له ٿيوه سورماوه، ته واوي ٿم پاش نيوه پڙيه چاوه وروانم ده ڪرد تا به مه بهستي پشڪنيني پزيشڪي به دوامدا بنيري».

بابه نانجيل چاوه نارام و دره وشاوه ڪاني خوي پريووه دكتور و پاشان ههستي به سهروكي شاره وانيش ڪرد. سهروكي شاره وانيش زهردهي هاتي.

گوتي: «پشڪنينيڪ له گورپيدا نيبه چونڪه تهرميڪ له نارادا نيبه».

قه شهه كه گوتي: «دهمانه وي چاومان به پي ٿامادور بكه وي».

سهروكي شاره واني لوله ي تفهنگه كه ي نه وي ڪردو روي ڪرده دكتورو گوتي: «منيش دهه وي چاوم پي بكه ويت. به لام هيچ ڪاريڪمان له دهست نايه». ٿوسا زهردهي له سهه ليوه ڪاني خوي دوورخسته وهو گوتي:

- رايڪرد.

بابه نانجيل ههنگاويڪي ديڪه ي بو پيشه وه هه ٿينا. سهروكي شاره واني لوله ڪورته كه ي تفهنگه كه ي تيڪرد و ٿاگاداري ڪرده وه: «له شويني خوت راوهسته، بابه». دكتور شهقاويڪ چوهه پيشي.

گوتي: «گوي بگره مولازم». هيشتا هه زهردهي له سهه زاري بو. «شت شارده وه له م شاره دا ڪاريڪي مه حاله. له ڪاترمير چواري پاش نيوه پڙوه هه موو خه لڪي شار دهزانن كه له گه ل ٿو ڪوره دا ٿو ڪاره ڪراوه كه دؤن ساباس له گه ل ٿو ولاخانه دا ڪرد كه فروشتيوني».

- رايڪرد.

زهيني هه له لاي دكتور بو كه بابيه نانجيل دهستي خوي هه ٿينا و دوو ههنگا و هاته پيشه وه. سهروكي شاره واني دهه وه دهست خوي خسته حاله تي ٿاماده باشيه وه. به يه ڪ ليدان زامني تفهنگه كه ي ڪرده وه هاواربڪرد: «له جي خوت نه جولي».

دكتور قولي كه واکه ي قه شهه كه ي گرت. بابيه نانجيل به ڪوخه ڪوخ كهوت.

دكتور گوتي: «مولازم، با ڪاره ڪانمان به پاڪي بكهين». زور له ميٿر بو كه دهنگي ٿاوا جيدي نه بو بوو. «دهبي له سهه دا سهه تهرمه كه پشڪنيني پزيشڪي بو بڪريت. پيوسته نهيتي ٿو دله ڪپي و بووران وه يه ٿاڪرا بكهين كه له م بهنديخانه يه دا گيراوه ڪان تووشي دهبن».

سهروكي شاره واني گوتي: «دكتور، هه له شويني خوت بجولي ته قهت ليده كه م». به تيله ي چاوي ته ماشاي قه شهه كه ي ڪردو گوتي: «توش هه روا، بابه».

بو ماوه يه ڪ هه رسيڪيان له شويني خويان به بي جول هه راوهستان.

سهروكي شاره واني روي له قه شهه كه ڪردو گوتي: «بابه جگه له مهه ش، دهبي پيشستان خوشبخت. ٿو ڪوره هه مان ٿو ڪه سهه بوو كه جنيونامه ڪاني دهنووسين».

بابه نانجيل گوتي: «بو خاتري خوا.....»

ڪوخه نه يه هيشت قسهه كه ي ته واو بڪات. سهروكي شاره واني چاوه پي ڪرد هه تا ڪوخه ڪوخه كه نه ما. پي گوتن: «ٿيستا چاڪ گوي بو ٿم قسهه پريوچانه ي من بگرن. هه تاڪو سي ده ٿميرم. پاشان به چاوي نووقاوه وه ته قه له وه درگايه ده كه م. له بيرتان نه چيٽ وا له ٿيستا وه خه ريڪي ٿماردن ده بم». به راشڪاوي به دكتور ي گوت: «گالته بچووه ڪان ته واو بوون ٿيمه ٿيستا له حاله تي شهرداين، دكتور».

دكتور قولي بابيه نانجيلي گرت و رايڪيشايه خواي. بي ٿوه ي ته ماشاي سهروكي شاره واني بڪات به قادرمه ڪاندا شوپڙوه وه له ناڪاوه به دهنگي به رز دايه قاقاي پيڪه نين.

گوتي: «ٿاوام پيخوشه، ٿهنه رال. ٿيستا وا خه ريڪه هه به راستي له زماني يه ڪدي حالي دهبن».

سهروكي شاره واني دهستي ڪرد به ٿماردن: «يه ڪ».

ٿوان ٿيدي گويان له ٿماره ي دواتر نه بوو. ڪاتيڪ كه له سوچيڪي بنكه ي پوليس خه ريڪي ليڪجيا بوونه وه بوون، بابيه نانجيل شڪستي هيتا بوو و ناچار بوو ٿاورداته وه، چونڪه چاوي ته ربيوون، دكتور جي رالڊو بي ٿوه ي كه زهرده له سهه ليوه ڪاني

دووربخاتوه، دهستیکی له شانی قهشه که داو گوتی: «پیت سهیر نه بی، بابه. ژیان هر نه وهیه». وهختیک له سهر پیچی شه قامه که تیپه ری و گه یشته وه مائی خوی، له بهر رووناکي گلویی سهر شه قامه که ته ماشای کاتژمیره که ی کرد: چاره کی دهویست بۆ ههشت.

بابه ئانجیل هیچی بۆ نه خورا. له پاش لیدانی شه پیپوری یاسای قهدهغه بوونی هاتووچۆ کردن، دانیش بۆ نه وهی نامه یه ک بنووسیت. هه تاکو دواي نیوه شه وی هه ناوا خوی به سهر میزه که دا نووشتان دبووه و بارانی وردیش جیهانی دهووبه ری وی ده شووشته وه له ناوی ده برد. به بی ئارامی دهینوسی. حاله تی توورپیی ده دا به وشه کانیش. نه ونده بی ئاگا ببوو که جاری و ابوو قه له مه که ی مه ره که بی لی ده براو ههستی پیته ده کردو بی نه وهی قه له مه که ی له مه ره که ب هه لکیشیتته وه دهینوسی و جاری و ابوو به نووکی وشکه وه دوو وشه ی له سهر کاغه زه که ده روشاند بی نه وهی که وشه کان به دیار بکه ون.

بۆ روژی دوايي له پاش رپوره سمی نویت کردن، هه چه نده هه تاکو روژی ههینی نامه کانیا کۆ نه ده کرده وه به لام نامه که ی له سندوقی پۆسته هاویشته. نه و روژه به یانیبه که ی دنیا هه ورو هه وای شیداریبو، به لام دهووبه ری نیوه روژه دنیا روون بووه. بالنده یه ک رتی هه تله کردبوو و نزیکه ی نیو کاتژمیریک له هه وشیدا بیرو به ویدا باله فیهی ده کردو له نیو گوله عه شقه کانیدا به سهر بردو به ره به ره دهنگی نزم ده بووه هه تا وای لیتهات دهنگی نه ماو هه ده توانرا مه زه نده بکری که دهنگیک دیت. له بولیلی ئیواریدا، نه و ده مه ی که وه کو پیشه ی هه میسه ی پیاسه ی ده کرد، دلنیا بوو له وهی که ته وای نه و پاش نیوه روژه بوونی خویشی عه تری پاییزی به دوايه وه بووه. له میانه ی باسیکی خه ماویدا له مائی ترینیداد سهارهت به خراپیبه کانی مانگی تشرینی یه که م ههستی کرد نه و بونه ی وه بهر لووتی که وتوووه که شه ویکیان له نووسینگه ی کارکردنیدا له گه ل هه ناسه ی ریکا ئاسیس هاتوته ده ری.

له کاتی گه رانه وهیدا چاوی به خانه واده ی سینپور کارمیچایل کهوت. هاوسهر و کچه گه وره که ی په ریشان بوون. هه ر جاره ی که ناوی زیندانیبه که یان ده هینایه سهر زمان، دهنگیان کپ ده بوو. به لام منداله بچووکه کان به دوور له سهر سهختی باوکیان دلیان

خویشبوو و هه ولیان ده دا تا نه و جووته که رویشکه ی که بیوه که ی مونتیل بۆی نار دبوون ناچار به ناو خواردنه وه له په رداختیکدا بکه ن. بابه ئانجیل له ناوا باسه که ی پچراند و وینه ی نیشانه یه کی له هه وادا کیشاو گوتی:

- تیغه یستم، بوئی گولی خه ره ق^(۸) بوو.

به لام بوئی گوله خه ره ق نه بوو.

ئیدی که س باسی جینونامه کانی نه ده کرد. له گیرمه و کیشه ی رووداوه کانی نه و دوايیه دا، جینونامه کان نه و گرنگیبه ی جارانیان نه ماوو و ببوونه نوکته یه کی کۆن- له میانه ی پیاسه کردنی پاش نیوه روژیان و دواي نویت کردن نه و مه سه له یه بۆ بابه ئانجیل سه لمیندرا: نه و وهخته ی که له نووسینگه ی کارکردنی خویدا له گه ل چه ند نه ندامیکی نه نجوومه نی خانمانی کاتولیک باس و خواسی ده کرد.

کاتیک ته نیا مایه وه برسی بوو. چه ند پارچه مۆزیکي سه وزی بۆ خوی سوور کرده وه له گه ل شیر و قاوه دا خواردی، هیندیک په نیریشی لی زیاد کرد. ره زامه ندی ورگ بووه هوی نه وهی که بۆنه که فه رامۆش بکات. وهختیک که جلی داده نان بۆ نه وهی بچیتته نیو جیگاوه و پاشانیش له بن په رده کولله که و له کاتی راوکردنی نه و میشوولانه ی که له چنگی میشووله کوژه که رزگاریان ببوو، چه ند قریکی هاته وه. زاری ترش بوو، به لام روحی له ئاسوده یی دابوو.

وه کو پیواوچاکیک لیتی نووست. له بیدهنگی کاته کانی قهدهغه بوونی هاتووچۆدا چه ند سووزیکي شاعیرانه ی به رگوئیان کهوت. دهنگی قورمیش کردنی گیتاریکی بیست که سه رمای به ره به یان تاله کانی خاوردبووه. سه ره نجامیش ناوازیکی له روژگاریکی دیکه به گوئیبه کانی خوی بیست. ده خوله کی ماوو بۆ کاتژمیر پینج که بۆی ده رکهوت زیندوووه. به زهحمهت و له شگرانی دانیشته، چاوی خوی به په نجه هه لگولفین و بیری کرده وه: ههینی ۲۱ تشرینی یه که م. نه وسا به دهنگی به رز هینایه وه یاد: «هیلاری (قدیس)»

(۸) گولیکه له ره گزی هه لاله یه و پینج په ره یه و رهنگی سوودیکي کاله. کوردیبه که م نه زانی. وه رگپ

بی دهموچا و شتن و دوعا کردن جلی له بهر کردن. ماوه یه کی زۆر به قۆیچه کانی که وایه وه خهریک بو که به هه له دایخستبوون و چاکی کردنه وه، ئەو چه کمه هه لقه لشاوانه ی له پێ کردن که بنه که شیان خهریک بوو لیببسته وه له رۆژانی ئاساییدا له پێی ده کردن. کاتیک ده رگایه که ی رووه گو له عه شقه کانی کرده وه، گۆرانیه که ی هاته وه یاد: «هه تاکو سه ره مهرگ له خه ونه کانتدا ده بم». ئاخى هه لکیشا.

ههر له و کاته دا که یه که م ده نگى له زه نگه که هینا، مینا ده رگای کلێسه ی کرده وه هاته ژووری. چوو ه ژووری پاکژگه و دیتی که په نیره کان ده ستیان نه کراوه تی و ته له کانیش ههر له جیتی خۆبانن. بابه ئانجیل ده رگای رووه و گۆره پانه که ی کرده وه.

مینا گوتی: «بۆمان نه هات» و کارتۆنه به تاله که ی راوه شاندا. «ئه مپۆ یه ک مشکیش به ته له وه نه بوو».

به لام بابه ئانجیل گوتی پینه دا. رۆژیکى دره وشاوه به هه وایه کی بێ خه وش و پاقره وه درى به تاریکی ده داو رایده گه یاند که له و ساله شدا، سه ره رای هه موو شتیک، مانگی کانوونی یه که م له کاتی خۆیدا ده گاته جی. خامۆشی قه شه جحیله که، قه ت ئەوه نده بۆ ی روون و ئاشکرا نه بوو.

گوتی: «شه وى رابردو و گۆرانیه کیان ده گوت».

مینا قسه که ی پشتراست کرده وه: «گۆزانی قورقوشم. هه تا ماوه یه ک له مه وپیشیش ته قه کردن ههر به رده وام بوو.

قه شه که بۆ یه که مجار ته ماشای کرد. ئەویش به رنگی بزپکاوه وه وه کو داپیره کویره که ی، شالیکى ئاسایی رهنگ شینی له پشتی خۆی به ستبوو. به لام به پیچه وانه ی ترینیداد که سه ر و سه کوتیکى پیاوانه ی هه بوو، له بوونی مینادا ژنیکی کامل خۆی ده نواند.

– له کوئ؟

مینا گوتی: «له هه موو شوپتیک. وه کو شیتان له هه موو جییه ک به دواى بلا و نامه ی نه یینیدا ده گه ران. ده لێن به ریکه وت ته ختی ژووری سه رتاشخانه که یان هه لگرتووه و

تفه نگیان تیدا دۆزیونه وه. به ندیخانه که پر بووه. به لام ده لێن پیاوه کان چوونه ته نیو دارستانه وه تا ره گه ل گرویه چه کداره کانی نه یاری ده ولت بکه ون».

بابه ئانجیل ئاخى هه لکیشا.

گوتی: «من هه ستم به هیچ شتیک نه کردووه».

به ره و لای پشتی کلێسه که رۆی. مینا به بێ ده نگى هه تاکو لای میحرابی سه ره کی به دواى که وت.

پاشان گوتی: «جگه له مه ش! ئەوه ههر هیچ نییه. دوینی شه وى سه ره رای قه ده غه بوونی هاتو وچۆکردن و وێرای هه موو ئەم تفه نگ و ته ق و تۆقانه.....»

بابه ئانجیل راوه ستا. چاوه شینه بێ تاقت و بێ گونا هه کانی خۆی بۆ لای مینا سووراندا. میناش راوه ستا. کارتۆنه که ی له بن هه نگلی بوو. به نیوه چلی وازی له رسته که هینا و زه رده خه نه یه کی شیتاو به ئارامی نیشته سه ر لیوه کانی.